

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

An uplifting and utterly heartwarming page-turner to escape with

Eliza J Scott

Summer Days at Clifftop Cottage

Welcome to your happy place...

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

CLIFFTOP'TA YAZ GEYLERİ KIR EVİ

ELIZA J SCOTT

Storm
P U B L I S H I N G

ALSO BY ELIZA J SCOTT

Micklewick *Koyu* Serisine Hoş

Geldiniz [Deniz Kıyısındaki Küçük](#)

[Kitapçı Micklewick Koyu'nda Aşkı](#)

[Bulmak](#)

Bozkırlarda Yaşam Serisi

[Mektup - Kitty'nin Hikayesi](#)

[Tılsım - Molly'nin Hikayesi](#) [Sır -](#)

[Violet'in Hikayesi](#)

[Bir Noel Öpücüğü](#)

[Şatoda Bir Noel Düğünü Kırsalda](#)

[Rahat Bir Noel](#)

[Güneşli Gökyüzü ve Yaz Öpücükleri](#)

[Köy Veterineri ile Sıcacık Bir Noel](#)

Kalp Şeklinde Seri

[Bunu Kalbime Söyle](#)

CONTENTS

[Bölüm 1](#) [Bölüm](#)
[2](#) [Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#) [Bölüm](#)
[5](#) [Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#) [Bölüm](#)
[8](#) [Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#) [Bölüm](#)
[11](#) [Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#) [Bölüm](#)
[14](#) [Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#) [Bölüm](#)
[17](#) [Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#) [Bölüm](#)
[20](#) [Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#) [Bölüm](#)
[23](#) [Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#) [Bölüm](#)
[26](#) [Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#) [Bölüm](#)
[29](#) [Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#) [Bölüm](#)
[32](#) [Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#) [Bölüm](#)
[35](#) [Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#) [Bölüm](#)
[38](#) [Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#) [Bölüm](#)
[41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#)

[Bölüm 54](#)

[Bölüm 55](#)

[Bölüm 56](#)

[Sonsöz](#)

[Micklewick Körfezi'nde Aşkı Bulmak](#)

[Önsöz](#)

[1](#)

[E-posta Kaydı](#)

[Eliza J Scott tarafından da yazılmıştır.](#)

[Yazardan Bir Mektup Teşekkür](#)

Tüm desteğiniz ve sonsuz çay ve bisküvi tedarikiniz için aileme!

ONE

Maggie Marsay'ın sabahı şimdiden memnuniyet verici bir şekilde verimli geçmişti. Saat yediyi çeyrek geçeden beri Clifftop Cottage'daki dikiş odasına kapanmış, yoğun bir şekilde dikiş diyor ve bir şeyler koparıyor, konsantrasyonu alnını kırıştırıyordu. Özellikle de *Coast and Countryside Crafters*'daki röportajında geri dönüştürülmüş lüks yünden yumuşak oyuncaklar yapan Micklewick Bear Company'yi sergilediğinden beri sipariş listesi endişe verici bir hızla büyüdüğü için çok rahatlamıştı - karakterli oyuncak ayılar özellikle popüler olmuştu. Talebi karşılayabilmek için saatlerce çalışmaya başlamıştı.

Maggie son karakterinin desen parçalarını dikiş masasının üzerine serdiği geri dönüştürülmüş kaşmir kareye iğnelemeyi bitirdiğinde renkli oda Haziran güneşinin ışıklarıyla aydınlanıyordu. Terzilik makasına uzandığında, gözünün üzerine koyu renkli bir bukle düştü ve dalgınlıkla onu saçını arkaya bağlamak için kullandığı parlak renkli eşarbın içine soktu. Bunu yaptıktan sonra, kendi kendine hafifçe mırıldanarak, tüy kadar hafif kumaşı tatmin edici bir kesikle kesti.

Açık pencereden içeri süzülen hafif bir esinti, parçaları teker teker masanın üzerine düzgünce yerleştirirken ensesindeki açıkta kalan deriyi okşadı. Yepyeni bir karakter yaratmaya başladığında her zaman olduğu gibi tanıdık bir heyecan dalgalanıyordu içinde. Maggie bunu bir müşterisinin vaftiz kızı için hatıra olarak yapmak üzere görevlendirilmişti. İnsanların ayılarını bu amaçla satın almalarını hâlâ anlamakta zorlanıyordu ama itiraf etmeliydi ki bu, onları mükemmelleştirmek için harcadığı çabaya değdiğini hissettiriyordu.

Tam o sırada, bir ringa martısı odanın şöminesinin üzerindeki baca tenceresine kondu ve oradan acımasızca çığlık atmaya başladı, uzaktaki bir traktörün alçak gürültüsünü bastırdı ve çevredeki çiftlik arazisinin sakin havasını deldi. Ancak Maggie deniz kuşunun cırtlak sesini fark etmedi bile; bu ses ona neredeyse sadık dikiş makinesinin hafif vızıltısı kadar tanıdık geliyordu.

İğneleri desen parçalarından ustalıkla çıkardı, zihni sürüklenmeye başlarken elleri otomatik pilottaydı ve artık tanıdık olan rotasını, sabahın erken saatlerinde içinin heyecanla köpürüp dans etmesinin nedenine doğru çevirdi. Kalbi ani bir sıçrama yaptı. Son birkaç saattir hoplayıp zıplıyor, konsantrasyonunu bozuyor ve nabzını bir yarış atı gibi dört nala koşturuyordu. Yıkıcı düşüncelerini bastırmak için elinden geleni yapmış, onları savuşturmuş ve kendini elindeki işe odaklanmaya zorlamıştı. Yapması gereken bir yığın iş vardı ve dikkatini dağıtacak şeylere, özellikle de sabahtan beri dikkatini dağıtmaya çalışan şeye ayıracak vakti olmadığını kendine sürekli hatırlatıyordu. Onu yavaşlatmak şöyle dursun, *bu dikkat* dağıtıcı şey işlerini durma noktasına getirecek güce sahipti.

Gerçekte, bununla yüzleşme konusundaki isteksizliği için iş yükünden daha fazlası suçlanabilirdi. Ama şimdi, elinin altında tamamlanmış bir ayı ve şekillenmekte olan yeni bir ayı varken, zihnini serbest bırakmak için boş bir anını riske atabilir miydi? *Cesaret edebilir* miydi...? Yapabilmeyi ne kadar çok isterdi... Mutlu bir çığlığı bastırdı, yüzü ısınmaya başladı. Küçük bir ses hemen devreye girerek her zamanki sert uyarısını yaptı - Maggie'nin düzenli olarak kendi kendine tekrarlamak zorunda kaldığını fark ettiği bu uyarıya kulak vermek her ne kadar zor olsa da.

"Daha çok erken," dedi ses. Umutları patlamış bir balon gibi söndü ve omuzları çöktü. Sesin haklı olduğunu biliyordu. Kaderi kışkırtmak istemiyordu; bunu yapmanın aptallık olacağını herkesten iyi biliyordu. Hayır, dedi kendi kendine, bu olasılık üzerinde çok fazla durmamalıydı, gerçekten yapmamalıydı, özellikle de son seferden sonra. Ama bunu yapmamak o kadar zordu ki.

Alt dudağını dişledi ve tüm gücüyle her şeyin yoluna girmesini umdu.

Kalbi yeniden çırpınmaya başladı ve ellerini yanaklarına bastırdı, her geçen gün artan heyecan dalgasına kapılmamasını söyleyen o lanet olası küçük sese rağmen, şimdi ağzını çekiştiren gülümsemeye karşı koyamadı. Ve her ne kadar hala midesinde bir uyarı çalkalanmasına neden olsa da, Maggie sadece

kendine engel olamadı. Nefes nefese kaldı. Biraz rahatlayabilmesi için çok uzun bir süre kalmamıştı; o zamana kadar tamamen rahatlayabileceğinden değil... şey, o kadar ileriye düşünme riskini almak istemiyordu.

Dikiş masasının alt çekmecesini açtı, uzandı ve bir yığın desen parçasının ve birkaç el işi dergisinin altına sakladığı takvimi çıkardı. Gözleri özenle işaretlenmiş günlerin üzerinde gezindi. Bu, şüpheleri doğrulandığından beri kendini birçok kez gizlice yaparken bulduğu bir şeydi, zaman acı verici bir şekilde yavaş ilerliyor ve sabırsızlıkla biraz daha hızlı ilerleyebilmeyi diliyordu. *Çok uzun sürmedi.* Midesi dönüp duruyordu. *Ah günlerim!*

Ringa martısı ötmeyi kesti ve yol boyunca ilerleyen bir pikabın tanıdık gürültüsü onu bir başlangıçla ana geri çekti. Duvardaki saate baktı. Saat henüz on buçuğu geçiyordu; Bear onunla çay molası vermek için geri dönecekti. Takvimi saklandığı yere geri koyarken bu düşünce yüzündeki gülümsemenin daha da yayılmasına neden oldu. Sırrını kocasıyla paylaşacağı günü sabırsızlıkla bekliyordu. Şimdiye kadar günaha nasıl boyun eğmemişti, gerçekten bilmiyordu. Ama son seferden sonra bunu ona yapamazdı. Beklemek zorundaydı.

Elleri içgüdüsel olarak karnına gitti ve onu koruyucu bir şekilde örttü. Başını eğerek, "Dayan biraz ufaklık" dedi. Harika gidiyorsun ve *çok, çok* kötü bir şekilde isteniyorsun. Sesi yumuşaktı, fısıltının biraz üzerindeydi. "Bunu yapabiliriz, sen ve ben, *gerçekten* yapabiliriz, sadece sıkı durman ve güçlü kalman gerekiyor. Gözyaşlarının sızısını hissederken alt dudağı titremeye başladı. Güçlendirici bir nefes aldı. *Lütfen, lütfen bu sefer her şey yoluna girsin.* Yutkundu, gözlerini hızla kırıştırdı; Bear onu görmeden ve neyin yanlış olduğunu merak etmeye başlamadan önce kendini toparlaması gerekiyordu.

TWO

Maggie dikiş makinesini kapattı ve gözleri o sabah bitirdiği oyuncak ayıya takıldı. Bir damla gözyaşı yanağına düştü ve hızla gözyaşını sildi, sonra uzanıp pelüş oyuncacı eline aldı, vücudunun sağlam ve güven verici hissini duydu. Geri dönüştürülmüş Angora yününden yapılmıştı ve şekerli badem pembesinin en lezzetli tonundaydı; yumuşak, leylak rengi süet patileri, el yapımı küçük beresini ve aynı tonlardaki çiçekli paltosunu tamamlıyordu. "Amelie" Maggie'nin ona verdiği isimdi, çünkü o tüm oyuncaklarına bu ismi verirdi ve o bile oyuncak ayının nazik mavi gözleri ve tam olarak oturtmak için yıllarını verdiği utangaç gülümsemesiyle çok tatlı görüldüğünü kabul etmek zorundaydı.

Görünüşe göre Maggie'nin zihnini bebeklik düşüncelerinden arındırmak ve Ayı'yla yüzleşmeye hazır olmak için ihtiyacı olan tek şey karaktere odaklanmaktı. En azından şimdilik. Oyuncak ayıyı yere bıraktı ve alçak tavanlı oturma odasına, koridoru geçip mutfığa doğru yürüdü; kocasının kulübeye geri dönmesini beklerken bir hafiflik hissi kapladı içini.

Tam çaydanlığı Aga'nın ocağına koymuştu ki arka sundurmanın kapısının mandalı tıkırdadı ve siyah bir ışık yanından geçip gitti, her zaman yaptığı gibi pişmiş toprak zemindeki yemek kabına yöneldi, belki lezzetli bir lokma oraya düşmüştür diye. Bu Daphne'ydi, o yılın başlarında Bear'la birlikte kurtardıkları uzun bacaklı, kuyruğunu sallayan Labrador.

"Acelemiz mi var, Daph? Maggie eğlenerek sordu. Daphne ona hızlıca bir bakış fırlattı, kuyruğunu daha da sert sallayarak kaseyi yerde gezdirdi.

"Daph yemek bulma şansı olduğunu düşündüğünde hep acele eder.

Maggie kapıya doğru baktı ve Bear'ın 1.85 boyundaki gövdesini kapı aralığından içeri sokmak için eğildiğini, çene hizasındaki kestane rengi dalgalarının her zamanki gibi karmakarışık görüldüğünü, uçlarının güneşten sararmış olduğunu gördü. Kocasının nazik gözleri ve yumuşak huylu yapısı güçlü yapısıyla çelişiyordu. Gerçekten de "nazik dev" terimi onun için uydurulmuş olabilirdi.

Maggie onu gördüğünde her zaman hissettiği o tanıdık çekim gücünü hissetti. Solmuş kot pantolonu kaslı kalçalarını sararken, gök mavisi tişörtü geniş omuzlarını ve güçlü pazularını sıyırarak onları tüm avantajıyla sergiliyordu. Cildi, Micklewick Körfezi sakinlerinin keyfini çıkardığı son sıcak hava dalgasında dışarıda çalışmaktan bronzlaşmıştı.

"Öyle görünüyor ki," dedi, İtalyan babası Pepe'den miras kalan iri çikolata kahvesi gözleri, nabızı hızlanırken parlayarak ona baktı. 'Ve çay söz konusu olduğunda sen de bir o kadar kötüsün. Yani, iyi zamanlamadan bahsediyorum. Yemin ederim, ne zaman çay demleyeceğimi sana söyleyen altıncı bir hissin var.

Bear elini gür sakalında gezdirdi ve içten bir kahkaha attı. "Evet, sanırım haklısın kızım; bir fincan çay fırsatını kaçırمام, özellikle de muhteşem karımla birlikte olacaksam. Sırtarak botlarını tekmeledi ve ellerini yıkamak için Belfast lavabosuna yöneldi.

Maggie mutluluktan göğsü kabarırken gülümsedi.

Kendisi için cazip artık bırakılmadığını görünce hayal kırıklığına uğrayan Daphne, dikkatini su kabına çevirdi ve su kabından gelen ses mutfağı doldurdu.

"Daph da sen ve arkadaşların gibi Cuma geceleri Jolly'de yemek yiyor. Bear kıkırdadı, el havlusunu Aga'nın demirine geri asarken ona muzip bir sırıtış attı.

"Hey, arsız! Maggie gülmekten kendini alamadı. "Aslında haksız değilsin. Arkadaş grubuyla her Cuma paylaştığı şarabın tadını çıkaramayalı uzun zaman olduğu düşüncesi bir an için aklından geçti.

"Gel buraya, o tatlı dudaklarından bir öpücük çalmayalı yıllar olmuş gibi geliyor. Bear, Maggie'nin dolaptan bir çift fincan topladığı yere doğru ilerlerken gülümsemesi daha da genişledi. Ayı, Maggie'nin yüzünü pürüzlü ellerinin arasına almadan önce bardakları masaya bıraktı, parlak mavi gözleri Maggie'nin gözlerinin içine bakarak onu derinden öptü ve Maggie'nin nabzının daha da hızlanmasına neden oldu.

"Mmm. Kollarını Bear'ın beline doladı ve ona baktı, güçlü gövdesinden yayılan rahatlatıcı sıcaklığın tadını çıkardı, burnu ter kokusu ve iş kıyafetlerine yapışan hafif tezek kokusuyla boğulmuş taze, tuzlu havanın tanıdık kokusuyla seğirdi. Dokuz yıldır evli olmalarına rağmen, Bear hâlâ onun üzerinde aşkın ilk zamanlarındaki etkiyi yaratıyordu.

"İyi bir sabah geçirdin mi?" diye sordu, başparmaklarını kızın yanaklarında gezdirerek, bakışlarını kızinkilerden ayırmaya isteksiz görünüyordu.

"Fena değil. Oyuncak ayıyı bitirdim.' Ona gülümsedi.

"Amelie" mi demek istiyorsun?

"Hey, iyi hatırladın. Onu sıktı. "Etkilendim.

"Elimden geleni yapıyorum. Güldü ve karısının burnunu okşadı. "Peki ondan memnun musun?" Karısının mükemmeliyetçi olduğunu çok iyi biliyordu, ancak yaptığı işin her ayrıntısı zihninde net bir şekilde belirlediği görüntüyle eşleştğinde tatmin oluyordu. Maggie, kaşmirden Angora, Merinos ve Alpaka'ya kadar özenle tedarik ettiği geri dönüştürülmüş lüks yünlü giysi ve battaniyelerden yumuşak oyuncaklar üreterek başarılı bir iş geliştirmişti. En başından beri standartlarını yüksek tutmuş, doldurulmuş karakterlerinin ayırt edici ve kaliteli olmakla eşanlamli hale gelmesini ummuştu. Ancak *Coast and Countryside Crafters*'da yer almadan önce bile hızla ün kazanmaya başladığı şey, karakteristik yüzleriyle oyuncak ayı serisiydi. Farklı teknikleri denemek için harcadığı saatler, onların ifadelerini benzersiz hale getirmekte ustalaştığı anlamına geliyordu - buradaki küçük bir dikiş nazık bir gülümsemeyi arsız bir gülümsemeye dönüştürebilir, dikkatlice yerleştirilmiş bir kaş bilmiş bir bakış yaratabilir - her biri tek seferliktir.

Maggie başını salladı. 'Evet, aslında öyleyim. Tam da umduğum gibi bir ifadesi var, tatlı bir gülümseme ve biraz da utangaçlık; biraz uğraştım ama başardım.

'O zaman yüzündeki o kocaman sırıtışın sebebi de bu olmalı. Bana piyango falan kazandığınızı söyleyeceğini sanmıştım. Kıkırdadı, elleri kızın omuzlarına kaydı.

Keşke bilseydin! Maggie'nin midesi altüst oldu ve vücudunu bir heyecan kapladı. Ona söylemeli miydi? Bunu o kadar çok istiyordu ki; haberini paylaşma dürtüsüne karşı koymak giderek zorlaşıyordu. Ne olduğunu anlamadan önce, her zamanki sert uyarısını yapan küçük sese kulaklarını tıkadı ve kendine zamanın neredeyse dolmak üzere olduğunu söyledi. Kelimeler ağzında şekilleniyor, içinde kelebekler uçuşuyordu

Mide. Derin bir nefes aldı ve konuşmaya hazır bir şekilde ağzını açtı. "Ayı, bir şeyim var-

Verandanın kapısının sertçe çalınması Maggie'nin yerinden sıçramasına neden olurken, sözcükleri de tekrar içine kaçtı. Daphne yüksek sesle havlayarak kapıya doğru koşarken Maggie elini göğsüne bastırdı, kalbi parmaklarının altında çarpıyordu. "Lanet olsun! Kim o?"

Bear karısının tepkisi karşısında kıkırdadı. 'Sakin ol genç kız, bu kadar ürkek olmak sana göre değil. Sanırım postacı Allan yüzünden. Çiftliğin bahçesindeyken kamyonetinin tepeye doğru çıktığını gördüm. Senin için başka bir sipariş olduğunu söyleyebilirim. Hiç şüphem yok ki daha çok el işi yapacaksın. Kollarının üst kısmını sıktı.

"Tanrım, bugün çok iddialı bir vuruşu var.

"Haksız da sayılmazsın. Bear iki adımda kapının önündeydi, mandala uzanırken Daphne'nin yakasını tutuyordu. Eski meşe kapıyı açtığında kapının eşiğinde duran adamı gördü, elinde büyük bir paket vardı, alnında boncuk boncuk ter vardı. Üzerindeki şort ve kısa kollu gömlektten oluşan yazlık üniforma, postacıyı serin tutmakta pek etkili olmamış gibi görünüyordu.

'Hadi bakalım, Allan. Bugün büyük bir gün,' dedi Bear, Daphne postacının bacaklarını iyice koklarken gülümseyerek.

'Günaydın, Ayı, delikanlı, günaydın, Daphne. Turumu bitirip elimde oltamla iskelenin ucuna tündüğümden daha da güzel olacak. Sırtıttı.

Bear güldü, merakını gideren Labrador'u bıraktı; koşar adımlarla içeri girdi. 'Evet, ne demek istediğini anlıyorum, tam bir kavurucu olmaya hazırlanıyor. İşte, bunu ben alayım,' dedi ve Allan'ı paketten kurtardı.

'Evet, dün gece televizyonda hava tahmincileri de öyle diyordu. Her neyse, burada da birkaç mektup var; bir çift Maggie'ye ve bir tane de sana,' dedi Allan, cebinden büyük bir mendil çıkarıp alnını kurulamadan önce postaları karton kutunun üstüne yerleştirdi. "Pekâlâ, siz iyi insanlarla sonra görüşürüz; tabii önce ben erimezsem. Elini sallayarak bahçe yolundan aşağı doğru yöneldi.

Bear teslimatları Maggie'nin çay doldurduğu eski çam masanın üzerine bıraktı ve sırrını paylaşmaya ne kadar yaklaştığını görmezden gelmeye çalıştı.

"Buyurun hanımefendi, bunlar sizin için," dedi Bear, iki zarfı ona doğru uzatarak. "Bu kocaman kutu da öyle.

Gözleri en üstteki mektuba takıldı, kaşları birbirine düğümlendi. Üzerinde lekeli bir posta damgası ve el yazısıyla yazılmış bir adres vardı. Mektupla ilgili bir şey, o daha kavrayamadan uçup giden bir anının titreşimini tetikledi. Her neyse, teninde bir huzursuzluk hissi uyandırdı. İçten içe ürperdi.

'Bak ne diyeceğim, neden bahçede mola verip güneşin tadını çıkarmıyoruz? Bunları sonra açarız," dedi kutunun üstünü okşayarak.

Maggie başını kaldırıp ona baktı, onun sözleri endişe duygularını bir anda uzaklaştırdı. Kaşlarının yerini bir gülümseme aldı. Paketi onun önünde açmadığı için gizliden gizliye memnundu; daha önce iki büyük kavanoz şerbetli limon siparişinin o gün teslim edileceğini bildiren bir e-posta bildirimi almıştı ve bunun için oldukça heyecanlı hissediyordu. Birkaç hafta önce bu tatlılara karşı doymak bilmez bir istek duymaya başlamıştı ve bir türlü doyamıyordu. O kadar kötüleşmişti ki, yerel dükkânlardan almaya devam ederse birilerinin farkına varacağından endişeleniyordu ve o kadar meşguldü ki, onlar için daha uzaklara gitmeye vakti olmamıştı, dolayısıyla siparişi verdi. Tatlıya düşkünlüğüyle nam salmış olsa da, Bear'ın kaç tane şerbetli limon yediğini öğrenirse sırrını hemen tahmin edeceğinden emindi. Bu şekilde toplu olarak satın alıp teslim ettirmenin mükemmel bir çözüm olduğunu düşündü. Ve şimdi bunu düşünmek için biraz vakti vardı, postacının ani gelişi onun ağzındaki baklayı çıkarmasını engellediği için rahatlamıştı. Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz pişman olacağını biliyordu. *Bu kadar bekledin, birkaç hafta daha ne ki?*

Maggie, "Güneş ışığı kulağa cazip geliyor," dedi, "yine de vaktin olduğundan emin misin? Mektupları topladı ve kutunun üstüne koydu.

Bear başıyla onayladı. 'Evet, Jean Davenport'a gitmeden önce yarım saat boş vaktim var; daha önce arayıp çatısına bir göz atıp atamayacağımı sordu. Görünüşe göre son yaşadığımız sert hava koşullarından bu yana birkaç kiremit yerinden çıkmış. Yemek odasındaki işi bitirmek için Jasmine'in kayınvalidesine gitmeden önce bir göz atmak için yeterli zamanım olacak. Unutmayın, on ikiye kadar orada olmamı istemiyorlar, bu da eve geç kalma ihtimalim olduğu anlamına geliyor. Orada bitirmeyi tercih ederim; başka bir gün geri dönmek zorunda kalmak ve işi yarım bıraktığım için beni kötülemek için onlara bir bahane vermek istemiyorum. Nasıl olduklarını bilirsiniz. Onlardan bahsedince yüz ifadesi karardı.

"Bir de bana sor. Gary ve Alice Forster çok seçiciydiler, eleştirmek için her fırsatı değerlendirirlerdi, özellikle de şikâyetlerinin gelinlerini bir şekilde üzeceğini biliyorlarsa. "Onlara Jazz'a saldırmak için bir bahane vermemize imkan yok.

Ben de öyle. Neyse, hanımefendi, bence Forster'ları şimdilik unutup dışarı çıkalım ve şu muhteşem güneşi biraz içimize çekelim. Bu harika bir gün ve o sefil çiftin bunu gölgelemesini istemeyiz. Sen çayı getir, ben de bunları alayım. Tezgahtan bisküvi kutusunu aldı. "Geliyor musun, Daph?

Labrador'un ikinci kez sormasına gerek yoktu. Zıpladı ve bir anda onun yanına geldi, ona hayranlıkla bakıyordu.

Bear gülerек ve tenekeyi sallayarak, "Bana sevginden mi yoksa bunun içinde ne olduğundan mı öyle baktığını söylemek istemem," dedi.

Maggie kupaları toplarken kıkırdayarak, "Sanırım başa baş bir yarış olacak, ama eğer bir bahisçi olsaydım, çok küçük bir farkla senin önde olduğunu söyledim," dedi.

"O kadar emin değilim.

Kapıyı aralık bırakarak göz kamaştırıcı güneş ışığına doğru yola çıktılar.

* * *

Maggie, Bear'ı ilk kez bir hafta sonu Micklewick Körfezi'ni ziyaret ederken görmüştü. York'ta üniversite öğrencisiydi ve en yakın arkadaşı Florrie Appleton'ın evinde kalmaya davet edilmişti. Diğer arkadaşı Jasmine ile birlikte yerel bir bar olan The Jolly Sailors'a uğramışlar ve Maggie onu barda ayakta dururken görmüştü; uzun boylu, iri yapılı, sert görünümlü ve ailesinin çiftliğinde çalıştığı günlerden kalma güneş öpücükleriyle doluydu. Gözleri birbirine kilitlenmişti ve Maggie içinden geçen güçlü bir çekim dalgasının neredeyse ayaklarını yerden keseceğini hissetmişti. Gerçekten de Bear daha sonra aynı şeyin onun için de geçerli olduğunu söylemişti.

'Aman Tanrım! Bu da *kim*? Maggie arkadaşlarına sormuştu. Dizlerinin titrediğinden, neredeyse kırılacaklarından emin olacak kadar telaşlanmıştı. Bunun da ötesinde, kalbi göğsünde çılgınca bir dans yapıyordu ve midesi takla atmaktan vazgeçmiyordu. Baş döndürücü bir şeydi.

Florrie arkadaşının bakışlarını takip etti. 'Bu Bear Marsay. İyi çocuk, bizden birkaç yaş büyük, ailesinin çiftliğinde çalışıyor. Gerçek adı Robert ama yıllardır kimse ona bu şekilde hitap etmiyor, annesi ve babası bile.

"Ayı," demişti Maggie, lakabının ona çok yakıştığını düşünerek. "Muhteşem biri.

Florrie ikisinin arasına baktı ve sırttı.

Jasmine pis bir kıkırdamayla, "Hey, Mags, kapanın ağzı böyle açıkken sinek avlıyor gibi görünüyorsun," dedi.

Maggie o anda onun tartışmasız bir şekilde "O Kişi" olduğunu anlamıştı ve konuşmaya başlamaları uzun sürmedi, bu da oldukça hızlı bir şekilde ateşli ve buharlı öpüşmelere dönüştü. Bütün akşamı birlikte geçirmişler ve Maggie'nin kalbini fethetmişlerdi.

O zamandan beri birbirlerinden ayrılmıyorlardı.

THREE

Clifftop Cottage, pişmiş toprak kiremit çatılı, beyaz badanalı küçük bir yerel konuttu. Uzun ve alçaktı, sadece bir oda genişliğindeydi, kalın, düzensiz duvarları ve geleneksel Yorkshire sürgülü kanat pencereleri vardı. Ön ve arka kapılara sağlam taş sundurmalar eklenmiş, böylece kışın sert esen rüzgârların neden olduğu buz gibi cereyanlara karşı içeriye ekstra bir koruma katmanı sağlanmıştı. Başlangıçta tek katlı olan evin ikinci katı, bin dokuz yüzlü yılların başında kalın karaağaç döşeme tahtalarının eklenmesiyle oluşturulmuş ve iki yatak odası ile bir banyo için alan yaratılmıştır. Yeni eklenen çatı pencereleri uykulu gözler gibi dışarı bakıyordu. Kırklı yıllarda oturma odasının beşik duvarına kedi kızıağı çatılı bir çatı eklenmişti ve şimdi Maggie'nin çalışma odası olarak kullanılıyordu.

Kır evi, Micklewick Körfezi'nin ikonik Thorncliffe tepesinde, Kuzey Yorkshire Sahili'ni çevreleyen kayalıkların en yükseği olmakla övünen, cennet gibi bir noktada bulunuyordu. Eski Micklewick, yamaçta bir araya toplanmış karakteristik balıkçı kulübelerinin sıralandığı yüzyıllık eski kent bölümüne ev sahipliği yapan aşağıdaki kıvrımda yer alıyordu. Kaçakçılık, kaçak mallar ve The Jolly Sailors barından yerel zengin beyefendi Benjamin Fitzgerald'ın evine kadar uzanan gizli bir tünelle ilgili hikayelerle dolu bir tarihe sahipti.

Clifftop Cottage'ın bulunduğu noktadan bakıldığında, solda Micklewick Körfezi'nin "yeni" kısmında kibirli bir şekilde yükselen Viktorya dönemine ait büyük evlerden sağa doğru uzanan panorama, Eski Micklewick'e doğru alçalmadan önce altın kumlu plajın büyük bir kavisini boyunca devam ediyordu. Uçsuz bucaksız Kuzey Denizi, ister fırtınada parıldıyor olsun, isterse

Yazın güneş ışııyla birlikte. Manzara her zaman farklıydı ve Maggie'nin asla bıkmadığı bir manzaraydı. Ne zaman gözleri bu manzaraya takılsa içinden bir heyecan geçerdi.

* * *

Maggie eşikten adımını attığı anda bu küçük, köhne kulübeye aşık olmuştu. Lisans eğitimini tamamladıktan bir yıl sonraydı ve yerel bir ortaokulda tekstil öğretmenliği yapıyordu. Birlikte taşınacakları bir yer ararlarken Bear ile birlikte çiftlik evinde kalıyordu. Aylarca araştırma yapmışlar ama kendi fiyat aralığında uygun bir yer bulmakta zorlanmışlardı. Sonra bir akşam çiftlikte akşam yemeği yiyorlardı ve Bear'ın ailesine ev ararken yaşadıkları son hayal kırıklığını anlatıyorlardı.

"Şuradaki kulübe ne olacak? Bear'ın babası Dom, çakıllı Kuzey Yorkshire aksanıyla, yahnisini çiğneyerek ve koltuğunda arkasına yaslanarak konuştu. Bear'ın yapısını ve asi dalgalarının şokunu nereden aldığını görmek kolaydı.

"Ne? Eski çiftlik kulübesini mi kastediyorsun? Bear, Maggie'nin gözünü yakalayarak sordu.

"Evet, delikanlı, tam da o. Şu anda biraz çöplük gibi olduğunu ve içinde yaşamaya pek uygun olmadığını biliyorum, ama yapısal olarak sağlam. Geçen gün çatıyı kontrol ettim ve iyi görünüyor; sızdırdığını düşündürecek hiçbir şey yok. Ama oluklar için aynı şeyi söyleyemeyeceğim, biraz bakıma ihtiyacı var. Ağzına bir çatal dolusu havuç attı ve hızla çiğnemeye başladı. "Pencere çerçeveleri çürümüş ama Dave Winspear'la konuşabilirim, eminim onu öncelikli olarak yenilerini takmaya ikna edebilirim. Burası küçük bir ev; çok fazla penceresi yok. Dave iyi bir adamdır ve ayrıca yeni evini yaptırırken o müstemilatı atölye olarak kullanmasına izin verdiğimiz için bize bir iyilik borcu var.

Bear Maggie'ye döndü ve masanın altında onun elini sıktı. "Çiftlik evini bir seçenek olarak düşünmemiştim bile, ama şimdi babam bundan bahsetmeye başladı, mükemmel bir çözüm olabilir.

"Gerçekten mi? Maggie merakla sordu. Kulübeyi uzaktan görmüş ve bakımsız havasına rağmen her zaman şirin görüldüğünü düşünmüştü.

Bear'ın annesi Chrissie heyecanla başını salladı. 'Ooh, sanırım olur. Buranın ışıklarının yeniden yandığını görmek de güzel olurdu.

'Evet, sanırım siz gençler için mükemmel olabilir. İçerinin biraz temizlenmesi gerekiyor, belki bir iki kemirgen de olabilir, ama siz ikiniz kısa sürede burayı düzene sokarsınız,' dedi Dom. 'Ve çiftlikte çalıştığın için, Bear, delikanlı, ve burası bağlı bir kulübe olduğu için, kira da olmayacak.

"Emin misiniz? Yani, vay canına, bu çok cömertçe. Maggie gülümsedi. Kemirgenler bir yana, duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu.

'Elbette eminim, çok uzun zamandır boş duruyordu, birilerinin yeniden içinde yaşamasının zamanı gelmişti. Neden sabah ikiniz de gelip bir göz atmıyorsunuz?

Maggie midesindeki heyecanla Bear'a baktı, Bear'ın geniş gülümsemesi onunkiyle eşleşiyordu. Yarın yeterince erken gelmeyecekti.

Geniş tarlalarla çevrili Clifftop Kır Evi, tek komşusu olan Thorncliffe Çiftliği'nin sınırları içinde yer alıyordu. Her ikisi de Bear'ın ailesine aitti ve nesiller boyu Marsay ailesine aitti. Etrafında geniş bir bahçe, sınır görevi gören kuru taş bir duvar ve yan tarafta bir kulübe ile eski bir taş ahırın bulunduğu bir avlu alanı vardı.

Ertesi gün, yabani otların istila ettiği, zorlukla görülebilen kaldırım taşı patikadan aşağı doğru yürürlerken Bear, "Buranın içinde olduğumu hiç hatırlamıyorum," dedi. Ön verandanın kapısının önünde durduklarında Maggie'nin kalbi beklentiyle çarpıyordu ve Bear büyük boy anahtarı paslı eski kilide soktu. Gürültülü bir takırtıyla dönmeden önce anahtarı salladı. Kapı kıpırdamayı reddedince geniş omzunu kapıya bastırarak ittirdi. Kapı isteksizce, gürültülü bir inilti çıkararak açıldı, tozlu hava üzerlerine hücum etti.

İçeride odadan odaya geçerken Maggie zevkle soluk soluğa kaldı; kalın, eskimiş kirişlere, açık şöminelere ve mutfaktaki eski Ağa'ya baktı, yaratıcı tarafı aşırı hızlanırken hayal gücü de uçuşa geçti. Evin eski püskü bir durumda olması, tozlu örümcek ağları ve devrilmiş mobilyalarla süslenmiş olması onun için zerre kadar önemli değildi. Rutubetin ve döküntülerin, kırık pencerelerin ve soyulmuş, on dokuz yetmişli yılların duvar kâğıtlarının arasından görebiliyor ve önündeki karakterli odaların potansiyelini gözünde canlandırabiliyordu. İçini kaplayan heyecanla, şöminelerde dans eden alevleri, yumuşak bir parıltı saçan masa lambalarını hayal etti

Odaların etrafında yumuşacık koltuklar ve minderler, yerleri yumuşatan renkli halılar, banyoda havayı kokulandıran köpüklerle dolu roll-top bir küvet - ve listenin başında, hiç de arzu edilmeyen dışarıdaki tuvaletin yerine içeride bir tuvalet olacaktı.

O anda, Bear'la birlikte büyümüş bahçede durup rüzgâr saçlarını savururken denize baktıklarında, Clifftop Cottage'ın birlikte bir yuva kurmaları için mükemmel bir yer olacağını anlamıştı.

"Burası harika bir yer," dedi Bear.

Temiz deniz havasını bir ciğer dolusu içine çekti. "Çok güzel.

"Yapılacak epeyce iş var, ama sanırım burayı gerçekten güzel ve ev gibi yapabiliriz, Mags. Kolunu Mags'in omuzlarına atarak onu kendine çekti.

"Sanırım haklısın," dedi ona gülümseyerek. Adam başını eğip onu derinden öptü ve midesinin bir döngü yapmasını sağladı.

"Evet, kendi alanımızın olması ve ailemin yatak odasının hemen yanında uyumak zorunda kalmamak iyi olacak. Sırtarak kaşlarını ona doğru salladı. "Ya da birilerinin bizi basması konusunda endişelenmek.

"Çok doğru! Maggie, çiftlik evinde Bear'ın yatağını ilk kez paylaştığı günü hatırlayınca kızardı. Annesi ertesi sabah erkenden, biraz çamaşır toplamak niyetiyle yola çıkmıştı. Yeni uyku düzenini tamamen unutmuş ve yere saçılmış giysileri toplayıp kolunun altına sıkıştırdığı çamaşır sepetine atmaya başlamıştı.

'Dürüst olmak gerekirse, Ayı, bu yaşta biraz daha düzenli olmayı öğrenmiş olman gerekirdi. Unuttuysan diye, kirli kıyafetlerini hemen şuradaki çamaşır sepetine koymanı istemek çok fazla bir şey değil. Yani, bu çok... ooh!" Parmaklarının arasında sallanan parlak pembe kumaş parçasını incelerken kaşları birbirine çarpmıştı. Üzerinde "Ateşli Şeyler!" yazıyordu. Durakladı, şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Ah, şey... Doğru, şey..." Bear ve Maggie'nin kendisine baktığı yatağa yan gözle hızlıca bir bakış attı. "Ah, günlerim! Sanki ilan ettikleri gibi "seksi bir şey "mişler gibi külotunu hızla bıraktı ve elini göğsüne götürdü. "Maggie! Aman Tanrım. Burada olduğunu tamamen unutmuşum, aşkım. Tabii, yani, sorun değil o zaman. Bu, yani, bu her şeyi açıklıyor. Bunlar *senin*.' Yüzü Maggie'ninkiyle aynı pancar rengine dönmüştü.

"Onlar benim değil anne," demişti Bear, kahkahasını bastırmaya çalışarak ama başaramayarak.

"Oh! Um... evet, yleler. Maggie yorganın altında bzlmeye çalışarak şöyle dedi.

"Eh? Hiç sanmıyorum! Bear ona öfke dolu bir bakış fırlattı.

"*Senin* olduklarını kastetmedim. **O n l a r** benim Chrissie, kesinlikle Bear'ın değiller. Maggie başını salladı, sanki durum tamamen olağanmış ve hiç de tuhaf ve rahatsız edici değilmiş gibi davranmaya çalıştı. Hangisinin daha kötü olduğuna karar vermekte zorlanmıştı; Bear'ın annesinin onları yatakta birlikte görmesi mi yoksa Bear'ın annesinin onun külotunu görmesi mi? Özellikle de Bear'ı güldürmek için şaka olsun diye giydiği o külotu.

Kötü zamanlamadan bahsediyorum. "Eminim değillerdir! Onları kıllı kııma asla giyemem,"

Bear sesinde dans eden bir eğlenceyle şöyle demişti.

"Ayı, gerçekten mi!" dedi annesi, yatağa değil de başka bir yere bakarak. "Pekâlâ, ben gidip şu çamaşırları yıkayayım, rahatsız ettiğim için çok özür dilerim. Chrissie, Bear'ı gülmekten titrerken ve Maggie'yi utançtan kıvrılırken bırakarak yatak odasından ıktı.

Bear'ın annesi Maggie'yi rahatlatacak şekilde o andan bir daha hiç bahsetmemişti ama hatırası hâlâ yüzünü yakacak gteydi.

* * *

Maggie ve Bear tam zamanlı çalıştıkları için, Clifftop Cottage'daki tadilat işleriyle uğraşmak için sahip oldukları tek fırsat akşamları ve hafta sonlarıydı. Yılmadan hemen kulübede çalışmaya başladılar, çöpleri temizlediler ve yapılması gereken işler listesine bir başlangıç yaptılar. Sızdıran oluklar öncelikliydi - iki yatak odasından büyük olanındaki rutubetten bunun sorumlu olduğunu tahmin etmişlerdi. Bear'ın babası sözünde durmuş ve Dave Winspear'ın listesinin başına yeni pencereler ekletmeyi başarmıştı. Pratik zeklı ve pek çok işe el atabilen ya da en azından deneyebilen Bear, dış cephedeki sıvaların yenilenmesi ve dökülen noktaların onarılması da dhil olmak üzere diğer işlerin çoğunu kendisi halletmişti. Maliyetleri düşük tutmak için, Maggie'nin daha sonra zımparaladığı ikinci el dolap ve üniteleri kullanarak bağımsız bir mutfak yapmaya karar vermişlerdi

parlak gök mavisine boyadı ve yerel bir hayır kurumunda bulduğu mücevher renkli kapı kollarını ekledi.

Zor bir işti ama hiç kuşkusuz bir sevgi emeğiydi; ikisinin bir araya getirdiği beceriler, eski kulübeye kısıtlı imkânlarla yeni bir soluk getirmiş ve onu yeniden sade bir hale getirmişti.

FOUR

Thorncliffe'in tepesindeki korunmasız konumuna rağmen, Clifftop Cottage'ın arka tarafındaki geniş bahçe tam bir güneş tuzağıydı; bahçenin sınırları bir dizi rengarenk çiçekle dolup taşıyordu ve bunların hepsi de Kuzey Yorkshire Sahili'nin değişken havasına ve tuz yüklü havasına dayanacak şekilde özenle seçilmişti. Gerçekten de kış aylarında, uçurumun tepesinden esen buz gibi soğuk rüzgarlar cildinizin üst tabakasını uçurmaya yetiyordu. Thorncliffe'te her şey ve herkes, doğa koşullarına karşı dayanıklı olmak zorundaydı. İşte bu yüzden bugünün dizginlenemez güneş ışığı kollarımızı açarak karşılandı.

Bulutsuz gökyüzüne bakan Bear, "Böyle günler pek sık gelmez," dedi. Daphne, Maggie'nin koyu mürekkep mavisine boyadığı geri dönüşümlü hasır sandalyelere doğru ilerlerken, her zamanki gibi ondan birkaç santim ötede tırıs tırıs yürüyor, kuyruğunu mutlu bir şekilde sallıyordu. Canlı şezlong çizgileriyle basılmış kumaştan yaptığı dolgun minderleri de eklemişti. Bear'ın kurtarılmış iskele tahtalarını kullanarak inşa ettiği rustik görünümlü bir masa ortadaki alanı kaplıyordu. Üstünde bir kasırga lambası ve henüz çiçek açmamış lavantalarla dolu pişmiş toprak bir saksı vardı.

Çift yerlerine yerleşirken Daphne çimlerin üzerine yığıldı, dikkati bir an için bisküvilerden yakındaki çiçek tarhının etrafında dans eden kelebeklerin kaleydoskopuna kaydı, sanki dikkatle koreografisi yapılmış bir dans sergiler gibi birbirlerinin içine girip çıktılar. Maggie fincanları masaya bırakırken Bear bisküvi kutusunun kapağını açtı ve çıkan ses Daphne'nin ilgisini yeniden çekti.

Maggie sandalyesinde arkasına yaslanmış, çikolatalı lokmasını çıkırtıdrtırken, hafif esinti yüzünün etrafındaki dağınık bukleleri kaldırarak bir uğurböceğini izliyordu

yumuşak chambray tulumunun dizlerine doğru ilerledi. İlk iş olarak astığı havlular, bahçenin uzak ucundaki ipte hafifçe sallanırken gözüne çarptı. Midesi takla attı. Umarım, tam da o noktada minik tulum ve yeleklerin asılı olduğunu göreceği gün çok uzakta değildi.

Çayından bir yudum aldı ve yan gözle kocasına baktı. Denize doğru bakarken nazik yüzünde rahat bir ifade vardı ve arada bir fincanını dudaklarına götürüyordu. Kalbi ona duyduğu sevgiyle sıkışıyordu. Onun bebek haberine vereceği tepkiyi hayal etmeye çalıştı. Acaba heyecanlanır mıydı? Gözlerinin kenarlarını kırıştıran ve içini lapa haline getireceği garanti olan o geniş gülümsemelerden biriyle mi karşılık verecekti? Yoksa son seferden sonra hâlâ temkinli mi davranacaktı? Umudun içeri girmesine izin vermekten ve işlerin tekrar yürümemesi ihtimaline karşı kalbinin bir parçasını saklamaktan çok mu korkuyordu? Eğer öyleyse onu suçlayamazdı. Onun duygularına karşı ne kadar hassas olduğunu bildiğinden, endişelerini gizlemek için elinden geleni yapacağından hiç şüphesi yoktu. Ama o bilirdi. Gözlerindeki endişeyi görecekti, gülümsemesinin, ona ilk söylediğinde olduğu gibi, gerçekten mutlu olduğunda takındığı gülümsemenin soluk bir versiyonu olduğunu görecekti. Onun baba olmayı ne kadar çok istediğini biliyordu; son beş yıldır bir aile kurma umutları ve hayalleri hakkında yeterince konuşmuşlardı - iki erkek ve iki kız olmak üzere dört çocuğun ideal olduğuna karar vermişlerdi. Şimdi sadece bir tanesiyle mutlu olacaklarını düşündü, üzüntü zihnine kısa bir gölge düşürdü.

Ama bunun üzerinde durmak istemiyordu. Kaç kez umutlarının yeşerdiğini ama hayallerinin acımasızca ellerinden alındığını da düşünmek istemiyordu. Son sefer fiziksel ve duygusal olarak en kötüsüydü. O ve Bear yaşadıkları travmanın etkisinden hâlâ kurtulamamışlardı ve Maggie kendini başarısız hissetmişti, bu yüzden daha güvenli ve sağlam bir zemine oturana kadar ona bu bebekten bahsetmemeye kararlıydı. Ama işler hiç de kolaylaşmıyordu. Başlangıçta onu saran ezici yorgunluğu nasıl saklayabildiğine dair en ufak bir fikri yoktu, özellikle de Maggie onu bir tabak kızarmış ekmeğin üzerinde uyuklarken yakaladığında, pencereleri tıkırdatacak kadar yüksek sesle horlarken.

'Gözünü dört aç kızım, kayalıkların üzerinden gelen sesin gök gürültüsü olduğunu sanmıştım, meğer hanım arsız bir nine uykusuna dalmış,' dedi kıkırdayarak.

Güldü, geçiştirdi ve sebep olarak kötü bir gece uykusunu gösterdi. Neyse ki, sabah bulantıları gibi yorgunluk da artık hafifliyordu. Oh, oğlum, bu zaman zaman vahşice olmuştu, onu en hafif kahve kokusuna ya da daha kötüsü pastırmaya bile dayanamaz hale getirmişti. *Bleurgh!* Genellikle pastırmalı börekten daha çok sevdiği bir şey yoktu - kabarık beyaz bir ekmek arasına sıkıştırılmış çıtır çıtır pastırma, üzerine kızarmış yumurta ve bolca domates ketçabı - ama şimdi sadece "domuz kokusu" düşüncesi bile - şimdi görüldüğü gibi - öğürmesine yetiyordu. Yumurtaya gelince... *eughh!* Sakın oraya gitme! Sonuç olarak, Bear'ın şüphelenmesini önlemek için ona sağlıklı olduğunu söylerken buldu kendini; tavada cızırdayan kızartmaların kokusundan uzaklaşmak için kulübeden aceleyle çıkmak zorunda kaldığında bu son derece yararlı olmuştu. 'Bunu bitirmen gerekecek Bear. Aroması beni çok cezbediyor ve sağlıklı beslenme alışkanlığımdan vazgeçmek istemiyorum,' diyerek tavayı bırakıp onun yanından koşarak geçti. Kapıdan fırlamış ve pencerenin altında duran büyük saksı gülünün arkasına atlamıştı. Tipik Bear tarzında, onun açıklamasını sorgusuz sualsiz kabul etmişti. Ama neden kabul etmesin ki? Daha önce taşıdığı bebeklerde yemeğe karşı bu kadar aşırı bir isteksizlik yaşamamıştı.

Maggie'nin bu bebekle ilgili iyi hisleri vardı. En başından beri hamilelik ona farklı gelmişti. Nasıl, neden ya da ona böyle hissettiren şeyin ne olduğunu bilmiyordu ve kesinlikle bunun üzerinde durarak takdiri ilahiye kışkırtmayacaktı, ama bir şey ona içgüdüsel olarak, yanlış alarmlar ve iç burkan düşüklere dolu beş yıllık bir aile kurma denemesinden sonra, sonucun bu sefer farklı olacağını söylüyordu. Gözlerini sımsıkı yumdu ve tüm kalbiyle onu saran bu ezici duygunun doğru çıkmasını umdu.

Neredeyse iki hafta ile en uzun süre hamile kaldığı dönemdi. Bu bebeği riskli ilk on iki hafta boyunca ve ikinci üç aylık dönemde taşımayı başardığına inanmaya cesaret edemiyordu. Bu değerli umut ışığı karşısında içi paramparça olmuş, elleri içgüdüsel olarak daha sıkı hissettiğine ikna olduğu karnına gitmişti. Her zaman şehvetli bir kadın olmuştu - Bear birçok kez onun kıvrımlarına doyamadığını söylemişti ve eğer davranışları bir şey ifade ediyorsa, bunu uydurmuyordu! - Ama karnı kesinlikle daha yuvarlak, daha... yani daha *farklı* hissediyordu; bunu ifade etmenin başka bir yolu yoktu. Ve Maggie yüzde yüz emindi ki

Dün akşam kayınvalidesinin lezzetli çikolatalı sünger pudingi ve muhallebisinden yediğı büyük porsiyonla hiçbir ilgisi yoktu.

Günler geçtikçe hamileliğı kendine saklamak giderek zorlaşıyordu. Maggie ve Bear her şeyi paylaşıyorlardı, sırları yoktu ve Maggie bunu Bear'a söylemek için yanıp tutuşuyordu. Florrie'ye sırrını açmayı bile düşünmüş, ama bunu yapmamaya karar vermiş, kendi kendine ilk öğrenenin Bear olması gerektiğini söylemişti. Ama Florrie'nin son zamanlarda ona attığı bilmiş bakışlar bir şey ifade ediyorsa, Maggie arkadaşının onun peşinde olduğunu tahmin ediyordu.

Başını arkaya yasladı ve gözlerini kapattı, yüzündeki güneş ışınlarının sıcaklığının, havadaki denizin tanıdık tuzlu kokusunun tadını çıkardı. Yavaşça derin bir nefes aldı, vücudunun gevşemesine ve sandalyeye gömülmesine izin verdi. Elini minik yumrusunun üzerinde gezdirerek gülümsemesini tetikledi. Hiç beklenmedik bir anda limon şerbeti için şiddetli bir istek duydu; dilinin üzerinde dans eden ekşi, gazlı tadı hissetme ihtiyacı diğer tüm düşünceleri aklından uzaklaştırdı. Ah, şu anda o tatlılardan birini eline geçirmek için neler vermezdi.

"Sizi böyle gülümseten her neyse paylaşmak ister misiniz, hanımefendi? Bear'ın sesi onu daldığı düşüncelerden bir anda çekip çıkardı.

"Ha? Gözlerini kısarak tek gözünü açtığında adamın kendisine baktığını gördü, bakışlarındaki sevgi apaçık ortadaydı.

"Az önce yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi.

Maggie, şerbetli limon düşüncesinin tetiklemesiyle ağzında yüzen tükürüğü yuttu. "Ah, öyle mi? Masum numarası yaptı. *Çabuk düşün!* "Ben... Ben sadece Stella'nın geçen gece kızlara ve bana anlattığı bir şeyi hatırlıyordum. Lark'ın yüzü tam bir tabloydu, görmeliydin," dedi ve ona sırtarak baktı. Stella ve Lark, Florrie ve Jasmine ile birlikte Maggie'nin arkadaş grubunun bir parçasıydı. Beş arkadaş her Cuma akşamı Old Micklewick Bay'deki The Jolly Sailors barında balık ve patates kızartması ve bir ya da iki şişe şarap eşliğinde sohbet etmek için bir araya geliyorlardı.

Bear'ın ağzı bir gülümsemeyle seğirdi ve iyi huylu bir şekilde başını salladı. "Ah, tamam, başka bir şey söyleme. Bunun onun canlı aşk hayatıyla ilgili bir şey olduğunu tahmin edebiliyorum, bu yüzden kızarmamı engelleyebilirsiniz.

Tam isabet. Ben olsam Stells'in yanında onun flörtlerinden bahsederken "aşk" kelimesini kullanmazdım. Bu kavrama inanmadığını biliyorsun. Maggie ona sırttı.

"Ey up, dil sürçmesi; unutması kolay.

"Yeterince doğru. Söylediklerinden sonra, son sevgilisinin uzun süre onunla birlikte olmaktan hoşlanmayacağına dair içimde bir şüphe var.

"Yeni bir şey yok," dedi Bear kıkırdayarak. Başını kaşıdı, karısının açıklamasından memnun görünüyordu. "Stella'nın bir yuva kuracağını hayal bile edemiyorum.

Aslında Maggie de yapamazdı. "Evet, sanırım bunun için oldukça özel biri gerekecek.

"Adamın varlığından bile şüpheliyim.

"Mmm. Maggie'nin aklına, bekâr kalmaya ve asla bir erkeğe "bağlanmamaya" niyetli olduğunu gizlemeyen arkadaşı geldi. Aşka çok az değer veriyor ve düzenli olarak erkeklerin sadece "biraz eğlence" için yararlı olduğunu söylüyordu. Bu tür sert görüşler, umutsuz bir romantik olduğu için sık sık alay edilen Maggie'nin tam tersiydi. "Bu konuda seninle aynı fikirde olmaktan nefret etsem de, Bear, içimde haklı olduğuna dair korkunç bir his var," dedi Maggie üzülenek.

FIVE

Bear bardağını boşalttı ve oturduğu yerden doğruldu, uzun gövdesi Maggie'nin üzerinde yükseliyordu. Daphne bir anda dikkat kesildi ve hevesle ona baktı. 'Pekâlâ, burada biraz daha oturmak istesem de, artık işe koyulma vaktim geldi. Ve üzgünüm Daph, ama korkarım burada kalmak zorundasın. Öğleden sonrayı geçireceğim yerde hoş karşılanmana imkan yok.

Daphne kuyruğunu sallayarak ona göz kırptı. Adam eğilip Labrador'un kulaklarını karıştırdı ve Daphne de onun bacaklarına sevgiyle sokuldu.

"İkinci sırada olduğumu biliyorum Daph, ama benimle kalmak zorundasın. Maggie elleriyle gözlerini siper etti ve Bear'a döndü. 'Jean'e benden selam söyle ve Forster'larla iyi şanslar. Umarım çok fazla baş belası olmazlar.

'Hımm. Bana hüsnükuruntu gibi geldi. Onu öpmek için eğildi, yüzünü kocaman eliyle kavradı, dudaklarının onunkilere değmesi midesinin bulanmasına neden oldu.

"Mmm.

'Kalkmana gerek yok. Sonra görüşürüz.'

"Tamam, ama köftelerini unutma, buzdolabındalar ve mataran da tezgahın üzerinde," dedi ve dudaklarını birbirine bastırarak onun tadına baktı.

"Teşekkürler, Mags.

Maggie, kulübeye giden patika boyunca ilerleyen kocasının tanıdık rahat yürüyüşünü izledi, kot pantolonunun kıvrımlarını nasıl sardığını, tişörtünün geniş omuzlarını nasıl gerdiğini keyifle seyretti. Ayak parmaklarını oynatarak hüznü bir iç çekti. Öpücüğü aklını başından almıştı...

"Bu kötü düşünceleri aklından çıkar Maggie Marsay!" dedi yüksek sesle ve Daphne'nin ona sorgulayan bir bakış fırlatmasına neden oldu. "Çok yakışıklı ve ateşli kocanı yatağa atma düşüncelerini bir kenara bırakıp kendi işine dönmelisin.

Kendi kendine gülerek başını salladı. Sadece beş dakikası daha vardı, çayını bitirecekti - çay hala tadını aldığı için memnun olduğu bir şeydi - sonra içeriye geri dönecek ve son ayısıyla uğraşacaktı. *Aklına* gelmişken... parlak mavi gökyüzüne baktı, bir martının termallerde süzülüşünü izledi, delici çılgılığı kayalıkların üzerinde yankılandı. Bu sese Ayı'nın pikabının kapısını kapatırken çıkardığı gümbürtü ve hemen ardından çalıştırdığı motorun uğultusu eşlik etti. Çok güzel bir gündü, diye düşündü Maggie, dikiş makinesini çalıştırıp zamanın geri kalanını içeride geçirmeden önce biraz daha güneşin tadını çıkarmamak yazık olurdu. Her zaman geç saatlere kadar çalışabilirdi; Bear erken dönecek değildi ya. Ayrıca, kasabadaki şarküteriden aldığı o güzel, keskin limon marmelatından bir kavanoz daha alabilirdi; o sabah tostunu yedikten sonra kavanozun dibinde sadece bir parça kalmıştı. Evet, bir taşla iki kuş vurabilirdi: daha fazla marmelat alabilir ve Daphne'yi yürüyüşe çıkarabilirdi. Hatta Happy Hartes Kitabevi'ne bile uğrayabilirdi. Florrie'nin bugün orada çalıştığını ve ona katılmak isteyebileceğini biliyordu. Florrie Labrador'u Gerty'yi de getirebilir, belki sahile inebilirdi. Florrie son zamanlarda durmaksızın çalışıyordu; bir saat izin alarak kendini şımartabilirdi.

Daphne kendini durduramadan Maggie kararlı adımlarla kulübeye doğru ilerlemeye başladı. Herkes Daphne'nin Maggie'nin ne düşündüğünü bildiğini sanabilirdi, çünkü Maggie hızla ilerliyor, kapıdan içeri dalıyor, kuyruğunu öyle bir sallıyordu ki, duvara çarpıp gürültüyle patlıyordu. Mutfığa vardığında, paket masanın üzerindeki yerinden Maggie'nin gözüne çarptı. Elindeki fincanı lavaboya bırakıp paketin yanına gitti ve üzerinde lekeli bir posta damgası ve el yazısıyla yazılmış bir adres bulunan zarfı fark etti. Tıpkı Bear'la bahçedeyken yaptığı gibi, midesinde şaşırtıcı bir sinir dalgalanmasını tetikledi ve en ufak bir fırsatta aklına gizlice girdi.

Tedirginliğini bastırmaya çalışarak, "Pekâlâ, Ayı ilgi göstermeye başlamadan önce bu kutunun yerini değiştirsem iyi olacak," dedi. Tüm teslimatlarında yaptığı gibi bunu da dikiş odasına koyacaktı ve Bear'ın bundan haberi olmayacaktı. Ayı

Mektupları topladı, Ayı'ya geleni eski am şifonyerin üzerine koydu. Kendisine gönderilen diğerk mektup ise bir el sanatları tedarikçisinden gelmiş gibi görünüyordu. Daha sonra bakmak üzere masanın üzerine bıraktı ama şüphelerine rağmen el yazısıyla yazılmış adresi olan mektubu açmak zorunda hissetti.

"Uhh!" Parmağını ihtiyatlı bir şekilde zarfın kapağının altına kaydırırken ürperdi, kalbi aniden çarpmaya başladı ve üzerine bir huzursuzluk hissi çöktü.

SIX

Maggie zarfı tam açmaya başlamıştı ki cep telefonundan gelen bir mesaj onu yerinden sıçrattı. Mektubu masaya bıraktı ve Florrie'den gelen mesajı görmek için telefonuna uzandı. Arkadaşının adını görünce gülümsedi ve rahatsızlığını zihninden uzaklaştırdı.

Selam Mags, bugün çok güzel bir gün, Gerty ve benimle yürüyüş yapmak için bir saatini ayıramaz mısın? Meşgul olduğunu biliyorum, bu yüzden yapamazsan anlarım, ama güneş ışığından yararlanmamak utanç verici görünüyor. Öğle yemeğimi 12'de yiyeceğim.
Sen ve Daph bize katılırsanız harika olur. Fx

Maggie'nin kalbi yerinden fırladı ve hızlıca bir cevap verdi.

Merhaba Florrie, ben de tam aynı şeyi merak ediyordum! Bu sabah bir sürü şey yaptım, bu yüzden kendime iyi bir öğle yemeği molası veriyorum. Fırından bir şeyler alıp seninle kitapçada buluşacağım. Sahilde piknik yapmak ister misin?
Mags x

Birkaç dakika sonra Florrie'den bir cevap geldi.

Yaşasın! Kulağa hoş geliyor. Dört gözle bekliyorum. Görüşmek üzere. Fx

Maggie, Labrador'un kadifemsi başını düzeltmek için eğilerek, "Pekâlâ Daph, görünüşe göre sahile gidiyoruz," dedi.

* * *

Şerbetli limonların bulunduğu kutu dikiş odasında güvenli bir şekilde saklanmış ve Maggie'nin tedbir için üstüne yığıldığı birkaç kumaş parçasıyla daha da gizlenmişti - Bear dikiş odasına hiç girmezdi ama Maggie kendi kendine "ne olur ne olmaz" diyordu - çantasını sırt çantasına yerleştirdi, güneş gözlüklerini kafasına taktı ve şifonyerin üzerindeki kaseden anahtarlarını aldı. Daphne onun her hareketini büyük bir ilgiyle izliyordu. Gizemli mektubu açmamaya karar vermişti, içeriğinin Florrie'yle geçirdiği zamanın üzerine kara bir bulut gibi çökmesi riskini almak istemiyordu.

"Biraz yürümek ister misin, Daph? Maggie sordu. Daha kelimeleri ağzından yeni çıkarmıştı ki Labrador heyecanla etrafında dönmeye ve inlemeye başladı. "Bunu evet olarak kabul ediyorum, olur mu? Maggie gülümseyerek arka sundurma kapısına doğru ilerlerken Daphne hışımla geri döndü ve önünde sıçradı. Maggie köpeğin coşkusuyla eğlenerek bir kahkaha attı; bu, Bear'la birlikte Labrador'u eve ilk getirdiklerinde asla göremeyeceklerini düşündükleri bir şeydi.

Daphne bir yaşından küçükken bir köpek çiftliğinden kurtarılmıştı. Tıpkı beşinci yavrusunu yapmak üzere olan annesi gibi onun da üremek üzere ayrıldığı söylenmişti. Clifftop Cottage'a ilk geldiğinde Daphne durgundu, tüyleri donuktu, gözleri üzgündü, kulakları kafasına yatıktı ve kuyruğu sallanmayı reddediyordu. Maggie'nin kalbi onun için acıyordu. Ama onların nezaketi ve sabrı sayesinde - ve bol bol köpek bisküvisi ikram etmeleri sayesinde; bir Labrador olduğu için ve şüphesiz iştahlı bir köpek olduğu için, Maggie'nin bu cazibeye karşı koyamayacağını düşünmüşlerdi - aralarına alışması uzun sürmemişti. Tavrındaki kademeli değişiklikleri, yürüyüşünün nasıl neşeli bir havaya büründüğünü, gevşek kuyruğunun o zamandan beri neredeyse hiç bırakmadığı geçici bir salınım yaptığını fark ettiklerinde çok heyecanlanmışlardı. Kısa sürede Ayı ile yakın bir bağ kurdu ve sanki gölgesiymiş gibi onu her yerde takip etti, ama yine de tüm hayvanlar ondan hoşlanıyor gibiydi. Ve yavru çiftliğindeki diğer köpeklerle birlikte dışarıdaki bir kulübede uyumak yerine, Daphne'nin artık mutfakta Aga'nın yanında koyun postuyla kaplı geniş ve rahat bir yatağı vardı ya da en sevdiği yer olan oturma odasındaki odun sobasının önüne uzanmış, Bear ayaklarıyla karnını ovarken mutluluk içinde horluyordu.

Maggie, "Şimdi, Daph, biraz sakinleşmen ve seni yönlendirmeme izin vermen gerekecek, yoksa bu gidişle asla çıkamayacağız," dedi,

Daphne önünde ayak ayak üstüne atarak dans ederken kıkırdayarak ileriye doğru bir adım atmayı imkânsız hale getirdi. Daphne biraz daha inledi, gözleri mutluluktan parlıyordu.

Sonunda Maggie kapıya ulaşmayı başardı ve ipi kancasından yakaladı. "Hadi bakalım, genç kız. Daphne'yi arabaya kadar takip ederken güneş gözlüklerini burnuna indirdi.

Ön camları indirip havalandırma deliklerini sonuna kadar açarak tozlu çiftlik yolundan aşağı inip küçük, kumlu bir koyda yer alan Old Micklewick'e doğru kıvrıla kıvrıla giden yola girdi. Arabayı sürerken, ne kadar canı çekerse çeksin, bebek konusunda ağzını sıkı tutması gerektiğini kendine hatırlattı. "Florrie en iyi arkadaşın olabilir ama şimdilik çeneni kapalı tutmalısın Maggie Marsay," dedi sesi kararlıydı. Bebeği düşündükçe midesi bulanıyordu; Florrie'nin onun için ne kadar heyecanlanacağını biliyordu.

SEVEN

Maggie, şehrin eski bölümünü yenisinden ayıran Skitey Bank'ın dik ve geniş virajlarını aştıktan sonra Endeavour Yolu boyunca ilerledi ve çeşitli mağaza ve lokantalara ev sahipliği yapan Victoria Meydanı'na dönmeden önce istasyonu geçti. Arabayı sürerken trafik ve sesler arabanın açık camlarından içeri süzülüyordu. Geniş yol, erken yaz çiçekleriyle dolup taşan bir dizi kumtaşı saksı tarafından ikiye bölünmüştü; çiçekler, meydana gururla duran zarif Viktorya dönemi dükkanlarının dışındaki asılı sepetleri tamamlıyordu.

Kitapçıya doğru ilerliyor, park yeri aramak için sağa sola bakınıyordu ki, Seaside Bakery'nin hemen aşağısındaki yola girmiş, sinyalleri yanıp sönen bir araba gördü. "Bu iyi olur," dedi ve arabasını yavaşlatıp farlarını yakarak sürücüye kenara çekmesini işaret etti.

Maggie yeni boşaltılan boşluğa geri geri park etmeye gitti, ancak park yeri beklediğinden biraz daha dar çıktı ve arabasını yerine oturtmak için biraz manevra yapması gerekti. Göz ucuyla her hareketinin birkaç adam tarafından izlendiğini, seslerinin açık pencereden içeri süzüldüğünü ve konsantrasyonunu bozduğunu fark etti. Anlayabildiği kadarıyla, sürüş becerilerini eleştiriyor gibi görünüyorlardı.

"Ne gösteri ama," dedi bir adam küçümseyerek, Maggie'nin ve çevredeki diğer herkesin duymasını sağlamak için sesini kasten yükseltmişti. "Tam bir domuz kulağı yapıyor."

Diğer adam bir kahkaha attı. 'Evet, benim fikrimi soracak olursanız, kadınların direksiyon başına geçmesine asla izin verilmemeliydi. Araba kullanmalarına izin vermek büyük hata.

"Evet, bu da bunun mükemmel bir örneği," dedi birinci adam, başını teatral bir şekilde sallayarak. 'Direksiyonu sola değil, sağa çevirmesi gerekiyor. Uyguladığı tipik bir kadın mantığı; her şeyi yanlış yapıyor. Böyle yapmaya devam ederse asla düzelemeyecek. Ve belli ki aynalarını daha fazla kullanmanın ne kadar yardımcı olacağının farkında değil.

Maggie'nin sesleri tanınması bir an bile sürmedi. Bu rahatsız edici, genizden gelen ses tonu sadece bir kişiye ait olabilirdi. Sinirleri tepesine çıkmıştı. Park işlemini tamamladıktan sonra, Daphne'nin aşırı ısınmaması için yeterli bir boşluk bırakarak pencereleri yarıya kadar açtı. Karşıdaki yorumculara göz attı. Yerel sürüş eğitmeni ve iki sestten en alaycı olanının sahibi Gary Forster'ın orada olduğundan emindi. Elleri kalçalarında, ayakları birbirinden ayrılmış ve yüzü o bildik asık surat ifadesiyle sabitlenmiş halde, her zamanki kendini beğenmiş havasını takınıyordu. Adam istese de daha sinir bozucu olamazdı. Yanında, genellikle Micklewick Bay'in en yaşlı kaykaycısı olarak tanımlanan Ando Taylor vardı. Kırklı yaşlarının ortasıdaydı ve Maggie onun nasıl olup da kasabada dolaşmaktan ya da alt kordonda gençlerle kaykay yapmaktan daha verimli bir şey yapmadığını bir türlü anlayamıyordu. Üzerinde ipli bir yelek, bildik yırtık kot pantolonu ve dağınık sarı atkuyruğunun üzerine arkadan öne doğru takılmış beyzbol şapkası vardı. Elinde yarısı kese kâğıdına sarılı bir poğaça vardı ve bir ısırık alırken, spor ayakkabılı ayağı kaykayının üzerinde duruyordu. Bu iki adam uyumsuz görünen bir çift oluşturuyordu. Gary Forster'ın başka hiçbir koşulda Ando'ya zaman ayırdığını düşünemiyordu ama bugün onu kendisiyle alay etmek için bir müttefik olarak kullanmaktan oldukça mutlu görünüyordu.

Maggie onlara pis bir bakış fırlattı ve ikisine de iğrenç fikirlerini alıp defolup gitmelerini söyleme dürtüsüne karşı koymaya çalıştı. Kolay değildi ama öğleden sonra Forster'ların evinde kapalı kalan Bear'ı düşündü ve onun için tekneyi sallamak istemedi. Gary Forster eve döndüğünde tüm bunları duyacağından hiç şüphesi yoktu.

Kendi kendine, düşünmesi gereken bir de bebek olduğunu hatırlattı. Sakin kalmalı, streten uzak durmalıydı. Ve bu çift kesinlikle heyecanlanmaya değmezdi.

Eleştirel ikili sürüşünü incelemeye devam ederken gürültülü bir nefes alıp ön yolcu koltuğundaki sırt çantasına uzandı

beceriler. Onları bir an için aklından uzaklaştırarak dikiz aynasından Daphne'ye baktı. 'Pekâlâ Daph, uzun sürmez, sonra gidip Florrie ve Gerty'yi alabiliriz. Tamam mı? Labrador'un kulakları dikildi, köpek dostunun adını duyunca başı bir yana eğildi.

Büyük bir minibüs geçene kadar bekleyen Maggie arabadan indi, güneşin sıcaklığı etrafını sarmıştı.

Ando bir an bile kaybetmedi.

"Ey up, Maggie. Söylemeliyim ki, park etme becerilerin biraz berbat denebilecek düzeyde. Kendi gözlemleriyle eğlenerek sırttı.

Nefes nefese kaldı ve kaşlarını ona doğru kaldırdı. Onlar gerçekten *hala* devam ediyor mu? O daha cevap vermeden Gary Forster söze girdi.

"Suratını asman çok iyi, ama Andrew'un bir ' dedi, Maggie'yi tahtaya çakılmış çivi gibi rahatsız eden kibirli bir ses tonuyla. "Sana araba kullanmayı kim öğretti bilmiyorum Maggie, ama park etme tekniklerinin üstünden geçtikleri çok açık; ya öyle ya da sınavı geçtiğinden beri bazı şok edici alışkanlıklar edindin.

Maggie olduğu yerde durdu ve ağzından çıkmaya çalışan kelimeleri ısırarak bastırdı. *Kendini beğenmiş budala! Git ve başkasını rahatsız et.* Etrafındaki insanların durup onu dinlediğini fark etti; bir kadın dudak büküp sessizce, "Kibirli herif," dedi.

"Kim olduğunu sanıyor bu?" dedi bir başkası.

Bir arabayı park etmenin bu kadar ilgi çekeceğini kim bilebilirdi? diye düşündü Maggie. Sakin olacağına dair verdiği sözü hatırlayarak bir nefes aldı. "O kadar da kötü olduğunu sanmıyorum Gary, ama yine de tavsiyen için teşekkürler. Zoraki bir gülümsemeyle, Gary'nin sesindeki alaycı tonu fark edip etmediğini merak etti.

"Evet, bir dahaki sefere, daha fazla pratik yapana kadar idare edebileceğiniz yeterli alana sahip bir park yeri beklerseniz daha iyi olabilir.

O gerçek mi?

Ando homurdanarak her yere hamur kırıntıları püskürttü. Yakınlarda dinleyen kadınlardan biri yüksek sesle oflayıp gözlerini devirdi, arkadaşı ise inanamayarak başını salladı.

Gary Forster kollarını kavuşturmuş, kendinden memnun bir gülümseme takınmıştı. Maggie'yi kıvrandırmaktan zevk aldığı belliydi. 'Aslında, birkaç tazeleme dersi almak için rezervasyon yaptırmak iyi bir fikir olabilir; sürüş becerilerinizi parlatın. Ben de karım için aynı şeyi yaptım. Sonrasında bunun için bana teşekkür etti. Ben de aynısını sizin için yapmaktan mutluluk duyarım.

Eminim öyledir. Maggie arabasının etrafında dolanıp anahtarlıkla arabayı zaplarken içten içe ürperdi. Tanrım, onunla yaşamak tam bir kabus olmalı. Ona ağzının payını verme isteğiyle savaştı ama bu hiç de kolay değildi. "Hiç sanmıyorum Gary," dedi Ando'ya dönmeden önce. "Peki senin beni izlemekten, şovenist fikirlerini açıklamaktan başka yapacak daha iyi bir işin yok mu Ando?"

"Şey... Ben... Hah... Hey, bak, sakın ol Maggie, sadece şaka yapıyordum. Zayıfça güldü, gülümsemesi zayıfladı. "Bazı insanlar nasıl şaka yapılacağını bilse iyi olur. Ayrıca, kadınların park etme konusunda berbat olduklarını herkes bilir, bu bilinen bir gerçek. Bir şey demek istemedim, sadece söylüyordum.

Gary Forster gözlerinde rahatsız edici bir zevk parıltısıyla baktı.

'Şey, akıllıca bir söz, bu modası geçmiş bakış açısını nerede yaydığınıza çok dikkat ederdim. Bugünlerde cinsiyetçi olmanın *cidden* ama *cidden* hiç hoş olmadığını bilmiyor musun? Biz kadınlar tarafından şehirden kovulma riskini almak istemezsin, değil mi? Kanının kaynamaya başladığını hissedebiliyordu.

Ando yutkundu, adem elması bir aşağı bir yukarı sallanıyordu. "Pek sayılmaz, hayır. 'Ve düşününce, en son ne zaman gerçekten bir araba kullandın?"

kaykayınızı ulaşım aracı olarak kullanmak yerine araba mı kullanıyorsunuz? Park etme konusunda daha iyi bir iş çıkardığını görmek isterim. Düşünmeye fırsat bulamadan ağzından çıkan bu sözler, kulağına istediğinden daha sert gelmişti. Bunun için kendini tekmeleyebilirdi. *Ughh! Bunu gerçekten söyledim mi?* Göğsünde küçük bir pişmanlık hissetti, özellikle de Gary Forster'a daha çok sinirlendiği için. Ando biraz aptal olmakla ünlüydü ama aslında zararsız biriydi ve kimseye kötü bir niyeti yoktu. Ağzını beyninden önce devreye sokmasıyla tanınırdı, özellikle de birkaç bardak Old Micklewick Magic'in etkisinde kaldığında, ama genelde bu konuda sıkıştırıldığında özür diler, gücenmesine neden olduğu için mahcup olurdu.

Çabuk ısırarak Maggie'nin bu hamilelikle ilgili fark ettiği başka bir şeydi. Öfkesinin sınırlarını biraz daha keskinleştirmişti ve Ando Taylor şu anda bunun acısını çekiyordu. Düzeltilmeyi hak ediyordu ama aşağılanmayı değil. Bunun için kendini sevmiyordu.

"Dediğim gibi, sadece seninle şakalaşıyordum. Gülümsemesi yüzünden silinmişti ve yüzünde iyice azarlandıktan sonra müdürün odasından çıkan bir okul çocuğunun ifadesi vardı.

Maggie, araba kullanmasıyla ilgili bu konuşmayı yaptığına inanmakta güçlük çekerek konuşmaya başladı ama daha sözlerini tamamlamadan Gary Forster ondan önce davrandı.

"Bazı insanların sorunu yapıcı eleştirilerle nasıl başa çıkacaklarını bilmemeleridir," dedi küçümseyici bir tavırla. 'Alınmak yerine, bunu nasıl kucaklayacaklarını, bundan nasıl *ders* çıkaracaklarını *öğrenmeliler*. Sözlerin iyi niyetli olduğunu anlayan.

İyi niyetli mi? Bu o kadar kötüydü ki neredeyse komikti. Maggie ona doğru hamle yapıp pişman olacağı bir şey yapmamak için ellerini tulumunun ceplerine soktu. Derin bir nefes çekti ve yavaşça bıraktı. *Sinirlenme Maggie, bebek için sakın kal.*

"Ben gidiyorum," dedi Ando. Kaykayına atladı, 'alevli kadınlar' hakkında bir şeyler mırıldanarak kaldırımından aşağı indi, alışveriş yapanların arasına girip çıkarken elinde hamur işi vardı.

"Şimdi Maggie. Her şey yolunda mı?"

Döndüğünde fırından çıkan Nate Wilkinson'ı gördü, üzerinde her zamanki boya lekeli kotu ve tişörtü vardı. Dostça gülümsemesi ve rahat tavırları hoş bir manzaraydı.

"İyiyim, teşekkürler Nate. Kız da ona gülümseyerek karşılık verdi. "Kendini tedavi mi ediyorsun? Elindeki kek kutusunu başıyla işaret etti. Göz ucuyla Gary Forster'ın uzaklaştığını fark etti. İçini bir rahatlama dalgasının kapladığını hissetti.

"Evet, Lark ve bana öğle yemeğimizin yanında yememiz için birkaç choux çöreği aldım; onun için bazı rafları bırakmanın ortasındayım. Gülümsemesi genişledi. Uzun boylu ve iri yapılıydı, Lark'inkine benzeyen rahat bir mizacı vardı. Aynı zamanda Maggie'nin düzenli olarak mobilya parçaları topladığı yoğun bir geri dönüşüm işinin sahibiydi. Yirmi altı yaşında, Lark'tan yedi yaş daha gençti ve birkaç yıldır ona vurulmuş olmasına rağmen, arkadaşı ondan çok hoşlanmasına rağmen duygularının daha derine inmediğini gizlememişti. Başlangıçta Nate büyük bir hayal kırıklığına uğramıştı ama onun hayatında bir arkadaş olarak bulunmasını hiç bulunmamasına tercih edeceği sonucuna varmıştı ve ikisi de bu karardan memnun görünüyordu.

Maggie, "Onları gördüğünde çok sevinecek; kremalı pastalara bayılır," dedi.

'Sadece o değil,' dedi kıkırdayarak. 'Hava güzel ve güneşliken dışarıda keyif yaparız diye düşündüm. Dükkânının arkasındaki bahçede masayı hazırlıyor.

Lark, meydanın karşı tarafındaki fırında Lark's Vintage Bazaar'ı işletiyordu. Popüler bir emporium olan bu dükkânda, çeşitli belirsiz yerlerden temin ettiği vintage kıyafetler, aksesuarlar ve yumuşak mobilyaların eklektik bir karışımı satılıyordu. Ayrıca bir dizi aromaterapi yağı da stokluyordu, kokuları dükkânın havasına nüfuz ediyordu.

"En iyisi seni tutmayayım. Maggie ona gülümsedi. "Afiyet olsun Nate ve Lark'a selamımı söyle.

'Evet, öyle olacak Mags. Sonra görüşürüz. Yürümeye başladı ama geri döndü. 'Ah, aklıma gelmişken, geçen gün küçük bir dolap aldım. Çift cepheli, üzerinde güzel kulplar var - orijinal olduklarını sanıyorum. Biraz uğraşmak gerekiyor ama bir tane aradığını söylediğini hatırlıyorum. Genelde sevdiğin türden bir şey.

"Kulağa ilginç geliyor. Daha sonra uğrayıp bir göz atabilirim.

"Tamam, her zaman olur. Bununla birlikte, bir arabayı atlatarak ve taş saksıların üzerinden zahmetsizce atlarken kendi kendine mutlu bir şekilde ıslık çalarak yolun karşısına geçti.

Maggie, Nate'le yaptığı kısa sohbetin, Gary Forster ve Ando Taylor'la yaşadığı tatsız tartışmanın ardından göğsünde hissettiği gerginliğin geçmesine yardımcı olduğunu fark ederek rahatladı. Arabasına döndüğünde Daphne'nin burnunun camdaki aralıktan içeri girdiğini ve hafif esintinin taşıdığı kokuları kokladığını gördü.

Maggie, "Uzun sürmez, Daph," dedi ama Labrador sokağa yayılan balık ve patates kızartması kokusunu fark edemeyecek kadar dalmıştı.

Maggie, vitrininde çeşitli şekil ve boyutlarda zanaatkâr somun ekmeklerden ustaca hazırlanmış bisküvi ve keklere kadar her zamanki gibi ağız sulandıran ikramlarla dolu olan fırına doğru yöneldi. Keskin limonlu bir somun gözüne çarptı; onu daha sonra yemek için alacaktı. Aceleyle kapıdan içeri girdi ve anında taze pişmiş ekmeğin rahatlatıcı aroması ve kahve makinesinin tıslama sesiyle karşılandı.

Dükkân tıklım tıklımdı, çalışanlar koşuşturuyordu ve Maggie nihayet sıranın önüne geçmeden önce bir süre beklemek zorunda kaldı.

"Şimdi Mags," dedi Jasmine, cam vitrinin arkasından ona gülümseyerek, fırının muhallebili tartlarını hızla dolduruyordu

meşhurdu.

"Selam, Jazz. Arkadaşıyla yaşadığı tatsız etkileşimden bahsetmemeye karar vermişti; kayınpederi hakkında onu kızdırmanın ya da üzmenin bir anlamı yoktu. Bunun yerine, "Yeni saç modeline bayıldım, kısalık sana çok yakışmış," dedi. Maggie, kısa bir süre önce saçlarını bakırın canlı bir tonuna boyatan ve soluk tenine yakışan, elf yüz hatlarını ve yeşil gözlerini vurgulayan bir perçem şeklinde kestiren arkadaşına gülümsedi.

"Teşekkürler, Mags. Başta pek emin değildim ama artık alışmaya başladım. "Bence muhteşem.

"Pah! Bunu bilemem. Jasmine tıpkı Maggie'nin beklediği gibi sözcükleri elinin tersiyle itti. Jazz iltifatları asla iyi karşılamazdı.

Arkadaşını, özellikle de dükkân müşterilerle doluyken, utandırmak istemeyen Maggie siparişini verdi ve yakındaki buzdolabından aldığı iki şişe soğuk suyu tezgâha koyarken, Jasmine aceleyle sandviçleri getirmeye gitti.

"Tamam o zaman, al bakalım çiçek. Başka bir şey var mı?" diye sordu Jasmine döndüğünde.

"Bu kadar teşekkürler Jazz, eğer seni daha önce göremezsem bu Cuma Jolly'de görüşürüz.

"Ughh! Gerçekten de yeterince çabuk gelmeyecek. Cumalarımız şu anda aklımı başımda tutan tek şey. Sana söylüyorum, vahşi atlar beni uzak tutamaz. Gırtlaktan bir kıkırdama geldi. "Bir bebek bakıcısı ayarlamakta zorlanıyorum ama bir şeyler ayarlamaya kararlıyım.

Maggie, iki hayat dolu çocuğun bekâr annesi olarak hayatı hep bir hokkabazlık gibi görünen arkadaşı için üzülyordu. "Sıkışıp kalma, unutma Bear çaresiz kalırsan sana yardım etmekten mutluluk duyacağını söylüyor.

"Aww. Çok iyi bir çocuk ama ben olsam iki canavarımı zavallı Ayı Amca'larının üzerine salmazdım. Son seferden sonra iyileştiğini sanmıyorum. Kıkırdadı. 'Sen bu konuda endişelenme, ben halledeceğim. Sanırım annem planlarını yeniden düzenleyecek, sağ olsun.

"İşler yolunda gitmezse Bear'ı aklınızda tutun. Maggie'nin düşünceleri, Jasmine'in iki çocuğuna, dokuz yaşındaki Zak ve altı yaşındaki Chloe'ye bakıcılık yaptıktan sonra Bear'ın yüzündeki ifadeye kaydı. Her ne kadar neşeli ve yaramaz olsalar da, Bear her dakikayı çok sevmişi, neler yaptıklarını anlatırken gözleri parlıyordu; onu kullanarak

tırmanma çerçevesi olarak kullanmış, sırtına binmiş, bir ayı gibi kükremesini sağlamış, onları bahçede kovalarken zevkle ciyaklamıştı. Bundan kimin daha çok zevk aldığından emin değildi, Ayı'nın mı yoksa çocukların mı? Ama bir şey Maggie için apaçık ortadaydı: Baba olması gereken biri varsa, o da oydu.

Mags? Maggie? Alo?"

Jasmine'in sesi düşüncelerini böldü. "Ha?"

"Limonlu kekin mi?"

Maggie gözlerini kırpıştırarak Jasmine'in elinin tezgâhın üzerinden uzandığını ve elinde paketlenmiş bir pasta olduğunu gördü. "Ah, oh. Özür dilerim, kilometrelerce uzaktaydım.

"Söylemiyorsun. Jasmine sıırıttı. "Bunu arkanda bırakıp gitmek istemezsin.

"Çok doğru. Maggie kendisine uza t ı l a n pastayı alıp sırt çantasına yerleştirirken gözlerini devirdi.

EIGHT

Maggie eşikten geçip sakin havaya adımını attığında Happy Hartes Kitabevi'nin zili yüksek sesle çaldı ve tanıdık kitap kokusu onu sardı. Etrafına bir göz attığında, dükkânın müşterilerle dolu olduğunu, koridorları sessizce incelediklerini, yaşlı bir çiftin ise yeni oturma alanından yararlanarak yerel dergileri karıştırdığını ve birbirleriyle kısık sesle sohbet ettiğini gördü.

Parlak siyah bir Labrador tezgahın yanındaki yatağından fırladı ve en iyi dostu Daphne'ye hoş geldin derken kuyruğunu sallayarak yanına geldi.

"Merhaba Gerty," dedi Maggie, iki köpeğin birbirlerinin etrafında mutlu bir şekilde dans etmesini izleyerek.

"Selam Mags, mükemmel zamanlama," dedi bedensiz bir ses, romanlar bölümünün genel yönünden. Şık kestane rengi saçları olan genç bir kadın elinde bir kitapla kitaplığın etrafından baktı. Kaplumbağa kabuğu gözlüklerini burnuna doğru itti ve kitabı yerine yerleştirmeden önce geniş bir gülümseme verdi. "İşte, hepsi bitti.

"Merhaba Florrie, bunu duyduğuma sevindim. Bak ne diyeceğim, dışarısı kesinlikle muhteşem, sahilde bacak bacak üstüne atmak için mükemmel.

"Sanırım Gerty ve Daph da seninle aynı fikirde. Florrie, kuyruklarını öfkeyle sallayan Labrador'lara güldü, küçük heyecan iniltileri çıkardılar. Tezgâha doğru yöneldi ve yolda durup Daphne'ye bir şeyler söyledi.

'Şimdi Maggie. Duyduğum sesin sana ait olduğunu sandım. Maggie dükkânın diğer tarafına baktığında Florrie'nin ortağı Ed'in onlara doğru geldiğini gördü, yüzünde geniş bir gülümseme vardı, saçakları her zamanki gibi gözlerinin üzerine düşüyordu. Gerty onun elindeki köpek ipini fark etti ve bu onu hemen kendinden geçirdi.

Önce ona, sonra da hâlâ Maggie tarafından tutulan Daphne'ye doğru sıçradı. "En iyi arkadaşınla sahilde koşuya çıkacağın için heyecanlısın, değil mi Gerty-Girl? Ed kıkırdayarak Daphne'nin ileri geri koşturmaya devam etmesini izledi.

Florrie gülerek, "Sanırım buna yetersiz bir ifade diyebilirsin, Ed," dedi. Belinden bağladığı bembeyaz gömleği ve bej rengi kargo pantolonuyla yaza yakışır bir görünüm sergiliyordu. Boyu bir metreyi pek geçmeyen minyon yapısı, otuz üç yaşından çok daha genç görüldüğü anlamına geliyordu.

"Merhaba Ed, Florrie ve ben dışarı çıkarken kaleyi sen mi koruyorsun? Maggie yüzünden düşen bir bukleyi fırçalayarak sordu.

'Evet, Leah dönene kadar öyleyim. Bu sabah ehliyet sınavı vardı ama her an dönebilir.

"Evet, onun için dua edip duruyoruz," dedi Florrie. "Sanırım Ed ve ben onun için ondan daha fazla heyecanlıydık. Güldü.

"Zavallı kız, onu kıskanmıyorum. Umarım iyi geçmiştir. Benimkini tekrar almak istemezdim.'

"Evet, ben de. Florrie başıyla onayladı. 'Geçmesini bekliyoruz; Gary Forster'ın aksine iyi bir geçme oranı var gibi görünen yeni sürücü eğitmeniyle gitti.

"Haksız değilsin. Gary Forster'dan bahsedilmesi Maggie'nin omuzlarında bir sıkıntı hissi yarattı. *Ughh! O eziğe daha fazla kafa boşluğu verme!* Onu aklından uzaklaştırarak, "Her neyse, burası harika görünüyor," dedi. Gözleri yeni düzenlenmiş zeminde ve yeni satın alınmış kitap raflarında gezindi.

Florrie ve Ed'e kitapçı dükkânı bir önceki yıl Ed'in büyükbabası tarafından miras bırakılmıştı. O zamandan beri yeniden dekore etmek, yeni vitrinlere yatırım yapmak ve genel olarak mekânı daha modern ve sıcak bir görünüme kavuşturmakla meşguldüler.

"Ve vitrini süsleme şeklinize bayıldım. Çok göz alıcı. Aslında ben de o sandalyede oturmak istiyorum. Maggie gülerek sandalyeye doğru başını salladı.

Kitapçı çift cepheliydi ve kiremitli bir giriş yolunun her iki yanında büyük yay pencereleri vardı - kitapçının solunda, kırklı yıllarda dükkanın genişlemesinin bir parçası olarak satın alınmış olan yan binanın daha az özenli bir kısmı vardı. Bu alan kitap gruplarının toplandığı ve yazar okumalarının yapıldığı yerdi. Burayı devraldıklarından beri

Florrie ve Ed, iki büyük pencereyi olabildiğince çekici hale getirmeye, müşterileri içeri çekmek için ellerinden geleni yapmaya kararlıydılar ve bunu büyük bir başarıyla başardılar. Sağdaki pencere orta tarzdaydı ancak soldaki pencerede sakın bir yaz bahçesi sahnesi yeniden yaratılmıştı. Taban bir rulo suni çimle kaplanmış, küçük bir sandalye ve masa da çiçeklerle kaplı sahte bir elma ağacının altına yerleştirilmişti. Sahte çiçeklerle dolu bir bordür yanlardan ve arkadan uzanıyor, yaban arıları ve kelebekler görünmez iplerden sarkarak etrafta dans ediyorlardı. Sahne son derece gerçekçi görünüyordu. Kitaplar sandalyenin yanında bir yığın halinde yığılmıştı ve açık bir tanesi masanın üzerine, bir dilim sahte limon ve sahte buz küpleriyle tamamlanmış ev yapımı limonata gibi görünen büyük bir bardağın yanına, kapak tarafı yukarı bakacak şekilde yerleştirilmişti. Tüm bu görünüm, pencerenin üst kısmına asılan nefis pastel tonlarda bir örtü ile tamamlanmıştı.

"İşte bu iyi bir fikir Maggie," dedi Ed, çenesini ovuşturarak, gözlerinde muzip bir parıltıyla. 'Canlı bir vitrin gösterisini düşünmemiştim. Ama eğer gönüllülük konusunda ciddiysen...'

Maggie bir kahkaha attı. "Beni pencerenizde görmek isteyeceğinizi hiç sanmıyorum; insanları içeri çekmek yerine korkutup kaçırırım, özellikle de o sandalyede uyuyakalırsam, ki söylemeliyim ki biraz rahat görünüyor, bu yüzden şansım yüksek olur. Bir de domuz gibi horlamaya başlama riskim var!

'Ah,' dedi Ed.

"Ah, gerçekten," dedi Florrie. 'Her ne kadar onu çok sevsem ve en iyi dostum olsa da, horlamasına kefil olabilirim; uyuduğu zaman tam anlamıyla ölçüyü kaçırıyor. Birkaç yıl önce Kirkbythwaite Hall'a yaptığımız spa gezisini diğer kızlara sormanız yeterli. Florrie Maggie'ye bilmiş bir sırıtış fırlattı ve ikisi birden kıkırdamaya başladılar.

"Hatırlatma bana, bunun utancını daha yeni atlattım. Maggie başını iki yana salladı ve anılar zihnine hücum ederken burnunu kıvırdı.

"Kulağa ilgi çekici geliyor," dedi Ed, ikisinin arasına bakarak.

"Hmm. Maggie kıkırdamasını engellemek için dudaklarını birbirine bastırdı. "Sıcak taş masajı yaptırıyordum ve bu, uhh, harika bir şekilde rahatlatıcıydı. O kadar ki, aslında uykuya dalmıştım.

"Oh, vay canına. Ed'in gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Bir de baktım ki, önce gök gürültüsü sandığım yüksek bir gümbürtü ile uyandım. Hemen ardından güzellik uzmanından bir çığlık geldi. Her neyse, meğer gök gürültüsü değilmiş, aslında ben homurdanıyormuşum. Maggie'nin sözleri kahkahalar arasında döküldü. 'Zavallı kıza tam bir şok yaşattı. Travma geçirmiş gibi görünüyordu.

"Dürüst olmak gerekirse Ed, o kadar gürültülüydüler ki yan odadan bile duydum. Florrie gözlüklerini çıkardı ve gözlerindeki neşe yaşlarını sildi. "Aman Tanrım, çok komikti.

En yakındaki kitaplığın arkasından gelen bir kıkırdama onları döndürdü ve Maggie "tüh" der gibi bir surat ifadesi takındı. "Utanç verici, daha çok. Kendimi yeniden utanç içinde hissediyorum. Sanırım konuyu değiştirmeliyiz. Peki Ed, Florrie ve ben bu iki afacanla dışarıdayken senin ne planın var?" Şimdi oturmuş sabırla bekleyen ve onlara göz kırpan Labradorlara başıyla işaret etti.

"Bunun üzerinde çalışacağım," dedi ve tezgâhın üzerindeki büyük bir kâğıt parçasına uzanarak onu önünde tuttu. 'Diğer vitrin için benim fikrim. Leah buraya geldiğinde üzerinde çalışmayı umuyorum.

Maggie önündeki canlı çizime bakınca nefesi kesildi. Ed, Florrie'yle tanışmadan önce hayatını bir ressam olarak kazanmıştı ve bu çizim onun yeteneklerini tüm ihtişamıyla sergiliyordu. Maggie'nin gözleri bir şezlong, bir kova ve kürek ve kulelerinden birine tünemiş sahte bir martı ile ayrıntılı bir kumdan kale ile tamamlanmış plaj sahnesi üzerinde gezindi. Resim, altın rengi bir güneşle noktalanan parlak mavi bir gökyüzünün altında parıltıyan geniş bir deniz alanını içeren bir arka plana yerleştirilmişti. Hatta bir iskelesi ve funiküleri bile vardı, tıpkı alttaki baloda olduğu gibi. Burası bir kitapçı olduğu için Ed, hasır bir piknik sepetinden dökülen bir yığın kitabı da resme dahil etmişti.

"İnanılmaz, değil mi?" dedi Florrie gururla.

'Çok çarpıcı! Çok yeteneklisin, Ed. Maggie elini ağzına bastırdı.

"Onu bilemem ama beğenmene sevindim. Utangaç bir gülümseme verdi.

"Ooh, bittiğinde görmek için sabırsızlanıyorum. Maggie ona gülümsedi.

Kitapçının özenle hazırlanmış vitrinleri sonbaharda açılmış ve büyük ilgi görmüştü; bu da Florrie ve Ed'in umduğu gibi müşterileri artırıcı bir etki yaratmıştı.

Maggie, 'Siz ikiniz dümene geçtiğinizden beri buraya kesinlikle yeni bir soluk getirdiniz,' dedi.

"Ve her dakikasını çok sevdik. Florrie Ed'e gülümsedi.

Tam o sırada kapı açıldı ve parlak esmer at kuyruklu genç bir kadın, gözleri mutlulukla parlayan kocaman bir gülümsemeyle içeri daldı. 'Geçtim! Whoop! Whoop!' dedi, olduğu yerde bir jig yaptı ve herkesi güldürdü. 'Gerçekten geçtim! İlk kez! Bizim Josh'un yüzünü görmek için sabırsızlanıyorum, üç kez denedi. Unutmadan, eğitmeni şu ezik Gary Forster'dı. Arayan kitapçının asistanı Leah'ydı. Hayley geçen Eylül'de üniversiteye gitmek için ayrıldığında, arkadaşı Hayley'nin yerine o geçmişti.

İki Labrador ayağa fırladı, görünüşe göre bu haber karşısında herkes kadar heyecanlanmışlardı. Gerty tırısla genç kızın yanına gitti ve Leah onu okşarken burnuyla dürttü. Daphne de eğlenceye katılmak için ipi çekiştiriyordu.

"Tebrikler Leah," dedi Florrie, onun adına heyecanlanmış görünüyordu. 'Evet, tebrikler, bunu yapacağını biliyorduk,' dedi Ed.

"Aferin, Leah. Maggie ona sırtarak Daphne'yi geri çekti ve kendini beğenmiş Gary Forster'ın bu konuda ne diyeceğini merak etti.

* * *

Maggie, Florrie'yle birlikte meydandan çıkan kaldırımında ilerlemeye başladı. Daphne ve Gerty de kuyruklarını dik tutarak onlara ayak uydurdular. İki kadın sohbet ediyor, bir önceki Cuma günü The Jolly Sailors'da yaptıkları son buluşmadan bu yana neler yaptıklarını konuşuyor ve gülüşüyorlardı. Oldukça can sıkıcı bir şekilde, gizemli mektup Maggie'nin aklına girmeye devam ediyor ve midesini bulandırıyor. Her seferinde kendine bunu unutmasını söylüyordu ama söylemesi yapmasından daha kolaydı; mektubun içeriğinin kötü haberler getireceği hissinden kurtulamıyordu.

Kıyı şeridinin panoramik manzarasına sahip Micklewick Majestic Oteli'nin önünden geçtiler. Büyük kumtaşı bina, sahibi zor günler geçirdiği ve burası kapatıldığı için artık eski halinin acınacak bir gölgesiydi. Özellikle acımasız geçen kış boyunca büyük bir darbe almıştı. Kuzey Denizi'nden esen rüzgâr çatı kiremitlerini sökmüş ve bacalardan biri devrilmişti. Sıra sıra dizilmiş pencereleri, çökmüş olukları ve ot istilasına uğramış bahçesiyle otelin göze batan bir yer olma ünü

gidilecek ve görülecek yer olarak eski ününe kavuştu. Son on sekiz aydır, yeni zengin reality şov ünlülerinden otel zincirlerine kadar potansiyel alıcılar hakkında çeşitli söylentiler dolaşıyordu. Ancak iddiaları doğrulayacak somut bir şey ortaya çıkmamış ve "Satılık" tabelası gün geçtikçe daha da hırpalanmış bir halde kalmıştı.

"Keşke biri gelip burayı kapsa," dedi Maggie hüznle, bakışları otelin ön bahçesine gelişigüzel atılmış eski bir kanepeye takıldı.

'Hmm. Ben de, ama tercihen Dodgy Dick değil,' dedi gözlüklerini numaralı güneş gözlükleriyle değiştirmiş olan Florrie. Sanki bir işaretmiş gibi, adamın kendisi son model, devasa dört çeker arabasıyla ve kişiselleştirilmiş plakasıyla yanlarından geçti. Karısı Wendy yolcu koltuğunda onun yanında oturuyordu ve artık tanıdık gelen o üstün ifadesini takınmış, simsiyah saçlarını geriye doğru taramıştı. Dodgy Dick, vicdansız iş uygulamalarıyla tanınan yerel bir iş adamıydı. Birkaç yıl önce, şansı ve mali durumu görünüşe göre bir gecede değişmişti. Paslı eski arabasının yerini pırıl pırıl yeni bir model almış ve küçük, teraslı evini şehrin kenarındaki seçkin bir sitede yeni inşa edilmiş büyük bir evle değiştirmişti. Hem kendisinin hem de Wendy'nin gardırobu da büyük bir değişim geçirmişti; kendisi baştan aşağı siyah tasarım giysileri tercih ederken, karısı artık bir sıra evi aydınlatmaya yetecek kadar mücevherle süslenmişti. Dick Swales - herkes kendini bildi bileli Dodgy Dick lakabını taşıyordu - ellili yaşlarının sonlarındaydı ve daha önceleri biraz komik bir karakter, hatta sevimli bir haydut olarak görülüyordu, ancak son yıllarda bir şeyler değişmiş ve artık ona uğursuz bir hava sinmişti. Ahlaki değerleri şüpheli ve hatta tehlikeli bir grup yatırımcıyla ilişkisi olduğuna dair söylentiler dolaşıyordu. Yerel bölge için onların paravanı olarak atandığı öne sürülüyordu ve eğer kasıla kasıla yürümesi bir şey ifade ediyorsa, bu Dodgy Dick'in zevkle oynadığı bir roldü.

'Kesinlikle Dodgy Dick değil! Ya da onun sümüklü ahbabları," dedi Maggie, üst dudağı tiksintiyle kıvrılmış bir halde. "Kitapçıyı satma konusunda seni rahatsız etmeyi bıraktı mı? Karşıdan Florrie'ye baktı.

'Mm. Birkaç aydır yüzünü göstermedi, bu yüzden Ed ve ben sonunda mesajı aldığını umuyoruz.

"Öyle umalım. Maggie bunu duyunca rahatladı. İşletmenin mülkiyetini ilk aldıklarında adam onları acımasızca kovalamıştı. O zamanlar

Florrie'nin yakın olduğu Ed'in büyükbabasını kaybetmenin şokunu hâlâ atlatamamışken ihtiyaç duydukları son şeydi. Onun ilgisi çift için büyük bir strese neden olmuştu.

Skitey Bank'ın tepesindeki yoldan karşıya geçtiler ve tepedeki kordonun geniş patikası boyunca ilerlediler. Esinti tuzlu bir tını taşıyor ve güneş ışınlarına karşı hoş bir soluklanma sağlıyordu.

Şehrin bu tarafı Eski Micklewick'ten daha farklı olamazdı. Burada, sol taraftaki beş katlı Viktorya dönemi evlerinden oluşan zarif teras, denize ve aşağıda işlerine devam eden alçakgönüllü "kasaba halkına" kibirli bir şekilde bakarken hala dul bir düşese yakışır bir ihtişam havasına sahipti. Binaların büyüklüğü ve zarif tasarımı asıl sahipleri için çok değerli bir statü sembolüydü, ancak bu kadar büyük oranlar modern yaşama uygun değildi ve lüks de olsa apartmanlara dönüştürülmüşlerdi.

Labradorların sahile inen sarp basamakları -yüz doksan dokuz tanesini aşmak zorunda kalmaları yerine, arkadaşlar tepeye doğru ilerlediler, fönüküleri -aynı zamanda uçurum asansörü olarak da bilinen, büyük makaralar ve içi su dolu devasa ağırlıklar içeren bir Viktorya dönemi mühendisliği harikası olan- geçtiler ve yer yer biraz dik olmasına rağmen daha köpek dostu bir rota sunan kumlu patikaya döndüler.

Kısa süre sonra kendilerini sahilin dibinde buldular, kumsaldan savrulan kumlar ayaklarının altında eziliyor, esinti etraflarında sirkemsi bir tang ile tamamlanmış lezzetli balık ve patates kızartması aromasını döndürüyordu. Maggie midesinin guruldadığını hissetti.

"Mmm. Cidden güzel kokuyorlar."

"Öyle. Florrie ona gülümseyerek saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sanırım cevabı zaten biliyorum, ama önce yemek mi yemek istersiniz yoksa köpeklerin sahilde dolaşmasına izin mi vermek istersiniz?"

Maggie'nin midesi tekrar guruldadı, bu sefer daha yüksek sesle ve özür dileyen bir sırıtişla. İştahı gerçekten de intikam duygusuyla geri dönmüştü.

Florrie kıkırdayarak, 'Bunu önce yemek olarak kabul ediyorum,' dedi. 'Kızlar biraz dinlenip su içseler iyi olur zaten. Burası tamam mı? Parmaklıkların yanında, denize bakan boş bir bankın yanında durdu, kumsal hemen aşağıdaydı.

"Mükemmel.

Her iki köpeğin de ipleri korkuluklara sıkıca bağlandıktan sonra Maggie sırt çantasını omuzlarından indirdi ve ayaklarının üzerindeki yükü hafifletme fırsatını memnuniyetle karşılayarak iç çekerek koltuğa yığıldı. Florrie sırt çantasından bir tas çıkarıp yere koydu ve Labradorlar için suyla doldurdu, onlar da memnuniyetle içtiler.

"Kepekli jambon ve yumurta salatası, salatalık yok; umarım sorun olmaz," dedi Maggie, Florrie'ye bir sandviç uzatarak.

Florrie Maggie'nin yanına oturdu ve uzatılan kâğıt torbayı aldı. "Mmm. Harika, teşekkürler."

Çok geçmeden, tipik Labrador tarzında utanmadan salyalarını akıtan Daphne ve Gerty'nin yakın incelemesi altında öğle yemeklerini yemeye başladılar.

"Gerçekten, siz ikiniz. Maggie başını salladı ve bıkmış gibi yaparak gözlerini devirdi.

İki kadın arkadaşça bir sessizlik içinde oturmuş, denize bakarak her zaman var olan sörfçü sürüsünü izliyorlardı. Yağmur yağsa da, güneş açsa da her zaman ortaya çıkarlardı. Bugün onlara bir grup rüzgâr sörfçüsü ve bir çift kürek sörfçüsü de katılmıştı; bazıları bu sporu diğerlerinden daha büyük bir beceriyle yapıyor, dalgalara doğru defalarca beceriksizce yuvarlanıyor ve bu da iki kadının kıkırdamasına neden oluyordu.

Tepelerinde dönüp duran martıların çığlıkları, önlerindeki kumların üzerinde top oynayan bir ailenin çocuklarının kahkaha çığlıklarına karışıyordu. Bu kakofoniye bir sopanın peşinde denize doğru koşan bir köpeğin havlaması da eklenince Daphne ve Gerty'nin kulakları çınladı.

Maggie koltuğa yaslanıp gözlerini kapattı, güneş yüzünü ısıtıyordu. Esinti teninin üzerinde gezinirken nefis bir his uyandırıyor. Yavaşça nefes aldı, daha önce hissettiği gerginliğin etkisinden kurtulduğu için şükretti. Florrie'nin bu kadar kolay bir arkadaş olmasının faydası olmuştu; her zaman da öyle olmuştu. İkili York'taki üniversitede kaldıkları öğrenci yurdunun ortak mutfağında tanıştıklarında hemen kaynaşmışlardı. O zamandan beri yakın arkadaşlardı. Florrie arkadaş gruplarının en çekingeniydi, doğası gereği sessiz ve nazıktı ama hınzır bir mizah anlayışı vardı. Sonuna kadar sadıktı ve arkadaşlarından birinin desteğe ihtiyacı olduğunda elinden geleni yapardı. Bu, Maggie'nin birkaç kez başvurduğu bir şeydi, özellikle de bebeklerini kaybettiği için acı dolu bir kalp ağrısı çektiği son aylarda. Florrie onu yakınında tutmuş, teselli edici sözler söylemişti.

Maggie durmaksızın onun omzuna yaslanıp ağlıyordu. Florrie'ye kendi kız kardeşi Sophia'dan daha yakın olduğunu söyleyecek kadar ileri gitmişti; Sophia ona sempati duyuyor ama Maggie'nin aile kurma çabalarıyla ilgili endişelerini önemsizmiş ya da kendi deyimiyle "geçici bir sorunmuş" gibi geçiştiriyordu.

'Daha otuz üç yaşındasın, aceleye gerek yok. Olması gerektiği zaman olacak, Mags. Sadece bu konuya bu kadar odaklanmayı bırakmalısın,' demişti her zamanki saçma sapan tavrıyla.

Sophia bunu söylemenin yapmaktan ne kadar kolay olduğunu farkında değil miydi? Maggie o zaman merak etmiş ve kendini biraz da olsa öfkeli hissetmişti. Aslında, diye düşündü, dudaklarını birbirine bastırarak, şimdi bile hala kıllanmasına neden oluyordu. Sophia'nın böyle küstahça tavsiyelerde bulunması normaldi, özellikle de hamile kalmak ve hamile kalmak konusunda hiçbir sorun yaşamamışken ve şimdi beş çocuk annesiyken.

"Reece'in bana bir bakması yetiyor ve ben yine kafayı buluyorum," diye düzenli olarak şaka yapıyor ve bebekleri nasıl bezelye ayıklar gibi kolayca doğurduğunu ekliyordu. Ama en küçükleri Sophia'nın deyimiyle "biraz beceriksiz" olduğu için, kocasına Tompkinson'larda "üreme mevsiminin" bittiğini ve eğer bir randevu almazsa veteriner arkadaşlarının iğdiş etme aletini kullanarak durumu kendi elleriyle halledeceğini söylemişti. Gülmesine rağmen Maggie kendini tüm bunların adaletsizliğini düşünürken bulmuştu.

Düşünceleri cep telefonlarının aynı anda çınlamasıyla bölündü. "Eyvah, ikimize de aynı anda mesaj geliyorsa bu kızlardan biri olmalı," dedi Maggie, olumsuzluk tohumları kök salmaya fırsat bulamadan dikkatinin dağılmasından memnun bir şekilde.

"Sanırım öyle," dedi Florrie, ikisi de sırt çantalarına uzanırken. Maggie haklıydı, mesaj Stella'dan gelmişti.

Merhaba hanımlar, Jolly toplantımıza geç kalacağımı haber vereyim dedim. Dunbarton-Powell, bilgeliğinden (yoksunluğundan!!) Cuma günü saat 17:00'de bir suç ekibi toplantısı planladı. "Tüm suç ekibinin katılması zorunlu" diyor. Belli ki Cuma günü yapacak daha iyi bir işi yok, zavallı ezik!!! Koltuğumu sıcak tut! Sxx

"Ah, zavallı Stells, sesi çok sinirli geliyor," dedi Florrie, ceza avukatı olarak yoğun bir kariyeri olan arkadaşlarına bir cevap yazarak.

'Şaşırmadım, o zaman ben de bir toplantıya gitmek zorunda kalmaktan oldukça bıkmış olurdum. Bütün gün çalışıyor; Cuma günleri dinlenmeyi hak ediyor. Maggie'nin başparmakları telefonunun tuş takımının üzerinde gezinirken kendi hızlı yanıtını verdi.

Merhaba Stells, bunu duyduğuma gerçekten üzüldüm. Umarım toplantı uzun sürmez. Soğuk bir bardak pinotumuz hazır ve sizi bekliyor olacak! Mxx

"Onunla konuşmak, son sevgilisiyle arasının nasıl olduğunu öğrenmek iyi olacak. Florrie telefonunu sırt çantasına yerleştirirken düşünceli görünüyordu. "Birinin gelip onun ayaklarını yerden kesmesini gerçekten çok isterdim.

"Ne? Yani dışarıda bir yerlerde onun aşk hakkındaki görüşlerini tamamen değiştirebilecek biri olduğunu mu düşünüyorsun?

"Evet, öyle. Florrie başını salladı.

"Bence bu oldukça büyük bir istek; görüşleri çok çok eskilere dayanıyor.

"Biliyorum, ama o harika bir insan; verecek bir sürü sevgisi var. Ayrıca, köşede ne olduğunu asla bilemezsin. Ed ve ben, sen ve Bear, bunun mükemmel örnekleriyiz.

"Sanırım böyle söyleyince..." Maggie gülümsedi, kocasından söz edilince kalbi sıkıştı. Düşünceleri sessizce emzirdiği bebeğe kaydı ve eli karnına gitti. Haberi Florrie'yle paylaşmayı o kadar çok istiyordu ki, arkadaşının onun için ne kadar heyecanlanacağını biliyordu ve Maggie'nin umutlarını güçlendirecek, işlerin bu sefer yolunda gittiğine dair güvenceler verecekti. Bir heyecan dalgası hissetti. "Oh. Dudaklarından bir nefes ve kıkırdama arası bir şey kaçtı ve onu şaşırttı.

Florrie ağzındaki lokmayı yutarak ona döndü. "İyi misin? Koyu renk kaşları güneş gözlüklerinin çerçevelerinin üzerinde birbirine yaklaşmıştı.

"Evet, ben iyiyim, teşekkürler. *Unutmayın, ilk bilen Bear olmalı.* "Ani bir hıçkırığa yakalandım. Yine yemeğimi mideye indiriyordum, yanında biraz fazla hava yutuyordum. Sırtarak karnının minik yuvarlaklarını okşadı ve yanaklarının ısındığını hissetti. "Bear şu anda Daphne'den daha hızlı yediğimi düşünüyor.

"Vay canına. Bu biraz fazla. Florrie etkilenmiş gibi yaparak başını salladı.

"Bana mı söylüyorsun? Bu kadar iştahlı olmasaydım gücenirdim. Bana neler oluyor bilmiyorum.' *Bu bir yalan, Maggie.*

Marsay, bunu sen de biliyorsun!

Florrie nazikçe gülümsedi ve uzanıp elini Maggie'nin koluna koydu. 'Konuşmak istersen ya da herhangi bir şeye ihtiyacın olursa nerede olduğumu biliyorsun. Şerbetli limonlar da dahil olmak üzere her şeye...' Maggie'nin kolunu sıktı. "Ve saatin kaç olduğu önemli değil, sadece seslen.

'Teşekkürler, Florrie. Ben de sana. Maggie ona gülümseyerek baktı, midesini bir heyecan dalgası kapladı. Şerbetli limonlara duyduğu yeni özlemin önemini kavramak tam Florrie'ye göreydi. Maggie kendini durduramadan sözcüklerin ağzında şekillendiğini fark etti. "Aslında benim bir şeyim var-

Bir kaykay vızıltısının ardından gelen yüksek sesli bir takırtı dikkatlerini çekti ve Maggie'yi susturdu. Arkalarına dönüp baktıklarında, dağınık saçları arkasından savrulan Ando Taylor'ın kendilerine doğru hızla geldiğini gördüler. Yanlarından geçerken Maggie'ye sert bir bakış fırlattı, merhaba dediklerinde cevap vermedi.

"Sorunu ne?" diye sordu Florrie, onun insan kalabalığı arasında kayboluşunu izlerken kaşları çatılmıştı. "Huysuz olmak ve konuşmamak ona göre değil. Genelde ondan kurtulamayız.

"Ah, şey, sizi biraz aydınlayabilirim..." Maggie, onunla ve Gary Forster'la daha önceki karşılaşmasının ayrıntılarını paylaşmaya başlamadan önce yanaklarını şişirdi.

Florrie dudak büktü. 'Ando'nun şaka yaptığını biliyorum ama yine de bu bir mazeret değil; o yetişkin bir adam ve şimdiye kadar daha iyi bilmesi gerekirdi. Ama Gary Forster'ın yüzsüzlüğüne bak! Çok iğrenç biri.

"Biliyorum, ben de öyle düşünmüştüm, ama bunu kendine saklarsan çok memnun olurum, Jazz'ın bu konuda üzülmesini istemiyorum, gerçekten onu üzmeğe değmez.

"Haksız değilsin. Merak etme, tek kelime etmeyeceğim. Ama Yasemin'in kayınpederi konusunda, geçen gün işe bisikletle giderken neredeyse bana çarpıyordu. Hemen arkamdan yaklaştı ve yanımda sürmeye başladı, neredeyse beni sıkıştırıyordu. Yoldan çıkmak zorunda kaldım, park halindeki bir arabaya çarpmaktan kıl payı kurtuldum. O da bunun çok komik olduğunu düşündü, gülerek uzaklaştı. Sonra Leah geçen hafta sürüş dersindeyken onu takip ettiğini söyledi. Ed'e ve bana onun kendisini kasten takip ettiği, gözünü korkuttuğu ve kendisini rahatsız hissettirmekten zevk aldığı izlenimine kapıldığını söyledi. Görünüşe göre sürüş eğitmeni de öyle düşünmüş. Görünüşe göre Gary Forster

insanlara araba kullanmayı öğretmek bir yana, direksiyon başına geçmesine bile izin verilmemeli. Aynı sebepten dolayı Jazz'a da bundan bahsetmedim.

"Tanrım, gerçekten de zehirli bir ahmak. Maggie tiksintiyle başını salladı. Bear'ın o öğleden sonra onlarla zor zamanlar geçirmediğini umuyordu. 'Bear onlar için çalışmayı ne kadar çabuk bitirirse o kadar iyi. Onlar için daha fazla iş almamasını önereceğim, beladan başka bir şey değiller.

"Ne demek istediğinizi anlıyorum. Onlar daha detaylandıramadan, gözleri ellerinde kocaman dondurmalarla yürüyen bir çifte takıldı.

"Mmm-hmm. Maggie dudaklarını yaladı. "Bunlardan birine ciddi zarar verebilirim.

"Sağlık için çalıştığını sanıyordum? Florrie ona geniş bir sırtış fırlattı.

"Hızlı bir mola veriyor. Maggie gözlerini Florrie'den ayırmakta zorlanıyordu.

akan limonlu külah kadının elindeydi. Ağzını sulandırmıştı.

"Kullanışlı.

"Öyle değil mi?

"Bu durumda, sanırım gidip bize bir tane alacağım. Florrie ayağa fırladı, sırt çantasından cüzdanını çıkardı ve cebine soktu. "Çikolatalı pul da ister misin Mags?

"Gerçekten sormak zorunda mısın? Maggie kıkırdadı. Florrie iskelenin yanındaki dondurma büfesine gidip kuyruğa girerken, "Limon sosu da bol olsun lütfen," dedi. Daphne ve Gerty ilgiyle izlediler.

* * *

Maggie eve döndüğünde anahtarlarını şifonyerin üzerindeki kaseye bıraktı. Güneş gözlüklerini çıkarırken alnında boncuk boncuk terler belirdi. Florrie ve köpeklerle sahilde yaptığı yürüyüşten sonra kendini sıcak ve yorgun hissediyordu; eski kulübenin zıtlık yaratan serinliği hoş bir rahatlamaydı. Kendini uyandırması gerekiyordu, özellikle de yapması gereken onca iş varken.

Daphne su kabını gürültüyle yalamayı bitirdi. Maggie, Labrador'un gürültülü bir "harumph" sesiyle yatağına uzanışını izledi. Başını kumlu patilerinin üzerine koydu ve birkaç saniye içinde gözleri kapandı. Maggie kendi kendine sessizce, "Ben de biraz uyusam fena olmaz," dedi.

Yüzüne soğuk su çarpmak niyetiyle lavaboya yöneldi ama o sabah gelen mektuplar masanın üzerindeki yerlerinden gözüne çarptı. El yazısıyla yazılmış adresi hatırlayınca kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu, mektupların tarzı rahatsız edici derecede tanıdıktı.

Tereddütle eline aldı, gözleri soluk mavi mürekkeple yazılmış büyük girdaplar ve ilmekler üzerinde gezindi. Bunu daha önce nerede görmüştü? Daha önceki tedirginlik hissi bir kez daha omurgasına doğru ilerlemeye başladığında kaşları çatıldı, küçük bir ses ona okumak üzere olduğu şeyden hoşlanmayacağını söylüyordu.

Maggie parmağını mührün altına kaydırды, katlanmış kâğıt parçasını ihtiyatla çekip çıkarırken midesinde bir dizi sinir titriyordu, keşke bir mektubun ona neden böyle hissettirdiğini bilseydi.

Düzgünce katlanmış A4 kağıdını açtı ve içindekileri tarayarak okudu. Sonundaki cesur, kendinden emin imza kalbinin sıkışmasına neden oldu. "Olamaz!" diye inledi, ağır ağır sandalyeye çöktü ve elini alnına götürdü.

NINE

Sevgili Maggie,

Uzun zaman oldu! Bu yazıyı gördükten sonra iletişime geçme ihtiyacı hissettim. Coast and Countryside Crafters adlı o küçük dergide verdiğiniz röportajın adı buydu sanırım. İşlerin iyi gidiyor gibi görünüyor, üniversitedeyken sana bir işi yürütmekle ilgili verdiğim ipuçlarından olmalı - kardan payımı almak için sabırsızlanıyorum!

Peki, küçük yazlık işinizle meşgul olmak dışında neler yapıyorsunuz?

Görüyorum ki hala Bear'la birliktesin - şanslı kız!! Makaledeki fotoğrafınızdan anladığım kadarıyla hala eskisi kadar yakışıklı!!! Hala bütün kızları kendinden geçiriyor mu? Fırsatın varken ona pençelerini geçirmekte çok haklıydın.

Eminim neler yaptığımı merak ediyorsunuzdur. Kocamla birlikte kurmamıza yardım ettiğim şirketle çok meşgul olduğum için şu ana kadar iletişim kuramadım. Şirketin bu kadar hızlı büyümesini beklemiyorduk, ancak tamamen stratosferik bir hal aldı. Son derece başarılı bir şirkete sahip olmanın tek dezavantajı - ki bunu bir gün siz de keşfedebilirsiniz - zamanınızın her saniyesini talep etmesidir. Eğlenemeyecek kadar meşguldüm

muhteşem evimiz. Ayrıca ailem ve arkadaşlarımla görüşemeyecek kadar gergindim, bu yüzden şimdiye kadar iletişim kuramadım. Bu durumu düzeltmeye kararlıyım ve bu nedenle birkaç haftalığına çok ihtiyaç duyduğum bir molaya çıktım ve John'u bir değişiklik için kendi yükünü çekmeye bıraktım. Ha-ha!

Her neyse, röportajınızı okumak bana arayı kapatmamızın ne kadar harika olacağını düşündürdü, bu yüzden adresinizi buldum.

Yakında Micklewick Bay bölgesinde olacağımdan, sizi küçük şirin çiftlik evinizde ziyaret etmenin eğlenceli olacağını düşündüm. Hatta sizinki genişlerken başarılı bir şirketi nasıl yönetebileceğinize dair birkaç tavsiye bile paylaşabilirim.

Numaram sayfanın en üstünde, böylece ziyaretimi ayarlamak için arayabilirsiniz. Birbirimizi gördüğümüzde yılların küçülüp yok olacağını biliyorum!

ROBYN_{xx}

"O gerçek mi? Maggie mektubu önündeki masaya bırakırken göğsündeki stresin sıkıştığını ve nefes alış verişinin sığlaştığını hissetti. Doğru okumuş muydu acaba? Rüya mı görüyordu yoksa çok fazla güneşlendiği için halüsinasyon mu görüyordu? Mektup hayal gücünün bir ürünü müydü? Bir şaka mıydı? *Böyle bir şans yok!* Tam Robyn'e göreydi; kuzeni her zaman notlar ve mektuplar göndermeyi severdi, genellikle bunun gibi tatsız bir şeyler içerirdi. Birinin derisinin altına girmenin başka bir yoluydu.

Parmaklarını saçlarının arasına soktu ve boğazını tıkayan endişe yumağını yutarak notu tekrar okudu, bu sefer dikkatlice, kalbi göğüs kafesine doğru sertçe çarpıyordu.

"Ah lanet olsun. Bitirdiğinde bıkkın bir iç çekti, mektubu tekrar yere koyarken omuzlarında gergin bir düğüm oluştu. İkinci okumada daha iyi olmadığı kesindi. Aksine daha da kötüleşmişti. Çıplak yüzlü, küstah tavır hâlâ her kelimedede kendini belli ediyordu. Ve hâlâ Maggie'nin ağzında ekşi bir tat bırakma kapasitesine sahipti.

En son görüştüklerinden bu yana on iki yıl geçmişti. Maggie'nin Robyn'in ardında bıraktığı sorun ve stres bataklığıyla uğraşmak zorunda kalmasının üzerinden on iki uzun yıl geçmişti. Kuzeninin davranışları yüzünden kendisine yöneltilen suçlamalar ve ağır sözler. Evet, arkadaşlıklarının acımasızca sona erdiğini söylemek yanlış olmazdı. Maggie ne daha önce ne de o zamandan beri böyle bir şey yaşamamıştı. Daha önce hiç bu kadar keder yaratma yeteneğine sahip ya da sorun yaratıp sonra da geri çekilerek bunun tadını çıkaran biriyle karşılaşmamıştı.

Sanki bir kasırga Maggie'nin o ana kadarki mutlu varoluşunu parçalamış ve her şeyi altüst ederek onu enkazın içinde çırpınmaya bırakmış gibi hissettirmişti. Yakılmış, kötü bir şekilde kullanılmış ve aptal, hatta daha da kötüsü sahtekâr ve sinsi gibi gösterilmişti. Hatırladıkça yüzünü buruşturdu. Hâlâ ne kadar saf olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. Arkadaşlarının defalarca tekrarladığı küçük uyarıları ve sözleri görmezden gelmekle ne kadar da aptallık etmişti. Maggie bunu kabul etmekten ne kadar nefret etse de, bu yüzden işlerin bu kadar kontrolden çıkmasına izin verdiği için kendini kısmen sorumlu hissediyordu.

Robyn'in aileden olması da yardımcı olmamıştı. Maggie'nin annesinin kuzeni Bella'nın kızıydı - birkaç kez uzaklaştırılmıştı - ve Maggie'den bir yaş büyüktü. Gerçi Robyn'in ailesi, babasının ordudaki işi nedeniyle sık sık yer değiştirdiğinden ve iki aile pek yakın olmadığından, kızlar büyürken birbirlerini pek görmemişlerdi. Bu durum, anlayamayacak kadar genç olduğu için Robyn'in yanında geçirdiği her zamandan sonra kendisinden emin olamayan Maggie için bir rahatlama olmuştu. Maggie şimdi bunun pasif-agresif davranışlara maruz kalmanın bir sonucu olduğunu fark etmişti. Maggie'nin aklına takılan bir başka şey de Robyn'in büyükannesinin deyimiyle "zorlayıcı kişiliğine" dair aile içinde anlatılan hikayelerdi. Büyükannesinin annesiyle konuşurken, "Sinsi biri olduğu kesin," dediğini duymuştu. "Arkasında bir sürü sorun ve üzüntü bırakıyor. Bu karakter değerlendirmeleri, Robyn'in kendi öz değeri üzerindeki etkisiyle birleşince Maggie'nin kuzenine karşı biraz temkinli davranmasına neden olmuştu.

Onlar büyüdükçe ve iki aile birbirinden uzaklaştıkça, güncellemeler düzensiz hale gelmişti, bu da Maggie'nin kendisi başta olmak üzere ailenin Maggie tarafına hoş bir rahatlama olarak gelmişti. Gerçekten de, en son duyduğuna göre Robyn ile annesi arasında büyük bir anlaşmazlık yaşanmış ve çiftin arası açılmıştı. Bu olayın üzerinden sekiz yıl geçmişti ve Maggie o zamandan beri aralarının düzeldiğine dair hiçbir şey duymamıştı.

Üniversitede Robyn'le aralarının çok kötü olduğu o günden beri, bir daha asla onun gibi biri tarafından kandırılmayacağına yemin etmişti. Yakın arkadaşlarının ve onu sevenlerin tavsiyelerini dinleyecek, temkinli davranmasını tavsiye edenlere kulak verecekti. Bu acı bir ders olmuştu ama geriye dönüp baktığında daha iyi bilmesi gerektiğini anlıyordu. Gözlerini buruşturdu. Keşke o zamanlar Florrie'yi dinleseydi. Kural olarak, Florrie

Hiç kimse hakkında olumsuz bir şey söylememiştir, bu yüzden Maggie'yi Robyn konusunda uyardığında alarm zilleri çalmalıydı. Ama belki de Maggie olanları fark edemeyecek kadar dalmıştı. Her şeyin üstüne bir de üniversite işleriyle uğraştığı için durup arkadaşının endişeleri üzerinde duramayacak kadar meşgul olduğu kesindi.

Gözleri, neredeyse kendisiyle alay edencesine ona bakan cesur imzaya takıldı. "Robyn," adını yüksek sesle söyledi, sesinde bir parça hoşnutsuzluk vardı. Sanki Maggie'nin gördüklerinin gerçek olduğuna inanması için kadının adını söylemesi, gerçekten duyması gerekiyordu. İmzanın altı çizilmişti, bu da bir meydan okuma havası veriyor gibiydi - yoksa kibir miydi? - Okuyucunun dikkatini çekerek, "Geri döndüm!" mesajını veriyordu. Beni görmezden gelemezsin! Maggie alt dudağını kemirdi. Robyn Lewis pek çok şeydi ama görmezden gelinmesi kolay biri değildi.

Dehşet midesinde birikti.

Kuzenini bir an bile düşünmeyeli yıllar olmuştu. Ve olanlardan sonra, dürüst olmak gerekirse, kadını bir daha asla görmeyeceğini düşünmüştü. Onu bir daha asla görmek *istememiştir*. Ama sonra, Robyn'in her zaman en beklenmedik durumlara girecek kadar cesur olduğunu fark etti. Annesi, "O kız tam bir küstah, basit ve sade," derdi. Haksız da sayılmazdı; Yorkshire'da böylesine küstahlık için kullanılan bu terim Robyn'e çok yakışıyordu. Sanki istediği her yerde olmaya otomatik bir hakkı varmış, varlığı sorgulanmamalıymış gibi davranıyordu. Sistemik olarak sorun çıkarmaya başlaması, arkadaşını arkadaşına düşman etmesi, sonra da ortadan kaybolup herkesi sonuçlarıyla baş başa bırakması uzun sürmezdi. Maggie'nin bunu fark etmesi uzun zaman almıştı. Ama şimdi, bu noktadan geriye baktığında, geçen yıllar ona çok ihtiyaç duyduğu berraklığı sağlamıştı, bela ve Robyn'in el ele gittiği çok açıktı.

Peki bunca zaman sonra neden tekrar iletişime geçmişti? Maggie kuzeninin çok değiştiğini düşünemiyordu, eğer değiştiyse bile ve şu anda hayatında Robyn'e kesinlikle ihtiyacı yoktu. İhtiyacı olan şey huzur ve sakinlikti.

Bir süre oturup pencereden dışarıya, denizin ötesindeki manzaraya baktı. Aklından sayısız düşünce geçiyordu ve merakının aslında biraz arttığını, küçük bir parçasının Robyn'in kendisiyle iletişime geçmesine neyin sebep olduğunu merak etmekten kendini alamadığını görünce şaşırdı. Hiç şüphesiz bir nedeni vardı ve bu bencilce ya da dergi röportajının onu harekete geçirmesi kadar basit olmayacaktı.

iddia ettiği gibi yetişmek. Robyn bir şey istiyordu. Maggie bundan kesinlikle emindi. Ve daha üniversitedeyken arkadaşlıklarını bozan o büyük meseleye hiç değinilmemesine şaşırması gerektiğini biliyordu - sanki hiç olmamış gibiydi - ama Robyn'i tanıdığı kadarıyla bu aslında bir sürpriz değildi. Gerçekten de, mektubun tonuna bakılırsa, herhangi biri aralarından hiç kötü bir şey geçmediğini düşünebilirdi. Sanki o korkunç deneyim bir şekilde tarihten silinmiş gibiydi.

Bakışlarını denizden ayıran Maggie sandalyede arkasına yaslandı, midesi çalkalanıyordu. "Ughh! Günün nasıl da tersine döndü!" dedi ve Daphne'yi uykusundan uyandırdı. Labrador uykulu gözlerle onu inceledi. 'Üzgünüm, Daph. Her şey yolunda, sen uyumaya devam et.

Hemen ardından Daphne ayağa fırladı ve koşar adımlarla Maggie'nin yanına giderek başını onun kucağına dayadı. Maggie kendisine bakan nazik kehribar gözlerle baktı. "Ah, Daph, ne yapacağım ben, ha? Elini Daphne'nin kadifemsi kulaklarının üzerinde gezdirdi.

Maggie'nin sıkıntısını hisseden Labrador küçük bir inilti çıkararak kuyruğunu yerde salladı.

Maggie hâlâ Daphne'nin başını okşayarak, "Sorun değil genç kız, sen de üzölme," dedi. 'Sanırım yapabileceğim en iyi şey o yanan mektubu yüz parçaya ayırıp çöpe atmak. Sanki hiç görmemişim gibi devam etmek.

Bu seçeneği düşünmek için bir an durdu, çekiciliği her geçen saniye artıyordu. Cevap gelmezse Robyn'in bunu anlayacağından emindi. Mesaj açık ve net olacaktı: Maggie onunla buluşmak istemiyordu, onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu. O zaman sorun başlamadan bitecek, Maggie hayatına devam etmekte ve sürekli büyüyen ayı siparişlerine devam etmekte özgür kalacaktı. Rahat bir nefes aldı ve Daphne'nin biraz daha inlemesine neden oldu. Maggie onu güven verici bir şekilde okşadı. "Sence bunu görmezden mi gelmeliyim, Daph?

Ama Maggie içten içe bunun o kadar basit olmayacağını biliyordu. Hafızası ona Robyn'in görmezden gelinmeye katlanamadığını söylüyordu. Bununla başa çıkamazdı. Aslında, Maggie'nin hatırladığı kadarıyla, bu strateji sadece onu sinirlendirmeye ve durumu daha da kötüleştirmeye yarıyordu. Bu da Mason Garforth'un kendi zararına olduğunu öğrendiği bir şeydi. Maggie durumu hatırlayınca yüzünü buruşturdu.

Robyn, Mason'la üniversitedeyken York'ta bir kulüpte tanışmıştı. Ona gözlerini diktiği andan itibaren büyük bir ilgi duymuştu - Maggie romantik bir ilişki yaşadığı her erkekle böyle olduğunu hemen fark etmişti. Robyn onun peşini bırakmamıştı ama -Maggie'nin sonradan öğrendiği gibi- Robyn onun yapışkanlığını çok fazla, çok boğucu, hatta korkutucu bulmuş ve kendi deyimiyle kısa "kaçamaklarını" daha ileri götürmek istememişti. Ancak, bunu onunla paylaşmak yerine onu terk etmiş, bu da kaba ve korkakça olmasının yanı sıra, sonunda büyük pişmanlık duyduğu bir şey olmuştu.

İlişkilerinin bittiğini anladığında, Robyn'in çok öfkелendiği ve Mason'ı durmaksızın mesaj ve telefon bombardımanına tuttuğu, ama hiçbirine geri dönmediği anlatılır. Mason'ın fark etmediği şey, onu görmezden gelerek, sadece on kat artan öfkesinin alevlerini körüklemeye hizmet ettiğiydi. Sonunda Robyn, eski sevgilisini çılgınca aradıktan sonra onun izini çalıştığı bir şantiyede bulmayı başardı. Oraya gitmiş, şıkır şıkır giyinmiş ve onunla konuşmak istemişti. Görünüşe göre iş arkadaşlarının önünde onunla alay etmiş, ona "zavallı" olduğu için bağırması, erkekliğinin küçüklüğü ve yatak odasındaki hünersizliği hakkında alay etmişti. Sözde şantiyeden çıkarılmış, ustabaşı bir kolundan, şantiye şefi de diğer kolundan tutmuş, o ise söylenmeye devam etmişti.

Maggie'nin midesi bu anıyı hatırlayınca burkuldu. Belki de mektubu görmezden gelmek en iyi hareket tarzı olmayacaktı. Eğer cevap verirse, Maggie basitçe çok meşgul olduğunu ama Robyn'e geleceği için iyi dileklerini iletteceğini söyleyebilirdi. Umarım bu mesajı iletir ve kuzenini vazgeçirirdi.

Gözlerinin bir kez daha masanın üzerindeki kâğıt parçasına çekildiğini hissetti, kâğıt sinir bozucu bir şekilde manyetik bir çekim gücüne sahipti. Sayfadaki kelimelerden daha fazlasını ortaya çıkaracak çok önemli bir işareti kaçırmış olma ihtimaline karşı kağıdı tekrar okuma dürtüsü onu ele geçirdi. Parmak uçlarıyla alnına masaj yaptı. Doğru kararı verdiğinden kesinlikle emin olmak istiyordu.

"Tanrım, bunu neden yapıyorum?" dedi iç çekerek, sayfayı eline alırken.

TEN

Maggie'nin kanı kaynamaya başladı. Notu dikkatle okuduktan sonra, Robyn'le ilişkilendirmeye alışkın olduğu pasif-agresif üslup tüm zehirli ihtişamıyla sayfadan fırladı. Bear hakkındaki yorumlar çoktan derisinin altına işlemeye başlamış, içini kemirerek dengesini bozmuştu. Tam da amaçladıkları gibi - Maggie bundan emindi - ve tıpkı yıllar önce yaptıkları gibi. Bu, kadının eskiden nasıl çalıştığına dair tatsız bir hatırlatmaydı, ancak o zamanlar Maggie, Robyn'in yanında vakit geçirdikten sonra neden kendini hep kötü hissettiğini anlayamamıştı. Şimdi tamamen anlıyordu. Ve bir daha bu kadınla hiçbir şey yapmak istemediğine dair hiçbir şüphesi kalmamıştı. Tek sorun, Robyn'in uzak durması gerektiğini bildiğinden nasıl emin olabileceğiydi? Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekti. Kafası şu anda mantıklı düşünemeyecek kadar karışık; aceleci davranmak, sert ya da daha kötüsü ateşli bir mesaj atmak istemiyordu - ki tam olarak yapmak istediği şey de buydu. Hayır, sakinleşene kadar bekleyecek, ne yapacağını o zaman düşünecekti.

Düşünceleri Bear'a döndü, onun mektuptan ne çıkaracağını merak ediyordu. Bir durumu yatıştırma, işleri yoluna koyma konusunda yetenekliydi. Herkesi sever, her zaman içlerindeki iyiliği görmeye çalışır, yargılamadan önce insanlara şüpheyi yaklaşırdı ki bu Maggie'nin onun hakkında her zaman sevdiği bir şeydi. Doğuştan iyi bir insandı. Robyn'le arasının bozulmasından sonra Maggie'ye sempati duymuş ve ona sarsılmaz bir destek sunmuş olsa da, aslında kuzeni için üzüldüğünü söylemişti. Robyn'in insanlara böyle davrandığına göre mutsuz olması gerektiğini açıklamıştı. İnsanların bu şekilde davranmasının her zaman bir nedeni, bir açıklaması vardı. Ve her ne kadar içinde bırakıldığı karmaşaya bakmaya çalışsa da

Bear'ın bakış açısından Maggie, onun biraz sadakatsizlikten daha fazlasını yaptığını düşünmeden edemiyordu. Her ne kadar belli etmemeye çalışsa da, o zamanlar çok acı gelmişti. Dudaklarını birbirine bastırarak, başı hâlâ kucağında olan Daphne'nin kulaklarını karıştırdı. Görünüşe göre hâlâ biraz acıtıyordu.

Maggie, Florrie'nin bu konuda ne düşüneceğini merak ediyordu. Florrie, Robyn'in iki yüzlülüğüyle ilgili tüm gerçekleri biliyordu; hatta bunların büyük bir kısmına ilk elden tanık olmuş ve birkaç kez de maruz kalmıştı. Kesin olan bir şey vardı ki Maggie en iyi arkadaşının ona ne pahasına olursa olsun düşmanından uzak durmasını söyleyeceğini biliyordu. Maggie'nin duymayı umduğu yanıt da tam olarak buydu.

Keşke bu kadar kolay olabilseydi.

'Arghh! Lanet kadın! Maggie mektubu sıkı bir top haline getirerek elinde sıktı. Daha burada bile değildi ama kuzeni şimdiden onun alamet-i farikası olan kargaşa ve çekişmeye neden olmayı başarmıştı. Robyn neden onu rahat bırakamıyordu? Onun buradaki varlığı sadece belaya yol açacaktı, Maggie bunu iliklerinde hissedebiliyordu. Şu anda bu strese ihtiyacı yoktu. Sadece gününe devam etmek ve tıpkı mektup gelmeden önce yaptığı gibi Bear'a bebek haberlerini vermenin hayalini kurmak istiyordu.

Buruşturduğu kâğıt parçasını masanın üzerine bıraktı ve ne yapması gerektiğini düşünürken düşünceli görünüyordu. Bir karara varması uzun sürmedi. Birkaç gün boyunca üzerinde oturacak, en iyi hareket tarzı hakkında dikkatlice düşünmek için kendine zaman tanıyacaktı - Robyn'in hemen bir yanıt beklemediğini umuyordu. Eve geldiğinde bunu Bear'la paylaşacaktı ama onlara bahsetmeden önce Cuma akşamı kızlarla yapacağı toplantıya kadar bekleyecekti.

Kararı bu şekilde ertelemek bir geciktirme taktiği olabilirdi ama sağladığı rahatlama memnuniyet vericiydi. Şu anda iğrenç kuzeniyle yüzleşmeye hazır olduğundan emin değildi.

ELEVEN

İlk baştaki kızgınlık hissi tamamen kaybolmuş olsa da Maggie, Daphne'nin peşinden koşarak dikiş odasına dönerken hâlâ içinde bir tedirginlik olduğunu fark ediyordu. Bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaparak dizüstü bilgisayarının bulunduğu masaya yöneldi ve onu çalıştırdı. Maggie düzenli olarak yeni siparişleri kontrol etmeyi, onları takip etmeyi ve defterindeki bekleme listesine eklemeyi severdi. Daphne onun yanında yere yığıldı, başını patilerinin üzerine koydu ve gözlerini kapattı.

Yeni gelen e-postalar her zamanki gibi yumuşak oyuncak siparişleri ve abone olduğu posta listelerinin karışımıydı - ikincisinin çoğunu gerçekten sıralayıp abonelikten çıkabilirdi. Ancak bunların arasında dikkatini çeken bir tanesi vardı. *Campion's of York*'tan Emma Bramley adında birinden geliyordu. *Campion's* ona neden e-posta göndersin ki? Maggie merak etti, onların e-posta listesinde olmadığını biliyordu. Aslında, modası geçmiş mağazanın abone olabileceği bir e-posta listesi olduğunu bile düşünmüyordu. Durakladı, okumaya başlarken kaşları birbirine çarpıyordu. Bir sonraki anda gözleri büyüdü ve göğsünü heyecan kapladı.

E-posta kısa olmasına rağmen, Emma *Campion's of York*'a yeni atanan alıcı olduğunu ve Maggie'nin *Coast and Countryside Crafters*'daki röportajını gördüğünü ve ayılarına aşık olduğunu açıklarken ton sıcak ve arkadaşçaydı. Bunu göz önünde bulundurarak, Maggie'nin potansiyel bir iş teklifini görüşmek üzere kendisiyle bir toplantı yapmakla ilgilenip ilgilenmeyeceğini merak etti.

"Oh, vay canına! Maggie'nin nefesi kesildi, kalp atışları hızlandı. Aklından sayısız düşünce geçmeye başladı; bunlardan biri de *Campion's*'ın yakın zamanda zengin bir işadamı tarafından satın alındığı söylentisiydi.

Doğru. Bir sonrakiyse daha az elverişliydi: Ya e-posta bir şakaysa? Ya da daha kötüsü, bir dolandırıcılıksa? Bu onun heyecanını azalttı. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var," dedi bir kalem kapıp Emma'nın adını bir kağıda karalarken.

Emma'nın etkileyici bir özgeçmişe sahip olduğunu ve birkaç ay önce Champion's'da göreve başlamadan önce bazı üst düzey şirketlerde çalıştığını keşfetmek için internette fazla araştırma yapmak gerekmedi. Saygın bir firmadaki önceki güvenli işini bıraktığına göre yeni sahibine çok güveniyor olmalıydı. Ne de olsa, diye düşündü Maggie, bir zamanların şık ve seçkin Champion's'ı on yıldan uzun bir süredir eski halinin bir gölgesiydi, stokları yorgun ve eskimişti. Pek de cazip bir ihtimal değildi. Şu anki haliyle, Emma Bramley'nin etkileyici referans listesine sahip birini bırakın, orada çalışmak için can atan birini hayal etmek bile zordu. Ama bir şey onu cezbetmişti ve Maggie'ye göre bu iyi bir şey olmalıydı; Champion's'ın geleceğiyle ilgili heyecan verici planları olduğundan hiç şüphesi yoktu.

İnternette daha fazla araştırma yapıldığında, şirketin portföyünde York, Beverley ve Leeds de dahil olmak üzere dört mağaza olduğu ve amiral mağazanın şirketin 18. yüzyılın ortalarında başladığı Middleton-le-Moors'da olduğu ortaya çıktı. Her biri büyük, çift cepheli, karakteristik bir binada yer alıyordu. Maggie doğru hatırlıyorsa, Micklewick Körfezi'ndeki Endeavour Yolu'nda bile bir tane vardı, ancak bu yıllar önce kapanmıştı ve toplayabildiği kadarıyla şimdi sadece depo olarak kullanılıyordu ve bunun her zaman büyük bir utanç olduğunu düşünmüştü. Ayrıntılarını bulamadığı tek şey yeni sahibinin kimliğiydi, bu da olaylara ilgi çekici bir gizem havası katıyordu.

"Yani," dedi, sandalyesinde arkasına yaslanarak, ağzını bir gülümseme kapladı, "e-posta gerçek gibi görünüyor, Daph. Hoşuna gitti, değil mi? Zihni, bunun onu nereye götürebileceğini merak ederek dönüyordu.

Labrador'un gözleri kısa süreliğine açıldı.

Maggie'nin bakışları pencereye kaydı ve yavaş yavaş bunun gerçekten büyük bir potansiyel taşıdığını fark ettiğinde dalgınca manzarayı seyretti. Champion'ın rönesansının bir parçası olma fırsatına sahip olabilirdi. Bunun farkına varmak kalbini hoplattı.

Bir sonraki anda akıllı Robyn'den gelen mektuba gitti. İnançsızlıkla başını salladı. Yüce olandan gülünç olana geçişten bahsediyoruz! Ama şimdi serseri kuzeni üzerinde durmanın ve

Maggie ne planladığını tahmin etmekte zorlansa da pozitif kalmaya kararlıydı. Ve kesin olan bir şey vardı ki, eğer Robyn ortaya çıkarsa, Maggie'nin Campion'larla ilgili haberleri onunla paylaşmasına imkân yoktu.

Elleri içgüdüsel olarak karnına gitti ve yeni bir bebekle ve zaten birikmiş olan sipariş listesiyle fazladan bir işi tam olarak nasıl idare edeceği sorusunu tetikledi. Bu düşünceyi kök salmadan önce bir kenara iten Maggie - ne de olsa Jasmine üç işte birden çalışırken anne olmayı başarmıştı - koltuğunda dik oturdu. Yüksek sesle, "Oh, bu da ne böyle!" dedi. Bu keşfedilmeyecek kadar iyi bir fırsattı ve bu konuda daha fazla bilgi edinmekten zarar gelmezdi; hemen bir şeye kaydolacak değildi ya.

Ne olduğunu anlamadan Emma'ya bir cevap göndermiş, bir toplantı yapmayı çok istediğini ve alıcının fikirlerini duymaktan heyecan duyduğunu söylemişti. Maggie cevap için uzun süre beklemeyeceğini umuyordu.

Bunu yaptıktan sonra, toplantıdan sonra ve kesinlikle Bear ile konuştuktan sonra her şeyin lojistiğini düşüneceğini söyledi. Bebek haberinin de denkleme dahil edilmesi gerektiğinin farkındaydı, en azından bunu onunla planladığından daha erken paylaşmak zorunda kalabilirdi. Ama şimdilik kafası bunu nasıl yapması gerektiğini düşünemeyecek kadar karışıkı.

Gözü duvardaki saate takıldı, saat onu biraz dürtükledi. Saat ikiyi yirmi beş geçiyordu, işe dönme vakti gelmişti ama eve döndüğünden beri olanları düşününce bunu yapmakta zorlanacağından kuşkusu yoktu. Dizüstü bilgisayarını kapatıp dikiş masasına yerleşti ve o sabah kestiği yumuşak kaşmir parçalarına uzandı.

Parmakları kumaşla ustalıkla uğraşırken zihni düşüncelerle dolup taşıyordu. Emma'dan gelen e-posta bir şekilde Robyn'den gelen mektubu ve tüm sonuçlarını bir perspektife oturtmuş, bu da onu rahatlatmıştı. Maggie bu konuda bu kadar telaşlandığı için kendini neredeyse aptal gibi hissediyordu. On yıldan uzun bir süredir görmediği bir kadının kendisini böyle hissettirmesine neden izin versin ki? Başını iki yana salladı ve kumaştan söküp dudaklarının arasına sıkıştırdığı iğneleri yavaşça çıkardı.

Ne *günlerdi* ama. O akşam eve döndüğünde Bear'a anlatması gereken ne çok şey olacaktı.

TWELVE

Bear eve geldiğinde Maggie mutfakta akşam yemeğini kontrol ediyor, bir yandan da olaylı gününü düşünüyordu. Saat neredeyse yediydi ve ikisinin de beklediğinden daha geç gelmişti. Daphne ayağa fırlayıp kapıya koştu, heyecandan inliyor ve Bear iş botlarını çıkarıp verandada bırakırken patisinden patisine dans ediyordu. Maggie patatesleri Aga'nın ısınan fırınına geri koydu.

Labrador'un kulaklarını karıştırmak için eğilirken kıkırdarak, "Selam kızım, seni görmek de çok güzel," dedi.

"Şimdi bakalım güzelim," dedi kendini toparlayarak. Saçlarını yüzünden uzaklaştırdı ve parlak mavi bakışlarını Maggie'ye yöneltti.

Kocasıyla göz göze geldiğinde kalbi her zamanki gibi istemsiz bir şekilde çarparken önceki tüm düşünceler aklından uçup gitti. "Merhaba. Kocası lavaboya doğru ilerlerken ona gülümsedi. Gülümsemesine rağmen yorgun görüldüğü dikkatinden kaçmadı. "Öğleden sonra iyi geçti mi?

"Hımm. Ben olsam öyle demezdim. Neyse, geç kaldığım için özür dilerim ama Forster'ların talepleri konusunda nasıl olduklarını bilirsiniz. Ellerini yıkarken omzunun üzerinden ona baktı. "Bir gün daha geri dönmeyi göze alamadım, bu yüzden gitmeden önce her şeyi bitirdiğimden emin oldum, bu yüzden zaman. Yüzüne soğuk su sıçrattı. "Vay canına, bu daha iyi.

"Hey, endişelenme. Hiçbir şey bozulmadı, hatta patatesler sıcak tutulduğu için daha da lezzetli görünüyor. Ve en azından Forster'lara geri dönmek zorunda değilsin, yani her şey yolunda. Elleri ve sakalı damlayan adam kendisine doğru gelirken, onun için endişelendiğini hissetti. Havluyu ona uzattı.

"Ta.

"Belki de artık onlardan iş almamalıydın demek istiyordum; baş belasından başka bir şey değiller. Ellerini kuruyan adamın tepkisini izledi.

Yorgun bir iç geçirdi. 'Evet, sanırım haklısın. Gary Forster tam anlamıyla berbat bir ruh halindeydi. Ona ne oldu bilmiyorum ama lanet olsun, kimse doğru dürüst adım atamıyordu.

Maggie'nin kalbi sıkıştı. "Hmm. Sanırım bu konuda sizi aydınlayabilirim.

"Öyle mi? Sanırım Jasmine ve çocuklarla ilgili bir şey. "Şaşırtıcı ama bu sefer öyle olduğunu sanmıyorum.

"Ah?" Havluyu Aga'nın rayına geri asarken ona baktı.

"Sanırım sürüş becerilerimden ya da onun deyimiyle becerilerimin eksikliğinden. Buna kıkırdamaktan kendini alamadı.

"Sürüş becerileriniz mi? Bear şaşkınlıkla yüzünü buruşturdu. "Emin misin? Yani, onlar hakkında hiçbir şey söylemedi. Ama başka bir şey söylemeden önce, buraya gel. Ona doğru bir adım attı ve kollarını ona doladı. "Leş gibi boya ve tezek koktuğum için şimdiden özür dilerim," dedi içinden gürleyen bir kahkahayla.

Maggie onun kollarına gömüldü; göğsünün ona doğru bastırılmasının verdiği rahatlatıcı his mutluluk vericiydi. Gerçekten de bundan daha iyi bir yer olamazdı. "Bana her zaman güzel kokuyorsun.

"Ne, çamur yayarken bile mi?" "Belki o zaman değil," dedi kıkırdarak.

"Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Onu sıkıca kavradı ve başının üstünü öptü. "Bak ne diyeceğim, hanımefendi, burada Daph ve seninle birlikte eve dönmek hiç de güzel değil.

"Eminim Daph da aynı fikirdedir, seni evde görmek çok güzel. Maggie başını arkaya yatırdı ve ona bakarken gülümsedi.

Yüzündeki saçları düzeltti ve gözlerinin derinliklerine baktı. Parmak uçlarında durup dudaklarını onunkilere bastırdı ve adam da onu daha sert öperek karşılık verdi. "Mmm. Derin bir iç çekerek alnını onunkine yasladı. "Forster'lar gibi bir yerde bulunduğumda burada sahip olduklarımızın değerini daha iyi anlıyorum. Orası gerilim dolu bir yer, buradaki atmosferden daha farklı olamazdı. Orada kimsenin rahatlayabileceğini düşünemiyorum. Jazz bunun çok dışında. Maggie'nin burnunun ucunu öptü, kolları hâlâ onun etrafında koza gibiydi.

"Buna karşı çıkacağını sanmıyorum.

'Bana neden Gary Forster'ın kıçını görmüş gibi davranmasına neden olduğunu söyleyecektin. Aslında, bir bira almam için bana bir saniye ver.'

"Ah, şey..." Maggie o sabah neler olduğunu anlatmaya devam etti.

Tezgâha yaslanan Bear, zaman zaman birasını çekerek şaşkınlıkla dinledi.

İşi bittiğinde sakalını kaşıdı. "Dürüst olmak gerekirse, sana sataştığı için ona kızmalı mıyım yoksa kendini bu kadar gülünç duruma düşürmesini komik mi bulmalıyım bilemiyorum. Öğrencilerini kaybetmesine şaşmamalı.

Maggie, "O sırada kanım kaynıyordu, ama bence ne kadar hindi olduğunu gösterdi," dedi.

"Yeterince adil. Ando'ya gelince, ne kadar zararsız olsa da daha iyiye gitmiyor, değil mi?

"Oh, yok.

* * *

Bear düşünüyordu, aldıktan sonra, akşam yemeğinde haşlanmış somon balığı, patates ve salataya kocaman ekmek parçaları eşlik etti. Masayı topladıklarında saat neredeyse sekiz buçuk olmuştu.

"Bunu dışarıda içmek ister misin? Bear tezgâhın üzerindeki iki çay bardağını işaret ederek sordu.

Maggie iki cömert dilim limonlu kek keserken, 'Bu iyi olur,' dedi.

Ellerinde çay bardaklarıyla bahçeye çıktılar. Maggie kekin bulunduğu tabağı masaya koydu, kekin düşüncesi bile Maggie'nin ağzını sulandırıyor. Daphne yakınlarda bir yerde durmuş, kırıntıların kendisine ulaşma ihtimaline karşı gözcülük yapıyordu ki bu Maggie'yi gülümsetti.

"Hiç umutlu değilsin, değil mi Daph? Bear koltuğuna gömülürken kıkırdadı. Labrador kuyruğunu mutlu bir şekilde salladı.

Akşamın geç saatlerinde hava ılıktı, toprak gün boyunca güneşten emdiği sıcaklığı geri veriyordu. Alacakaranlık yaklaşırken, ışık seviyesi gözleri yormuyor, neredeyse yatıştırıyordu. Maggie derin bir nefes aldı.

Oturdu, etraflarında süzülen gece kokulu hisse senetlerinin baş döndürücü parfümü burnunu seğirtirken, aşağıdaki denizden kayalıkların üzerine hafifçe yayılan tuzun tınısıyla birleşti. Bir dilim keke uzanmadan önce arkasındaki minderi şişirerek kendini rahatlattı. "Mmm- hm. Bir ısırık aldığında zevkle inledi, keskin limon aroması ağzına dolduğunda tat alma tomurcukları karıncalandı. *Oh cennet!*

"O kadar iyi, ha? Bear kıkırdayarak ona baktı, gözleri eğlenceyle kırıyordu.

"Daha iyi," dedi ağzındaki kek kırıntılarını göğsüne püskürterek. Onları hızla toplayıp ağzına attı ve Bear'ı daha da çok güldürdü.

"Hiç ziyan etme, olur mu Mags? Sırttı.

"Çok haklısın, yapmayacağım! Ona sahte bir öfke dolu bakış fırlattı.

"Bu durumda, öğleden sonranızın nasıl geçtiğini sormadan önce sizi tadını çıkarmanız için yalnız bıraksam iyi olacak. Fincanını dudaklarına götürdü, çayından bir yudum alırken gözleri gülümsüyordu.

Başını salladı ve pastadan bir ısırık daha aldı. "Çok akıllıca," dedi coşkuyla çiğneyerek.

Pastayı yiyen çift, akşam gökyüzünün yavaş yavaş yuttuğu deniz manzarasına baktı. İskelenin uzunluğu boyunca uzanan ışıklar yanıp sönüyor, körfezin diğer tarafındaki evlerin pencerelerinde parıldayanlara ve Skitey Bank'tan aşağı doğru kıvrıla kıvrıla inen araba farlarına katılıyordu. Bear'ın daha önce yaktığı kasırga lambasındaki mum titreyerek masanın üzerine sıcak bir parıltı yayarken, solmakta olan ışıktan en iyi şekilde yararlanan bir yaban arısının tembel vızıltısı tek sestti. Maggie memnun bir iç çekişle elini minik yumrusuna götürdü. İçine durdurulamaz bir mutluluk dalgası doldu ve dudaklarına bir gülümseme getirdi.

"Pastanı bitirdiğine göre kendini daha iyi hissediyor musun? Bear onun eline uzanırken gülümseyerek sordu.

"Çok. Adamın parmakları kendi parmaklarının üzerinde nazikçe kapanırken, parmakların tanıdık pürüzlü tenini hissetti.

"Güzel. Başparmağını kızın parmak eklemleri üzerinde gezdirdi. 'Öğleden sonran nasıl geçti? Bir ayı daha bitirebildin mi?

'Neredeyse, ama tam değil; yüz üzerinde çalışıyorum. Buna fazladan gülen bir ifade veriyorum. Ona baktı, gözleri onunkilerle buluştu.

"Peki bu ekstra gülen ayı için bir isim bulabildiniz mi?

"Ona Benjamin adını verdim, tüvit giydireceğim ve küçük bir fötr şapka takacağım.

"Benjamin'in sesini sevdim. Ona doğru gülümsedi.

"Evet, gidişatından memnunum. Günün olayları zihninde süzülürken sesi kesildi. İlk önce hangi haberi paylaşması gerektiğini merak ediyordu.

"İyi misin? Bear onu bir kitap gibi okuyabiliyordu ve ses tonunu hemen anlaması hiç de şaşırtıcı değildi.

"Evet, ben iyiyim. Ona bir gülümseme fırlattı, bakışlarının ağırlığının farkındaydı. "Bugün birkaç şey oldu.

"Öyle mi? Kadının verdiği güvenceye rağmen, yüzünde bir endişe ifadesi belirdi.

"Hm. Duraksadı ve Bear onun tereddütünde bir şeyler sezerek dik oturdu.

"İyi olduğuna emin misin?

"Ben iyiyim, merak etmeyin... şey, birkaç şey var. İlk haber - *en iyi* haber - hiç beklemediğim bir anda Champion'ın yeni alıcısı Emma Bramley adında birinden bir e-posta aldım.

Ne? Champion'ın dükkanı mı? Zor zamanlar geçiren mi?"

Maggie başıyla onayladı. "Tam olarak kastettiğim buydu. Adamın yüzündeki şaşkınlık ifadesine gülmekten kendini alamadı.

"Doğru. Elini sakalının üzerinde gezdirdi. "Ve gülümseme şeklinden e-postanın iyi bir şey içerdiğini tahmin ediyorum?"

"Öyle oldu. Kıkırdadı. "Görünüşe göre Champion's'ın mağaza için büyük planları olan zengin bir yatırımcı tarafından satın alındığına dair söylentiler doğruymuş - tabii Emma pek bir şey söyleyemez. Maggie göğsünde heyecanın yükseldiğini hissetti. "Her neyse, görünüşe göre *Coast and Countryside Crafters*'daki röportajımı görmüş ve... uzun lafın kısası, o ve yeni sahibi ayılarıma bayıldılar ve bana bir iş teklifleri var, bu yüzden gelecek hafta için bir toplantı ayarladık.

"Vay canına Mags, bu harika bir haber! Elini ağzına götürdü ve arkasından öptü. "Tebrik ederim! Yaptığın karakterler oldukça özel. Her zaman kendini küçümsemişliğini söylemişimdir. Sırtışı onunki kadar genişti.

"Onu bunu bilmem ama ayılarımı ne kadar çok sevdiğini söylediğini duyunca çok heyecanlandım.

"Evet, buna hiç şaşırmadım. Ona gülümsedi. "Seninle gerçekten gurur duyuyorum Mags ve Emma gibi birinin yeteneğini fark etmesi an meselesiydi.

"Teşekkür ederim. Elini sıkıca sıktı, aklı çok geçmeden paylaşmayı umduğu değerli haberlere doğru hızlı bir sapma yaşadı. Emma'nın teklifinin cazibesine kapılırsa her şeyin nasıl bir araya geleceği konusunda endişelenmeye başlamak istemiyordu, bu işin parlaklığını bozmak istemiyordu. "Her neyse, önümüzdeki hafta daha fazla şey öğreneceğiz; onunla Pazartesi öğleden sonra Middleton-le-Moors'daki Champion mağazasında buluşacağım, Emma'ya göre mağaza büyük bir tadilattan geçmek üzere.

"Her şey yolunda gibi görünüyor. Belki de ona Majestic Otel'den bahsetmelisin, bakalım patronu orayı alıp düzenlemekle ilgilenecek mi? Şu anda tam bir çirkinlik abidesi.

"Bugün gördüğüm kadarıyla Majestic'i eski ihtişamına kavuşturmak için bir düzenlemeden daha fazlasına ihtiyaç var.

'Asla bilemezsin, belki de meydan okumaya hazırdır. Çayından bir yudum alarak, 'Peki' dedi, 'pek de iyi olmayan diğer haberin nedir?

Maggie kalbinin güverte ayakkabılarına kadar battığını hissetti. İçten içe inleyerek yanaklarını şişirdi. Ardından gelen ürperti kocasının gözünden kaçmadı.

"Bak ne diyeceğim, sıcaklık iyice düştü," dedi elini kızın koluna sürterek, "tüylerin diken diken oldu. Neden içeri girmiyoruz ve o zaman bana anlatabilirsin? Ateş şimdiye kadar güzelce yanmış olmalıydı.

Akşam havasının serinliğini hisseden ve bahçede geçirdiği zamanın tadını çıkaran Maggie, kocasının önerisini şaşırtıcı derecede cazip buldu.

Eski kulübenin gündüz serinliği yaz günlerinde hoş karşılsa da, akşam saatlerinde biraz soğuk olabiliyordu, bu yüzden çiftin birkaç saatliğine televizyonun karşısına kıvrılması için her zaman bir ateş yakılıyordu.

Oturma odasındaki kanepede Bear'ın yanında oturan ve kolunu omzuna atan Maggie, ızgarada yanan ateşin önünde uzanan Daphne ile birlikte elindeki zarfa baktı. Ona tekrar bakmaktan korkuyordu. Boğazını temizledi. "Bugün bana gelen şu iki mektubu biliyor musun?

"Oh, evet, postacı Allan'ı terleten o büyük paketle birlikte mi?

Maggie'nin aklı kısa bir süreliğine kutuya ve içindekilere gitti. "Doğru, evet. Mektuplardan biri saçma sapan bir şeydi ama diğeri... nasıl tanımlayacağımı bilemiyorum ama belki de en iyisi bir okumanız ve ne düşündüğünüze bakmanız. Kâğıt parçasını zarftan çıkardı ve ona uzattı.

"Tamam," dedi, notu alırken kelimeyi uzattı, şaşkınlık alnını buruşturdu.

Adam okurken sessizce izledi, kaşları şaşkınlıkla yukarı kalktı.

"Vay canına." Sözlerini bitirdiğinde ona baktı. "Bunu beklemiyordum.

"Sen de ben de.

"Bu konuda ne yapacağınıza karar verdiniz mi?

"Emin değilim, bu tür konularda bu kadar aklı başında olduğunuz için sizin görüşünüzü almayı umuyordum.

"Hmm. Onu kendine çekti ve omzunu sıktı. "Geçmişte sana çok acı çekti, ama sanırım insanlar değişebilir, önceki davranışlarından ders almış olabilir ve-

"Bundan çok şüpheliyim. Kendini onun sarılmasından kurtardı. Öğleden sonra boyunca notla ilgili ne yapacağını defalarca düşünmüş, Bear'ın notu görmezden gelmesi gerektiğini, aradan bunca yıl geçtiğini, Robyn'in artık mesajı alacak kadar olgunlaştığını ve bu konuyu kapattığını söylemesini ummuştu - özellikle de ailenin iki tarafı da olaydan bu yana görüşmemişken. Maggie'yle tekrar temasa geçmeye değmeyeceğini bilirdi. Ama şeytanın avukatını oynaması ne kadar da tipikti. Ve ne kadar sinir bozucu.

"Hey, seni üzmem istemiyorum Mags. Kızın sesindeki endişeyi açıkça fark etmişti. 'Komik biri olduğunu biliyorum, ama o... şey... yaptığı şeyi yaptığından beri köprünün altından çok sular aktı. Bunu düşünmek için zamanı olmuş olabilir ve asla bilemezsin, aranızı düzeltmek, özür dilemek için seni görmesi gerektiğini hissedebilir.

"Söylediklerini anlıyorum Bear, ama mektuptan böyle bir izlenim edindiğini dürüstçe söyleyebilir misin, çünkü ben kesinlikle böyle bir izlenim edinmedim. Benim fikrimi soracak olursan, Robyn zerre kadar değişmedi. Tırnağını kemirdi,

Biraz fazla sert ısırđı ve içine bir acı saplanınca yüzünü buruşturdu. 'Güven bana, temasa geçmek istemesinin gizli bir nedeni var. Bunu hissedebiliyorum.

"Bak, ben sadece seni daha iyi hissettirmeye çalışıyorum, ama ondan haber almak seni bu kadar rahatsız ediyorsa, bence ona bir mesaj göndermeli ve buluşmak istemediğini söylemelisin. Ona karşı dürüst ol. Sebep olduğu sorunlardan sonra onunla yeniden iletişime geçme ihtimalinden pek memnun değilim ama o senin kuzenin...'

"Hatırlatmayın.

Bear onu kendine doğru çekmiş olsa da vücudu kaskatı kesilmişti, her zamanki gibi ona uyum sağlamıyordu.

Maggie iç çekti. 'Aramızdaki şeylerin nasıl ayrıldığına bakılırsa, yeniden iletişime geçmenin bir anlamı olduğunu sanmıyorum. Gerçekten hiç hevesli değilim.

"Dediğim gibi, bu size kalmış.

Maggie, Bear'ın sözlerini düşünürken Daphne baygın bir inilti çıkarak uzandı ve sırt üstü dönerek ateşin ışıltısına gömüldü. Birkaç saniye sonra gürleyen horultuları odayı dolduruyordu. Bear Maggie'yle göz göze geldi ve ikili kahkahalara boğuldu, aralarındaki gerginlik dağıldı.

Bear Maggie'nin yanağına bir öpücük kondurdu. 'Dediğim gibi, karar senin, hangi yolu seçersen seç benim tam desteğimi alacaksın. Ama bana söz ver, daha önce yaptığın gibi ona seni etkileme gücü vermeyeceksin.

"Söz veriyorum.

Cuma akşamı Robyn'in mektubunu arkadaşlarına okutup ne düşündüklerini öğrenmek için sabırsızlanıyordu. İçinden bir ses uzak durması için onu uyaracaklarını söylüyordu. Kararını o zamana kadar vermeyecekti.

Bu arada, planlaması gereken bir yıldönümü yemeği ve yakında kocasıyla paylaşabileceği heyecan verici bir sırrı vardı. Hiçbir şeyin bunu engellemesine izin vermeyecekti.

THIRTEEN

Haberlere göre, o Cuma öğleden sonra kaydedilen en sıcak Haziran günü yaşanmıştı. Dikiş odasının serinliğinden memnun olan Maggie, haklı olduklarını düşündü. Chrissie'nin daha önce bıraktığı ev yapımı limonatadan bir bardak içmek için dışarı çıktığında güneşin şiddeti onu şaşırtmıştı. Daphne çimlerin üzerine yığılmış, nefes nefese kalmıştı, ta ki güneş ona fazla gelene ve içeri girip serin mutfak fayanslarının üzerine yığılana kadar.

Maggie Çarşamba gününden bu yana iki ayıcık daha tamamlamış, "Benjamin "i çok beğendiğini söyleyen müşterisine güvenle teslim etmişti. Oyuncak ayı koleksiyonu yapan biri için veda hediyesi olacak olan son yumuşak oyuncak siparişi de devam ediyordu. Bunun için verilen brief, mor olması ve kumaş bir çanta taşınmasıydı. Maggie bunu seve seve yerine getirdi, özellikle de yakın zamanda tam da bu işe uygun mükemmel Angora yünü bulduğu için.

Duştan yeni çıkmıştı, kendini hoş bir şekilde rahatlamış ve olduğundan çok daha serin hissediyordu. Arkadaşlarıyla her zamanki Cuma buluşması için The Jolly Sailors'a gitmeyi dört gözle bekliyordu; bu hafta onlarla paylaşacağı pek çok haber vardı. Kabarık bir havluya sarındı, nemli bukleleri gevşek bir şekilde sarkıyordu, eğimli, ağır kirişli tavanı olan yatak odasına yöneldi ve ayaklarının altındaki halının kalın havının tadını çıkardı. Bir an bile tereddüt etmeden doğruca yatağının başucundaki çekmecenin arkasına sakladığı gizli şerbetli limon zulasına gitti ve bir tanesini ağzına attı.

"Mmm," dedi, minnettar bir iç çekişle.

Bear'ın hâlâ bahçenin dibindeki kulübede bir şeylerle meşgul olduğunu duyunca, boy aynasının önünde durdu ve havluyu gevşeterek yere düşmesine izin verdi. Bir o yana bir bu yana dönerek kendini inceledi, karnında bebeğinin şişliğine dair bir iz olup olmadığına baktı. Elini karnının üzerinde gezdirerek gülümsedi. Kesinlikle daha yuvarlaktı, bundan emindi. Karnını dışarı doğru itti ve bebek büyüdükçe nasıl olacağını hayal etti. Kalbi küt küt atmaya başladı ve ağzından bir kahkaha fırladı. Haberini Bear'la paylaşacağı gün giderek yaklaşıyordu ve ona söylediğinde yüzünü görmek için sabırsızlanıyordu.

Kulübenin kapısını kilitlediğini duyan Maggie havluyu kaptığı gibi aceleyle kendi etrafına sardı. Henüz onun şüphelerini uyandırmak istemiyordu.

Makyajını yaptıktan sonra, koyu yeşil kargo pantolonunu giymeden önce karpuzun lezzetli bir tonundaki en sevdiği üstünü giydi. Doğal olarak kurumaya bırakmaya karar verdiği koyu renk buklelerinin etrafına parlak bir eşarp bağlayarak görünümünü tamamladı.

"Harika görünüyorsunuz, hanımefendi. Bear bakışlarını tezgahın üzerinde karıştırdığı gazeteden kaldırdı ve kadın mutfağa girerken takdirle gülümsedi.

"Teşekkürler, sen de o kadar kötü görünmüyorsun. Maggie ona sırıttı.

"Seni bara götürmemi istemediğine emin misin, o zaman kızlarla bir kadeh şarabın tadını çıkarabilirsin?

"Tamam, teşekkürler, seve seve kullanırım. İçkiden uzak durmak, her zamanki beş dakikamdan daha uzun süre bağlı kalmaya kararlı olduğum yeni sağlık vuruşumun bir parçası. Adamın bahanesini anlamayacağını umarak bir kahkaha attı.

"Yeterince adil. Peki limonlu kek bu sağlıklı beslenme olayının neresinde? Bear kıkırdadı ve aralarındaki mesafeyi kapatarak onu kendine çekti. Ona bakarken parlak mavi gözlerindeki ifade kalbinin yerinden fırlamasına neden oldu.

"Bana kalırsa limonlu kek, keskin limonlardan gelen C vitamini ile en iyi sağlıklı beslenme listelerinde yer alıyor.

Bear başını salladı. "Ah, evet, bununla nereye varmak istediğini anlıyorum. Onu şefkatle öptü ve kalbinin yeniden çarpmasına neden oldu. 'Peki ya bu akşam kızlarla birlikte yiyeceğin balık ve patates kızartması? Sanırım onlar

Bu sağlıklı beslenme listeleri de mi?' Yüzünde eğlenen bir ifade belirdi.

Maggie kıkırdayarak onu sıktı. "Tabii ki! *Ve geçen gün Florrie ile yediğim dondurma!*

"Sizin sağlıklı beslenme anlayışınızı seviyorum, özellikle de listede bira ve domuz turtası v a r s a . Geniş geniş sırttı. "Bak ne diyeceğim, sen daha ne olduğunu anlamadan Stella'nın koşularından birine katılacaksın.

"Pfft! Bundan *çok* şüpheliyim! Koşmak ve ben cidden anlaşıyoruz.

"Hey, asla bilemezsin.

"Sanırım biliyorum!

* * *

Maggie Jolly'nin otoparkına yanaştı - Gary Forster'dan kendisine sürüş tavsiyelerini dayatacak bir iz olmadığını görünce rahatladı. Yedi buçuğa doğru bar çoktan dolmuştu, hava durumu göz önüne alındığında bu hiç de şaşırtıcı değildi. Ön tarafa doğru ilerlediğinde dışarıdaki masaların neredeyse tamamının lezzetli görünen yemek tabaklarını tıkanan insanlarla dolu olduğunu gördü. Yakındaki bir masadan gelen balık ve patates kızartması kokusu Maggie'nin iştahını kabarttı. Maggie ön girişe doğru ilerlerken barın açık pencerelerinden müzik ve kısık bir sohbet uğultusu süzülüyor, arka planda kıyıya vuran denizin sesi duyuluyordu. Bu sese, Thorncliffe'in heybetli gövdesine doğru uçan bir ringa martısının delici çığlığı eşlik ediyordu.

Maggie eski meşe kapıyı açtığında canlı bir halk müziği yayıldı, sohbet aniden yükseldi. Alçak tavanlı oda, kalın, eğri büğrü duvarları ve eskimiş kirişleriyle karakterini belli ediyordu. Maggie cilalı meşe bara doğru ilerlerken on altıncı yüzyıldan kalma bu karakteristik bar tıklım tıklım doluydu; bira pompaları, mekânın dört bir yanına serpiştirilmiş yeniden devreye sokulmuş kasırga lambalarının yaydığı yumuşak ışıktaydı. Tanıdık yüzleri görünce başını salladı ve gülümsedi. Oraya vardığında kendisi için bir bardak maden suyu, diğerleri için de bir şişe Pinot Grigio sipariş etti. Gözleri barın en ucunda duran eski bir enkazdan kurtarılmış ahşap heykelcikte gezindi, Istakoz Harry'nin denizci şapkasının tanıdık görüntüsü onun dik meme uçlarından birinden sarkıyordu.

Barın ilerisinde Ando Taylor'ı, söz konusu sivri yüzlü yerel balıkçıyla derin bir sohbete dalmış halde gördü. İkisi de bir süredir oradaymış gibi görünüyordu. Kadın Ando'yla göz göze geldi ve adam gözlerini hızla kaçırdı, hafta başındaki konuşmalarından sonra rahatsız olduğu belliydi. Bir grup müzisyen köşeye sıkışmış, kendi neşeli yorumlarını kattıkları tanınmış deniz şarkılarını çalıyorlardı.

İçkisi doldurulurken Maggie her zamanki masalarına baktı ve birkaç adım ötede, Smugglers Row'daki balıkçı kulübelerinden biri olan Seashell Cottage'da yaşayan Lark'ı gördü. Oturmuş, cep telefonuna bir şeyler yazıyordu. Önündeki masada içinde bir şişe şarap bulunan bir buz kovası vardı, yanında da biri yarıya kadar şarapla dolu beş bardak duruyordu. Maggie'nin sipariş ettiği şişe daha sonrası için yeterliydi ama yine de neden onlara katılmadığını açıklamak gibi bir zahmete katlanmak istemiyordu.

Maggie yaklaşırken Lark başını kaldırdı ve güzel yüzü geniş bir gülümsemeye dönüştü. Telefonunu yere bıraktığında gözleri kısa bir süreliğine arkadaşının elindeki bir dilim limonla tamamlanmış uzun bardağa gitti. "Mags! Maggie'nin sahte papatyalarla süslü olduğunu fark ettiği keten denizkızı örgüsünü omzunun üzerinden fiskeledi.

"Merhaba, Lark. Nasıl gidiyor? Maggie gülümseyerek karşıdaki masaya kaydı, içkisini bıraktı ve çantasını omzundan itti. Arkadaşının ince Hint pamuğundan yapılmış uçuk pembe boho yazlık elbisesine, kollarındaki sıra sıra bileziklere ve parmaklarını süsleyen gümüş yüzüklere baktı. "Ooh, çok hoş ve yazlık görünüyorsun.

"Teşekkür ederim çiçeğim, senin gibi. Aslında kesinlikle parladığını söyleyecek kadar ileri gidebilirim ve aurana gelince, vay canına! Neler oluyor orada? Lark o tanıdık yatıştırıcı ses tonuyla konuştu.

Arkadaşının kendisini yakından izlediğini hisseden Maggie yanaklarının yandığı gerçeğini görmezden gelmeye çalıştı. Lark fazladan bir duyuya sahip olmasıyla ve bir insanla ilgili şeyleri, bazen o kişi daha farkında bile olmadan tespit edebilmesiyle tanınırdı. Bu duyu aynı zamanda dükkânı için tedarik ettiği giysi ve kumaşların enerjisini de algılamasını sağlıyordu. Genellikle bu yeteneğinden büyülenen Maggie, şu anda bunu biraz rahatsız edici buluyordu. Bir homurtu çıkardı. 'Daha önce domuz gibi terlediğimde benim hakkımda bunu söyleyeceğinden şüpheliyim! Hiç de iyi bir görüntü değildi.

"Oh, sanırım yapardım. Lark Maggie'ye o bilmiş "bakışlarından" birini atıyordu. Hiçbir numarayı kaçırmadı.

'Her neyse, eğer dediğiniz gibi daha iyi görünüyorsam, bunun yeni sağlık rejimimden kaynaklandığını düşünüyorum - dolayısıyla su. Galonlarca su içiyorum. Göstermek istercesine bardağını kaldırdı ve buz küplerinin şingırdamasına neden oldu. "Ben de tam Bear'a enerji seviyemin hatırladığım en iyi seviyede olduğunu söylüyordum. Yumuşak oyuncak birikimimi tamamlamak için harika oldu.

Maggie diğerlerinin acele etmesini, böylece Lark'ın dikkatinin başka bir yere yönelmesini diledi. Sanki bir işaretmiş gibi, gözünün ucuna bir şey takıldı ve barın diğer tarafına baktı. "Bakın, Stells burada.

Heykelsi bir duruşu olan ve çıplak ayaklarıyla bir seksen boyundaki arkadaşına heyecanla el salladı. Odanın içinde rahat ve sofistike bir havayla yürürken, başını çevirenler oldu. Mavi ve beyaz çizgili, diz hizasında, belden büzgülü ve uzun, bronz bacaklarını en iyi şekilde gösteren bir gömlek elbise giymişti. Bu kez, her zamanki topuklu ayakkabılarını bir kenara bırakıp bir çift beyaz deri spor ayakkabı tercih etmişti. Dümdüz İskandinav sarısı saçları düzgün bir at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmış ve ensesinden tutturulmuştu.

"Haydi bakalım, kızlar. Stella tasarım el çantasını masanın üzerine bıraktı, üzerinde taşıdığı kot ceketini üzerine koydu, keskin ve temiz parfümünün kokusu etraflarındaki havayı doldurdu ve Lark'tan yayılan esansiyel yağların aromasına karıştı.

"Merhaba Stells," dedi Maggie ve Lark birlikte.

Maggie'nin yanına yerleşen Stella yanaklarını şişirdi. "Bunun için ne kadar sabırsızlandığımı anlatamam.

Maggie Pinot Grigio şişesine uzanıp arkadaşlarına bir bardak doldururken, Lark ona sorgulayan bir bakış atarak, "Bu gece geç kalacağınızı sanıyordum," dedi.

'Toplantı yeniden planlandı, Tanrı'ya şükür. Herkes zamanlama konusunda çılgına dönmüştü, ki bu hiç de şaşırtıcı değil, bu yüzden yaşlı Dunbarton-Powell'in geri adım atıp tarihi değiştirmekten başka seçeneği yoktu. Maggie'nin kendisine doğru ittiği bardağı alırken gözlerini devirdi. "Teşekkürler, Mags. Artık bunun yerine Pazartesi akşamı gerçekleşecek, ki bu çok daha mantıklı bir zaman. Dürüst olmak gerekirse, kim Cuma gecesi iş düşünmek ister ki? Şarabından bir yudum aldı ve tekrar koltuğuna gömüldü. "Her neyse, ikinizin arası nasıl? İkiniz de iyi bir hafta geçirmişsinizdir umarım?

Onlar cevap veremedi Florrie ve Jasmine geldi. İkinin de yüzündeki kocaman gülümsemeye bakılırsa, burada olmaktan son derece mutluydular.

Orada.

"Haydi bakalım kızlar," dedi Jasmine.

"Herkese merhaba," dedi Florrie, gözlerini Stella'ya dikerek. "Suç Ekibi toplantısından mı kaçtın, Stells?"

"Hayır. Stella başını salladı. "Pazartesi akşamına ertelendi; geri bildirimler kimsenin gelmeyeceğini gösteriyordu. Mutlu bir omuz silkme hareketi yaptı.

'Onları suçladığımı söyleyemem,' dedi Jasmine.

'Ve daha ileri gitmeden önce, pixie kesimine ne kadar bayıldığımı söyleyebilir miyim, Jazz? Göz kamaştırıcı,' dedi Stella hayranlıkla.

"Katılıyorum, o muhteşem elmacık kemiklerini ortaya çıkarıyor ve gözlerini kocaman ve ekstra yeşil gösteriyor," dedi Lark, boş bardaklardan ikisine şarap doldurmaya başlarken.

"Ben de öyle dedim. Florrie, Lark'ın yanına sokuldu. "Karıştırın, hanımefendi. Lark mecbur kaldı.

Jasmine'in yanakları kızardı ve yeni kırpılmış saçlarına uzandı. "Teşekkürler, hâlâ alışmaya çalışıyorum. Neyse, lütfen kıyafetlerimin durumunu mazur görün, üzerimi değiştirecek vaktim olmadı. Yeşil-beyaz çizgili tişörtünü çekiştirdikten sonra kot pantolonunun tozunu aldı. "Annemin arkadaşı Joyce için yıldönümü pastası yaptıktan sonra her tarafım pudra şekeri ve yenilebilir simlerle kaplandı. Florrie gelmeden birkaç dakika önce bitirdim.

Maggie gülümseyerek, "Hey, bu kimsenin umurunda değil, her zamanki gibi harika görünüyorsun Jazz, burada olduğun için mutluyuz," dedi. 'Belli ki bir bebek bakıcısı ayarlamışsın.

Jasmine yanında getirdiği haki yeşili ceketini masanın başındaki sandalyenin arkasına astıktan sonra üzerine oturdu. 'Evet, annem yine imdadımıza yetişti. Çok rahatladım, Chloe ve Zak'in onların evinde kalabileceğini söyledi, yarın ben fırında çalışırken onlara bakacaklarmış. Gerçekten o ve babam olmadan ne yapardım bilmiyorum.

Maggie'nin kalbi arkadaşı için sıkıştı. Harika bir anne olmasının yanı sıra, Jasmine üç işi birden yürüten çalışkan biriydi. Önüne ne tür engeller çıkarsa çıksın her zaman neşeli görünüyordu. Ve Maggie'nin görebildiği kadarıyla, kocası Bart altı yıl önce öldüğünden beri bunlardan çok sayıda vardı. Ama Jasmine asla şikâyet etmez, sadece bu engelleri aşmaya çalışırdı. "Sızlanmanın bir faydası yok, o yüzden ben de işime bakayım," derdi düzenli olarak. Kayınvalidesinin yardım etmek için hiçbir şey yapmaması ve çocuklarıyla daha güçlü bir bağ kurmak konusunda isteksiz görünmesi inanılır gibi değildi.

torunuydu ama Maggie'nin Gary Forster'ın ellerinde yaşadıklarından ve Bear'ın evlerindeki atmosfer hakkında söylediklerinden sonra, Jasmine ve çocuklarının hayatlarında Forster'ların etkisi olmadan daha iyi olacaklarını düşünmeden edemiyordu.

'Ooh, aklıma gelmişken Florrie, kitapçının yeni vitrinine bayıldım. O koltuklardan birine ben de oturmak istiyorum," dedi Lark, elini göğsüne bastırırken kolundaki bilezikler şıngırdıyordu.

"Ben de aynen öyle dedim. Maggie güldü.

"Evet, Ed bu kez kendini aşmış," dedi Jasmine, bir kadeh şarabına uzanırken. "Ağaçtaki elma çiçeği inanılmaz derecede gerçekçi görünüyor.

"Teşekkür ederim. Florrie olumlu yanıt karşısında mutlulukla gülümsedi. "Ona söylediğimde çok mutlu olacak.

Stella, "Onları henüz görmedim, yarın şehre inip bir bakmam gerekecek," dedi. Şehrin diğer ucunda deniz manzaralı şık ve modern bir dairede yaşıyordu.

'Onları seveceksin,' dedi Maggie.

Florrie, "Ekranlarda çalışmaya başladığından beri işlerin gerçekten arttığını söylemekten memnuniyet duyuyorum" dedi.

"Şaşılacak bir şey yok, her zaman harikalar ve dükkanımın yolun hemen karşısında olmasını seviyorum, böylece onlara bakmanın keyfini çıkarabiliyorum. Lark ona gülümsedi.

"Peki geçen Cuma'dan beri herkes neler yapıyor? Jasmine sordu. 'Paylaşılacak heyecan verici bir haber var mı? İlginç bir dedikodu? İyi şeyler olmasını umuyorum çünkü hepinizin bildiği gibi ben başına heyecan verici hiçbir şey gelmeyen tam bir mutsuzum, bu yüzden hayatımı sizin aracılığıyla yaşıyorum. Kıkırdadı.

Bu soru Maggie'nin midesinde bir kıpırdanmaya yol açarken, haftanın anıları zihnine üşüştü ve Robyn tam olarak ön plana çıktı. Ama her ne kadar haberlerini paylaşmaya hevesli olsa da, akşamki sohbeti domine etmek istemiyordu, bu yüzden önce başkasının konuşmasına izin vermekten mutlu olarak arkasına yaslandı.

"Aslında, bu kadar kalabalık olduğuna göre, sohbete dalıp zamanın nasıl geçtiğini anlamadan önce yemek siparişimizi versek nasıl olur?" diye sordu Florrie.

"İyi bir noktaya değindin," dedi Jasmine. 'Ben yaparım. Hepimiz her zamanki gibi balık ve patates kızartması ile bezelye ve sos mu yiyoruz? Masanın etrafına göz gezdirdi.

Koro halinde gelen olumlu cevaplar üzerine bara yöneldi ve siparişi verip birkaç dakika sonra geri döndü.

"Hadi o zaman Stells, sen ve aşık çocukla işlerin nasıl gittiği hakkında bilgi alalım? Jasmine dirseğiyle Stella'yı dürttü ve kaşlarını ona doğru sallayarak grubu güldürdü.

"Ughh! Gerçekten mi?" Stella mükemmel yontulmuş bir kaşını kaldırdı, dört çift göz hevesle bakarken ağzı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Korkarım sizi hayal kırıklığına uğratmak zorundayım çünkü bu bölümde heyecan verici hiçbir şey olmadı.

Bunu birkaç sahte hayal kırıklığı iniltisi izledi.

"Gerçekten mi?" dedi Jasmine, omuzları çökmüş bir halde.

"Ama geçen Cuma kaldığımız yerden devam edersek, Dylan'a bittiğini söylemek zorunda kaldım.

"Oh," dedi Maggie.

"Nasıl karşıladı?" diye sordu Lark.

"Peki neden olarak ne gösterdiniz?" diye sordu Florrie.

"İyi değildi ve ben de ona "ilişkimizin" sona erdiğini düşündüğümü söyledim. Stella Dylan'ın biraz yapışkan, hatta kıskanç olmaya başladığını, ne zaman dışarı çıksa onu takip etmek istediğini, mahkemenin kafesinde diğer avukatlarla kahve içmesinden hoşlanmadığını anlatmaya devam etti. "Umursamazdım ama başlangıçta -her zaman yaptığım gibi- bir ilişkiyle ilgilenmediğimi açıkça belirtmiştim, ama konuşma tarzına bakılırsa sözlerim açıkça sağır kulaklara düşmüştü. Bardağı taşıran son damla, Cuma akşamı için York'taki bir restoranda ona sormadan masa ayırtması olmuştu. "Cuma günlerimi nasıl geçirdiğimi ve başka bir şey söz konusu olduğunda kesinlikle yasak olduğunu çok iyi biliyor. Dunbarton-Powell'in bir buluşma ayarlamış olması yeterince kötüydü, bir de bana ne yapacağımı söyleyebileceğini düşünerek bu kadar sahiplenici davranmasına gerek yoktu. Her neyse, sorunun ne olduğunu anlayamadı ve bu da ona işimizin bittiğini söylemek için mükemmel bir fırsattı. Aslında çok özgürleştiriciydi. Şarap kadehini dudaklarına götürdü ve bir yudum almadan önce kaşlarını çatı.

Maggie kuru bir sesle, 'Ve bir adam daha toz oldu,' dedi.

Lark gümüş küpelerinden biriyle oynarken, "Onu uzun süredir görmediğin halde kontrolcü olmaya çalışıyorsa, onsuz daha iyi olursun gibi geliyor," dedi.

'Çok doğru, ayrıca aranızdan herhangi biri minicik muhabbet kuşu kaçakçıları giyen bir adama güvenir mi? Dürüst olmak gerekirse, hiç bu kadar küçük bir şey görmemişim. Ya da

gölünç. Cidden bunları satın aldığı yerin gözbebeklerime karşı işlediği suçlardan dolayı ihbar edilmesi gerektiğini düşünüyorum. Stella yüzünü tiksintiyle buruşturdu ve iyi bir önlem olarak bir ürperti ekledi. "*Hiç* bana göre değiller.

Maggie burnunu kıvrarak, "Kimseye ait olduklarını sanmıyorum," dedi.

Stella kıkırdarak, "Yanıtınıza bakılırsa, Bear'ın onları giymediğini varsayabilir miyiz?" diye sordu.

"Hayır, bilmiyor! Maggie bu düşünce karşısında dehşete kapıldı.

Arkadaşlar gülmekten yerlere yattı ve Jasmine bardağına homurdandı. "Dürüst olmak gerekirse, böyle bir şey için endişelenmek zorunda olmadığımı ne kadar sevindiğimi anlatamam. Önümüzdeki on ya da iki yıl içinde biriyle çıkmamın imkanı yok.

'Daha da kötüsü var, seni temin ederim Jazz. Sadece o ve çoraplarıyla etrafta kasıla kasıla dolaşmaya, Tanrı'nın bir lütfuymuş gibi göğsünü kabartmaya başlamıştı. Gülmekten patlamakla kusmak arasında gidip geliyordum.

Istakoz Harry'nin tanıdık gırtlaktan gelen kıkırtısı havayı yırttığında daha fazla bir şey söylemesi engellendi.

"Gördün mü, Istakoz Harry bile bunu komik buluyor," dedi

Jasmine kıkırdarak. 'Ughh! Deneseydi bile bundan daha kötü olamazdı.

"Ooh! Yemekler hazır," dedi Maggie, balık ve patates kızartması dolu tabaklar taşıyan iki garsonun kendilerine doğru geldiğini görünce ellerini birbirine sürterek.

'Eminim onu sırf UP'lerdeki kötü zevki yüzünden terk ettiğinizi söylemediniz? Yani, bu pek de bir sebep sayılmaz, değil mi? Onun kontrolcü yanı yeterli olurdu," diyen Lark'ın endişeli ifadesi diğerlerinin bir kez daha kıkırdama krizine girmesine neden oldu.

"Muhabbet kuşu kaçakçılarını bir kez daha düşünmesini önerebilirdim," dedi Stella, ağzında bir gülümseme dans ediyordu.

Immy, Florrie'nin önüne bir tabak koyarken, 'Buyurun,' dedi. 'İlginç bir sohbe benziyor. Sakın bana hâlâ muhabbet kuşu tulumu giyen adamlar olduğunu söyleme; onların geçmişte kaldığını sanıyordum.

"Öyle olmalılar," dedi Stella sert bir sesle. "Çok loş ve uzak bir geçmiş.

"Bilmek istediğimi sanmıyorum," dedi diğer garson Tara, tabakları Lark ve Florrie'nin önüne koyarken gülerek.

Stella sırtarak, "Bize güvenin, yok," dedi.

"Bu durumda, Jasmine'in balık ve patates kızartması ve bir sürahi et suyuyla hemen döneceğim," dedi Immy kıkırdarak.

"Sanırım aşık çocuk ve onun iç çamaşırları hakkında konuşarak sana yeterince işkence ettim, diğer herkes nasıl? Stella cipslerinin üzerine sirke dökerken başını kaldırıp baktı.

"Ah, ama randevularınızla ilgili her şeyi duymaya bayılıyoruz," dedi Jasmine. Maggie'nin aklında Robyn'le ilgili düşünceler belirince kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu, sinirleri yeniden canlandı. *Uh-oh. İşte başlıyoruz.* Boğazını temizledi. "Aslında birkaç haberim var.

"Ve eğer yanılmıyorsam, bu kulağa biraz gizemli geliyor," dedi Stella.

"Ben de tam bunu düşünüyordum," dedi Lark, Maggie'ye ilgiyle bakarak. "Ooh, anlat bakalım," dedi Florrie, gözlüklerini burnuna doğru iterek.

Parmak.

Maggie tam konuşmak üzereydi ki Immy elinde Jasmine'in yemeğiyle döndü ve yemeği onun önüne koydu. 'Al bakalım, Jasmine. Afiyet olsun hanımlar,' dedi gülümseyerek ve aceleyle mutfağa geri döndü.

Maggie yutkundu, düşüncelerini toparlamak için bir an durdu. "Geçen günkü yürüyüşümüzden döndükten sonra," dedi Florrie'ye doğru başını sallayarak, "e-postalarımı kontrol ettiğimde Emma Bramley adında bir bayandan bir e-posta aldığımı gördüm, meğer Champion's of York'un yeni alıcısıymış.

"Ne? Büyük mağazayı mı kastediyorsun?" diye sordu Stella. İlgisi anında çekildi, bıçağını ve çatalını bıraktı. "Yani süslentiler doğru mu?

Maggie başıyla onayladı. "Öyle görünüyor. Her neyse, Emma bana Champion's'ın büyük planları olan bir işadamı tarafından satın alındığını söyledi.

"İşte bu kulağa iyi bir haber gibi geliyor. Diğerleri çeşitli onay sesleri çıkarırken Jasmine bir cipsi mızrakladı ve ağzına attı.

"Peki e-postasında başka ne yazıyordu?" diye sordu Florrie.

"Pekâlâ..." Maggie, içinde yükselen heyecanla, Emma'nın söylediklerinin geri kalanını paylaşırken yüzüne yayılan kocaman bir gülümsemeye engel olamadı.

Maggie sözlerini bitirdiğinde Lark, "Vay canına! Bu harika Mags!" dedi. Masanın öbür ucuna uzandı ve Maggie'nin elini sıktı.

"Gerçekten de öyle. Tebrikler, civciv!" dedi Florrie, ona gülümseyerek. "Muhteşem ayılarının tanınmasını fazlasıyla hak ediyorsun.

'Artık seni kimse durduramayacak, çiçeğim,' dedi Jasmine. 'Bugün Micklewick Körfezi, yarın dünya! Sadece hala arkadaş olacağınıza söz verin

uluslararası üne sahip olduğunuzda ve özel jetinizle etrafta uçtuğunuzda bizimle.

"İşin o noktaya geleceğini hiç sanmıyorum. Maggie kıkırdadı. "Her neyse, Pazartesi günkü toplantımızda ayrıntıları öğreneceğim, ondan sonra size daha fazla şey söyleyebilirim.

"Senin için çok heyecanlıyım, Mags. Stella ona gülümsedi. "Tebrikler. Kadehini kaldırdı - gözleri kısa bir süre Maggie'nin su bardağına kaydı - ve diğerleri de onu izledi. "Maggie'nin muhteşem haberinin şerefine," dedi. Bunu mutlu bir 'şerefe' korosu izledi.

"Peki, ilk haberin buysa, ikincisi ne? Daha da heyecan verici mi?" diye sordu Florrie, Maggie'nin bakışlarını tutarken gözlerinde bir pırıltı vardı.

Maggie'nin midesi hopladı, düşünceleri dağıldı. Arkadaşının hamile olduğunu söylediğini zaten tahmin etmişti ve yüz ifadesine bakılırsa bu, Maggie'nin o akşam paylaşacağını düşündüğü ikinci şeydi. Bunun farkına varması bir an için dengesini bozdu. Her ne kadar Florrie'nin şüphelerini açığa vurmayaacağına güvenilebileceğini bilse de, diğerlerinin Florrie'nin ona attığı bilmiş bakışları fark etmemiş olmasını umuyordu. Bebek sahibi olmanın Champion'ların teklifiyle nasıl bağdaşacağı konusunda sorulacak sorularla uğraşmaya hazır değildi; bunu henüz kendisi bile çözmemişti. "Oh, erm-

Stella, "Aslında, ben tuvalete giderken sen de biraz bekleyebilir misin?" dedi. "Söz veriyorum, çok hızlı olacağım.

"Evet, sorun değil," dedi Maggie, düşüncelerinin yerleşmesi için biraz zaman ayırmaktan mutluydu, balık ve patates kızartmasına yumulma şansını bir kenara bırakın; bu kadar çok konuşmak, onlara neredeyse hiç dokunmadığı anlamına geliyordu ve açlıktan ölüyordu.

Birkaç dakika sonra Stella yüzünde şaşkın bir ifadeyle geri döndü ve Maggie'nin yanına oturdu.

"İyi misin, Stells?" diye sordu Lark.

"Ben iyiyim, ama geçmişten gelen bir patlama yaşadım.

"Umarım seni bulmaya gelen ve sana olan sonsuz aşkını ilan eden başka bir adam değildir? Jasmine kıkırdadı.

Stella'nın gözleri büyüdü. 'Lanet olsun! Hayır, Tanrı'ya şükür! Aslında, bunun şakasını bile yapma, tüylerim diken diken oldu. Teatral bir ürperti verdi. "Aslında, Mags ve Florrie'nin üniversitede birlikte oldukları kızı gördüğüme eminim. Saçının rengini değiştirmiş ama bir yüzü asla unutmam ve o olduğuna bahse girerim. Adı neydi şimdi?" dedi.

parmaklarını. 'Ruby... hayır... Ruth... hayır... Ughh! Bir dakika içinde aklıma gelecek.'

"Kimi kastettiğini düşünemiyorsun, değil mi Mags? Florrie'nin kara kaşları gözlüklerinin üzerinden birbirine yaklaştı.

Maggie'nin kanı dondu. Yavaşça başını salladı. "Robyn Lewis," dedi, içinde mide bulantısı yükseliyordu. "Kuzenim.

FOURTEEN

Arkadaşları Maggie'ye dönerek onun endişeli ifadesine baktılar.

"Bu o," dedi Stella. 'Ah, çiçek, stresli görünmene şaşmamalı. Yanlış hatırlamıyorsam, bütün o üzüntünün nedeni oydu, değil mi?

Kimse hakkında olumsuz bir şey söylemeyen Florrie, "Bu çok hafif bir ifade," dedi. 'Aynı zamanda Maggie'nin akrabası olması yaptığı her şeyi çok daha kötü hale getiriyor.

Jasmine elini ağzına götürdü. 'Olamaz! O olduğuna emin misin, Stells?'

Stella başını salladı. 'Eminim; birine çarpmıştı ve bu konuda yaygara koparıyordu, aşırı derecede doluydu. Sesi hemen tanıdım. Bir süre oyalandım, gidişini izledim. Tek başınaymış gibi görünüyordu.

Cevap veremeyecek kadar sersemlemiş olan Maggie kalbinin göğsünde hızla çarptığını hissedebiliyordu. *Onun burada ne işi vardı?* Midesi çalkalanıyor, balık ve patates kızartmasını bu kadar aceleyle yememiş olmayı dilemesine neden oluyordu.

"Gittiğinden emin misin?" diye sordu

Florrie. "Kesinlikle," dedi Stella.

"Yüzleri hatırlamakta ne kadar iyi olduğunu biliyorum Stells, bu yüzden o olacağına eminim," dedi Lark. "Ama akla şu soru geliyor: Micklewick Körfezi'nde ne işi var, özellikle de Maggie'yle araları ne kadar kötüydü?

"Burada yüzünü gösterecek kadar cesur olmasına şaşırdım," dedi Jasmine, inanamayarak başını sallayarak.

Florrie ağırbaşlı *bir* tavırla, "İnan bana, çok cesurdur," dedi. "Onunla da aramız pek iyi değildi.

'Oh, Mags, seni böyle endişeli görmekten nefret ediyorum. Keşke çenemi kapalı tutsaydım ve hiçbir şeyden söz etmeseydim. Stella pişmanlık dolu bir ifade takındı.

Maggie derin bir nefes aldı, birkaç dakika önceki mutluluğu tamamen kaybolmuştu. "Bu benim ikinci haberimdi. Tüm gözler beklentiyle ona döndü.

"Micklewick Körfezi'nde olduğunu biliyor muydun?" diye sordu Florrie.

"Tam olarak değil. Bana mektup yazmıştı - mektup aslında Campion'dan gelen e-postayla aynı gün geldi - bana bölgeyi ziyaret etmeyi planladığını ve buluşmak istediğini söyledi. Cep telefonu numarasını da eklemiş ve onunla temasa geçmemi istemişti.

"Kadının cesareti! Florrie patlamaya hazır görünüyordu.

Jasmine'in ağzı açık kaldı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Lark sanki Maggie'nin düşüncelerini araştırıyormuş gibi sessizce

baktı. "Peki onunla temasa geçtin mi?" diye sordu Stella.

Maggie başını salladı. 'Bu akşam hepinizle konuşup fikirlerinizi alacaktım. Mektubu görmezden gelip ipucunu almasını umma fikri oldukça hoşuma gitmişti ama onun gerçekten burada olduğunu bilmek bunu biraz bozuyor. Annemden onun hakkında hiçbir şey duymadım, bu yüzden bölgede olduğunu ya da neyin peşinde olduğunu bilmediğini tahmin ediyorum.

Jasmine'in gözleri öfkeyle parladı. "Ne olursa olsun, ben olsam ona gitmesini söylerdim.

"Pekâlâ, kirpikler? Jasmine'in cümlesi, birdenbire ortaya çıkmış gibi görünen Ando Taylor tarafından yarıda kesildi. Bir ileri bir geri sallanarak üzerlerine doğru geliyordu, gözleri çok fazla Old Micklewick Magic içtiği için kan çanağına dönmüştü. "Biraz erkek arkadaşla hayran olduğunuzu düşünmüyorsunuz, değil mi?" Alaycı bir gülümsemenin ardından gürültülü bir geçirme sesi çıkardı.

"Ah, ne kadar hoş," dedi Jasmine, tiksintiyle dudağını kıvrarak. 'Biz iyiyiz, teşekkürler Ando; bu akşam sadece kadınlar var.

"Ah, peki, tamam. Ando elinin tersini ağzına götürdü ve omuz silkti. 'Senin loş'un. Yardım edemedim ama bu gece seninle olduğunu duydum, Jashmine. Ona doğru eğildi ve Stella'yı geri çekilip oturmaya zorladı. Jasmine onun içkili nefesine karşı burnunu kırıştırdı. "Bilmeni isterim ki, eğer sıcak bir arkadaşla ihtiyacın olursa, bilirsin, ben bu iş için biçilmiş kaftanım.

"Teklifin için teşekkürler Ando, ama bundan çok şüpheliyim," dedi diğerleri etkileşimi hastalıklı bir hayranlıkla izlerken.

Stella Maggie'nin gözlerini yakalayınca kıkırdamasını bastırdı.

Ando yıkılmış görünüyordu. "Shuit yourshelf." demeden önce bir süre sallanarak dik durdu. Beceriksizce döndü ve barın olduğu yöne doğru sendeleyerek ilerledi.

O gittiğinde, Jasmine elini hızlıca yüzünün önüne götürdü. 'Eew! Onun nefesi! Micklewick Körfezi'nin sunduğu tek şey buyken neden bekâr olduğumu merak ediyorsun.

"Haklısın," dedi Florrie. 'Ve senin ilgilenmediğin mesajını hiç almamış gibi görünüyor, değil mi?

"Hayır, yok. Jasmine gözlerini devirdi.

"Senin için pusuda bekleyen özel biri var Jazz, bunu hissedebiliyorum," dedi Lark öteki dünyadan gelen bir tavırla.

'Umarım olmaz! Hayatımda olup biten onca şeyden sonra bir erkeğe ayıracak zamanım yok. Jasmine boğazını yırtarcasına kıkırdadı.

Maggie diğerleriyle birlikte gülmesine rağmen, akli tam olarak konuşmada değildi. Ama bu kesinti ona en azından Stella'nın az önce paylaştıklarını düşünmesi için zaman kazandırmıştı. Robyn sadece yolda değildi, çoktan bölgeye gelmişti. *Kahretsin!* Maggie bir iç çekti. Kuzeninin nerede kaldığını merak etti. Ve ne kadar kalmayı planlıyordu? Ve daha da kötüsü, Maggie'yi aramayı mı planlıyordu? Ne de olsa adresini biliyordu.

Florrie'nin bakışları tekrar Maggie'ye döndü, gözleri endişeyle doluydu. "Ando kibarca araya girmeden önce konuştuğumuz konuya geri dönersek, Robyn konusunda ne yapmayı düşünüyorsun?

Maggie arkasına yaslandı ve parmak uçlarıyla kaşlarına masaj yaptı. "Gerçekten bilmiyorum. Bear değişmiş olabileceğini, aramızdakileri düzeltmek isteyebileceğini söyledi ama ben o kadar emin değilim.

"Değişmiş, kıcımın kenarı!" dedi Jasmine küçümseyerek. 'Onun gibi insanlar değişmez, sadece hilekârlıkta daha sinsi olurlar. Sanırım "bela" kelimesinin içini doldurmuş. Kadehini kaptı ve şarabından bir yudum aldı.

Jasmine'in değerlendirmesi Maggie'nin içinde bir alarm zilinın çalmasına neden oldu. Robyn'in varlığının yarattığı strese gerçekten ihtiyacı yoktu, özellikle de bebekle ilgili durum hâlâ oldukça hassasken. En riskli zamanı geçirmiş olabilirdi ama ona kalırsa işler hâlâ yolunda gitmiyordu.

biraz tehlikeli. Hiçbir şeyin, hele de yabancılaştığı kuzeninin gereksiz bir strese neden olmasını istemiyordu. Eli karnına gitti ve Florrie'nin bakışlarının ağırlığını üzerinde hissetti.

"Ben Bear'a katılıyorum," dedi Lark nazikçe. 'Sizin aranızdan geçen yıllar ona yaptıklarını düşünmek için zaman vermiş, hatalarını anlamasını sağlamış olabilir.

"Lark, çiçeğim, seni ne kadar çok sevsem de, bazen herkesin senin kadar sevimli ve cömert ruhlu olmadığını kabul etmelisin, anlıyor musun?" dedi Stella.

'Ben sadece insanlara şüpheyile yaklaşmayı severim. Senin işinde insanların en kötüsünü görüyorsun Stells, bu yüzden benden farklı bir duruş sergiliyorsun. Lark bakışlarını tekrar Maggie'ye çevirdi. 'Neden bizimle buluşmasını önermiyorsun? Böylece seni manipüle edemez ya da -eğer hâlâ aynıysa- sorun çıkaramaz.

"Biliyor musun, bu hiç de fena bir fikir değil," dedi Jasmine.

"Ama yine de..." Lark bir an için düşünceli görünüyordu. "Kuzeninin bakış açısından bu biraz korkutucu görünebilir, sanki ona karşı çete kurulmuş gibi, ki bu da isteyeceğimiz son şey.

Jasmine ve Florrie homurdandılar.

Jasmine, 'Eğer bot diğer ayağında olsaydı bile umurunda olmazdı,' dedi.

"Gözünün korkup korkmadığı umurumda bile değil! Florrie öfkeli görünüyordu. 'Ama sözümü unutma, hepimiz orada olsaydık gelmezdi, o çok korkak. İnsanları teker teker seçip Maggie hakkında fısıltı kampanyası başlatmaya çalışmasını hâlâ unutamıyorum. Başını iki yana salladı. "O zehirli! Bu kadar.

'Aslında onu ve sana yaptıklarını düşünmek bile kanımı kaynatıyor, bu yüzden onunla tanıştığında yanında olmamam en iyisi olabilir. Onu yerden yere vurmaktan kendimi alıkoyabileceğimi sanmıyorum,' dedi Jasmine.

"Tamam, o zaman bu fikri bir kenara bırakalım," dedi Lark, telaşlanmış görünüyordu. Masanın öbür ucuna uzandı ve Maggie'nin kolunu sıktı. 'Bunun seni ne kadar rahatsız ettiğini görebiliyorum Mags, ama bunun seni etkilemesine izin vermemeye çalışmalısın. Bu tür şeyler neredeyse hiçbir zaman beklediğimiz kadar kötü olmaz. Yani, şimdi sana ne yapabilir ki? Sen ona karşı akıllısın, hepimiz öyleyiz. Seni bir daha incitmek için eline fırsat geçmeyecek; bunu bilecek ve

Bundan emin olacağız. Bu masanın etrafında oturan hepimiz sizi
s e v i y o r u z ve bunun bir daha yaşanmaması için elimizden geleni yapacağız.

"İşte, işte," dedi Stella.

Maggie gözleri yaşlarla dolarken boğazının düğümlendiğini hissetti.

"Güven bana çiçeğim, tüm bu strese değmez," dedi Lark, bakışları o kadar yoğundu ki Maggie, Lark'ın hamile olduğunu da tahmin ettiğine ikna oldu.

Gözlerini hızla kırıştırarak boğazındaki yumruyu yuttu ve bir gülümseme topladı. "Biliyorum. Ve teşekkür ederim," dedi sesi çatlayarak.

* * *

Maggie'nin kuzeniyle kaçınılmaz buluşması için çeşitli seçenekler ve öneriler üzerinde düşündükten sonra, o ve arkadaşları Maggie'nin kuzeniyle kasabanın yerel çay dükkanlarından birinde, tarafsız bir yerde ve Maggie'nin evinden oldukça uzakta, gizli bir masada kahve içerken buluşmasına karar verdiler.

Florrie ciddiyetle, "Ne zaman ve nerede olduğunu bana bildirirsen, cep telefonuma göz kulak olurum, böylece işler kızışırsa beni arayabilirsin," demişti. Maggie'nin en sevmediği öneri, her zaman yumuşak kalpli olan Lark'tan gelmişti; kadını evine davet etmesi ve Bear oradayken onunla konuşmasıydı. Maggie bu öneriye hiç sıcak bakmamıştı; kuzeniyle konuşmak bile istemiyordu, onu kapısının önünde görmek bir yana! Bu konuyu kapatmanın zamanı geldiğine karar verdiklerinde rahat bir nefes almıştı.

Gecenin geri kalanı haftanın diğer haberlerini yakalamakla geçti, ancak özellikle Maggie'nin Emma Bramley ile yapacağı buluşmaya ilgi gösterildi ve arkadaşlar büyük heyecan yaratan Champion's of York rönesansı üzerine spekülasyon yaptılar. Mağaza, en parlak dönemlerinde seçkin hediyeler ve giysiler satın almak ya da iyi stoklanmış reyonlara ve ustaca düzenlenmiş vitrinlere göz atmak için gidilen bir yerdi. En sevdiği tasarımcıların çantalarını ve ayakkabılarını yerel bir dükkânda bulma ihtimali Stella'yı çok heyecanlandırmıştı ve bu konuda onu acımasızca azarlamışlardı.

"Ah, hepimiz Stells'in kalbinde neden bir erkeğe yer olmadığını biliyoruz; hayatının gerçek aşkı çanta ve ayakkabılarla dolu dolabı," demişti Jasmine muzip bir kıkırdamayla. Stella ciddiyetle kabul edince arkadaşları daha da çok gülmüştü.

'Bir de yeni evimdeki büyüklüğünü görmelisin,' dedi. "Onu doldurmak için bir alışveriş çılgınlığına ihtiyacım olacak. Ardından gelen baş sallamalar ve göz devirmeler karşısında kıkırdadı. Stella üst katın karşı ucundaki yeni dönüştürülmüş bir depoda özel bir daire satın alma sürecindeydi ve ilerlemeyi düzenli olarak arkadaşlarıyla paylaşıyordu. Görünüşe göre çalışmalar birden hızlanmıştı.

Bu arada, konuşmaya katılmaya çalışan Maggie'nin aklının bir köşesinde Robyn Lewis'in hayaleti dolaşiyor ve huzursuzluk hissi yaratıyordu. Dikkatinin dağılması tedirgin ediciydi.

Son siparişlerin verilmesinin üzerinden yarım saat geçtikten sonra arkadaşlar ayrılmak üzere hazırlanmaya başladı. Florrie Maggie'ye doğru eğildi. "İyi misin?" diye sordu sessizce.

Maggie başını salladı. "Ben iyiyim. En iyi arkadaşının gözlerindeki ifade ona sorusunun alt metnini anlatmış, Florrie'nin onun hamile olduğunu bildiğinden ve yaşadığı sıkıntıdan endişe duyduğundan kuşku duymamasını sağlamıştı.

'Bana ihtiyacın olursa nerede olduğumu biliyorsun. Gece ya da gündüz, arayabilirsin, gerçekten umurumda değil.

'Teşekkürler, Florrie. Sen bir yıldızsın.'

Florrie nazik bir gülümsemeyle, 'Sana ihtiyacım olduğunda hep yanımda oldun,' dedi.

* * *

Arkadaşlarını kendi evlerine bırakan Maggie, Clifftop Cottage'a giden engebeli yolda ilerlerken arabasının farları bahçeye park etmiş başka bir aracın gölgeli şeklini seçti. Tanımadığı plakayı görünce kaşlarını çattı ve aracın yanına yanaşıp motoru durdurdu. Bear bir arkadaşının aramasıyla ilgili bir şeyden söz etmemişti, bunun bir önemi yoktu, ama Stella'nın Robyn'i Jolly'de gördüğünü paylaşmaya hevesliydi ve bu konuşmayı başka birinin önünde yapmak istemiyordu.

Kulübeye yaklaştıkça, oturma odasının açık penceresinden yayılan sesler ve kahkahalar merakını daha da artırdı. Seslerden biri Ayı'ya, diğeri ise tartışmasız bir kadına aitti. İçinden bir huzursuzluk dalgası geçti.

İçeri girdikten sonra Maggie konuşmaları takip ederek oturma odasına gitti ve kapının girişinde kendisini karşılayan resim karşısında donup kaldı.

Elinde birasıyla oturan Bear başını kaldırdı ve ona gülümsedi. Gözlerindeki rahatlama hiç belli olmuyordu. "Harika! Geri döndünüz, hanımefendi. Bakın burada kim var. Hâlâ Maggie'ye sırtını dönmüş olan uzun, siyah saçlı bir kadına başıyla işaret etti.

Ayı'nın yanında halının üzerinde oturan Daphne ayağa fırladı ve kuyruğunu mutlu bir şekilde sallayarak Maggie'ye doğru koşmaya başladı. Maggie eğildi ve Labrador'u okşadı, beyni bu beklenmedik durumu anlamaya çalışıyordu.

Kadın döndü ve ona göz kamaştırıcı bir gülümseme fırlattı. "Merhaba Maggie.

FIFTEEN

Gerçekleşme Maggie'nin midesine bir yumruk gibi indi. *Bu olamaz!*

Nefes nefese kaldı ve inanamayarak birkaç kez gözlerini kırptırdı. Uzun, koyu renk saçlar başlangıçta onu şaşırtmıştı ama şimdi kadının yüz hatlarına bakacak vakti olmuştu ve artık hiç şüphesi yoktu; oturma odasında oturan ve ona megawatt gücünde bir gülümsemeyle davranan kişi kuzeni Robyn Lewis'ten başkası değildi.

Sayısız duygu Maggie'yi bombardımana tutmaya başladı ve bacakları her an kırılacakmış gibi hissetmesine neden oldu. Kuzeninin göz kamaştırıcı gülümsemesine karşılık vermek bir yana, tutarlı tek bir kelime bile ifade etmekte zorlanıyordu. Onun tarafından tamamen gafil avlanmıştı ve bu ilk kez olmuyordu. Maggie'nin tek yapabildiği, o akşam eve döndüğünde kocasıyla sarmaş dolaş bulmayı umduğu son kişiye ağzı açık bakmaktı. Hızlıca Bear'a baktı, gülümsemenin gözlerine ulaşacak gücü olmadığını bilmesine rağmen ona gülümsemek için elinden geleni yaptı.

Bakışlarını tekrar kuzenine çevirdi, düşünceler zihninde dönüp dururken gülümsemesi azaldı. Burada, Clifftop Cottage'da Bear'la gülüp şakalaşarak ne yapıyordu? Hatta Maggie'nin kanepedeki her zamanki yerinde oturuyordu. Maggie'ye mektubunu yanıtlama şansı verme nezaketini göstermemiş olmasını bir yana bırakalım. Bunun yerine, işte buradaydı, hayat kadar büyüktü, kendini onların üzerine itiyor ve Maggie'nin onunla buluşup buluşmama konusundaki seçimini elinden alıyordu.

Florrie haklıydı, kadın gerçekten de çok cesurdu.

Maggie gözlerini kırptırdı, beyni konuşacak kelimeleri bulmak için çabalarken ağzının bir Japon balığı gibi açılıp kapandığını hissetti. Muhtemelen gülünç görünüyordu, ki bu da bu adamın önünde isteyeceği son şeydi.

Kadın orada oturmuş, soğukkanlı ve sakin bir şekilde ona bakıyordu. Kadının gözlerinde Maggie'nin tam olarak anlayamadığı bir bakış vardı.

'Robyn. Bu... um... biraz sürpriz oldu,' dedi Maggie sonunda sesini bulduğunda. Daphne yanında olduğu halde odaya girdi ve orada yabancı olanın kendisi olduğu hissine kapıldı.

"Sizi bilmem ama ben sürprizleri hep sevmişimdir. Robyn tiz bir kahkaha attı.

Bu türden değil, ben yapmadım.

Maggie cevap veremeden Bear yerinden fırladı ve aceleyle başını kirişe çarptığı için yüzünü buruşturdu. Maggie'nin yanına gitti ve onu yanağından öptü, sanki söylenmemiş bir mesaj iletmeye çalışıyormuş gibi kollarını sıktı. Robyn'in - sinir bozucu bir şekilde - biraz fazla rahat görüldüğü ve Maggie'yle genellikle akşamları birbirlerine sarıldıkları kanepedeki her zamanki yerini tercih etmediğini görünce memnun oldu. Onun yerine koltuklardan birinde oturuyordu.

"Kızlarla iyi bir gece geçirdiniz mi?" diye sordu.

Maggie onun sesindeki zoraki neşenin yanı sıra, her zaman güneşli olan gözlerindeki endişeyi de fark etti.

"Evet, harikaydı, teşekkürler. Beklenmedik "misafirlerinin" ortaya çıkmasından dolayı kendini biraz yanlış yönlendirilmiş hissettiğini gizlemek için elinden gelenin en iyisini yaparak, yüz ifadesinin bir açıklama yoluyla bazı küçük külçeleri ortaya çıkarabileceği umuduyla Bear'a bakan diğer koltuğu seçti.

"Bear bana mektubumu aldığını söyledi," dedi Robyn. Hâlâ gülümsüyordu ama artık biraz gergin görünüyordu.

Maggie başını salladı, vücudu gergin ve tetikteydi. Bu kadının oyunu neydi? Sahte nezaketin kimseyi kandıramayacağını farkında değil miydi?

"Mm-hm. Daha geçen gün geldi; meşguldüm, cevap verme fırsatım olmadı. Şehirdeki kafelerden birinde buluşmayı önerecektim.

"Ah pekala, senden önce davrandım. Robyn tiz bir kahkaha daha attı.

Az önce yapmadın mı?

"Robyn kasabaya bugün geldi, öyle değil mi?" dedi Bear, ona bakarak.

"Öyle. Robyn'in gülümsemesi yeniden genişledi.

"Doğru. O sırada Maggie, Robyn'in elindeki şarap kadehini ve yanındaki masada duran yarısı boş şişeyi fark etti; kuzeninin bu gece arabayla bir yere gitmeye niyeti olmadığını yavaş yavaş anladı. *İmkânı yok!* Yüz ifadesinden düşüncelerini okuduğu belli olan Bear'a baktı. Robyn'in sırtı ona dönükken pişmanlık dolu bir yüz ifadesi takınma fırsatını değerlendirdi.

"Özür dilerim," dedi kelimeyi ağzında geveleyerek ve özür dileyen bir omuz silkme hareketi yaptı. Maggie sert bir bakışla karşılık verdi.

Zaten garip olan atmosfer kendini birkaç kademe daha yükseltti.

"Robyn'in rezervasyon yaptırdığı konuk evinde küçük bir karışıklık olmuş ve... şey..." Bear sözcükler arasında bocalarken Maggie bunun nereye varacağını bildiğine dair korkunç bir duyguya kapıldı. Kalbiyle eşzamanlı olarak yüzü düştü. *Tanrım, lütfen, hayır.*

'Meğer benim kalmam gereken odayı iki kez rezerve etmişler, ki bu beni hiç etkilemedi. Hiç profesyonelce değil,' dedi Robyn, konuşmayı sürdürerek. 'Başka bir oda bulmak için çeşitli yerleri denememe rağmen bir sonuç alamadım. Hatta Jolly'de oda ve kahvaltı hizmeti verip vermediklerini öğrenmek için oraya bile uğradım. Orada karşılaşılsaydık ne kadar komik olurdu değil mi?

"*Komik*" benim kullanacağım kelime değil! Maggie neredeyse çark ediyordu. Stres seviyesi yükseldiği için cevap veremeyecek kadar öfkeliydi.

Bunu açıkça hisseden Bear devreye girdi. "Robyn'e havanın bu kadar güzel olmasının burayı bu kadar meşgul ettiğini söyledim.

Kocasıyla göz göze geldiğinde endişesi açıkça görülüyordu. Beden diline bakılırsa kendini rahatsız hissediyordu ki bu hiç de Bear'ın yapacağı bir şey değildi; doğuştan soğukkanlı ve rahat olmaya yatkındı. Robyn'in habersizce buraya gelmesi, özellikle de yoğun bir günün ardından dört gözle beklediği Cuma akşamını zehir etmesi Maggie'nin rahatsızlığını daha da artırdı. Birkaç ay önce satın aldığı Land Rover üzerinde çalışmayı planlamıştı. Arabayı tamamen sökmüş ve büyük bir özen ve dikkatle yavaş yavaş yeniden inşa ediyordu. Bu onun en sevdiği sakinleşme yolu haline gelmişti.

"Neyse, geç oluyordu ve kalacak bir yerim yoktu, hemen aklıma sen geldin, arabama atladım ve birkaç yanlış dönüşten ve neredeyse bir sonraki kasabaya düştükten sonra seni bulmayı başardım.

Robyn'in sesi Maggie'nin bakışlarını ona çekti. *Ne yazık ki sürmeye devam etmedin.* Gözleri birkaç uzun saniye boyunca kuzeninin yüzünde gezindi. Kuzeni

Ne kadar farklı göründüğüne şaşırdı ve bunun nedeni sadece saç renginin sarıdan neredeyse siyaha dönmesi değildi. Maggie'nin Robyn'le özdeşleştirmeye alıştığı kendine güven havası ondan eskisi gibi yayılmıyor gibiydi - on iki yıl önce, bu hava kesinlikle ondan fişkırıyordu! - Ve gözleri Maggie'nin o çok ihtiyatlı olduğu meydan okuyan ışıltısını kaybetmiş gibiydi. Kuzeninin gözünde farklı görünüp görünmediğini merak ederek içten içe ürperdi. Elbette öyle görünüyordu. Birbirlerini son kez gördüklerinden beri köprü'nün altından çok sular akmıştı. Maggie, bırakın farklı biri gibi görünmeyi, o zamanki halinden bile farklı biri gibi *hissediyordu*.

Artık rahatsız edici bir şekilde uzayan sessizliği doldurmaya hevesli olduğu belli olan Bear, "Ve Robyn'in kalacak bir yeri olmadığı için... şey... yani, birkaç gün burada kalıp kalamayacağını merak etti," dedi. Robyn'in başı döndüğünde bir özür dileyen yüz ifadesi daha takındı.

"Bear'ın evet demesi ne kadar nazik bir davranış?" Robyn'in çiftin arasında uçuşan sözsüz konuşmalardan bihaber olduğu belliydi.

Maggie duyduklarına inanmakta güçlük çekiyordu! Bear bunu ona nasıl yapabiliirdi? Elinde olmadan ona dik dik baktı, öfke her gözeneğinden yayılıyordu.

"Çok nazıksınız," dedi Maggie sıkılmış dişlerinin arasından, sehpanın üzerinden atlayıp kocasını boğazlama dürtüsüyle savaşıarak. *Bunu bana nasıl yaparsın? Aramızdaki geçmişi biliyorsun!*

"Aileden olduğumuz için senin için sorun olmayacağını düşünmüştüm. Robyn bir kez daha gülümsedi.

Bear ellerini dizlerine vurdu ve ayağa kalktı. 'Pekâlâ, bir kadeh şaraba ne dersiniz hanımefendi? Ya da soğuk bir şişe biraya, buzdolabında bolca var.

'Ben iyiyim, teşekkürler. Sanırım kendime bir fincan çay yapacağım. Odadan çıkmak için sabırsızlanıyordu - ve Bear'a kaçma fırsatı verip onu Robyn'le yalnız bırakmasına imkân yoktu. Gergin atmosfer boğucuydu. Maggie'nin doğru düşünmeye başlayabilmesi ve bu tuhaf duruma bir anlam verebilmesi için kafasını boşaltması gerekiyordu, yoksa ağzını açıp büyük bir çığlık atma isteğine kapılacaktı.

* * *

Maggie'nin bebek odası olarak düşünmeye başladığı ve kuzeninin evlerindeki istenmeyen varlığına yeni bir rahatsızlık katmaktan başka bir işe yaramayan boş yatak odasına istemeyerek de olsa Robyn'i yerleştiren Maggie, şimdi yataklarında uzanmış, yorganı geriye atmış olan Bear'a baktı. Üzerinde ince pamuklu bir pijama pantolonu vardı ve göğsü çıplaktı. Onu dikkatle izliyordu. Normalde onun yanına tırmanır ve yakınına sokulurdu, parmaklarını göğsündeki kıllarda gezdirirken kolları onu sıkıca sarardı, ama bu gece değil. Bu gece, denese bile ondan daha fazla uzaklaşamazdı, yatağın kenarına tünemiş, dizlerini çenesine kadar çekmişti.

"Ne düşünüyordun?" dedi, saçlarını yüzünden uzaklaştırırken sesi öfkeli bir fısıltıya dönüşmüştü.

"Gerçekten üzgünüm, Mags.

"Üzgün müsün? Başını çevirdi, gözleri alev alev yanıyordu. "Robyn'le aramızda neler olduğunu biliyorsun, neden onun eve girmesine izin verdin? Bear'a karşı hiç bu kadar kızgın hissettiğini hatırlamıyordu, en son ne zaman tartıştıklarını da hatırlamıyordu. İkisi de rahattı, benzer mizaçları vardı ve nadiren ağız dalaşına girerlerdi, bu da bu durumu daha da çileden çıkarıyordu; böyle olmamalıydı.

"Gerçekten üzgünüm Mags, ama açıklamama izin verirsen bu konuda fazla seçeneğim olmadığını göreceksin," dedi, sesi alçaktı. Kendini yukarı itti ve kolunu ona dolamaya gitti.

"Yapma! Omuz silkti ve adamın gözlerindeki acıyı görünce hissettiği suçluluk duygusunu görmezden geldi. 'Bu işleri daha iyi hale getirmeyecek. Ve neden fazla seçeneğiniz olmadığını duymak istiyorum. Elbette kapıyı açtınız ve onu içeri davet ettiniz.

"İşte burada yanılıyorsunuz.

Maggie'nin kaşları çatıldı. "Ne demek istiyorsun?" "Onu evde buldum.

Ne yaptın? Onu burada mı buldun? Evimizde mi?"

"Evet. Bear parmaklarını saçlarının dağınık dalgaları arasında gezdirdi ve yanaklarını şişirdi. "Birkaç gün önce babama ödünç verdiğim İngiliz anahtarını almak için çiftlik evine uğramıştım; Landie'deki bir iş için lazımdı ve bırakmayı unutmuştu.

Maggie dinledi; Bear'ın daha önce babasıyla bu konu hakkında konuştuğunu duyduğunu hatırlıyordu.

"Sadece birkaç dakikalığına gideceğimi düşünmüştüm - kapıyı kilitlemem gerekeceğini düşünmemiştim - ama oraya vardığımda babama koyunlardan birine yardım ettim; bu tür şeyler gibi beklediğimden daha uzun sürdü. Eve döndüğümde dışarıda park etmiş yabancı bir araba vardı ve onu mutfakta buldum. Onu masada otururken görmek beni çok şaşırttı diyebilirim.

Maggie sessizce oturup bu bilgiyi özümsemişti. Bear'la yüzleşmek için döndü. "Yani kimse cevap vermeyince kapıyı açıp içeri mi girdi?"

Bear başını salladı. "Öyle olmalı. Dedğim gibi, orada oturan tamamen yabancı birini gördüğümde hayatımın şokunu yaşadım. Sanki yanlış eve girmişim gibi hissettim.

"Daphne'nin havladığını duymadın mı?"

"Daph benimle birlikteydi, daha doğrusu babam ve ben koyunu güderken o annemle birlikteydi. Kapıyı açtığımızda evimizde bir yabancıyla karşılaştığımızda havlamadı bile. Vahşi bir bekçi köpeği olduğuna dair oldukça ikna edici bir gösteri yaptı. Bear sessizce kıkırdadı ve Maggie'nin küçük bir gülümsemesine neden oldu.

'Peki ona ne söyledin - yani Robyn'e? Oldukça garip olmalı.'

"Çok doğru. Kim olduğunu sordum. İlk başta tanıyamadım; hatırladığımdan farklı görünüyordu, saç şeklini falan değiştirmişti. Kaybolmuş ve biraz ileri gidip kendini içeri davet eden biri olduğunu düşündüm. Hatta aklımdan Champion'daki o kadın geçti, hani şu size e-posta gönderen alıcı? Yumuşak oyuncak koleksiyonunuzu görmek için sabırsızlandığını düşündüm - ki bunun için onu suçlayamam. Her neyse, bana kim olduğunu söyledi, ben de dışarıda olduğunuzu ve gidip sizden haber beklemesi gerektiğini söyledim ama gitmek konusunda oldukça isteksizdi. Onu kapıdan kovup arkasından kilitlemekten başka ne yapacağımı bilemedim. Daha önce hiç böyle biriyle karşılaşmamıştım ve geçmişte neler yaptığını bildiğim için durumu senin için daha da kötüleştirecek bir şey yapmak istemedim.

Bunu duyan Maggie, Bear'a duyduğu kızgınlığın süzülüp gittiğini hissetti. İşlerin onun için ne kadar garip olduğunu anlayabiliyordu ve işleri daha da kötüleştirmemek için endişelenmiş olması kalbine dokunmuştu. "Oturduğum yerden, durumun şu anda nasıl daha kötü olabileceğini düşünmek zor," dedi asık suratla.

"Gerçekten üzgünüm Mags. Keşke zamanı geri alabilseydim. O kapıyı son kez açık bırakıyorum. Bu kez Mags, adamın kolunu kendisine dolamasına ve onu kendine doğru çekmesine izin verdi; adamın tanıdık, katı hissi anında onu rahatlattı.

Başını onun omzuna yasladı ve rahatlatıcı kokusunu içine çekti. "Sana kızdığım için özür dilerim. Bunun senin hatan olmadığını biliyorum. Ona hemen mesaj atmalıydım. Bu korkunç durumdan kaçınabilirdim.

Özür dilemene gerek yok Mags. Evimize öylece girip çıkacağını bilemezdin. Bu oldukça ileri bir davranış.

Maggie yorgun bir iç geçirdi. 'Açık sözlü olmayı bilen biri varsa o da Robyn'dir. Burada gerçekten hoş karşılanmayacağı aklının ucundan bile geçmez.

"O kadar emin değilim, atmosfer oldukça rahatsız ediciydi ve bu akşam onu gördüğüm kadarıyla daha az..." kelimeyi ararken sakalını kaşıdı, "...tam olarak. Ve şoku atlatıp onunla konuşmaya başladığımda, onda bir tür belirsizlik havası sezdim.

"Hmm. Belki de. Maggie kuşkularına rağmen, isteksizce de olsa onunla aynı fikirde olduğunu fark etti. Robyn neredeyse onu memnun etmeye çalışıyormuş gibi görünüyordu. Bu durum Maggie'nin kuzeninin bu şekilde ortaya çıkmasının nedenlerinden daha da şüphelenmesine yol açmıştı. Maggie'nin ikinci kez kandırılmasına imkân yoktu. "Söylediklerimin arkasındayım Bear; sadece bir gece kalacak ve sonra buradan gidecek.

"Anlaşıldı, yarın gitmesini sağlayacağım. Söz veriyorum. Onu burada en az senin kadar ben de istemiyorum. Bear onu güven verici bir şekilde sıktı ve buklelerine bir öpücük kondurdu. 'Her neyse, kızlar Campion'un haberleri hakkında ne dediler? Eminim hepsi senin adına çok sevinmiştir.

Maggie arkadaşlarıyla geçirdiği zaman hakkında sohbet etme havasında olmasa da, Robyn'in anlamaması için alçak sesle konuştuğundan emin olarak hepsinin söylediklerini paylaştı. İsteyeceği son şey kuzeninin potansiyel Campion's olayına burnunu sokmasıydı ki Maggie tecrübesine dayanarak Robyn'in bunu başarmak için elinden geleni yapacağını biliyordu.

SIXTEEN

On iki yıl önce

Nisan ayının ikinci Cuma günü saat öğleden sonra bire geliyordu. Florrie kapıdan içeri girdiğinde Maggie son birkaç saattir öğrenci evinin yemek salonunda tıkılıp kalmıştı.

"Selam Mags, nasıl gidiyor?" diye sordu. "Ah!" Arkadaşının etrafını saran kaosu görünce olduğu yerde durdu. Masanın üzeri düz beyaz tişörtler ve Maggie'nin çizimlerinden oluşan yarım düzine dosyayla doluydu. Yanlarında, içinden kâğıt parçaları dökülen bir A4 defter vardı. Florrie'nin bakışları sonunda ütü masasının üzerine eğilmiş olan Maggie'ye takıldı. Taciz edilmiş gibi görüldüğünü söylemek hafif kalırdı.

'Çılgınlar! İşte böyle oluyor. Maggie bastırdığı tişörtten başını kaldırdı, yüzü sıcaktan parlıyordu. Bir tutam saçını gözlerinden uzaklaştırdı. "Açıkçası bu tişört işinin bu kadar tutacağını beklemiyordum. Bir daha bu işi yakalayabileceğimi sanmıyorum. Kalp atış hızının sakinleşmesini ve kulaklarında nabız gibi atmayı bırakmasını diledi.

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?" diye sordu Florrie.

"Masanın üzerindeki listeye bakabilirsin, defterin solundaki liste, ve bana çiçek desenli olanlardan kaç tane daha yapmam gerektiğini söyleyebilirsin; güllü olan. Onlara doğru başıyla işaret etti. "Sakıncası yoksa, yani?"

"Sorun değil, elbette sakıncası yok. Florrie masaya doğru ilerledi ve çantasını bir sandalyenin arkasına astı.

'Bütün bunları nasıl yapacağımı ve üniversite projem üzerinde nasıl çalışacağımı bilmiyorum. Robyn'e bu kadar çok insanı kaydettiği için nankörlük etmek istemem ama onun da biraz yardım edeceğini umuyordum.

"Planın bu olduğunu sanıyordum; sana yardım etmesi gerekiyordu. Florrie gözlüklerini burnuna doğru itti, listeyi eline aldı ve inceledi. "Bu arada nerede o? Onu yıllardır görmedim.

'Burada da aynı. Ortadan kaybolmuş gibi görünüyor ve daha kötü bir zamanda olamazdı,' dedi Maggie, içinde küçük bir kıpırtı belirirken. 'Ortadan kaybolmayı ve her şeyle beni baş başa bırakmayı planlıyor olsaydı tüm bu siparişleri almasına izin vermezdim. Bir sürü var. Kalbini daha da hızlı attıran bir stres dalgası üzerine çöktüğünde kızgınlık hissi yok oldu. Son bir haftadır sürekli bir stres içinde olduğunu söylemek yanlış olmazdı. Bu durum iş girişiminin keyfini kaçırmıştı.

* * *

Birkaç ay önce Maggie, Micklewick Körfezi'ndeki iskelenin sepya renkli bir resmini çizdiği bir tişört giymişti; fırtınalı deniz, iskelenin iri bacaklarına çarpıyordu ve bu tişört çok sayıda iltifat almıştı. Transfer jeli ve ütü kullanarak resimleri kumaşa aktarma denemeleri yapıyordu ve bu tekniğin karanlık gölgeleri ve kara kara düşünen bulutları bu kadar etkili bir şekilde vurgulamasından çok memnundu; bu tişört onun ilk denemesiydi. İnsanlar kendileri için bir tane yapıp yapamayacağını sormaya başladıklarında çok şaşırmıştı.

Aklında bir fikir filizlenmeye başlamıştı... Aylardır mutsuz olduğu yarı zamanlı garsonluk işinden ayrılmak için yanıp tutuşuyordu. Acaba bu bir çıkış yolu olabilir miydi?

Ve böylece şakayla karışık deyimiyile küçük "yan işi" başladı. Maggie sadece kendi çizimlerini kullanmakla kalmadı, aynı zamanda çektiği fotoğrafların baskılarını da kullandı ve müşterilerine görüntüyü siyah beyaz, sepya tonlarında veya sessiz renkli olarak seçme şansı sundu. Başlangıçta talepler istikrarlıydı

ama son altı hafta içinde mantar gibi çoğalmışlardı. Bu yüzden kuzeninden gelen yardım teklifini kabul etmişti.

Robyn Maggie'den bir yaş büyüktü ve sözde seyahate çıkmak için bir yıl ara vermişti ama Maggie'nin annesinden duyduğuna göre işler pek yolunda gitmemiş ve kuzeni memleketinden öteye gidememişti - ardından Maggie ile aynı üniversitede yer bulmuştu. Maggie bunu duyduğunda çok heyecanlanmamış olsa da, aileler arasındaki düşmanlık nedeniyle, bunun orada geçireceği zamanı mahvetmesine izin vermemeye kararlıydı.

Maggie güzel sanatlar okuyordu, Robyn ise işletme bölümüne kayıtlıydı. Sonuç olarak, yolları çok sık kesişmiyordu, bu da kuzeninin kişiliğini her zaman biraz zorba bulan Maggie için bir rahatlama olmuştu. Ancak Robyn'in arkadaş grubuyla arası açıldıktan sonra Maggie ve arkadaşlarına yapışmış ve Maggie'nin hayatında giderek daha düzenli bir varlık haline gelmiş, sık sık Maggie'nin Florrie ve diğer iki kızla paylaştığı eve gelerek ev arkadaşlarını rahatsız etmeye başlamıştı.

Kuzenlerin kaynaklarını - Maggie'nin tasarım becerileri ve Robyn'in iş zekası - birleştirme önerisi Robyn'den gelmişti. Robyn'in rolü, siparişlerin listesini düzenli bir şekilde tutmak ve Maggie'nin bunları giysilere sabitlemesi için fotoğraf ya da resimleri tişörtlere yerleştirmek olacaktı. Robyn'in argümanı, bunun kendi deyimiyle "üretim sürecini" iyileştireceği ve böylece Maggie'ye değerli zaman kazandırarak işin yaratıcı yönüne konsantre olmasını sağlayacağı yönündeydi. Robyn ayrıca kârı yarı yarıya bölüşmelerini önerdi ki Maggie bu konuda pek emin değildi - tişörtün tasarımını düzeltmek yapması gereken diğer her şeyin yanı sıra oldukça zaman alan bir işti, ayrıca tasarımları yapan da kendisiydi - ancak Robyn sözlerine şöyle devam ettiğinde sessizce dinledi: "Sonuçta, yapacağım diğer her şeyin yanı sıra senin için fazladan iş yapan kişi ben olacağım. Sanırım işin kolay kısmı sende, kâğıt parçalarına transfer jeli sürmek ve ütüyi üzerlerine yerleştirmek. Şaka yapıyormuş gibi hafifçe gülmüştü ama gözlerindeki parıltı, Maggie'nin parmağını tam olarak koyamadığı, biraz daha az lezzetli bir şeyi ortaya çıkarmıştı. Ancak, sakın bir yaşam uğruna ve yardım teklifinden memnun olarak, kendini şartları kabul ederken bulmuştu.

İşler patlamıştı, Maggie artık büyük bir alışveriş merkezinde pazar tezgahı olan öğrenci arkadaşı CeCe'nin annesine stok sağlıyordu.

Janet kızına tişörtlerin -özellikle de elle çizilmiş deniz kenarı temalı olanların- çok popüler olduğunu ve Maggie'nin tedarik edebileceği kadarını alacağını söylemişti.

Robyn ilk birkaç hafta çok istekli davranmış, belirlediği rolü yerine getirmişti ama son zamanlarda ilgisi azalmış, yardıma giderek daha seyrek gelmeye başlamıştı. Maggie ilk başlarda Robyn'in üniversitede yaptığı işlerin onun seyrek gelmesinin nedeni olduğunu düşünerek aldırmamıştı - ne de olsa ikisinin de York'ta bulunma nedeni olan derslerinin öncelikli olması gerektiği konusunda anlaşmışlardı - ama şimdi bu durum canını sıkmaya başlamıştı, özellikle de Robyn'in uğraştığı her şeyi tam bir kaos içinde bırakmış olması, Maggie'nin sürekli tuhaf yerlerde bulduğu rastgele kâğıt parçalarına karalanmış emirlerle. Toparlayabildiği kadarıyla hiçbir şey sipariş defteriyle uyuşmuyordu ve görünüşe göre bir süredir güncellenmemişti.

Maggie başlangıçta tasarımlarının bu kadar iyi karşılanmasından heyecan duymuş olsa da, artık parıltısı kaybolmaya başlamıştı. Ve bu durum, kendisini biraz daha batağa saplanmış hissetmesine de yardımcı olmuyordu.

Birkaç hafta önce Florrie'ye içini dökmüştü. Arkadaşı onu sempatiyle dinlemiş ve başını sallamıştı. Maggie'nin, Florrie'nin kendisini Robyn'le "ortaklığa" girmemesi konusunda uyardığını hatırlatmasına gerek yoktu; bunun felakete davetiye çıkarmak anlamına geldiğini, aileden biri olması nedeniyle daha da kötüleştiğini ve her zaman bir gerginliğin sürüp gittiğini söylemişti.

"Neden onunla konuşmuyorsun? Florrie söylemişti. "Yani, ortaklığa girmeniz onun fikriydi ve dersleriyle boğuşurken onu anlayacağınızı çok iyi biliyor.

"Biliyorum ve denedim ama telefonunu hiç açmıyor, mesajlarıma hiç cevap vermiyor.

Ve şimdi Maggie, Robyn'in tişört işine karışmasından, özellikle de malların parasını kimin ödediğini, kimin teslim aldığını ve kimin sipariş verdiğini bilmediğinden dolayı derin bir pişmanlık duyuyordu. Düzenli olmayı seven biri için Maggie bu kaosu rahatsız edici buluyordu.

* * *

'Pekala, o zaman, burada yazılanlara göre, yapmanız gereken on dört çiçek transferi, yirmi yedi küçük tüylü köpek ve otuzdan fazla

Florrie, "Rıhtım ve dalgalar." dedi.

"Lanet olsun, transferlerin kurummasını beklerken, bu gidişle sabahın erken saatlerine kadar burada olacağım ve yine de işim bitmeyecek. Maggie'nin midesi bulandı, stres seviyesi yükseldi.

'Dinle, yardım etmeme izin ver. Ne yapabilirim?

'Çok nazıksınız ama sizi kendi kaosuma sürüklemek istemiyorum. Kendi işinizle yeterince uğraşıyorsunuz.

'Beni hiçbir şeyin içine sürüklemiyorsun. Sen benim en iyi arkadaşımsın, çok stresli görünüyorsun ve ben yardım etmek istiyorum. Hatta bu konuda ısrar ediyorum.

Maggie, Florrie'nin kararlı ifadesini görünce gülümsemekten kendini alamadı. Ufak tefek arkadaşı, kitapçı ve inek havasıyla Maggie'nin aklına otoriter bir kütüphaneciyi getiriyordu. "Emin misin? Yani, yapman gereken üniversite işin yok mu? Stresimi sana yansıtmak istemem.

'Boş bir öğleden sonram var ve elimdeki iş bekleyebilir; acil değil. Ve stresinizi bana yansıtmayacaksınız. Amacım onu hemen defetmek. Florrie nazikçe gülümsedi. "Şimdi bana ne yapmam gerektiğini söyle. Hırkasını çıkardı ve kollarını sanki bir işi varmış gibi yukarı itti.

"Ve tartışma yok!

'Sen bir yıldızsın. Teşekkürler, Florrie.' Maggie gülümsedi, omuzları rahatlamıştı. 'Bu durumda, tişörtleri fotoğraflarla eşleştirebilir ve pakete müşterinin bilgilerinin yer aldığı bir etiket ekleyebilirsiniz harika olur.

'Sorun değil, çiçeğim. Bu işi kısa sürede halledeceğiz. Ama önce...' Bluetooth hoparlöre yöneldi, 'Sanırım iş yükümüzü hafifletmek için biraz müziğe ihtiyacımız var. Birkaç dakika sonra, en sevdikleri çalma listesi havayı doldurdu, ikisi birlikte şarkı söyledi ve omuzlarını ritme göre salladı.

Birden her şey o kadar da kötü görünmemeye başladı.

* * *

İki arkadaş birkaç saattir aralıksız çalışıyorlardı ki, ev arkadaşları Jess elinde şişkin bir çantayla büyük bir heyecanla odaya daldı. "Ah. Jess olduğu yerde durdu ve Florrie'nin yaptığı gibi odayı gözden geçirdi. 'Gerçekten üzgünüm kızlar, ama

Burayı bir an önce toparlaman gerekecek," dedi geniş Batı Midlands aksanıyla. "Alisha bizim kurstan bazı kızları içki içmeye ve bir şeyler atıştırmaya davet etti.

"Shelley'nin evinde olacağını sanıyordum?" dedi Florrie.

Maggie elini alnına götürdü. 'Kahretsin! Alisha buraya taşınacağından bahsetmişti ama tamamen aklımdan çıkmış. Panik omurgasına doğru tırmanmaya başladı. Florrie'ye baktı. "Bunları odama götürmem gerekecek. Küçük yatak odasında bir şeyler yapmak kolay olmayacaktı ama en son isteyeceği şey stoklarından herhangi birinin yanlışlıkla lekelenmesi ya da bozulmasıydı. Ayrıca, ev arkadaşlarının eğlencesine gölge düşürmek istemiyordu.

Florrie dudaklarını büzdü, düşünceli görünüyordu. "Bana iki tik ver. Sandalyesini geriye itti, cep telefonuna uzandı ve odadan çıktı. Maggie şaşkınlıkla arkasından baktı.

Beş dakika geçmeden Florrie geri döndü, yüzünde geniş bir gülümseme vardı. "Tamam o zaman, her şey halloldu. Ellerini kalçalarına dayadı, üzerinde bir verimlilik havası vardı. "Bütün bu eşyaları bir araya toplayıp arabama koyacağız ve hafta sonu için ailemin yanına gideceğiz. Yarın kitapçıda vardiyam olduğunu biliyorum ama annem de yardım etmeyi teklif etti. Üçümüz birlikte çalışırsak, birikmiş işlerinizi kısa sürede halledebiliriz.

"Ama..." Maggie konuşmak istedi ama hemen susturuldu.

"Aması yok! Florrie gülümsemesini tekrar göstermeden önce şöyle dedi. "Hadi, işe koyulalım.

O daha ne olduğunu anlamadan, Florrie'nin küçük arabası ağzına kadar Maggie'nin birikmiş siparişlerini halletmek için gerekli her şeyle dolmuş, Micklewick Koyu'na doğru yola çıkmışlardı.

Maggie başını arkaya yasladı ve rahat bir nefes aldı. Ağzında bir gülümseme belirdi; arkadaşının boyu 1.80'in biraz üzerinde olabilirdi ama bu onun gerektiğinde zorlu biri olmasını engellemedi. "Bunun için teşekkürler Florrie. Gerçekten minnettarım. Bir kavşaktan geçmekte olan arkadaşına baktı.

"Hey, endişelenme tatlım. Zaten her hafta sonu eve dönmüyor değilim, değil mi? Ev kuşu olmak Florrie'nin Cumartesi günleri Happy Hartes Kitabevi'ndeki işini sürdürmeye karar vermesi anlamına geliyordu ve bu da ona ailesini görmek için mükemmel bir bahane sağlıyordu.

"Sanırım.

"Üstelik sen benim en iyi dostumsun; arkadaşlar böyle yapar. Florrie kavşaktan çıkarken vites yükseltti ve bakışlarını Maggie'ye doğru kaydırđı. "Ve senin de benim için aynısını yapacağını biliyorum.

"Yapardım. Maggie gülümsedi. 'Ama bu Robyn'in umursamaz tavırlarının beni rahatsız etmesini engellemiyor; senin ve annenin zamanını bu kadar çok almamalı.

Size söyledim, bizim için sorun değil. Hatta annemin yardım etmek için can attığı izlenimine kapıldım. Onun nasıl biri olduğunu bilirsiniz; meşgul bir arı olmayı sever,' dedi kıkırdayarak.

SEVENTEEN

Florrie'nin ailesinin evinin önüne geldikten birkaç dakika sonra ön kapı açıldı ve annesi Paula yüzünde ısı ısı bir gülümsemeyle aceleyle patikadan aşağı indi. Maggie'nin morali anında düzeldi. Florrie'yle arkadaşlık kurduğundan beri Appleton'ların evini düzenli olarak ziyaret ediyordu ve hemen rahat hissetmesi sağlanmıştı.

Paula kızını hızlıca kucaklayıp yanağına bir öpücük kondurduktan sonra dikkatini Maggie'ye çevirdi. "Ah, tatlım, gel buraya. Maggie'yi kucağına çekti ve genç kadının sırtına yatıştırıcı dokunuşlar yaptı. "Seni görmek hiç de güzel değil. Florrie'miz bize her şeyi anlattı. Bu doğru değil.

"Haydi bakalım, kızlar. Maggie, Paula'nın omzunun üzerinden, Florrie'nin babası Charlie'nin patikadan aşağıya indiğini gördü, nazik gözlerini kırıştıran bir gülümseme vardı yüzünde. 'Paula şu sıralar ineceğinizi düşünmüştü. Yeni demlenmiş bir çay var, eşyalarınızı yerleştirene kadar tam kıvamında olur. Florrie'nin yanağına bir öpücük kondurdu ve Maggie'nin koluna dostça bir şaplak attı. "Paula ve ben sana yardım edeceğiz.

Araba bir anda boşaltıldı ve Maggie'nin tüm malzeme ve ekipmanları önümüzdeki birkaç gün boyunca çalışacakları güneşlenme odasına yerleştirildi. Kısa süre sonra oturma odasında çaylarını yudumluyorlardı; Paula iki arkadaşına bisküvi ve ev yapımı portakallı kek ikram ediyordu. "Haydi, utanma Maggie, işe koyul.

Maggie hem Paula'ya hem de Charlie'ye bakarak, "Yardım teklifiniz için gerçekten minnettarım," dedi. Orada, Appleton evinin sade atmosferinde bulunmaktan duyduğu derin rahatlama onu şaşırtmıştı.

Charlie her zamanki neşeli tavrıyla, 'Hey, önemli değil, kızım,' dedi. "Ayrıca, hanımım bu işe girişmek için sabırsızlanıyor, değil mi tatlım?"

"Ooh, öyleyim. Paula ellerini kuvvetlice birbirine sürttü. 'Biz "Birikmiş işlerini kısa sürede bitir, tatlım.

"Sana söylemiştim," dedi Florrie, arkadaşının kolunu dürterek ve gülerek. "Gerçekten minnettarım. Maggie de güldü.

Çay bittikten sonra dördü birlikte güneşlenme odasına geçtiler ve burada Florrie ve ailesi, Maggie'nin tasarımlarını tişörtlere aktarırken izlediği çeşitli aşamaları dikkatle dinlediler. Resmin düzgün bir şekilde yapışabilmesi için önce kumaşın yıkanması ve kurutulması gerektiğinden, zaman alan bir süreçti. Bu işlem tamamlandıktan sonra, küçük bir kenarlık bırakılarak kesilmesi gereken görsel, yüzü aşağı bakacak şekilde kumaşa yerleştirilmeden önce bol miktarda transfer jeli ile ovularak kırıksıklık veya kabarcık kalmadığından emin olunması gerekiyordu. Daha sonra bir ütü ile kapatılmış ve ardından kurumaya bırakılmıştır. Yeterli zaman geçtikten sonra kağıt yeniden ıslatılmalı ve ardından çok dikkatli bir şekilde ovularak tümüyle çıkarılmalı ve görüntü kumaş üzerinde bırakılmalıydı. Maggie, "Kağıdın tamamını çıkarmak gerçekten çok önemli, aksi takdirde görüntü düzgün bir şekilde aktarılamaz" dedi. "Bundan sonra, renkleri sabitlemek için görüntünün ters tarafının ütülenmesi gerekiyor. Ve ekstra bir önlem olarak, transfer jelinden bir kat daha sürüyorum. Maggie'nin bakışları kendisine bakan üç hevesli yüzün üzerinde gezindi, onların nezaketi karşısında kalbi kalktı.

Paula ellerini birbirine kenetledi. 'Pekala, aşkım, yıkanması gereken tişörtleri çamaşır makinesine atmama ne dersin? Sen de bana yapılması gerekenleri işaret et. İlk yük geldiğinde ütü masasını hazırlarım ve o kısmı hallederiz.

Paula bu işle meşgul olurken, Florrie ve Charlie de Maggie'ye ne kadar kenarlık bırakacaklarını sorduktan sonra resimleri kesmeye koyuldular.

Maggie çok geçmeden yanında getirdiği önceden yıkanmış tişörtlere resimlerini yerleştiriyordu, üretim hatları iyi yağlanmış bir makine gibi çalışıyordu.

Charlie, arka planda neşeyle çalan ve havayı neşeli tutan seksenlerin hit şarkılarından oluşan favori çalma listesini ateşlemişti. Grup canla başla çalışıyor, Charlie'nin ara sıra şarkı söylemeye başlamasıyla noktalanan keyifli sohbetleri, diğerlerinin onun akortsuz gevezeliğine gülmesine neden oluyordu.

Paula kıkırdayarak ve başını sallayarak, "Teslim ol, Charlie, aşkım, çıkardığın gürültüden kulaklarım çınlıyor," dedi.

Saatler bir bulanıklık içinde hızla geçti. Maggie daha ne olduğunu anlayamadan, Paula'nın hazırladığı çamaşır asma makineleri Maggie'nin tasarımlarını taşıyan tişörtlerle dolmuş, arka bahçedeki çamaşır ipi ise yeni yıkanmış beyaz tişörtlerle süslenmiş, hepsi de rüzgârda dalgalanıyordu.

'Pekâlâ, benim işim bitti. Sizi bilmem ama sanırım bir molayı ve bir fincan çayı hak ettik,' dedi Charlie, Florrie ile birlikte çalıştıkları küçük masadaki koltuğundan. "Bütün bu kesme işi beni susattı.

'Evet, ben de bir bira içebilirim. Eğer siz kızlar tercih ederseniz buzdolabında bir sürü kutu meşrubat var,' dedi Paula ütüyü yere bırakarak. 'Bu güneşte çok fazla ısı var; bir mola verdiğimizde bir sonraki tişörtler başlamaya hazır olmalı.

'Kulağa bir plan gibi geliyor. Kesmem gereken sadece birkaç resim kaldı,' dedi Florrie.

Charlie'nin önerisi, tasarımlarını tişörtlere dikkatle sabitlerken masanın üzerine eğildiği için sırtı ağrıyan Maggie'yi rahatlattı. Tamamen batağa saplanmış olmasına rağmen, standartların altında bir şey üretip insanların ödeme yapmasını beklemesine imkân yoktu.

Bahçede hafif bir esinti dolaşıyor, öğleden sonra güneşinin sıcaklığını hafifletiyordu. Kuşlar çitlerin arasında mutlu bir şekilde cıvıldarken Charlie'nin şarkı listesi güneşlenme odasının açık penceresinden süzülüyordu. Bu sese birkaç bahçe öteden ısıklık çalan birinin sesi de katıldı. Henüz Nisan ortası olmasına rağmen, Kuzey Yorkshire erken bir sıcak hava dalgasının tadını çıkarıyordu, gökyüzü bulutsuz parlak bir maviydi. Sadece bir ay önce kışlık yünlere sarınmış ve dizlerine kadar kara batmış olduklarına inanmak zordu.

Maggie, Florrie'yle birlikte piknik masasında oturmuş, süs erik ağacının dallarının oluşturduğu gölgenin tadını çıkarırken, Paula ve Charlie mutfakta çay demlemeyi bitirmişti. Maggie elindeki taze portakal suyu bardağını dudaklarına götürdü, susuzluğunu gidermek için bir yudum alırken buz küpleri şingırdadı, içeceğin serinliği göğsüne yayıldı. Aklı Bear'a kaydı, o öğleden sonra Thorncliffe Çiftliği'nin tarlalarında çalışıp çalışmayacağını merak etti. Florrie'nin ailesinin evinde yeniden bir araya gelmelerini önermesinden bu yana hızlı bir dönüş olmuştu. Maggie, erkek arkadaşına haber vermek bir yana, nefes almaya bile fırsat bulamamıştı.

Kasabadaydı. Florrie'yle birlikte o gün erken saatlerde kasabaya gelirken ona bir mesaj gönderme fikrini aklından geçirmişti ama zihni çok karışık ve şakaklarında bir gerilim baş ağrısı zonkluyordu. Son dakika ziyaretinin nedenini nasıl ifade edeceğine karar verememiş, ne mantıklı ne de aşırı dramatik gelmişti. Sonunda mesajı silmiş, bunun yerine zihni daha açık hissettiğinde onu aramaya karar vermişti; bu şekilde açıklamak daktilo edilmiş bir mesajdan daha kolaydı. Her ne kadar onu görmek ve güçlü, güven verici kollarını etrafında hissetmek için yanıp tutuşsa da, hâlâ halledilmesi gereken bir yığın sipariş yüzünden bu fırsatı bulabileceğini sanmıyordu. Ama en azından bir telefon görüşmesiyle onun sıcak, derin sesini duyabilirdi. Bir pişmanlık hissetti, buluşamayacak olmalarına gücenmeyeceğini umuyordu.

Maggie'nin düşünceleri Robyn'e kaydı, nereye gittiğini ve neden mesajlarına ya da aramalarına cevap vermediğini merak ediyordu. Florrie'nin anne ve babasının bahçe yolunda ilerlediklerini görünce içinde bir öfke parıltısı belirdi ve hemen yatıştı; bu kadar nazık davranıp huzurlu öğleden sonralarını bölmesine izin verdikleri halde öfkesine tanık olmalarını istemiyordu.

"Pekâlâ hanımlar, Charlie ve ben biraz sohbet ettik ve size bir önerimiz var. Paula kocasının yanına, piknik bankının üzerine kaydı.

"Uh-oh. Şimdi endişelendim," dedi Florrie şakayla karışık, Maggie'ye gözlerini devirerek.

Paula kıkırdadı. "Hey, daha az yanak, küçük hanım.

"Sizi temin ederim, ne olduğunu duyduğunuzda çok memnun olacaksınız," dedi Charlie, o bildik rahat gülümsemesi yüzünü aydınlatarak.

"Ve daha ileri gitmeden önce, tartışmak yok, tamam mı? Paula'nın ifadesi ciddileşti. Belli ki söyleyecekleri tartışmaya açık olmayacaktı.

"Duruma göre değişir, anne. Florrie çenesini ellerinin arasına almış, annesinin söyleyeceklerini bekliyordu.

Tartışma yok. Maggie o gün bu sözleri ikinci kez duyuyordu. Kendi kendine gülümsedi. *Şimdi Florrie'nin bunu nereden aldığını biliyorum!*

"Charlie ve ben de tam T-shirt'lere nasıl saldırdığımızı anlatıyorduk. Paula bir sineği yüzünden uzaklaştırdı. "Bir sürü el ve hepsi bu.

Maggie başıyla onayladı. 'İtiraf etmeliyim ki beklediğimden çok daha iyi bir ilerleme kaydettik, bunun için gerçekten minnettarım. Sizin yardımınız olmasaydı hala kendimi bataktı ve stresli hissediyor olurum.

Hem Paula hem de Charlie teşekkürlerini ellerinin tersiyle itti. 'Hey, çok keyif aldık, tatlım. Charlie için her zamanki inşaat işlerine ara vermek güzel bir değişiklik oldu ve ben de her zaman kendimi kaptıracağım bir projem olmasından keyif alırım.

"Peki bu gizemli öneri de neyin nesi?" diye sordu Florrie.

"Baban ve ben mutfaktayken, eğer bu hızla devam edersek, yarın tüm gün ve Pazar gününün büyük bir kısmı York'a dönmek zorunda kalacağınızı hesaba katarsak, her şeyi bolca zaman içinde bitirebileceğimizi hesapladık. Bu da demek oluyor ki, Charlie ve ben yapabileceğimiz işlerle uğraşırken siz kızlar da bu akşam kendinize birkaç saat izin verebilirsiniz. Konuşmak için ağzını açmış olan Florrie'ye baktı. "Yarın kitapçada vardiyalı olduğunu biliyorum, çiçeğim, bu yüzden birkaç saatliğine bir adamımız eksik olacak, ama öyle bile olsa, bunun kolayca yapılabileceğini düşünüyoruz.

Maggie bunu beklemiyordu! Bir an oturup Paula'nın sözlerini özümsemi.

'İkiniz de çok nazıksınız ama bunu yapmanızı gerçekten bekleyemezdim. Ben dışarıda eğlenirken ikinizi de benim getirdiğim bir sorunla uğraşırken burada bırakmak çok yanlış olurdu. Onlara minnettar bir gülümseme verdi. 'Teklifiniz için ne kadar minnettar olsam da, korkarım kabul edemem. Hafta sonunuzu böldüğüm için kendimi yeterince kötü hissediyorum. Bu gece dışarı çıksaydım, iyi niyetinizden faydalandığımı düşünürdüm.

'Saçmalama! Yapmayı teklif ettiğimiz bir şeyse nasıl avantaj sağlayabilirsiniz? Hem zaten biz kararımızı çoktan verdik. Paula kararlı bir bakışla ona baktı. 'Sen genç bir kızsın ve tüm bu tişört işlerine biraz ara versen iyi olacak gibi görünüyorsun. Dışarı çıkmak sana çok iyi gelecektir; bir sonraki tura hazırlanmak için pillerini şarj edecektir.

"Paula haklı. Biz de Florrie'ye aynı şeyi söyledik. Charlie başıyla onayladı. 'Verimli bir öğleden sonra geçirdik ve hatta siz de beklediğinizden çok daha fazlasını yaptığımızı söylediniz. Bazen ara vermek daha hızlı çalışmanızı sağlayabilir, tükenmişlik yaşamınızı engelleyebilir.

Florrie Maggie'ye döndü, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Yapılacak ne kadar iş kaldı?

"Şey... Sanırım kontrol edebilirim. Ne kadar çok sipariş alabildiklerine şaşırmış olsa da Maggie'nin tekliflerini kabul etmesine imkân yoktu.

"Peki ne bekliyorsun? Charlie gırtlaktan bir kıkırdama çıkararak sordu.

"Evet, içkini bitir aşkım, sonra git ve şu rakamları kontrol et. Paula gülümsedi, müzakerelerin ilk aşamasını kazanmış olmaktan memnun görünüyordu.

Sonunda, tüm argümanlarının - sert ama nazik bir şekilde - geri çevrilmesiyle Maggie kendini iyice yıpranmış buldu ve isteksizce de olsa birkaç saatliğine Jolly'ye gitmeyi kabul etti. Geriye ne kaldığını - ya da en azından sipariş defterinden ve bulduğu kağıt parçalarından bulabildiği kadarını - çözdükten sonra işler beklediği kadar kötü görünmüyordu. *Vay canına! İyi bir ilerleme kaydettik.* Paula'nın kalan tüm tişörtlerin ertesi gün tasarımların düzeltilmesi için yıkanmasını sağlaması kararlaştırıldı. "Tek yapacağım onları çamaşır makinesine atmak olacak; bunun için burada olmanıza gerek yok," demişti. Dışarı çıkmadan önce Maggie gerekli tüm resimlerin çıktısını alacak, böylece Charlie onları o akşam kesebilecekti.

Maggie, her şey planlandığı gibi giderse, Pazar akşamı öğrenci evlerine dönmeden önce birikmiş işlerin halledileceğini kabul etmek zorunda kaldı. Nihayet tünelin ucunda ışık görünmüştü. Bir iç çekti, omuzlarından hissedilir bir ağırlık kalktı. Birkaç saatlik tatil birdenbire çok cazip görünmeye başladı.

Fikrini değiştiremeden Paula iki genç kadını hızlı bir mesajlaşma turuna teşvik etti ve sonuçta o akşam Jolly'ye gitmeyi, her zaman yaptıkları gibi yolda Jasmine ve Lark'ı almayı kararlaştırdılar. Bear'ı da orada görecekti ve bu da onu heyecanlandırmıştı. Maggie kendini bir kasırgaya kapılmış gibi hissediyordu, her ne kadar çok hoş bir kasırga olsa da.

EIGHTEEN

Dört arkadaş sahil boyunca Jolly'ye doğru yürüyor, onar onar sohbet ediyor ve haberleri yakalamaya çalışıyorlardı. Yakındaki paket servis kulübesinden balık ve patates kızartması kokuları yükselirken, kıyıdaki çakıl taşlarının üzerinden geçen dalgaların sesine tepelerinde dönüp duran ringa martılarının çığlıkları eşlik ediyordu. Denizden gelen serin bir esinti Maggie'yi hırkasını getirdiğine memnun etti.

"Stells'in bize katılamaması ne yazık," dedi. 'Bir dahaki sefere daha önceden haber vererek bir buluşma ayarlamamız gerekecek, böylece hafta sonu için üniversiteden uzaklaşabilecek'. Diğerleri de aynı fikirdeydi.

Jolly'nin içinde Maggie odayı taradı, gözleri Istakoz Harry ile sohbet etmekte olan Bear'a takılınca kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Herkesten omuz omuza duran ve bir Viking'e benzemekten çok daha fazlası olan erkek arkadaşını fark etmek kolaydı. Sanki onun kendisini izlediğini hissetmiş gibi başını çevirdi, yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı ve gözlerinin kenarları kırıştı. Bir anda midesinde kelebekler uçuşmaya başladı. Duygularını sakinleştirmeye fırsat bulamadan, adam karşısında duruyordu.

"Şimdi, güzelim, bu beklenmedik bir ikram. Adam ona gülümseyerek midesindeki dalgalanmanın şiddetlenmesine neden oldu.

Sakin ol, kadın! "Merhaba. Maggie, kalbinin kendiliğinden eriyerek erimiş bir su birikintisine dönüştüğüne ikna olmuş bir şekilde ona baktı.

Yüzünü işlenmiş elleriyle kavradı ve onu şefkatle öpmek için eğildi. *Aman Tanrım!* Zaten dengesiz olan bacakları çözülmekle tehdit ediyordu. "Mmm. Dudakları sıcak ve yumuşaktı, bira kokusuyla tamamlanmıştı, sakalının tanıdık karıncalanması omurgasında bir heyecan yarattı.

'Ughh! Flippin 'eck. Teslim olun, sizi duygusal çift. Jasmine iğrenmiş gibi yaparak Florrie ve Lark'ı güldürdü.

"Hey, Mags'i birkaç haftadır görmüyorum," dedi Bear, gözleri kız arkadaşının gözlerinden hiç ayrılmadan. "Uzun bir süre gibi geliyor.

"Belli ki. Jasmine şakayla karışık gözlerini devirmeden önce Lark ve Florrie'ye baktı.

Jasmine'in sataşmalarından etkilenmeyen Bear, "Bak ne diyeceğim, pencerenin yanındaki masayı tuttum; biramı ve ceketimi oraya bıraktım, neden ben bir şeyler içerken siz de gidip park etmiyorsunuz?" dedi. Her zamankinden mi?" Gür kaşlarını sorgulayıcı bir şekilde kaldırdı.

"Seninle bara geleceğim," dedi Maggie, elini onun elinin içine sokarak, mümkün olan her saniyeyi onunla geçirmek için can atıyordu.

Çok geçmeden ellerinde soğutulmuş bira şişeleri, üstlerinde canlı limon dilimleriyle masaya geldiler.

Jasmine limon parçasını birasına atıp bir yudum aldı ve gözleri büyüdü. 'Vay canına, bu küçük canlı bir enayi. Biraz ağırdan almam gerekecek yoksa bütün gece kozumu oynayacağım.

"Uyarı için teşekkürler. Maggie kıkırdamaktan kendini alamadı; bu yorum tipik bir Jasmine yorumuydu.

Florrie kuru bir sesle, "Evet, paylaştığın için teşekkürler Jazz," dedi.

Jasmine omuz silkti ve geniş bir gülümseme verdi. "Dışarıda olmak içeride olmaktan iyidir.

Lark, Jasmine'in yorumunu duymazdan gelerek dirseklerini masaya dayadı ve hafifçe gülümsedi. "Haydi Mags, şimdi hepimiz bir aradayız, bize neler olup bittiğini anlatabilirsin.

Maggie, Florrie'yle Micklewick Körfezi'ne neden bir araba dolusu tişörtle geldiklerini detaylı bir şekilde anlatmaya başlamadan önce Bear'la birlikte olana kadar beklemeye karar vermişti. Robyn'le ilgili bazı endişelerini Bear'la zaten paylaşmıştı ama mızımız görünmekten korktuğu için çok fazla şey söylemek istememişti, ayrıca erkek arkadaşıyla geçirdiği zamanın kuzeninin düşünceleriyle lekelenmeden tadını çıkarmayı seviyordu. Maggie olanları anlatırken herkes dikkatle dinliyor, Florrie de bildiklerini anlatıyordu.

"Geceye gölge düşürmek istemem ama Florrie ve ailesi imdadımıza yetişene kadar çok stresli olduğunu söyleyebilirim. Maggie birasından onarıcı bir yudum aldı, ayrıntıları arkadaşlarıyla paylaştığı için rahatlamıştı.

Jasmine başını salladı, yüzü öfkeyle bulutlanmıştı. "Dürüst olmak gerekirse, nasıl bir arkadaş sen böyle batağa saplanmışken seni terk eder? Onun da aileden biri olması durumu daha da kötüleştiriyor. Bacağı, bir şey onu sarstığında yaptığı gibi aşağı yukarı zıpladı. "Sana neler yaptığını duyduğum için bunu söyleyebilirim ama son birkaç kez buraya geldiğinde ortalığı karıştırmaya çalışıyordu. Kuzenin olduğu için bir şey söylemek istemedim ama senin hakkında kötü konuşuyordu, bunu yaparken de çok zekice davranıyordu, nazik davranıyormuş gibi görünmeye çalışıyordu ama söylediklerinde bariz bir şirretlik vardı. Bunu yapan insanlara katlanamıyorum. Benden azar işitti, hiç kuşkunuz olmasın. Pek iyi gitmedi, benden rahatsız olduğu belliydi.

Jasmine'in sözleri Robyn'in arkadaşı hakkında ne yapacağını bilemediğine dair bir şeyler söylediği anıyı tetikledi. Maggie o sırada kuzenin Jazz hakkında yaptığı küçük iğnelemelerden rahatsızlık duymuştu. Zamanlamanın uyuşup uyuşmadığını hatırlamaya çalıştı ama düşünceleri bunu çözemeyecek kadar karmakarışık.

"Stells de ona benzer bir şey yaptığından bahsetmişti. İkimiz de onun baş belası olduğu konusunda hemfikiriz," dedi Jasmine, kızgınlığı yüzünü pembeleştirerek.

Lark başını salladı. 'Evet, ben... um... Korkarım Robyn'den de biraz böyle bir şey yaşadım. Kuzenin olduğu için kendimi çok rahatsız hissettim. Ne diyeceğimi gerçekten bilemedim. Özür dileyen bir yüz ifadesi takındı. "Yine de onunla aynı fikirde olmadığımı ve senin en iyi arkadaşlarımdan biri olduğunu bilmesini sağladım.

Florrie içini çekti, 'artık her şey açığa çıktığına göre Robyn'in de üniversitede benzer bir şey yaptığını söyleyebilirim. Aynı Lark gibi, akraba olduğunuz için size bir şey söylemek istemedim ama bir şeyler söylediğini duymuştum...' Florrie durakladı, garip görünüyordu. "Merak etme, kimse aldırış etmedi; etselerdi onları yola getirirdim. Düzenin çok dışında olduğunu düşündüler. Sana söz veriyorum Mags, kimse onun fısıltı kampanyalarına tahammül etmeye hazır değil - daha önce de kurstaki bir kızla uğraşmaya başladığında bunu görmüşlerdi. Her neyse, yaptığı şey hakkında onunla yüzleştim, onun peşinde olduğumu ve durması gerektiğini söyledim.

Kaygı Maggie'nin göğsünü sıkıştırdı. *Fısıldayan kampanyalar mı? Gerçekten mi?* İşler hayal ettiğinden çok daha kötüydü. Arkadaşlarının arasında gezinirken yüzü düştü, düşünceleri zihnine üşüştü. Bunu nasıl fark etmemişti?

Stresini hisseden Bear onu kendine doğru çekti, başının yanını öptü, sert vücudu sıcak ve güven vericiydi.

'Ne demek *fısıltı kampanyaları*? Ne diyordu?" diye sordu, kalbi küt küt atıyordu.

'Bu şekilde davranarak verdiği mesajın sizi kıskandığı olduğunu söyleyelim. Çok kötü biri. Kin dolu. Onunla ilgili içimde hep kötü bir his vardı. Ona karşı çok ama çok dikkatli olmalısın. Her zamanki gibi Jasmine sözlerini sakınmadı.

"*Kıskanmak* mı? Maggie düşüncelerini toparlamakta daha da zorlanıyordu. 'Ama neden beni kıskansın ki? Ve neden arkamdan kötü şeyler söylesin? Ben ona hiçbir şey yapmadım. Hiçbir zaman yakın olmadığımızı biliyorum ama böyle davranmak...' Başını salladı. "Hiç mantıklı değil.

Bear onun yanında rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Ayı'nın alışılmadık bir şekilde sessiz olduğu düşüncesi aklından geçti ama tüm bu beklenmedik bilgilerle o kadar doluydu ki, o anda bunu kavrayıp daha fazla düşünemedi.

Florrie, "Köklü bir geçmişi olduğu izlenimini edindim, çok eskilere dayanıyor," dedi.

"Ve üniversitede iyi notlar almana yardımcı olmadı ve bunun da ötesinde insanlar tişörtlerin için çıldırıyor - ve haklı olarak, harikalar. Lark uzandı ve Maggie'nin elini sıktı. "Bence meselenin özü Robyn'in kendini seninle kıyaslaması ve gördüklerinden hoşlanmaması; senin ne kadar başarılı olduğunla başa çıkmakta zorlanıyor.

"Tamamen katılıyorum," dedi Florrie. 'Onun için kolay olmasa gerek, ama yine de bu şekilde davranması için bir mazeret olamaz.

"Sağlam bir inek gibi demek istiyorsun," dedi Yasemin. "Ya da gülümseyen bir engerek yılanı gibi. "Kendini tutma, olur mu Jazz? Florrie eğlenen bir kaşını kaldırdı.

Maggie boğazını yakıp kavuran mide bulantısı hissini bastırmak için yutkundu. "Ne kadar başarılıyım?" Başını kaşıdı. "Bunun doğru olduğunu sanmıyorum, yani ben sadece işimi yapıyorum. Sıra dışı bir şey yapmıyorum ya da-'

"Kendini hafife alma Mags," dedi Bear yumuşak bir sesle. 'Ne kadar yetenekli olduğunun farkında olduğunu sanmıyorum.

"Ve yine tamamen katılıyorum. Florrie vurgulayarak başını salladı. "Aslında başka bir şey daha var.

Lütfen, hayır. Maggie'nin kalbi daha da sıkıştı. Az önce duydukları yeterli değil miydi? "*Başka bir şey mi?*"

'Üniversitede soruşturulduğuna dair bir fısıltı var. Okuldan atılma ihtimali çok yüksek,' dedi Florrie ciddiyetle.

Maggie elini ağzına götürdü. "Kahretsin!" Bu bilgiyi özümsemek için bir an bekledi. "İmkânı yok! Neden? Yani, ne için?"

"Hile.

"Bu beni neden şaşırtmıyor? Jasmine küçümseyerek başını salladı.

'Anladığımı kadarıyla, birilerine para ödüyor muş gibi görünüyor. Onun için denemelerini yazıyordum. Daha bu sabah öğrendim. Florrie'nin yüzünde pişmanlık dolu bir ifade vardı. "Bu öğleden sonra York'taki evimize döndüğümde sana söyleyecektim ama ne kadar stresli göründüğünü görünce daha uygun bir zamana bırakmayı düşündüm.

"Aldatmak mı?" Bunları daha önce nasıl duymamıştı? Maggie'nin zihni daha derin bir kargaşaya sürüklendi. Bu akşam dışarı çıkmayı kabul ettiğinde, kuzeni hakkında böylesine endişe verici hikâyelerle karşılaşmayı beklemiyordu. Yavaş yavaş düşüncelerini gözden geçirmeye başlarken derin bir nefes aldı, beyni olayları bir araya getirmeye başladıkça masanın etrafındaki konuşmalar da azalıyordu.

Yıllar boyunca Robyn'in söylediği ve yaptığı bazı şeylerden dolayı düzenli olarak kendini aldatılmış hissetmiş, ancak sopanın yanlış ucunu aldığı için kendini suçlayarak bunları görmezden gelmişti. Üniversitede daha yakın temas kurduklarında bu his daha da artmıştı. Bunun da ötesinde, Maggie'yi huzursuz hissettiren küçük yorumlar vardı - eğer az önce duydukları doğruysa, şimdi tam olarak bunu yapmak için tasarlandıklarını fark etti. Bir de kuzeninin yanındayken arka planda dolaşan ve zihninin gerisine itmeye çalıştığı bir huzursuzluk hissi vardı; taraf olmadığı bir şeyler oluyordu. Farkına vardığı şey Maggie'yi bir şimşek gibi çarptı. Robyn ona böyle hissettirmek için yola çıkmıştı. Maggie şimdi anlıyordu ki, Robyn'in ince bir şekilde gizlediği iğnelemeler, pasif saldırganlığın zehirli gösterilerinden başka bir şey değildi. İnsanlara karşı böyle davranıyordu. Jasmine'in benzetmesi aklına geldi: "Gülümseyen bir engerek yılanı". Kulağa her ne kadar kaba gelse de, Maggie Robyn'i oldukça iyi özetlediğini kabul etmek zorundaydı.

Eğer kendine karşı tamamen dürüst olsaydı, Maggie'nin hatırlayabildiği kadarıyla kuzeninin yanında her zaman bir alt akıntı olduğunu söylemesi gerekirdi. Asla hissetmemişti

Arada sırada kurdukları iletişim sırasında çocukken bile ona karşı tamamen rahattı, ancak bunun nedenini hiçbir zaman anlayamamış ve kendi kendine aptallık ettiğini söyleyip durmuştu. Hatta haksızlık ettiğini. Robyn'in bir yaş büyük olması onun çok daha havalı ve çok daha bilgili olduğu anlamına geliyordu. Ve Maggie her zaman etraflarını saran tuhaf atmosferi birbirlerini çok sık görmemelerine bağlamıştı. Kabul etmek gerekir ki onlar bir aileydi ama birbirlerini pek de iyi tanımıyorlardı. Yabancıdan biraz daha fazlası olduklarını söylemek doğru olur.

Bu gözlem eski bir kuşkunun yüzeye çıkmasına neden oldu. Her ne kadar anneleri uzaktan da olsa kuzen olsalar da, Maggie her zaman aralarında bir şeyler olduğunu, Robyn'in ailesinin kolunun uzakta tutulduğunu, sadece varlıklarının daha seyreltilmiş olduğu daha büyük aile toplantılarında buluştuklarını hissetmişti. Bir keresinde böyle bir buluşmadan döndükten sonra anne ve babası arasında geçen bir konuşmaya kulak misafiri olmuştu; Maggie'nin annesi Robyn'in annesini bir daha görmezse üzölmeyeceğini söylemişti. Hatta Robyn'den "tam bir küçük hanımefendi" olarak bahsetmiş ve "zavallı masum bir ruh" için kabus olmaya devam edeceğini düşündüğünü söylemişti. Bir de bir bardak frenk üzümü suyunun Maggie'nin fildişi rengi ipek nedime elbisesinin eteğine sıçradığı zaman vardı, ikisi de büyük kuzenleri Nina'nın düğünü için kiliseye doğru yola çıkmak üzereydiler. Maggie bu anıyı hatırlayınca içten içe irkildi. Meyve suyunu odaya kimin getirdiğini kimse bilmiyordu - kıyafetlerini giydikten sonra bir şey yiyip içmeleri yasaklanmıştı - ama tuvalet masasının üzerinde, dibinde rahatsız edici meyve suyunun izleri olan boş bir bardak belirmişti. Maggie pencereden dışarı baktığı için Robyn'in bunu yaptığını görmemişti ama o sırada odada başka kimse yoktu. On yaşındaki Robyn bu olayla bir ilgisi olduğunu şiddetle reddetmiş, hatta Maggie'yi suçlamış ve kuzenini elinde bardakla gördüğü yalanını söyleyecek kadar ileri gitmişti. Çılgına dönen Maggie hıçkırığa hıçkırığa inkâr etmiş, sıcak gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmüşü.

Nina elbisenin durumuna ilk başta öfkelenindikten sonra, Maggie'nin büyükannesi eteği, lekelerin büyük kısmını gizleyecek şekilde tutturmalarını önerdiğinde sakinleşmeyi başarmıştı. Neyse ki işe yaramıştı ama Maggie'nin düğünden ve rüya gibi bir nedime elbisesi giyme şansından aldığı keyif bu "aksilik" yüzünden gölgelenmişti.

O akşamın ilerleyen saatlerinde Maggie'nin annesine Robyn'in bir bardağa frenk üzümü suyu dökerken görüldüğü söylenmişti. Görünüşe göre, herkes Maggie'nin elbisesinin bozulmasından kimin sorumlu olduğunu biliyordu, ancak yaygara çıkarmaktan ve Robyn'in iyi bilinen histriyoniklerini tetiklemekten kaçınmak ve en önemlisi Nina'nın büyük gününü mahvetmek istemedikleri için bundan bahsetmemişlerdi. Bunun yerine, dillerini şaklatmışlar ve bu kindar davranış karşısında başlarını sallamışlardı. Maggie kuzeninin neden böyle bir şey yaptığına dair kızgın ve şaşkın hissediyordu, özellikle de lekeyi süngerle temizlemesine yardım etmeye çalışarak böyle bir gösteri yapmışken.

Maggie o yaşta bile kuzeninin gönderdiği karışık mesajların farkındaydı ama bunları en iyi nasıl yönetebileceğini anlayamamıştı.

Maggie düşüncelerinin derinliklerine daldıkça bir dizi başka anı su yüzüne çıkmaya başladı ve daha fazla alarm zili çalmaya başladı. Neden, ah neden, Robyn'in tişört işine karışmasına izin vermişti? İçinden gelen sesi neden dinlememişti? *Ughh!* Bunun olmasına izin verdiği için kendini tekmeleyebilirdi.

Mags, iyi misin? Mags?' Florrie'nin sesi düşüncelerini böldü.

"Uhh? Oh, evet, iyiyim." Bir gülümseme topladı.

'Bunu sana bu gece söylediğimiz için gerçekten üzgünüm. Bunu hafta sonundan sonraya bıraksaydık muhtemelen daha iyi olurdu. Florrie özür dileyen bir yüz ifadesi takındı.

"Dürüst olmak gerekirse, iyiyim," dedi Maggie dürüstçe. Beklenmedik bir şekilde, öğrendikleri onu üzme yerine daha az endişeli hissettirmiş, bir dereceye kadar netlik kazanmasını sağlamıştı. 'Aslında, tüm bunları duymak tuhaf bir şekilde kafamdaki bazı şüphelerin aydınlanmasına yardımcı oldu, bir şekilde sis perdesini araladı. Her şey birdenbire anlam kazanmaya başladı. Burnunu buruşturdu. "Bu kulağa çılgınca mı geliyor?"

"Hiç de değil, Mags, ve yardımcı olduğu için rahatladım," dedi Lark, kaşlarını çatarak.

"Evet, ben de. Jasmine gülümsedi. "Daha önce haddimi aşan bir şey söylediysem özür dilerim, ağzımdan çıkanı kulağım duyuyor; bazen kendimi durduramıyorum.

'Yersiz bir şey söylemedin, Jazz. Dürüstlüğünü takdir ediyorum, bunun iyi bir yerden geldiğini biliyorum.

"Evet, burada hepimiz senin arkadayız çiçeğim - Stells de burada olsaydı aynı şeyi söylerdi," dedi Jasmine.

Jasmine'in sözleri Maggie'nin kalbini ısıttı. En derin, en karanlık sırları konusunda güvenebileceği böylesine sağlam, cömert ruhlu bir grup arkadaşı olduğunu bilmek güzeldi. Onları sadece birkaç yıldır tanıyor olabilirdi ama sanki sonsuza dek arkadaşmışlar, ne zaman ihtiyaç duysa etrafında toplanıyor ve destek sunuyorlardı. O da ihtiyaç duyulduğunda onlara destek vermekten mutluluk duyuyordu.

'Evet, birinizi ele geçirirseniz tüm grubu ele geçirmiş olursunuz. Ayı güldü. 'Sizinle mücadele etmek istemezdim, orası kesin. Ve, Florrie, sen sadece küçük, uysal bir kız olabilirsin, ama lanet olsun, harekete geçtiğinde hiç de sert değilsin.

Bunun üzerine herkes kahkahalara boğuldu ve araya çeşitli anlaşma sözleri karıştı.

"Buna inansan iyi edersin, Bear Marsay. Şimdi söylüyorum, sevgili Maggie'mizi incitirsen seni buradan York'a kadar bir güzel pataklarız, sonra da geri döneriz. Florrie gülümsüyor olsa da gözlerindeki sert bakıştan şüphe etmek mümkün değildi.

Bear ellerini kaldırdı, yüzü birden ciddileşti. 'Hey, Maggie'yi incitecek hiçbir şey yapmayacağım. Asla. Sana söz veriyorum.

Maggie, Bear'a bir bakış attı. Yüz ifadesi o kadar içtendi ki Maggie'nin kalbi ona karşı sevgiyle doldu. "Ben de hepiniz için aynısını yapardım. Masanın etrafındaki arkadaşlarına baktı. "Bu gecenin biraz rahatlamamız gereken bir gece olması gerektiğine göre, sanırım serseri kuzenimden devam etmeliyiz ve Jazz bize Bart'la işlerin nasıl gittiği hakkında bilgi verebilir.

'Ughh! Bart'la aramız iyi ama onun kendini beğenmiş ailesi -ki bu arada şurada oturmuş beni gözetlediklerinden hiç şüphem yok- bambaşka bir mesele. Jasmine o bildik göz devirmesini yaptı. "Dürüst olmak gerekirse, babası o kadar kendini beğenmiş ki-

"Lütfen bize kanlı detayları anlatma, Jazz. Florrie burnunu kırıstırarak arkadaşlarını susturdu. "Sanırım olayı anladık.

Maggie kıkırdarak, "Evet ve bu hiç hoş değil," dedi. Durum hakkında kendini daha iyi hissetse de, Robyn'in davranışlarının yol açtığı incinmeyi tamamen silememişti ama onlar eğlenmek için dışarıdayken bunun kendisini etkilemesine izin vermemeye kararlıydı, en azından bunu Florrie'nin ailesine borçluydu.

Jasmine, Bart'ın ailesinin yanında geçirdiği son ayak parmaklarını kıvıran rahatsız edici zamanın hikâyesini anlatmayı henüz bitirmişti ki tezahürat sesleri dikkatlerini çekti. Grup döndüğünde Ando Taylor'ın köşedeki müzisyenlerin canlı keman müziği eşliğinde enerjik bir break dans gösterisi yaptığını gördü. Sıska kolları ve bacakları her yöne sallanıyordu ve Immy'nin elindeki bir tabak yemeği tekmelemeyi milimetre farkla kaçırınca seyircilerden toplu bir nefes alma sesi yükseldi.

"Eyvah, bu da ne böyle?" dedi Bear, sesinde bir kahkaha ile.

'Vay canına! Hepsini gördüm,' dedi Jasmine. 'Halk müziği eşliğinde break-dans. Böyle bir şey olduğunu kim bilebilirdi ki?

"Şansını zorlama Jazz, tutabilir. Bear derin bir kahkaha attı. "Tutarmış, kırımın kenarı.

"Kesinlikle farklı," dedi Florrie.

'En azından nasıl eğleneceğini biliyor,' dedi Lark.

Tam o sırada Ando garip bir manevra yaparak sırt üstü yere düştü ve izleyenlerin daha da yüksek sesle solumasına neden oldu.

"Ah! Lark yüzünü buruşturdu.

"Bunun olması gerektiğinden emin değilim," dedi Jasmine.

Toparlanmak için birkaç saniye bekledikten sonra Ando kendini yukarı itti ve bacakları endişe verici bir şekilde tekmeleyerek başının üzerinde dönme girişiminde bulundu.

"Şaka yapıyor olmalısınız. Jasmine'in gözleri inanamamaktan faltaşı gibi açılmıştı, arkadaşları ise kahkahalarla gülüyordu.

'Dikkatli olmazsa birinin gözünü çıkaracak,' dedi Maggie.

Son kelime ağzından henüz çıkmıştı ki Istakoz Harry bir çığlık attı; Ando'nun başboş ayağı balıkçının bira bardağına çarpıp onu havada uçurdu ve sıvı bir kuyruklu yıldız kuyruğu gibi peşinden sürüklendi. Bir saniye sonra, Alice Forster'ın kucağına düştüğünde yüksek sesli bir inilti duyuldu. Ayağa fırladı ve Ando'ya hançer gibi bakarken doymuş elbisesinin eteğini kendisinden uzak tuttu. Kahkaha sesleri barı doldururken, fail şaşkın bir şekilde etrafına bakındı, yüzü alev alev yanıyordu.

"Seni aptal herif. Istakoz Harry, yere yığılmış olan Ando'ya doğru bakarken gözleri öfkeyle şişti. Bir Cuma gecesi Istakoz Harry ile birasının arasına giren cesur bir adamdı. Ya da herhangi bir gece, düşününce. "Ne halt ediyorsun, tam bir ahmak gibi ortalıkta dolanıyorsun? Bana yeni bir bira borçlusun, dostum, bir tane daha, verdiğin rahatsızlıktan dolayı.

Ando başını kaldırdı ve şaşkınlıkla başını kaşdı. 'Bunun benim hatam olduğuna emin misin? Yani, ben hiçbir şey hissetmedim.

Istakoz Harry patlamaya hazır görünüyordu. 'Elbette eminim. Buralarda böyle bir numaraya kalkışacak kadar aptal başka kimse yok, değil mi, seni sersem?

Ando ayağa kalkmaya çalıştı, bara gidip sırtını ovuşturmadan ve Istakoz Harry'ye bir bardak bira daha ısmarlamadan önce nefesinin altında anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı.

"Buraya bayılıyorum," dedi Maggie, gülmekten yanakları ağrıyordu. "Böyle bir eğlenceyi başka nerede bulabilirsin ki? Micklewick Koyu'na daha ilk ziyaretinde, hafta sonu Florrie'nin evinde kalmaya davet edildiğinde aşık olmuştu. Tıpkı o ilk gece Bear'a aşık olduğu gibi.

* * *

Gecenin geri kalanı hızla geçti, Maggie Bear'la birkaç sessiz an geçirmeyi başardı, Jasmine'in şakayla karışık söylediği gibi "temiz hava almak" için dışarı çıkma fırsatını değerlendirdi, abartılı bir göz kırptı ve Lark'ı dürttü.

"Bu hafta sonu seni göreceğiz olmak beklenmedik bir bonus. Bear onu tekrar öpmek için eğilmeden önce kollarıyla sardı. Maggie kendini ona doğru bastırdı ve onun sıcak, katı bedenini kendi bedeninde hissetmenin tadını çıkardı. Barın duvarının dibinde durmuş denize bakıyorlardı, dalgaların sesi hafifçe kıyıya vuruyordu. Gün ışığının son kırıntıları da kayboluyor, alacakaranlığın içeri süzülmesine ve rahatlatıcı ışıltısını yaymasına izin veriyordu.

Maggie, 'Florrie'nin ailesinin yardım etmesi çok nazik bir davranış; onlar olmasaydı seni görme şansım olmazdı,' dedi.

Başını adamın göğsüne yasladı, adamın kalbi kulağında rahatlatıcı bir ritimle atıyordu. Kaderinin bu adamla birlikte olduğunu biliyordu. Onu ilk gördüğü andan beri bunu biliyordu. Nefesini kesen o güçlü, neredeyse ilkel çekim. Ne zaman birlikte olsalar, Maggie dünyaya meydan okuyabileceklerini ve her şeyin yoluna gireceğini hissediyordu. Her fırtınayı atlatıp diğer tarafa geçtiklerinde ilişkileri her zamankinden daha güçlü olacaktı. Bu, ilk buluşmalarından beri sahip olduğu sarsılmaz bir duyguydu ve bundan şüphe etmek için asla bir nedeni olmamıştı.

Daha önce Robyn hakkında konuşturlarken Bear'ın sessiz kaldığı düşüncesi sinir bozucu bir şekilde zihnine sızdı ve yaşadıkları anın tadını kaçırdı. Birbirlerine o kadar uyumluydular ki, ne kadar küçük olursa olsun Bear'ın canını sıkan bir şey olduğunu anlaması için fazla bir şey gerekmiyordu. Elbette o kadar da kötü bir şey olamazdı, ne de olsa kuzenini neredeyse hiç tanımıyordu. Yine de bu onun kendini huzursuz hissetmesine engel olmadı ve midesinde bir sinir dalgası kendini belli etti. Başını kaldırdı ve ona baktı, bir an yakışıklı yüzünü inceledi, doğru kelimeleri seçmeye hevesliydi.

"İyi misin?" diye sordu, gözleri yarı aydınlıkta parlıyordu.

Gerçekten bir şey söylemen gerekiyor mu? Bu geceye kalsa daha iyi olmaz mı? Bear'la geçirdiğin bu anın tadını çıkarmalısın, sıkıntını ona yansıtmamalısın. Başka bir zamana sakla. Ama kelimeler Maggie'nin ağzından, o daha onları durdurmaya fırsat bulamadan çıkmaya başlamıştı. "Biliyorsun biz ne zaman-

"Oy, muhabbet kuşları, son bir içki ister misiniz? Jasmine'in kusursuz sesi gecenin içinde gürledi. Döndüklerinde onu barın kapısında dikilirken gördüler; yukarıdaki ışığın parıltısı boyalı kızıl saçlarını daha da parlak hale getiriyordu.

Onlar daha cevap veremedi Ando Taylor, Jasmine'in yanından kararsızca geçip bara giden patikada sendeleyerek ilerledi.

"Bana aldırmayın," dedi ve ona en iğrenç bakışlarından birini attı.

Kordona ulaştığında, Ando'nun kaykayını yere atıp önündeki kaldırım boyunca uzanan uzatılabilir köpek ipinden habersiz zikzaklar çizerek ilerleyişini izlediler. Kimse bağırarak uyarıda bulunamadan kaykayı bir yöne giderken o diğer yöne gitti ve bir bankta kucaklaşan bir çiftin üzerine düştü. İpin ucundaki büyük köpek havlayıp hırlarken kadın kulakları tırmalayan bir çığlık attı. Sahibi Ando'ya bir dizi küfür savurdu, sesi Ando'nun şu anda üzerine uzandığı adamla yarışlıyordu.

Maggie kıkırdamalarını bastırmak için parmaklarını ağzına bastırdı, Bear'a sormak üzere olduğu soru, bir başka eğlenceli Ando Taylor talihsizliği sayesinde aklından uçup gitti.

NINETEEN

Maggie ve Florrie Appleton'ların evine döndüklerinde her bir tişörtün yıkanmış ve bir sonraki aşamaya hazırlanmak üzere ütülenmiş olduğunu gördüler. İki genç kadın dışarı çıktıklarında kurumakta olan bitmiş ürünlerin hepsi, ilgili müşterilerin isimleri önlerine yapıştırılmış olarak çantalarına yerleştirilmişti. Güneşlenme odası tam da Maggie'nin sevdiği gibi temiz ve düzenli görünüyordu. Etrafına göz gezdirirken bir suçluluk duygusuna kapıldı; Paula ve Charlie bu işle uğraşırken kendisinin dışarı çıkıp eğlenmesi doğru görünmüyordu. Konuşmak istedi ama Paula daha kelimeler ağzından çıkmadan araya girdi.

'Ne diyeceğini biliyorum tatlım, ama bunu yapmaktan keyif aldık. Kendimizi kaptıracağımız iyi bir projemiz olmasından daha çok sevdiğimiz bir şey yok, değil mi Charlie?

"Evet, öyle, genç kız. İki genç kadına gülümsedi, gözleri sevgiyle parlıyordu.

Maggie Paula ve Charlie'ye sarılmış, minnettarlık gözyaşlarını tutmaya çalışıyordu. Florrie'nin bu kadar iyi kalpli ve düşünceli bir anne babaya sahip olmasına şaşmamalıydı. "Çok teşekkür ederim, üzerimdeki baskıyı ne kadar azalttığınızı anlatamam," dedi Maggie boğuk bir sesle.

"Teşekküre gerek yok, çiçeğim, ne kadar stresli görüldüğünü görmek bizi çok endişelendirdi. Paula bir mendil uzattı ve Maggie'nin gözyaşlarını sildi. "İşte böyle, ağlama.

* * *

Pazar akşamına kadar tüm siparişler tamamlanmış ve Paula'nın bulduğu bir sürü kutuya yerleştirilmişti. Maggie, Florrie ve ailesinin yardımını olmadan bunu başaramayacağından hiç kuşku duymuyordu. Paula ve Charlie'ye Micklewick Körfezi'nin popüler bistrosu Oscar's'ta yemek yemeleri için bir hediye çeki göndermeyi aklına not etti; hafta sonlarını aldıktan sonra en azından bunu yapabilirdi. Ayrıca kuzeniyle arasına mesafe koyması gerektiğini de aklına not etti. Tişört işine tek başına devam ediyordu. Robyn'den ve neden olduğu kaostan, onun hakkında söylediği incitici şeylerden bahsetmeye bile gerek yoktu. Tüm hafta sonu boyunca zihnini meşgul etmiş, arka planda sessizce uğuldayıp durmuş ve Maggie ne zaman düşüncelerine ara verse canlanmıştı.

Sokağın sonundaki köşeyi henüz dönmüşler, Florrie'nin ailesine son bir el sallamışlardı ki Maggie'nin cep telefonu ceketinin cebinden çaldı. Ev arkadaşından gelen mesajı görmek için cebinden çıkardı.

"Alisha'dan. Acaba ne... Ah..." Maggie metni okudukça kaşları daha da çatıldı.

Merhaba Mags, ne zaman döneceğini merak ediyordum. Birkaç kişi arayıp tişörtlerini istedi. Onlar için peşin ödeme yaptıklarını söylediler. Görünüşe göre Robyn onlara yıllar önce tişörtleri alacaklarını söylemiş. Pek mutlu görünmüyorlardı. Sadece onların olmadığını söylediler. Alisha x

Maggie mesaja bakakaldı. 'Ne? Olamaz! Yanlış anlamış olma ihtimaline karşı mesajı tekrar okudu.

"Ne oldu?" diye sordu Florrie.

Maggie parmaklarını saçlarının arasına soktu, metni yüksek sesle okurken kalbi çarpıyor ve yüzü yanıyordu.

Skitey Bank'ın tepesindeki kavşağa yaklaşırken yavaşlayan Florrie, "Ama ben insanların bunları yaptıktan sonra ödeme yaptığını sanıyordum," dedi.

"Olması gereken buydu. Zihni Alisha'nın mesajını anlamlandırmaya çalışırken Maggie'nin midesi sıkıştı. Korkunç bir düşünce yavaş yavaş kafasında belirmeye başladı. "Tabii..." Florrie'ye döndü.

"Uh-oh. Bunun nereye gittiğini sevmeyeceğim hissine kapılıyorum.

"Ben de öyle olduğumu sanmıyorum. Stres Maggie'nin göğsünü sıkıca kavradı. Ne kadar çabuk dönerlerse o kadar iyiydi. Bunu çözmesi ve tam olarak neler olup bittiğini öğrenmesi gerekiyordu.

Maggie York'a dönerken yol boyunca kızgın tuğlaların üzerindeki bir kedi gibiydi ve zamanın geçmesini diliyordu. Eve vardıklarında kıyamet kopmuş, Maggie tişörtlerini ya da paralarını geri isteyen insanlardan mesaj üstüne mesaj almıştı. Alisha'nın yüzünde endişeli bir ifade vardı ve ona birkaç kişinin daha aradığını, boş vaatler karşısında sinirlendiklerini ve parasını ödedikleri ürünleri alamadıklarını söyledi. Görünüşe göre durum kulaktan kulağa yayılmıştı ve Maggie'nin müşterileri mutlu değildi.

Maggie, midesi çalkalanırken mesajlara geri dönmeye başladı, bolca özür diledi ve bilgilerini aldığı kişilere siparişlerinin hemen yerine getirileceğine dair güvence verdi. Neler olup bittiğini anlaması uzun sürmedi.

Robyn'in peşin para talep ederek çok sayıda sipariş aldığı ortaya çıktı. Maggie, paranın Robyn'le birlikte ortadan kaybolduğunu fark ettiğinde kendini kötü hissetti ve şimdi şok edici bir şekilde cebinde para kalmamıştı. Daha da kötüsü, sipariş defterinde bilgileri yer almayan müşteriler vardı ve Maggie ya onlara para iadesi yapmak ya da siparişlerini yerine getirmek zorunda kalıyordu. Bu ani telefon akınının Robyn'in numarasını ve adresini peşindeki insanlarla paylaşmasının bir sonucu olduğunu tahmin edebiliyordu. Sorumluluğu başkasına atmaktan bahsediyoruz.

Aklına Florrie'nin arabasında duran tamamlanmış tişört kutuları geldi ve içini bir rahatlama dalgası kapladı. Hoşnutsuz müşterilerle yaptığı görüşmeler sırasında kapsamlı -ve tamamen anlaşılabilir- bir azar işitmiş olabilirdi ama tamamlanmış ürünler sayesinde çoğu insana siparişlerinin hızlı bir şekilde yerine getirileceğine dair güvence verebilmişti. Siparişlerinden hiçbir iz bulamadığı kişileri tekrar not aldı ve tişörtlerinin en kısa sürede ellerinde olacağına söz verdi.

Birkaç saat sonra nihayet telefonu kapattığında Maggie kendini iyice bitkin hissediyordu ve Florrie'nin uzattığı sıcak çikolatayı minnetle kabul etti. Maggie sadece tükenmiş hissetmekle kalmadı, aynı zamanda incinmiş hissetti ve itibarının paramparça olduğu hissinden kurtulamadı. Bütün siparişler tamamlandıktan sonra tişört işini derhal durdurmaya karar verdi. Bir daha böyle bir şey yapmaya kalkışması için uzun bir süre geçmesi gerekecekti.

Bir hafta sonra, hızla tükenmekte olan fonlarını artırmak için bir kafede yarı zamanlı bir işe girdi ve bir daha asla başka biriyle iş yapmamaya yemin etti.

Oyuncak ayı üretim şirketini kuracak cesareti bulması için yıllar geçmesi ve Bear ile arkadaşlarının desteğini alması gerekti.

TWENTY

Günümüz

"Peki, seni buraya getiren şey tam olarak nedir? Maggie, kuzeninin sesindeki titremeyi duymamasını umarak ve doğru bir cevap alacağından çok şüphe ederek Robyn'e sordu.

Robyn masada oturmuş sakince çayını yudumlayıp bir dergiyi karıştırırken Maggie ufak tefek işlerle uğraşüyor, midesi çalkalanıyor, yerinde duramayacak kadar huzursuz oluyordu. Daphne yatağından onu izliyordu, gözleri ondan hiç ayrılmıyordu. Bear çiftliğe yardım ederken her zaman olduğu gibi o sabah da erkenden kalkıp dışarı çıkmıştı. Mümkün olduğu kadar uzun süre etrafta dolaşmış, Robyn'in ortaya çıkmasını beklemişti, böylece ona kalacak başka bir yer gösterebilecekti - boş odası olan bir misafirhane bulmuştu ve bu hem onu hem de Maggie'yi çok rahatlatmıştı. Maggie kuzeninin şehri tamamen terk etmesini tercih ederdi ama en azından The Dancing Dolphin'deki boş oda onu Clifftop Cottage'dan kurtaracaktı. Sonunda Robyn saat on bir buçuğu geçene kadar aşağı inemedi. Ve şimdi Maggie onun başka bir yerde kalması konusunu nasıl açacağını bilemiyordu.

Maggie'nin sorusu üzerine Robyn başını kaldırdı. Gözlerinin içinden geçen anlaşılmaz bakışlar kuzeninin gözünden kaçmadı. Neredeyse arkasına saklanmaya çalışıyormuş gibi kupasını yüzüne doğru kaldırdı.

"Ah, şey, bir süredir arayı kapatmanın ne kadar iyi olacağını düşünüyordum. Yani, uzun zaman oldu...' Durakladı, gözleri Maggie'ninkilerden uzaklaştı. "Notumda da söylediğim gibi, biraz ara vermeye ihtiyacım vardı ve birbirimizi uzun zamandır görmedik. Ayrıca senin ne kadar başarılı olduğunu duyduğumda ne kadar gururlandığımı bilmeni istedim. Başarılı olacağını her zaman biliyordum. Küçük bir gülümseme verdi ve dergiye göz atmaya devam etti.

Maggie yutkundu. Bir yanı Robyn'le yıllar önce yaptığı numara hakkında yüzleşmek için yanıp tutuşuyordu ama daha güçlü olan bir başka yanı da bunu yapmak için kendini zorlayacak cesareti bulmakta zorlanıyordu. Hâlâ kendisinden büyük, çıkarıcı kuzeninin gözünü korkuttuğu küçük bir kızdı. Bu düşünce onu neredeyse Robyn'e olduğu kadar kendine de öfkeliendiriyordu.

Hadi ama Maggie, ne zaman omurgalı olacaksın?

Kuzenine şöyle bir baktı, hiçbir şey olmamış gibi cesurca oturmak bir yana, ortaya çıkmaya nasıl cüret ettiğini merak ediyordu. Ne kadar da yüzüstü! Burada beş dakika bile kalmamıştı ama bu kısa sürede Maggie'nin sevgili evinin atmosferini değiştirmiş, dengeleri alt üst etmişti. Bunu yapmaya hakkı yoktu. Hem de hiç hakkı yoktu. Maggie bir şeyler söylemesi gerektiğini fark etti; aralarındaki zehirli geçmişin etrafında dolanarak, her şey güllük gülistanlıkmış gibi davranmasına imkân yoktu.

Ne olduğunu anlamadan önce, bir adrenalin dalgası onu öyle bir güçle çarptı ki neredeyse nefesini kesecekti. Robyn'e döndü, yüzü öfkesinin sıcaklığıyla karıncalanıyordu. Annesinin tavrındaki değişikliği hisseden Daphne bir inilti kopardı ve taş ocağı kiremitlerinin üzerinden koşarak burnuyla Maggie'nin bacağını dürttü. "Sorun yok, genç kız. Maggie eğilip Labrador'u okşadıktan sonra ayağa kalktı. *Ya şimdi ya da asla.* "Buna inanmıyorum. Omuzlarını umursamaz bir şekilde silkmesine rağmen, nabızı damarlarında sert bir şekilde atıyordu. "Sebebini kastediyorum.

Robyn'in yüzü düştü ve göğsü hızla inip kalkmaya başladı. Konuşmak için ağzını açmasına rağmen hiçbir kelime çıkmadı.

'Ve biz üniversitedeyken yaptıklarından sonra, seni misafir etmemizi bekleyerek buraya gelmenin sorun olmayacağını nasıl düşünürsün? Benim aptal olduğumu düşünüyor olmalısın. Titreyen Maggie tezgâha yaslandı ve yükselen öfkesine karşı nefes alış verişini sakinleştirmeye çalışırken kollarını savunurcasına kavuşturdu.

Maggie'nin Robyn'in yersiz güvenini biraz sarsmış olduğu gerçeğinden kaçış yoktu.

"Ben... Ben..." Robyn gözlerini arka arkaya birkaç kez kırptırdı, zihninin döndüğü belliydi. Çok geçmeden şaşkın ifadesi yerini yorgun bir gülümsemeye bıraktı. Koltuğunda geriye doğru yığıldı, üzerinde yenilmiş bir hava vardı.

'Nasıl göründüğünü biliyorum Mags, elbette biliyorum. Ama bilmediğin şey, aceleyle gitmekten başka seçeneğim olmadığı; kendi güvenliğim için ortadan kaybolmak zorunda kaldım. Sanki bir yanıt bekliyormuş gibi bir an durakladı. Cevap gelmeyince gözlerini Maggie'nin gözlerine kilitledi ve derin bir nefes aldı. "Gerçek şu ki, takip ediliyordum ve bu durum giderek çirkinleşiyordu. Takipçim söylersem bana zarar vermekle tehdit ettiğı için kimseye söylemedim. Sesi dalgalandı ve yanağına dolgun bir gözyaşı düştü. Başını öne eğdi. "Utanç duydum ve tişörtler yüzünden her şeyi yüzüne gözüne bulaştırdığım için gerçekten çok üzgünüm. Aklım karmakarışık; doğru düzgün düşünemiyordum.

Robyn'in açıklaması Maggie'nin yelkenlerini suya indirdi. Kuzenine baktı, az önce duyduklarını zihni işlerken ağzı bir karış açık kalmıştı. Kuzeninin doğruyu söylemediğı düşüncesi aklına geldi ve hemen ardından bir suçluluk duygusu belirdi. Parmaklarını ağzının üzerinde gezdirdi. Eğer doğruysa bu pek çok şeyi açıklardı ama bu Robyn'di ve Robyn gerçeğı nakış gibi işlemesiyle tanınırdı.

"Öyleyse bana söylemek için neden şimdiye kadar beklediniz?" Yüzeye çıkan ilk düşünce buydu. 'Neden hiçbir açıklama yapmadan ortadan kayboldu? Yani, anlayabilirdim, yardım etmeye çalışırdım. Ve bu şekilde tişört siparişleriyle böyle bir karmaşaya girmeyebilirdik.

Robyn burnunu çekti ve gözyaşlarını parmaklarıyla sildi. "Kimsenin nerede olduğumu bilmesini istemedim, seni de bu işe bulaştırmak istemedim. Ne kadar az bilersen senin için o kadar iyi olur diye düşündüm - inan bana, *onun* gibilerin kapına gelmesini gerçekten istemezdin. Sonunda o kadar çok zaman geçti ki, benden haber almak istemeyeceğini, bana inanmayacağını düşündüm,' dedi alt dudağı titreyerek.

Haklıydı.

Peki kimdi bu adam? Seni takip eden mi? Onu tanıyor muydum? Erkek arkadaşın mıydı yoksa sana yapışan rastgele bir adam mıydı?

"Erkek arkadaşımdı. Robyn başını salladı. "Mason'dı. Mason Garforth. Sözleri ürpertici bir fısıltıyla çıkmıştı.

Ne? Mason Garforth mu? Hayır! Hayır! Ama iyi biri olduğunu düşünmüştüm. Onunla her karşılaştığımda çok iyi görünüyordu. Maggie'nin içinde bir savaş başladı.

Zihin. Mason hakkında gerçekten bu kadar yanılmış olabilir miydi? Maggie'nin hafızası onu yanıltmıyorsa, Robyn'le sorun yaşadığından şikâyet eden o değil miydi? Bunu yapan ilk kişi kesinlikle o değildi.

'Ah, çok çekiciydi. Herkesi kandırırdı; bu yönden zekiydi,' dedi Robyn acı acı.

"Öyle görünüyor. Maggie, Mason'ın daha uğursuz tarafına işaret edebilecek herhangi bir iz bulmak için hafızasını yoklamaya başladı ve eli dalgınca karnına gitti. Kuzeninin beklenmedik gelişı, dikkatini kuluçkaya yatmaktan çok mutlu olduğu küçük sırrından kesinlikle uzaklaştırmıştı. Zihninin arkasında bir düşünce, son birkaç saattir vücudunu saran stres için endişelendiğini dile getirdi. *Sakin kalmaya alış.*

Kuzeninin bakışlarını üzerinde hisseden ve Mason'la ilgili uygunsuz bir şey hatırlayamayan Maggie, "Neden bana ne olduğunu anlatmıyorsun?" dedi. Boyun eğerek Robyn'in karşısındaki sandalyeyi çekti, isteksizce uzanırken içinde garip bir duygu karmaşası oluşuyordu. Daphne onun yanına oturdu ve başını Maggie'nin kucağına yasladı.

Robyn burnunu çekti ve gözlerini kurulamaya başladı. İçini ekti. "Nereden başlayacağımı bilemiyorum.

"Bence en başa dönmelisin.

TWENTY-ONE

Robyn'in hikâyesini anlatması iki saatten fazla sürdü. Maggie sessizce dinledi, sadece ara sıra kısa sorular sormak için araya girdi.

Sadece birkaç haftadır çıkmalarına rağmen Mason Garforth'un Robyn'in kendisinden ayrılmasını çok kötü karşıladığı ortaya çıktı. Robyn'e göre, birlikte geçirdikleri zamanın çoğu tartışmak ve kavga etmekle geçmişti; Mason kıskançtı ve Robyn'in her hareketinden şüpheleniyordu. Robyn ona ayrıldıklarını söyler söylemez tatsızlıklar başlamış, adam onu takip etmiş, gecenin bir yarısı öğrenci evinin zemin katındaki yatak odasının penceresinde belirmişti. Sonra tehditler başladı, bilinmeyen bir numaradan gelen isimsiz, uğursuz kısa mesajlar onu dikkatli olması konusunda uyarıyordu.

"Kesinlikle dehşet vericiydi," dedi Robyn titreyerek, gözleri yaşlarla dolmuştu.

Adamın üniversiteye bile geldiğini ve kampüste onu takip ettiğini anlattı. Kısa bir süre sonra, makalelerini yazması için birine para ödediği söylentisini yaymaya başlamış ve bu da soruşturmanın başlamasına neden olmuş.

"Her şeyin daha da kötüye gideceğini biliyordum, bu yüzden bu şekilde yola çıktım. Başka seçeneğim olmadığını hissettim. Beni alaşağı etmek için elinden geleni yapana kadar durulmayacağı belliydi. Sonunun nereye varacağını bilmiyordum. Yani, öyle korkunç hikayeler duyuyorsunuz ki...'

Maggie parmak uçlarıyla alnına masaj yapıyor, bu yeni bilgiyi özümseyordu, Mason'ın zihninde dönüp duran olay versiyonu Robyn'in az önce paylaştıklarıyla o kadar çelişiyordu ki. Kuzeninin onu aldattığı için soruşturulduğuna dair söylentiler neredeyse aynı anda ortadan kalkmıştı.

ortadan kaybolmuş, bu da iddialarda doğruluk payı olup olmadığını bilmeyi imkânsız hale getirmişti. O sırada Maggie kendi sorunlarıyla o kadar meşguldü ki, T-shirt fiyaskosunun sonuçlarıyla uğraşıyor ve işleri yoluna koymak için elinden geleni yapıyordu. Ama şimdi ne düşüneceğini bilemiyordu, yine de itiraf etmeliydi ki Robyn'in söyledikleri kulağına oldukça inandırıcı geliyordu. *Dikkatli ol.* Yine de kuzeninin bir durumu kendi lehine nasıl manipüle edebileceğine, gerçeği nasıl eğip bükebileceğine ilk elden tanık olmuştu; yeterince kez bunun mağduru olmuştu. Nedime elbisesi draması aklına geldi. Ama o zamanlar çocuktular, insanlar değişirdi. Değişmediler mi? Bir de şu anda karşısında oturan kadınla hiçbir benzerliği olmayan, pasif-agresif tonlu mektup vardı. Gerçek Robyn kimdi? diye merak etti.

Ughh. Tanrım! Bir kargaşanın içine atılmak hakkında konuşun. Maggie yanaklarını şişirerek nefesini yavaşça bıraktı. Daphne inledi ve başını Maggie'nin kucağına doğru daha da iterek kafasındaki karmaşık düşüncelerden kurtulmasını sağladı. Labrador'un kulaklarını yumuşattı ve kuzenine en iyi nasıl karşılık vereceğini düşünürken Daphne'nin endişeli gözlerine baktı. Annesinin ya da Florrie'nin burada olmasını ne kadar isterdi; az önce duyduklarını onların da yorumlamasını isterdi. Ve Bear'ın şu anda kapıdan içeri girmesini ne kadar çok isterdi. Onun varlığı şu anda Clifftop Cottage'ın genellikle mutlu olan mutfağına nüfuz eden rahatsız edici atmosferi hafifletebilirdi.

Bakışlarını tırnaklarını karıştırmaya dalmış olan Robyn'e çevirdi. "Anlıyorum, ama..." *dikkatli adımlarla*, "... daha önce iletişime geçmemiş olman çok yazık. Yani, yıllar oldu. Ne düşüneceğimi bilemedim. Yıllar önce konuşabilirdik. Bütün o para..."

Tamamen anlıyorum. Nasıl görüldüğünün de farkındayım, bu yüzden aramızdakileri düzeltmek için bu kadar hevesliydim. Tişörtlerin parasını York'tan uzakta kalacak bir yer bulmak için kullanmak zorunda kaldım. Beni takip etme ihtimaline karşı ailemin yanına gidemedim. Robyn'in sesi çatladı ve yeni gözyaşlarını kırıştırdı. "Uzun zamandır iletişime geçmek istiyordum ama benimle konuşmak istemeyeceğini düşündüm. Şu ana kadar sana ulaşacak cesareti kendimde bulamadım. Robyn dikkatini parmaklarından çekerek Maggie'nin bakışlarıyla buluştu, yüzüne umut dolu bir gülümseme yayıldı. Elini masanın diğer tarafına uzattı. 'Sana parayı geri ödeyeceğim, söz veriyorum. Ve eğer yeni bir başlangıç yapabilirsek benim için dünyalara bedel olur,

o zaman geçmişi arkaında bırakıp hayatıma devam edebilirim. Sence yapabilir miyiz, Maggie?"

Maggie, verandanın kapısına hızlıca vuran iki kişinin tanıdık sesi ve ardından gelen neşeli bir "Sadece ben varım" sesi sayesinde cevap vermekten kurtuldu.

Kayınvalidesinin sesini duyunca içini bir rahatlama dalgası kapladı. "İçeri gel, Chrissie," diye seslendi. Saniyeler sonra Chrissie elinde bir kek kalıbı ve yüzünde parlak bir gülümsemeyle mutfağı indi.

'Tünaydın Maggie, aşkım, harika bir gün-' Yolunda durdu, gözleri Robyn'e takıldı. 'Oh merhaba. Arabanın kime ait olduğunu merak ettim. Maggie'ye döndü. 'Bunu sana bırakmak istedim, limonlu kek, en sevdiğin, ama istersen daha sonra uğrayabilirim.

"Hayır, hiç de değıl, başımızın üstünde yeriniz var. Maggie Robyn'in sesindeki hevesli tonu fark etmediğini umuyordu ama kayınvalidesinin doğıal dostane havası saniyeler önceki garipliğı anında yok etmişti ve Maggie bu havayı bu kadar çabuk bırakmaya niyetli değıldi. "Özellikle de leziz limonlu kekini getirdiysen," dedi sözlerine daha hafif bir ton katarak. Keskin bir dilim yeme ihtimali, Robyn'in gelişinden beri uyuşukluk içinde olan turunçgil özlemini yeniden uyandırdı.

Ayağı fırladı ve Chrissie'nin yanına giderek yanağına bir öpücük kondurdu. Kayınvalidesinin bu kadar düşünceli olmasına bayılıyorordu. "Neden bir fincan çay içmek için bize katılmıyorsun? Ben de tam çaydanlığı koymak üzereydim. Sırtını Robyn'e dönerek Chrissie'nin kolunu anlamlı bir şekilde sıktı ve gözlerindeki ifadenin onun varlığına ne kadar ihtiyaç duyduğunu anlatmasını umdu.

'Bu durumda ieğim, bir fincan çay çok iyi olurdu. Bugün en son ne zaman içtiğimi hatırlamıyorum. Chrissie Maggie'ye bilmiş bir gülümseme verdi ve Robyn'in göz hizasından uzaklaşmak için manevra yaparken karşılığında onun kolunu sıktı. "İyi misin?" sorusunu ihtiyatlı bir şekilde dile getirdi.

Maggie, Chrissie'nin gülümsediğı küçük bir baş hareketiyle cevap verdi, sonra da koşarak yanına gelen Daphne'yi okşamak için eğildi. "Merhaba genç kız, nasılsın?

İki kadını kısaca tanıştırdıktan sonra Maggie aydanlığı doldurmaya gitti ve Bear'ın Robyn konusunda annesini uyarmış olabileceğini düşünerek ona minnettar oldu. Geçmişi geride bırakıp Robyn'in istediğı gibi yeni bir başlangıç yapabileceğinden ya da yapmaya istekli olduğundan emin değıldi ve nasıl karşılık vereceğine dair en ufak bir fikri yoktu. Hâlâ sindirmek için zamana ihtiyacı vardı.

Her şeyi. Aslında kuzeninin Chrissie'nin gelişini gitmek için bir bahane olarak kullanmasını umuyordu ama şu ana kadar bunun olacağına dair hiçbir belirti vermemişti.

Chrissie telaşla gelip kek kalıbını tezgahın üzerine, gelininin yanına koyarken, "Yeni marina söylentilerini duydun mu?" diye sordu.

'Ooh, hayır. Kulağa ilginç geliyor. Anlatsana. Maggie, Chrissie'nin rahat tavrına minnettardı, onun canlı konuşması dikkatleri Robyn'den uzaklaştırıyor ve Maggie'ye çok ihtiyaç duyduğu nefes alma alanını sağlıyordu.

Çaydanlık dolunca Maggie masada Chrissie ve Robyn'e katıldı. Çayı doldururken, kuzeninin yüzüne bir gülümseme yerleştirmiş olmasına rağmen, gözlerindeki ifadenin Chrissie'nin gelişinden pek de memnun olmadığını gösterdiğinin farkındaydı. Maggie'nin üzerine bir tedirginlik çöktü. Robyn'in daha önceki açıklamasına rağmen, kuzeninin Micklewick Körfezi'nde aniden ortaya çıkmasıyla ilgili içini kemiren bir şeyler vardı ama yapmak istediği son şey aceleci davranmak ve pişman olabileceği bir şey yapmak ya da söylemekti. Robyn'in anlattıkları doğru olsa bile, Maggie'yi kuzenini kır evinde bir gece daha geçirmesi için davet etme konusunda tereddütte bırakan bir şeyler vardı. Aralarında biraz mesafe olması gerekiyordu. Robyn'in Bear'ın bulduğu konukevinde rezervasyon yaptırması daha iyi olacaktı.

Bununla ilgili tek bir sorun vardı. Bear yakında eve dönmezse, bunu ona söylemek Maggie'ye düşecek gibi görünüyordu. Ve Maggie bunu gerçekten istemiyordu.

TWENTY-TWO

"İşler nasıl gidiyor? Robyn tuvaleti kullanmak için üst kata çıktığında Chrissie sessizce sordu.

Maggie kaşlarını çatı ve elindeki fincana sarıldı. "Dürüstçe söylemek gerekirse, emin değilim. Her ihtimale karşı sesini alçak tuttu. Ses, kulübenin eski karaağaç döşeme tahtaları arasında kolayca yayılıyordu. "Size daha sonra anlatırım ama siz gelmeden birkaç dakika önce, yıllar önce neler olduğunu açıklamayı yeni bitirmişti.

Ona inanıp inanmayacağınızı bilmiyor musunuz? Bu arada Bear bana dün gece aniden ortaya çıktığını söyledi. İyi olduğundan emin olmak için uğramamı istedi.'

Maggie gülümsemeye çalıştı. "Aslında gelişiniz daha iyi bir zamanlama olamazdı, bunun için teşekkür ederim.

"Yardım etmekten mutluluk duyarım, tatlım.

Maggie konuşulanların kısa bir özetini anlatmaya devam ederken Chrissie sessizce dinliyordu.

"Peki tüm bunlar hakkında ne hissediyorsun?

"Gerçekten emin değilim ama Bear'ın ve sizin görüşlerinizi de almak isterim. "Hmm. Peki, eğer sen-'

Konuşma, Robyn'in basamakları tırmanırken sahanlıkta gıcırdayan döşeme tahtaları yüzünden aniden kesildi. "Sonra konuşuruz ama endişelenme, her şeyin yolunda olduğundan emin olacağız. Chrissie Maggie'nin kolunu güven verici bir şekilde okşadı.

Bir saat sonra, üç kadın hâlâ masada oturuyorlardı ve Robyn hiçbir hareket belirtisi göstermiyordu. Maggie kuzeninin sohbete katılmış olmasına rağmen, hatırladığı kişinin daha sessiz bir versiyonu olduğunu fark etti. *Belki de her şeye rağmen değişmişti. Ya da belki de Chrissie'nin önünde kendisi olmaktan rahatsızdır.*

Maggie isteksizce de olsa o gün hiçbir iş yapamayacağını kabul etmiş ve birikmiş işleriyle ilgili endişelerini aklının bir köşesine koymak için yoğun bir çaba sarf etmişti. Yine de, en azından Robyn'i ve önümüzdeki birkaç gün boyunca -ya da ne kadar kalmayı planlıyorsa- nerede kalacağı sorununu çözeceklerini umuyordu. Kendini kıpır kıpır hissetmeye başlamıştı, işleri yoluna koymak için can atıyordu. Başını kaldırıp saate baktı ve Chrissie'yle göz göze geldi.

İşaretleri okuyan kayınvalidesi onun bakışlarını takip etti. 'Tanrım, vakit geldi mi? Gün kendi kendine akıp gidiyor gibi görünüyor. Böyle oturup vaktini almamız işlerini halletmene yardımcı olmaz Maggie. Birkaç sıkı teslim tarihin olduğunu söylememiş miydin?

Maggie hiç vakit kaybetmeden Chrissie'nin işaretini aldı. 'Evet, evet, biliyorum. Aslında epey bir birikmişim var. Kayınvalidesine minnettar bir gülümseme fırlattı. "Bugün en azından bir siparişi daha bitirmeyi umuyordum.

"Maggie demeliydin. Robyn Chrissie'ye döndü. "Bilmiyordum, hiç bahsetmedi. Sinirlendiği her halinden belliydi.

Maggie'nin kalbi, daha önceki gergin atmosferin geri dönmesinden korkarak sıkıştı. "Sadece fırsatım olmadığı için-

Tam o sırada verandanın kapısı açıldı ve onu başka bir garip açıklamadan kurtardı. Daphne yüksek sesle havladı ve sesin geldiği yöne doğru tırıs giderek koridorda kayboldu. Kuyruğunun yere vuruşunun çıkardığı gümbürtü, onu selamlayan Bear'ın derin ses tonuna eşlik etti. Saniyeler sonra, geniş omuzları kapı aralığını dolduruyor, saçlarının asi dalgaları yüzünü çerçeveliyordu. "Şimdi bakalım," dedi, gözlerini üç kadının üzerinde gezdirdi, bakışları Maggie'ye takıldı. "İyi misiniz, hanımefendi?

"Merhaba. Gülümsedi, onu görmekten kaçınılmaz bir memnuniyet duyuyordu.

"Merhaba evlat. Ben de tam çıkıyordum ama istersen şuradaki tenekede limonlu kek var. Chrissie kendini oturduğu yerden kaldırdı.

Şerefe anne. Limonlu kek, ha? Eminim Mags buna çok sevinmiştir, şu anki favorisi bu. Bir kahkaha attı ve kendi

Karısının yanağına bir öpücük kondurdu ve omzunu sıktı. Maggie kuzeninin onları yakından izlediğini hissetti.

Maggie'yi bir telaş kapladı. Şu anki arzusuna dikkat çekmek istemiyordu. "Annenin bütün yemeklerine bayılıyorum, sen de biliyorsun. Geçen hafta yaptığın çikolatalı kek *harikaydı*.

"Teşekkürler, tatlım. Chrissie ona gülümsedi. "Dom'un favorisi.

"Benimki de, çok lezzetli. Bear lavaboya doğru ilerledi ve ellerini yıkamaya başladı. "Nasıl gidiyor Robyn?" diye sordu ona dönerek. "İyi uyudun mu?

'Her şey yolunda, teşekkürler, Ayı, ve gerçekten iyi uyudum. Bu yatak çok rahat. Ona gülümsedi ve çınlayan bir kahkaha attı.

Maggie yanılmıyorsa, kuzeninin gözlerinde ani bir ışıltı belirmişti. Bakışlarını Chrissie'ye çevirdi, Chrissie'nin kalkık kaşları onun da bunu fark ettiğini gösteriyordu. *Vay canına! Aklından bile geçirme Robyn!* Maggie'nin tüyleri diken diken oldu. Kuzeninin bir an önce dışarı çıkmasını istediğini fark etti. Bu anın geçip gitmesine izin vermeyecekti.

'Döndüğüne sevindim, Robyn'e onun için bulduğun konukevini anlatabilirsin. Hangisiydi o? Dancing Dolphin mi? Çok konforlu olduğunu duymuştum. Maggie ağzını gülümsemeye zorladı, nabızı hızlanmıştı.

"Zahmet etmen çok nazikçe Bear, ama birkaç gün burada kalabileceğimi düşünmüştüm. Robyn ona geniş bir gülümseme daha gönderdi. Davranışlarındaki güven şaşırtıcıydı. "Maggie ve ben uzun zamandır gecikmiş bir bağ kuruyoruz ve bu benim için çok anlamlı. Elini kalbine götürdü. "Ve onu görmek gerçekten çok güzeldi, konuşacak çok şeyimiz var ve ben-

'Evet, ama bizim Maggie'nin yürütmesi gereken bir işi var Robyn ve daha önce de belirttiğim gibi uyması gereken son teslim tarihleri var. Eğer eğlendirmesi gereken bir misafiri varsa bunlarla pek başa çıkamaz,' dedi Chrissie alışılmadık sert bir ses tonuyla. "Öyle değil mi, Bear? Oğluna dolu dolu bir bakış fırlattı.

"Evet, doğru. Vurgulayarak başını salladı. 'Ve The Dancing Dolphin'e gittiğinizde ona yetişme şansınız olmayacak değil ya. Sadece kasabada; neredeyse kilometrelerce uzakta.

Robyn'in gözlerinde bir miktar öfke parladı, gülümsemesi titredi. 'Evet, ama-'

"Maggie müsait olduğunda buluşabileceksiniz," diyerek araya girdi Bear.

'Oh, doğru, sanırım nereden geldiğini anlayabiliyorum. Bu detayları bana verebilirsen, Bear, hemen ilgileneceğim. Sandalyesi gürültüyle taş ocağının fayanslarına sürtünerek geri çekildi ve ayağa kalktı, yüzü sertleşmişti. "Ben gidip eşyalarımı toplayayım.

Chrissie, 'Ben de üzerimden atsam iyi olacak,' dedi. "Memnun oldum Robyn.

"Sen de," dedi Robyn ama sesinde hiç sıcaklık yoktu.

Misafirleri üst katta gözden kaybolduğunda Bear, "Bu kolay oldu," diye fısıldadı.

"Evet, benim beğenime göre biraz fazla kolay. Chrissie alt dudağını kemirirken kaşları çatılmıştı. "Bunu izlemek istiyorsun.

Chrissie'nin uyarısı Maggie'nin midesinde huzursuzluk yarattı. Kendisi de aynı şeyleri hissetmesine rağmen, Chrissie'nin onun endişelerini doğruladığını duymak bu endişelere istenmeyen bir ağırlık katmıştı.

* * *

Robyn'in çantasını arabasına atıp onlara asık suratlı bir veda ettikten sonra yola çıkmasının üzerinden kırk beş dakika geçmişti. Maggie ona müsait olduğunda arayacağını ya da mesaj atacağını söylemişti.

Bear ve Maggie birer bardak soğuk ev yapımı limonata ile bahçeye çıktılar. Temiz havanın, gözlerinin üzerinde biriken baş ağrısını gidermeye yardımcı olacağını umuyordu. Sandalyelere yerleştiler ve Maggie kuzeninin ona anlattıklarını paylaştı, Bear dikkatle dinliyordu, yüz ifadesi donuktu.

"Kafam o kadar dolu ki neye inanacağımı bilemiyorum. Bardağını masaya bıraktı, ayağa kalktı ve duvara doğru ilerleyerek manzarayı seyretti, güneş ışığı denizin üzerinde parlıyordu. Hafif bir esinti eteğinin kenarını kaldırdı, tek ses yakındaki bir yaban arısının vızıltısıydı. Daphne masanın altındaki gölgelikten bakarken Bear da ona katıldı.

"Şaşırmadım Mags, kabullenmesi çok zor. Belki de gerçeği hiçbir zaman öğrenemeyeceksin, ama şimdi bunun için endişelenmene gerek yok. Sadece aylarını yaptırmaya konsantre ol, hoşuna giden bir şey; ya da Champion'daki alıcıyla görüşmeni düşün. Olumlu, heyecan verici şeyler. Dolaylı da olsa siparişlerinizi doldurmasıyla tarihin tekerrür etmesine izin vermeyin.

Bu arada kelime oyununu mazur görün. Doldurma, ayılar; doldurulmuş oyuncaklar, geddit?' Onunla göz göze geldi, omuz silkti ve kıkırdadı.

İniltisini hemen bir kahkaha takip etti; adamın gözlerindeki pırıltıyı görmek kalbini hafifletti, güneşte kızarmış tenine karşı o kadar parlaktı ki. "Şakaların gerçekten daha iyi olamazdı.

"Ben de bunun oldukça iyi olduğunu düşünüyordum.

"Hmm. Onu saran gerginlik nihayet azalmaya başlamıştı, bu onu çok rahatlatmıştı. "Yerinde olsam günlük işimden vazgeçmezdim.

"Evet, sanırım haklısın. Bear onun yüzünü tararken nazıkçe gülümsedi, kaşları aniden çatıldı. "İyi misin? Biraz bitkin görünüyorsun. Kızın buklelerini yüzünden geriye doğru itti ve burnunun ucunu öpmeden önce gözlerinin derinliklerine baktı.

"Ben iyiyim. Muhtemelen dün gece beklenmedik ziyaretçimizi düşünmekten pek uyuyamadığım içindir. Kadın kendini ona bıraktı ve adam da kollarını onun etrafına dolayarak onu kendine yakın tuttu. Derin bir iç çekerek başını onun göğsüne yasladı, nabızı nihayet sakinleşmişti.

"Evet, bu anlaşılabilir bir şey," dedi yumuşak bir sesle ve başının üstüne bir öpücük kondurdu. 'Ama artık o yok, evimizi geri aldık; normale dönebilmeliyiz.

"Umarım. Kalbinin düzenli atışı hafifçe güven veriyordu. 'Eğer onunla karşılaşırsan, bir şeyler ayarlamak iyi bir fikir olabilir.

Eğer bir süre daha burada kalmayı planlıyorsa temel kurallar koyun. Onu ne zaman görmenin senin için iyi olacağını, buraya davet edilmeyi beklemesi gerektiğini bilmesini sağla - tabii ki onu buraya geri istiyorsan. Sanırım ona üstünlüğün sende olduğunu hissettirmelisin. Gerçekten iyi yönde değişip değişmediğini anlamanız için size bir şans vermeli. İsteyeceğiniz son şey onun tekrar saldırganlaşmaya başlaması ya da eskiden olduğu gibi sizi baltalamaya çalışmasıdır. Onun bu yönünü hiç sevmemiştim. Ama dediğim gibi, o senin kuzenin, yani bu sana bağlı.

Bear yıllar önce bir keresinde Robyn'in Maggie'yle arkadaşlarının önünde alay etmekten hoşlandığını, onu küçümsemekten zevk alıyor gibi görüldüğünü fark ettiğini söylemişti. Maggie buna o kadar alışmıştı ki farkına bile varmamıştı. Bu, kuzeninin bir parçası ve ayrılmaz bir parçası haline gelmişti; katlanması gereken bir şeydi.

"Evet, haklısın. Maggie onun gözlemlerini düşünürken başını göğsünden çekti. Robyn bu kez Maggie'yle alay etmeye kalkışmamıştı ama bunun dışında çok mu farklı görünüyordu?

Maggie bir şey söyleyemedi. Kuzeniyle yaşadığı önceki deneyimin muhakemesini gölgelemesine izin veriyor olabilir miydi?

Bear ellerini onun omuzlarına götürdü ve başını ona doğru eğdi. "Ve eğer o adamın onu takip ettiği konusunda sana söyledikleri doğruysa, o zaman belki bu tişörtlerle ilgili durumu açıklayabilir.

"Mmm. Maggie o kadar emin değildi.

* * *

Öğleden sonrasının geri kalanı sakın geçti ve Maggie üzerinde çalıştığı mor Angora ayısını bitirmeyi başardı. Bu ayının ismini Lucy koymuş ve kendi tasarladığı pembeler ve morların yumuşak tonlarındaki çiçekli kumaştan - brief'in öngördüğü gibi - onun için bir el çantası yapmıştı. Lucy'nin dans eden yeşil gözlerinden ve neşeli, gamzeli ifadesinden oldukça memnundu. Alıcının da memnun kalacağını umuyordu.

Maggie kendini işine kaptırmış olsa da, aklı sık sık Robyn'e gidiyor ve düşüncelerinin sessizliğini yırtan bir endişe kırıntısı gönderiyordu. Kuzenini hayatına geri isteyip istemediğine hâlâ karar verememişti. Yıllar önce gittiğinden beri her şey huzurluydu ama ne kadar cazip gelse de, Micklewick Körfezi'nde ne kadar uzun süre kalırsa kalsın artık ona sırtını dönemezdi. Arkadaşlarının bu duruma nasıl bakacaklarını merak ediyordu. Onlara Robyn hakkında henüz mesaj atmamıştı, kendi kendine Lucy bear'ı hallettikten sonra bu konuyu ele alacağını söylüyordu, cevaplanması gereken pek çok soru doğuracağını biliyordu. Kuzeninin neden olabileceği kaosu ilk elden görmüş olan Florrie'nin Robyn'in beklenmedik gelişi hakkında güçlü görüşleri olacağından hiç şüphesi yoktu. Florrie ve Ed yarın bir barbekü düzenliyorlardı, belki de onlara bir mesaj göndermek yerine o zaman söylemeyi beklemeliydi. Günü mahvetmek ya da Clifftop Cottage'da olduğu gibi, düşüncelerini yakında paylaşmayı umduğu mutlu sırdan uzaklaştırmasına izin vermek istemiyordu.

Saati kontrol etti. Ayı muhtemelen kırk beş dakika kadar daha dönmeyecekti, bu da yepyeni bir ayıya başlamak için zaman olduğu anlamına geliyordu. Bu düşünce Robyn'i zihninden uzaklaştırdı, onun yerine içinde bir heyecan dalgası yarattı. Bu ayı Danskelfe Kalesi'nden Leydi Carolyn Hammondely tarafından verilen sekiz adetlik siparişin ilkiydi.

daha az. Emma Bramley gibi Lady Carolyn de Maggie'nin *Coast and Countryside Crafters*'daki röportajını görmüş ve tasarımlarına aşık olmuştu. Sonuç olarak, Caro - Maggie'ye kendisine hitap etmesini söylemişti - şatonun tatil evleri için bir ayı koleksiyonu talep etmişti; tek şart, karakterin tasarımının hangi ev için tasarlandıysa onunla bir bağlantı taşımasıydı. Maggie, en yumuşak kaşmirden kızıl renkli bir parçayı parmaklarının arasında ovuşturarak, "Bracken Lodge" için bir ayıyla başlamayı düşündü. Ama şu anda şerbetli limonlar onu çağırıyordu ve buna karşı koyamadı.

TWENTY-THREE

Güneş Samphire Kır Evi'nin temiz arka bahçesine vuruyordu. Ed'in şu anda bulunduğu barbeküden çıkan duman, yan taraftan gelen yeni kesilmiş çim kokusuyla birlikte havayı dolduruyordu. Ağaçlarda kuşlar cıvıldaşırken martılar da uzaktan ötüyordu. Çitlerin, çitlerin ve çardağın etrafına dizilmiş nefis pastel tonlardaki kiraz kuşları, çiçek açmış bordürler ve saksılarla alan parlak ve yazlık görünüyordu. Vardıklarında doğruca Ed'in yanına giden Bear, şimdi elinde bir şişe birayla ayakta duruyor, ikili bir şeyler hakkında kıkırdıyordu. Gerty'den coşkulu bir selam alan Daphne de köpek dostunu takip etti ve ikili barbekünün görüş mesafesine yerleşti. Salyaları hemen akmaya başladı.

Maggie, mavi ve beyaz peçeteler ve denizin tonlarında tabak çanakla donatılmış, ortasında tamamlayıcı tonlarda çiçeklerle dolu bir kavanoz bulunan, hoş bir deniz kenarı temasına sahip masaya doğru ilerledi. Masa çoktan yiyeceklerle dolmuştu ve Maggie, her türlü hava koşuluna uygun rattan kanepede Lark'ın yanına oturmadan önce, katkı olarak getirdiği Caprese salatası tabağı ve lahana salatası için bir yer açtı. Stella tam karşıda oturuyordu, halter yakalı maksi elbisesi ve tasarım güneş gözlükleriyle son derece şık görünüyordu, güneş ışığı her zaman taktığı elmas yıldız şeklindeki küpelerinde parılıyordu.

"Al bakalım, Mags. Florrie ortaya çıktı ve ona buz küpleriyle dolu büyük bir bardak bulanık limonata uzattı. Bir dilim limon ve bir dal nane ile süslenmişti.

'Ooh, teşekkürler, Florrie. Çok güzel görünüyor. Maggie bir yudum almak için sabırsızlanıyordu, tamamen susuzluğunu giderici görünüyor ve limon aromasıyla doluydu.

Sabahtan beri aşırıyordu. Ağzı tükürükle doldu, hemen içine daldı, tat tomurcukları coşku içinde dans ediyordu. 'Mmm. Oh, vay canına! Ve tadı daha da güzel.

"Bunu duyduğuma sevindim. Ed bu sabah geldi.' Florrie parlak bir gülümseme verdi. Mercan renginin görkemli bir tonunda broderie anglaise diz boyu bir elbise ve kontrast oluşturan lacivert güverte ayakkabıları giymiş, koyu renk saçlarını kulaklarının arkasına toplamıştı.

"Hâlâ sağlığına dikkat ediyor ve hiç şarap içmiyor musun, Mags? Stella parlak, sarı atkuyruğuna bir fiske vurarak sordu.

Maggie, Florrie'nin gözlerinin üzerinde olduğunu hissetti. Ağız dolusu limonatasını yuttu, turuncgillerin tadını çıkardı ve başını iki yana salladı. "Her ne kadar cazip gelse de, buradan çıktıktan sonra doğruca dikiş odama gideceğim, bu yüzden kafamı rahat tutmam gerek. Hiç de cazip değildi, bir kadeh şarap düşüncesi bile midesini bulandırıyordu ama ikna edici görünmek istiyordu. "Siparişlerim büyük bir hızla artıyor ve yarın Champion'ın alıcısıyla yapacağım toplantıdan önce mümkün olduğunca çok siparişi yetiştirmeye çalışıyorum, bu da içkiden uzak durmak için bir başka neden. Danskelfe Kalesi komisyonunda biraz ilerleme kaydedersen kendimi daha az baskı altında hissedeceğim. İlk ayıyı neredeyse bitirdim, ona "Bracken" adını verdim. Gevezelik mi ediyordu? Merak etti. Arkadaşının şüphelerini uyandıracak çok fazla bilgi mi veriyordu? Ne de olsa Stella ince ayarlı bir adli zekâyâ sahip bir avukattı ve insanlardan gerçeği öğrenme konusunda son derece yetenekliydi. Ama bu Maggie'nin kendi kendine söylediği bir *yalan* değildi - gerçekten de eve döndüğünde dikiş odasına geri dönmek niyetindeydi - ama gerçeğin *tamamı* da değildi. *Tanrı aşkına, her şeyi fazla düşünmeyi bırak, kadın!*

Stella onu rahatlatmak için sadece başını salladı ve "Ne demek istediğini anlıyorum. Ben sadece birkaç Pinot spritzer ile yetineceğim," dedi. Göstermek istercesine bardağını kaldırdı. 'Bu sabah erkenden kalktım, böylece yarınki duruşmanın özeti üzerinde çalışmaya başlamadan önce bir koşu sığdırabildim. Eve döndüğümde hala yapmam gereken bazı hazırlıklar var, bu yüzden aklımı başımda tutmak istiyorum.

'Evet, bunu kesinlikle anlayabiliyorum - aklını başında tutmak isteme kısmını, koşma kısmını değil. Düşüncesi bile kötü! Maggie bir kahkaha attı. Stella'nın herhangi bir şey için aşırı hazırlıklı olmaktan daha azını yapabileceğini düşünemiyordu. Azimli, odaklanmış ve profesyonel olmasıyla kısa sürede ün kazanmış, bu da kariyerinin çok hızlı bir şekilde yükselmesini sağlamıştı.

Kendisinden birkaç yıl önce baroya çağırılmış olan bazı oda arkadaşlarının üzüntüsü.

Florrie'nin bakışlarının ağırlığının her zaman farkında olan Maggie, bu çekime daha fazla karşı koyamadı. Arkadaşına doğru baktı ve bilmiş bir bakışla dolu bir çift kahverengi gözle karşılaştı. İkili bir gülümseme paylaştı, Maggie'nin sırrından bahseden söylenmemiş sözler aralarında dolaşıyordu.

Maggie hâlâ gülümseyerek Lark'a döndü ve onun pembe ve mavinin yazlık tonlarındaki kat kat muslin elbisesini, boncuklarla süslü uzun, dalgalı sarı saçlarını ve omuzlarının etrafından sarkan ince örgülerini inceledi. Her zamanki gibi, etrafında başka dünyalara ait bir hava parıldıyordu. "Peki ben burada oturmuş kızarmış bir domuz gibi görünürken siz üçünüz nasıl oluyor da bu sıcakta bu kadar soğukkanlı ve sakın görünmeyi başarabiliyorsunuz? Maggie eliyle kendini yelpazeleyerek kıkırdayarak sordu. Domates rengi keten elbisesinin içinde kendini umduğu kadar serin hissetmiyordu.

Lark ya da Stella cevap veremedi bir ses araya girdi. 'İyi kızarmış domuzlar hakkında ne diyordun? Bu unvanı hak eden biri varsa, o da benim sanırım.

Döndüklerinde Jasmine'i gördüler; sıcaktan bunalmış gibiydi, saçlarının perçemi alnına yapışmıştı ve yüzü terden parlıyordu. Elinde bir kek kalıbı vardı.

Bunu mutlu merhabalar ve hoş geldiniz gülümsemeleri izledi.

"İkiniz de öyle görünmüyorsunuz, ikiniz de muhteşem görünüyorsunuz," dedi Lark.

'Pfft! Şimdiden zor şeylere mi başladın, Lark? Jasmine çantasını omzundan indirip Stella'nın yanındaki koltuğa çökerken güldü. 'Vay canına, ne sabahtı ama! Telefon durmadan yeni kek siparişleri ile çalışıyor; Jenny Wislade için olanı asla bitiremeyeceğimi sanıyordum! Kelimenin tam anlamıyla buraya koşmak zorunda kaldım. Kek kalıbını aralarındaki masaya kaydırды.

"O zaman bu hangi tasarımı?" diye sordu Maggie.

'Büyük bir çift meme; bir iş arkadaşı için falan. O ve iş arkadaşlarının hepsi bunun için para verdi. Jasmine kendini serinletmek için mavi beyaz çizgili tişörtünün yakasını karıştırmaya başladı. "Lanet olsun, ter içinde kaldım.

Stella spritzer'ının üzerine sıçradı. 'Ne? Büyük bir çift göğüs gibi görünen bir pasta yapmak zorunda mıydın?

"Bizi kandırıyorsun," dedi Lark

kıkırdayarak. "Yapmıyorum, biliyorsun.

"Vay canına. Sadece meme miydi, başka bir şey değil miydi?" diye sordu Florrie. "Peki şekillerini yapmak garip hissettirmedi mi?"

Jasmine onların şaşkın ifadelerine güldü. "Şey, onları yapmayı bitirdiğimde pek düşünmedim; sanırım o zamana kadar oldukça iyi işlenmişlerdi. Herhangi bir şey olabilirdi; bir araba, bir gül ya da düzenli olarak yaptığım başka bir şey. Sadece işi bitirmeye odaklanmıştım.

"Yeterince makul," dedi Lark, eğlenerek.

Barbekünün yanında Bear ve Ed sohbetlerine son verip kadınların konuşmalarına kulak kesildiler.

Jasmine umursamaz bir tavırla devam etti. "Evet, parasını aldığım sürece ne tür bir pasta yapmam gerektiği umurumda değil; bu da Zak'in o çok heyecanlandığı futbol kursuna gitmesi ve Chloe'ye yeni bale ayakkabıları alması için para ayırabileceğim anlamına geliyor.

Maggie'nin kalbi arkadaşı için sıkıştı. Çocuklar Jasmine'in dünyasıydı ve Jasmine onların yokluk çekmemesi ya da babalarının kaybını hissetmemesi için saatlerce çalışıyor gibiydi. Maggie, Jasmine'in ailesinin yardım ettiğini biliyordu ama Jazz'ın gururu, maddi olarak kabul etmeye hazır olduğu şeylerin bir sınırı olduğu anlamına geliyordu.

"Tasarıma nasıl başladığınızı sorabilir miyim?" Stella sordu.

Maggie limonatasından bir yudum alarak dinledi, güneş ışınları sıcak ve yatıştırıcı bir şekilde tenini okşuyordu. Florrie'nin barbeküsü daha iyi bir zamanlama olamazdı, bu sayede zihni Robyn'le ilgili düşüncelerden biraz olsun uzaklaşmıştı. Dün gece olmasa bile en azından bu sabah kuzeninden haber alamamış olmasına şaşırmıştı ama şu ana kadar telsiz sessizliği vardı. Maggie rahatlamakla temkinli olmak arasında gidip geldi. Robyn'in kamburunu çıkarıp şehri terk ettiği umuduyla oyalanmaya cesaret edemiyordu. Öyle olsaydı pek çok sorun çözüldü, diye düşündü iç çekerek.

Jasmine'in iyi zamanlanmış cevabı, zihninin bu istenmeyen yolda daha fazla dolaşmasını engelledi.

Çok basitti. Tek yaptığım büyük kare bir pasta tabanı yapmak ve göğüsleri üstüne yerleştirmektir; çift D kup için mükemmel olan birkaç teneke kutuyu kullanarak onları ayrı ayrı yaptım. Daha sonra, üstüne biraz et kaplı fondan krema döktüm ve omuzlarla harmanladım. Daha sonra, güzel bir desenle önceden basılmış fondan kremasından yapılmış bir sütyen ekledim, süslemek için biraz fondan dantel yaptım,

fondan bir fiyonk ekledi. Bu kadar kolay.' Jasmine omuz silkti. 'Ve göğüslerin, aldığım bazı zor isteklerle kıyaslandığında çocuk oyuncağı olduğunu söyleyebilirim.

Bear başını geriye attı ve kahkahalarla kükredi. 'Bahse girerim bu kelimeleri bir arada duyacağını hiç düşünmemişsindir, değil mi Ed? "Memeler bir esintiydi."

"Bilmeni isterim ki dostum, bu benim düzenli olarak kullandığım bir ifade," dedi Ed düz bir yüzle, bu da bir dizi woah ve whoops'u tetikledi.

"Wey-hey, Florrie! Stella yaramazca bir kıkırdama çıkardı.

"Eğer durum buysa, sana bir daha aynı gözle bakamayacağım, Florrie. Maggie'nin omuzları neşeyle titriyordu.

Florrie'nin yanaklarında iki pembe nokta belirdi. "Kendinize gelin, millet. Ve benim yanımda bu kelimeleri hiç kullanmadı, size söz verebilirim. Kimin memelerinden bahsettiğine dair en ufak bir fikrim yok. Sadece bir çift küçük kızarmış yumurtam var, o yüzden kesinlikle ben olamam.

"Belki de bu yüzden Ed onların esinti olduğunu düşünüyor," dedi Jasmine ona arsız bir sırıtışla. 'Bundan böyle "Florrie Breezy-Boobs" olarak bilineceksin. "Umarım öyle olmaz," dedi Florrie, gülmek için kendini zor tutarak ve

Başını. "Her neyse, sana ne içireyim Jazz?

"Ooh, güzel, soğuk bir bira iyi olurdu, teşekkürler. Annem ve babam çocukları oyun partisine götürüp getirecekler, ben de araba kullanmak zorunda kalmayacağım. Birkaç saatliğine gevşeyebilme ihtimali karşısında hissettiği rahatlama hiç de yanlış değildi. "Oh, sana bu çikolatalı pastayı vereyim. Bu sabah çocuklar kalkmadan önce yaptım. Öne doğru eğildi ve kutuya uzandı.

Nefis. Teşekkürler Jazz, ama gerçekten gerek yoktu, ne kadar meşgul olduğunu biliyoruz. Florrie teklif edilen pastayı aldı.

'Süslü bir şey değil, kapağı çıkardığınızda göreceksiniz. Yaptığım kaba işi örtmek için neredeyse bir kutu Malteser kullandım. Jasmine sırıttı.

"Eminim çok lezzetli olacaktır, tıpkı senin pastalarının her zaman olduğu gibi. Florrie mutfaka gitmeden önce gülümseyerek karşılık verdi.

'Her neyse, göğüslere dönersek, Florrie kızarmış yumurtaları olduğunu düşünüyorsa, benimkilere ne diyeceğini düşünmekten korkuyorum, acınacak haldeler. Dürüstçe söyleyebilirim ki çocuk sahibi olmak vücuduma iyi gelmedi; küçük böcekler tarafından harap edildi,' dedi Jasmine.

"Benimkiler dev karpuzlar gibi," dedi Maggie parmağıyla hassas göğüslerini dürterek, içten içe onun umurunda bile olmadığını düşünerek

Küçük bir Marsay bebeğın onlara ne gibi zararlar verebileceğı umurunda bile değildi, bir çift kuru üzüm kadar buruşuk olabilirlerdi. Önemli olan tek şey, kendi küçük yavrusunu kollarında tutarken hissetmeyi umduğu sevinçti. Yüzüne mutlu bir gülümseme yayılırken kalbi bu düşünceyle sıçradı.

"Konuşmayı hangi yöne çevirdiğine bir bak, Jazz. Stella kaşlarını kaldırarak sırttı. "Ve sana şunu kesinlikle söyleyebilirim ki, vücudumun çocuklar tarafından tahrip edilmesi konusunda asla endişelenmem gerekmeyecek, çünkü bu dünyada çocuk sahibi olmamın hiçbir yolu yok. Stella başını vurgulu bir şekilde sallayarak sözlerini bitirdi. "Kesinlikle hayat planımda yoklar.

"Ünlü son sözler falan, Stells. Jasmine sırtarak karşılık verdi ve Stella'yı omzuyla dürttü.

Stella homurdandı. "Bu gerçekleşmeden önce cehennemde dondurma servisi yapıyor olacaklar, sizi temin ederim! Stella'nın yüzündeki dehşet ifadesi hepsinin kahkahalarla gülmesine neden oldu.

Maggie arkadaşının tepkisini gözlemledi, elini zar zor görünen kendi yumrusunun üzerinde gezdirdi. Bundan kaçış yoktu, anne olma düşüncesi bile Stella'yı açıkça dehşete düşürüyordu, ama Maggie'nin Stella'nın vaftiz annesi olma olasılığı karşısında mutluluktan havalara uçacağına dair sinsi bir şüphesi vardı.

TWENTY-FOUR

'Pekala, kendinize bir tabak alın; masanın hemen ucundalar. Artık herkes burada olduğuna göre servis yapabiliriz. Florrie, Gerty ve Daphne'nin dikkatli bakışları altında bir kase patates salatasının folyosunu çıkarıyordu; Ed'den barbeküde her şeyin hazır olduğu haberini almıştı. Arkadaş grubuna Jean Davenport da katılmıştı. Yetmişli yaşlarındaydı ve hayatının büyük bölümünde Happy Hartes Kitabevi'nin sadık bir müşterisi olmuştu. Florrie ve Ed'in iyi bir arkadaşı olmuştu, tıpkı Kuzey Yorkshire lehçesiyle yazmasıyla ünlü, ülke çapında saygı duyulan bir yazar ve şair olan oğlu Jack Playforth gibi. Ayakları yere basan ve kuru, kuzeyli mizah anlayışıyla yemek sonrası konuşmacılar arasında popüler olan Jack de barbekü davetini kabul etmişti.

Florrie ve Ed kitapçının işletmesini devraldıklarından beri bir kitap kulübü kurmuşlardı; Jean -her zaman kullandıkları resmi Bayan Davenport yerine artık kendisine hitap etmelerini istiyordu- bu kulübü büyük bir şevkle yönetirken, Jack de düzenli olarak son derece popüler olan ve bir zamanlar zor durumda olan kitapçının ticaretini artırmaya yardımcı olan okumalar yapıyordu. Ed'in büyükbabasının yakın arkadaşı olan Jean, onun kaybıyla çok sarsılmıştı ama kitapçıyla olan ilişkisi ona yeni bir hayat vermiş gibi görünüyordu. Ailesini aramak için Micklewick Körfezi'ni ziyarete gelen ve uzun zamandır kayıp olan oğlu Jack'i bulması mutluluğunu tamamlamıştı ve ikili o zamandan beri kayıp zamanı telafi ediyordu. Jack'in tabağına yemek doldururken annesine gösterdiği ilgi Maggie'nin kalbini ısıtmıştı.

"İkiniz için de ufukta yakışıklı genç erkekler yok o zaman? Jean, Lark ve Jasmine'e bakarak sordu. O da masada onlara katılmıştı. 'I

"İşinle evli olduğunu biliyorum, Stella, tatlım, bu yüzden seni bu soruyla rahatsız etmeyeceğim. Nazikçe gülümsedi.

"Evet, tam isabet, Jean; çalışmakla çok meşgulsün. Stella bir çatal dolusu kuskus almadan önce gülümsedi.

"Benim için doğru zaman değil Jean, ayrıca acelem de yok," dedi Lark.

"Nate'in de olmaması iyi oldu," dedi Jasmine domuz pirzolasını keserken. "Zavallı çocuk yıllardır Lark'ı bekliyor, bir azizin sabrına sahip.

Lark iyi huylu bir şekilde başını salladı. "Kiminle birlikte olmam gerekiyorsa, doğru zaman geldiğinde bana kendini gösterecektir.

'Ve gezegenler benim için de aynı hizaya gelmedi, ya da olması gereken her neyse, Jean, aradığımdan değil. Şu anda bir erkek için çok meşgulüm, zaten zahmet edemem de,' dedi Jasmine.

"Ooh, bu bana bir şey hatırlattı," dedi Jean, gözleri kocaman açılmış bir halde. "Aylık WI toplantılarından birinde kimin konuşma yapmak istediğini asla tahmin edemezsiniz? Jean, Micklewick Bay topluluğunun aktif bir üyesiydi ve çeşitli kulüp ve topluluklarda yer alıyordu. "Aslında, asla tahmin edemezsiniz, bu yüzden size söylemem gerekecek.

Stella inledi. "Lütfen Ando Taylor olduğunu söyleme.

"Hayır, daha da az olası biri. Jean etrafındaki ilgili yüzlere baktı, gözleri dans ediyordu. "Gary Forster'dan başkası değil.

Jasmine'in yüzü düştü. 'Neden bir WI toplantısında konuşma yapmak istiyor ki? Yani, Kadınlar Enstitüsü'nün ilgisini çekecek ne söyleyebilir ki?

Stella soğuk bir tavırla, "Ya da herhangi birinin ilgisini çekecek bir şey," dedi.

Maggie onun adının geçmesiyle irkildiğini hissetti, park yeri hakkındaki yorumlarının anıları yeniden canlandı. Adamın sinir bozucu olmaktan gerçekten heyecan duyup duymadığını merak etti.

"Ooh, detayları paylaş Jean," dedi Florrie.

'Şey,' Jean çatal ve bıçağını tabağına bıraktı, 'başkanımız Miriam'a gelip araba kullanma ve insanların sınavı geçtikten sonra edindikleri kötü alışkanlıklar hakkında bir konuşma yapmasının *mükemmel* bir fikir olacağını düşündüğünü söyledi, inanır mısınız? Belli ki özellikle kadınların araba kullanmasına vurgu yapacaktı.

"Şaka yapıyor olmalısın. Maggie gözlerinin büyüdüğünü ve ağzının açık kaldığını hissedebiliyordu.

Topluluğun kadın üyelerinin en kötü suçlular olduğunu iddia etti ve son zamanlarda bazılarının yolun kuralları hakkında "küçük bir hatırlatma" - onun sözleri, benim değil - almasının faydalı olacağını fark etmişti. Birkaç kullanışlı park ipucu ve tavsiyesi de vereceğini söyledi.

İnançsızlık nefesleri takip etti.

"Arsız piç... şey, domuz," dedi Jasmine, daha önce küfrettiğini hiç duymadığı Jean yüzünden dilini yumuşatarak.

Jack çakıllı Kuzey Yorkshire aksanıyla, 'O benden daha cesur bir adam,' dedi.

'Evet, bunun için cesur bir kelime var. Yine de doğru kelime olduğundan emin değilim,' dedi Bear, Maggie'nin gözünü yakalayarak. "Daha çok aptal gibi.

"Sürüş eğitmeni olmasının onu böyle bir konuşma yapmak için ideal bir aday haline getireceğini, ilgilenen herkese tazeleme dersleri vermekten mutluluk duyacağını söyledi. Jean etrafındaki yüzlere baktı, hepsinin yüzünde mutlak bir inançsızlık ifadesi vardı. "Bundan ne çıkarıyorsunuz?

Florrie, 'Bu adam çok sinirli,' dedi. 'Yaralanmaya hakaret eklemek için, iş için de çığırkanlık yapıyor gibi görünüyor. Yanak!'

"Kim olduğunu sanıyor bu?" diye sordu Lark, soluk yeşil gözleri parlayarak, alışılmadık bir şekilde sinirli görünüyordu.

"Miriam'ın ne kadar kızgın olduğunu belli etmemek için elinden geleni yaparak teklifini kibarca reddettiğini öğrendiğinde şaşırmayacaksınız. Jean Maggie'ye döndü ve elini genç kadının koluna koydu. "Konuyu açtığım için üzgünüm tatlım ama geçen gün sokakta seninle nasıl konuştuğunu torunundan duymuş. "Mansplaining" demişti sanırım Sophie buna. İğrenmişti. Böylesine kadın düşmanı bir davranıştan sonra, toplantılarımızdan birine adım atma şansını elde etmesine imkân yoktu. Tabii, hanımlar böylesine küstah bir bakış açısına sahip olduğu için hak ettiği cezayı vermeyi bitirdikten sonra yüksek ve cırtlak bir sesle ayrılma riskini almak istemiyorsa. Elini ağzına götürdü ve muzip bir kahkaha attı.

'WI'ya git,' dedi Stella, Jean'i yumruklayarak.

"Sana sataştığını duyduğuma üzüldüm, Mags," dedi Jasmine, sinirli bir ifadeyle.

'Hey, endişelenme. Sadece kendini hindi gibi gösterdi'. 'O kadar da zor değil,' dedi Jasmine.

"Ancak merak ettiğimiz şey, siz güzel genç kadınlardan herhangi birinin bir konuşma yapmak isteyip istemediğiydi. Ne de olsa hepiniz "ortalığı kasıp kavuruyorsunuz" - ki bence

Sophie yaptığınız iş için doğru terimin bu olduğunu söylüyor ve hepimiz bu konuda daha fazla şey duymak isteriz.

Maggie cep telefonundan gelen ping sesiyle konuşmanın dışına çıktı. Telefonu eline aldı ve ekrana dokundu, kalbi anında yerinden çıkacak gibi oldu. Mesaj Robyn'den gelmişti. Mesajı okumak istemeyerek telefonunu tekrar yerine koydu.

"Her şey yolunda mı Mags?" diye sordu Florrie, yüz ifadesinden anladığı kadarıyla. 'Evet, iyi misin tatlım? Çok solgun görünüyorsun,' dedi Jean. "Mags?" dedi Stella, koltuğunda öne doğru oturarak.

Maggie elini ensesinde gezdirerek yorgun bir iç geçirdi. "Robyn Cuma günü evimize geldi. Etrafındaki arkadaşlarının şok olmuş yüz ifadelerine baktı.

"Yapmadı! Florrie'nin yüzü inanmazlığın resmiydi.

"Geldi ama dün ayrıldı. Maggie, Jolly'den eve döndüğünde Robyn'i Bear'la birlikte evinde bulduğu gecedan bu yana neler geçtiğini anlatmaya devam etti.

"Peki sen bu konuda ne hissediyorsun Mags? Florrie arkadaşının söylediklerini dikkatle dinlerken tabağını masaya bırakmıştı.

Maggie alt dudağını kemirerek vereceği yanıtı düşünmek için bir an bekledi. "Dürüst olmak gerekirse karışık. Ona inanmak istiyorum ama geçmişte olanlardan sonra..." Maggie omuz silkti. "Onunla ilişkiye girmeye pek hevesli değilim.

'Bunun için seni suçlayamam, çiçek,' dedi Jasmine.

'Sanırım ona bir şans daha vermekten zarar gelmez, değişmiş olabilir. On iki yıl uzun bir süre. Maggie'nin Lark'tan beklediği yanıtı nazik bir gülümseme eşlik etti.

"Ama bunu yaparsan, adımlarını dikkatli attığından emin ol," dedi Stella, yüzü son derece ciddiydi. "Ona bir santim bile verme.

"Çok doğru. Eğer Stella bu öneriden etkilenmiş görünmüyorsa, Jasmine daha da az etkilenmiş görünüyordu.

Maggie Florrie'ye baktı. Maggie'nin konuştuğu süre boyunca Florrie'den çıt çıkmamıştı, yüz ifadesi alışılmadık derecede kasvetliydi. "Florrie, ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Florrie yavaş bir nefes aldı. 'Bu senin kararın Mags, yine de dikkatli olma konusunda Stella ve Jazz'a katılıyorum. Neye karar verirsen ver, hepimiz senin için buradayız. Maggie'nin bakışlarını tuttu. "Bunu sakın unutma.

"Öyleyiz, çiçeğim. Lark, Maggie'nin elini sıktı ve o yumuşak gülümsemelerinden birini takındı.

Florrie'nin gözlerindeki endişe Maggie'yi biraz tedirgin etmişti ve tenine bir ürperti yayıldı. "Unutmayacağım.

TWENTY-FIVE

Pencere kenarındaki vazoda duran bezelyelerin kokusu odanın içinde dolaşırken, Clifftop Cottage'ın mutfağının serinliği, tüm öğleden sonra acımasızca vuran güneşin parıltısına karşı hoş bir soluklanma sundu.

"Harika bir barbeküydü," dedi Bear uykulu bir şekilde, geniş bir esnemeye teslim olurken kelimeleri uzadı. "O biralar ve güneşin altında birkaç saat oturmak müthiş bir kombinasyon; biraz kestirsem iyi olacak. Kendini uyandırmak için elini hızlıca yüzüne sürdü.

"Harikaydı, Florrie ve Ed çok iyi ev sahipliği yapıyorlar. Maggie arabasının anahtarlarını şifonyerin üzerindeki tabağa attı ve Ed'in ne kadar yakışıklı görüldüğünü düşünerek ona döndü. "Cuppa? Ya da kahve? Bir kafein vuruşu seni biraz uyandırmaya yardımcı olabilir.

Daphne su kabını gürültülü bir şekilde yalamayı bıraktı ve bir "harumph" ile taş ocağı karolarının üzerine yığıldı.

Bear, Maggie ile arasındaki boşluğu kapattı. Ellerini Maggie'nin omuzlarına koyarak dudaklarına sıcak bir öpücük kondurdu ve Maggie'nin kalbi küt küt atmaya başladı. "Biraz uzanmak için üst katta bana katılmayı düşünmez misin? Kaşlarını salladı, gözleri baştan çıkarıcı bir şekilde parıldıyordu.

"Uykum var dediğini sanıyordum. Maggie ellerini adamın sert göğsüne dayadı ve ona gülümsedi. Adamın mavi gözlerini ve uzun kirpiklerini, güneşin daha da açık hale getirdiği saç uçlarını gördüğünde kalbi bir kez daha çarptı. Yıllar geçtikçe ondan daha çok etkileniyor gibiydi.

'Şey, *uykulu* olmak var, bir de *uykulu* olmak var. Ayrıca, senin için her zaman uyanabilirim. Onu tekrar öpmeden önce gülümsemesi daha da büyüdü, bu sefer daha uzun sürdü ve içinde havai fişeklerin patlamasına neden oldu.

"Hmm. Böyle söyleyince..."

Tam o sırada çantasından çalan cep telefonu kalbinin sıkışmasına neden oldu. 'Ughh! Bu kim olabilir?' Annesi ve Robyn en olası adaylar olarak aklından geçti. Kuzeninden gelen mesajı hâlâ açmamıştı.

'Her kimse, bekleyebilir Mags. Hadi, şimdi sen ve ben zamanı. Bear onun elini tuttu ve kapıya doğru götürmeye başladı.

'Annem olabilir...'

"Onu daha sonra arayabilirsin, aldırılmaz.

"Doğru. Ailesi, Clare ve Pepe D'Angelo, babasının ailesinin geldiği Toskana'daki güzel bir sur kasabası olan Anghiari'de teyzesi ve amcasının yanında kalıyorlardı. Babası kötü bir zona hastalığından kurtulana kadar önümüzdeki bir ay boyunca orada kalmayı planlamışlardı. İkisi de dinlenmek için sabırsızlanıyordu. Daha o sabah annesinden hepsinin iyi olduğunu ve güzel vakit geçirdiklerini söyleyen bir mesaj almıştı, şimdi düşününce arayanın annesi olduğundan şüpheleniyordu.

"Peki, o zaman neden ateşli bir adamı bekletiyorsun?" Onu merdivenlerden yukarı çıkarırken yüzünde orantısız bir sırıtma belirdi.

* * *

Maggie yüksek bir gümbürtü sesi ve ardından Daphne'nin havlamasıyla uykusundan uyandı. Gözlerini kırıştırarak açtı, yönünü bulana kadar bir an için kafası karıştı. Yatak odasının perdeleri açıktı ve pencereden içeri güneş ışığı giriyordu. Ayı'nın koluna sokulmuştu, hareket edemeyecek kadar rahattı.

Gümbürtü tekrar geldi, ardından Daphne'den daha acil bir havlama sesi daha geldi. Bear onun yanında kıpırdandı.

"Neden biri kapıyı yumrukluyor?" Kolunu başının üzerine attı, sesi uykudan ağırlaşmıştı.

"Hiçbir fikrim yok ama gitmelerini diliyorum. Maggie ona daha da sokuldu.

"Burada uzanalım ve içeride değilmişiz gibi davranalım. "Mmm. Bu fikri sevdim."

Bu kez kulübenin arka tarafındaki kapıya daha fazla vurulunca Daphne havlama **k r i z i n e** girdi. 'Merhaba! Merhaba! Kimse var mı

Evde misin?" diye seslendi tanıdık bir ses.

Maggie elini alnına götürdü ve inledi. "Buna inanamıyorum! Bu Robyn. Bahse girerim daha önce arayan oydu.

"Çok ısrarcı, hakkını vermeliyim. Bear çarşafı geriye attı ve kot pantolonunu çekti.

Öyle değil mi?

Maggie sahanlığa doğru ilerlerken, Bear ve Robyn'in mutfaktaki sesleri arasında karmakarışık buklelerini savurdu. Aceleyle atılıp yere fırlatıldığı için oluşan kırıksıklıkları görmezden gelerek elbisesini çabucak tekrar giydi.

"Robyn. Mutfığa girerken ağzını gülümsemeye zorladı ve yükselen öfkesini sesinden uzak tutmak için elinden geleni yaptı.

"Merhaba Maggie. Rahatsız ettiğim için özür dilerim, sadece mesajımı alıp almadığımı merak ettim'.

Robyn'den daha önce aldığı mesaj aklına geldi; hala okumamıştı. "Bir süredir telefonumu kontrol etmedim. Maggie'nin gözleri kapının yanında duran çantalara gitti. Bakışlarını kuzenine çevirmeden önce Bear'a şaşkın bir bakış fırlattı.

"Küçük bir sorunum var. Robyn rahatsız bir şekilde ayaklarını sürüyerek yürüdü. "Ben çaydanlığı yakayım," dedi Bear, Maggie'ye zar zor fark edilebilen bir

Ağa'ya doğru yürürken kaşlarını kaldırdı.

Maggie masada bir sandalye çekti ve üzerine yığıldı. Robyn'in söyleyeceklerinden hoşlanmayacağına dair içinde korkunç bir his vardı. Dikiş odasına geri dönme planlarına gelince, onlara veda öpücüğü verebileceğini düşündü.

* * *

Robyn son bir saat yirmi dakikadır elinde tuttuğu buruşuk mendil topuyla burnunu sildi. Sarsıntılı bir iç geçirdi. "Gördüğünüz gibi, gidecek hiçbir yerim yok. Maggie'ye baktı, gözleri ağlamaktan kızarmış ve şişmişti.

Maggie elini göğsüne bastırarak arkasına yaslandı. "Bunu beklemiyordum. Bear'a baktı ve onun da kendisi kadar şaşkın görüldüğünü gördü. Robyn birkaç gün içinde ikinci kez oldukça ağır bir haber vermeyi başarmıştı.

'Tek değilsiniz, bu yüzden buraya, Micklewick Körfezi'ne geldim. Başka nereye gidebileceğimi düşünemedim, özellikle de annemin durumu bu kadar sıkıntılıyken. Ama senin burada olman... aile...' Robyn küçük bir omuz silkti ve burnunu biraz daha sildi.

Maggie kuzenini yakından inceledi. Anlayabildiği kadarıyla, kuzeninin samimi olmadığını gösteren hiçbir şey yoktu. Olanları anlatırken harap olmuş görünüyordu; bunu kabullenmek çok zordu. Yaşadığı şey korkunç olmalıydı. Maggie ona karşı bir sempati duymaya başladı.

TWENTY-SIX

Robyn'in başlangıçta "pillerini şarj etmek" için birkaç günlüğüne uzaklaştığına dair anlattığı hikâye gerçeklerden olabildiğince uzaktı. Nedense bu Maggie için sürpriz olmamıştı.

Tam da bu koltukta oturup Robyn'in içini dökmesi için hazırlanmasının üzerinden sadece bir gün geçmişti, bu da ilk başta üzerine çöken déjà vu hissini açıklıyordu. Kuzeni, son altı yıldır kocası olan John'la yaşadığı pek de mutlu olmayan hayatı anlatmaya başladığında o ve Bear dikkatle dinlemişlerdi.

Onunla asistanlık işi için görüştüğünde tanışmışlardı. Görevi kabul ettikten üç ay sonra çıkmaya başlamışlardı ve her şey en başından beri sıcak ve heyecanlıydı. John başlangıçta onun iş zekâsından etkilendiğini söylemiş, onu "bir çivi kadar keskin" olarak tanımlamış ve ona hemen aşık olduğunu söylemişti. Her şeye rağmen ilişkileri iyi başlamıştı; John ona pahalı hediyeler yağıdırıyor, onu lüks otellere götürüyor ve son dakikada Paris ve Roma gibi şehirlere geziler düzenliyordu. Bir yıl sonra gösterişli bir törenle evlenmişler, lüks bir yatla Akdeniz'i dolaşarak geçirdikleri balayıyla da bunu taçlandırmışlardı. Maggie, akrabalar arasındaki kötü duygular nedeniyle ailenin kendi tarafının davet edilmediğini varsayıyordu, ancak kısa bir süre için aklından bu haberin annesine ulaşmamış olmasının garip olduğu geçmişti. Robyn'in anlattığına göre John başarılı bir iş adamıydı, kendisinden on iki yaş büyüktü ve ilk tanıştıklarında birkaç köklü şirketin CEO'suydu. Ayrıca daha önce iki kez evlenmişti ve beş çocuk babasıydı - biri ikiz olmak üzere üçü ilk eşinden, ikisi de ikinci eşinden. Robyn'e o güne kadar söylemediği şey

Evlendikten uzun bir süre sonra hayatında başka çocuk planları yoktu. Robyn karamsarlık belirtileri göstermeye başladığında gizlice vazektomi yaptırarak bundan emin olmuştu. Çiftin birkaç ay önce yaşadıkları hararetli bir tartışma sırasında bunu itiraf ettiğini söyledi. Robyn konuşamayacak kadar sersemlediğini iddia etti. Görünüşe göre o zamandan beri işler hızla kötüye gitmiş.

Bundan yaklaşık iki hafta sonra, onun kendisini aldattığından şüphelenmeye başlamıştı. Her zamanki işaretler vardı: eve geç gelmesi, işle ilgili olduğunu iddia etmesi, takım elbisesinde başka bir kadının parfümünün izinin kalması ve daha da kötüsü, yatak odasına ilgi göstermemesi. Robyn sonunda cesaretini toplayıp onunla bu konuda yüzleştğinde John inkâr etmeye bile kalkışmamıştı. Sadece omuzlarını silkmiş ve "Evet, yakalandım" demişti. Elinde viski bardağıyla uzaklaşırken geri döndü, yüzü acımasız bir alaycılığa bürünmüştü. "Şikayet etmene gerek yok, ne de olsa ben Shareen'la evliyken de peşimdeydin. Robyn ikinci karısıyla olan evliliğinin sona erdiğini düşündüğünü söylediğinde, ki Robyn de ona ilk başta böyle söylemişti, adam sadece nefesini boşa harcamaması gerektiğini söylemekle yetinmişti. Ertesi gün avukatıyla temasa geçecekti ve Robyn'in başka yaşam düzenlemeleri yapması gerekiyordu. Bunu yapması için ona beş gün vermişti ve bunu cömert bir davranış olarak değerlendirmişti.

Kuyruktaki son acı, ona iş üzerinde hiçbir iddiası olmadığını söylemekten büyük zevk aldığına olmuştu - *onların* işi - her şey onun adına kayıtlıydı, tıpkı onunla tanışmadan önce kurduğu şirketler gibi. "Bu zavallı evlilik bahanesine hiçbir şey getirmedin ve tam da bununla gideceksin.

Robyn onlara John'un sözlerinden bir an bile şüphe etmediğini söyledi. Evlenmeden önce John, ayrıldıkları takdirde kendisine ait olan hiçbir şey için onu takip etmeyeceğine dair bir yığın kafa karıştırıcı yasal belgeyi Robyn'e imzalatmıştı. John başında dikilirken bu belgeleri imzalarken kendini tamamen şaşkına dönmüş hissetmişti ama o zamanlar sonsuza kadar birlikte olacaklarını düşünmüştü. Ancak ayrıldıktan sonra evlerinin bile sadece onun adına olduğunu öğrenmişti.

'Onunla ilk tanıştığımda ayaklarımı yerden kesti; daha özenli ve sevgi dolu olamazdı. Soğuk ve hesapçı yönünü gösterdiğinde büyük bir şok yaşadım. Robyn üzüntüyle başını salladı.

Robyn'in şok edici ifşası karşısında şaşkına dönen Maggie'nin aklına gelen tek şey "Vay canına!" demek oldu.

"Şaşkına döndüm," dedi Bear, elini sakalına sürterek.

Robyn onlara sulu bir gülümseme verdi. 'Olanlar karşısında ben de en az sizin kadar şaşkınım. Her şey o kadar çabuk oldu ki, her şeyi sindirmek için zamanım olmadığını hissediyorum.

'Şaşırmadım. Sadece annenle aranızın iyi olmaması çok yazık, özellikle de şu anda onun desteğine ihtiyacın varken,' dedi Maggie nazikçe.

Robyn'in başı öne düştü ve hıçkırıklara boğuldu. "Biliyorum. İletişime geçmeye çalıştım ama sesimi duyar duymaz bağlantıyı kesti ve hemen ardından numaramı engelledi.

"Bu çok sert. Maggie dehşet içinde Bear'a baktı. Onun ifadesi de karısınınkiyle aynıydı.

"Peki kendine bir avukat tuttun mu?" diye sordu.

"Hayır, henüz değil. Robyn'in gözleri yeni yaşlarla doldu. "Hâlâ her şeyin etkisindeyim.

"Bunda şaşılacak bir şey yok. Maggie ona sempatik bir gülümseme verdi. Kuzeninin anlattığı hikâyede doğru olmaması için çok fazla ayrıntı vardı. Ayrıca, tamamen yıkılmış görünüyordu.

'Ve zaten bir avukatı karşılayabileceğimden de emin değilim; John ortak hesabımızı kapatmadan önce boşalttı. Hiçbir şeyim yok.'

"Lanet olsun, buralarda takılmıyor. Bear elini saçlarının arasında gezdirdi. "Ne tür bir adam bunu yapar?

"Bu yüzden konukevinden ayrılmak zorunda kaldım; artık orada kalmak için yeterli param yok. Robyn göz yaşlarıyla ıslanmış kirpiklerinin altından onlara baktı.

Maggie'nin içinde bunun nereye varacağını bildiğine dair tuhaf bir his vardı.

"Her şey çok korkunçtu. Robyn elleriyle yüzünü kapattı ve kontrolsüzce hıçkırmaya başladı. "Dünyam başıma yıkılmış gibi hissediyorum. Kelimenin tam anlamıyla evsizim!

Maggie ve Bear endişeli bakışlar fırlattıktan sonra Robyn'e dönüp onun ellerinin üzerinden kendilerine baktığını gördüler.

Hâlâ hıçkırarak, 'Burada kalabileceğimi sanmıyorum. Sadece birkaç günlüğüne.

Maggie, Bear'a sorgulayan bir bakış fırlattı. Bear cevap olarak omuz silkti ama Maggie onun gözlerini devirdiğini fark etmemişti. Bir sonraki

Maggie o anda kendini kuzeninin isteğini kabul ederken buldu, içindeki küçük şüphe tohumunu zihninin gerisine itti ve kendine bu kadar bencil olmayı bırakmasını söyledi.

Robyn'in hıçkırıkları kesildi ve ellerini yüzünden çekti, yüz ifadesi birden aydınlandı. "*Çok, çok* teşekkür ederim," dedi coşkuyla. 'Söz veriyorum ayak bağı olmayacağım, yemek ve temizlik işlerine yardım edeceğim ve-'

Maggie ellerini kaldırdı. 'Bunu yapmanı beklemiyoruz Robyn, özellikle de burada sadece birkaç gün kalacaksan. Kendini toparlamanın zamanının büyük bir bölümünü alacağını tahmin ediyorum. Maggie kaba olmak istemiyordu ama Robyn'in burada çok rahat etmeden önce ve kesinlikle iki haftadan kısa bir süre sonra evlilik yıldönümlerinde bebek haberini Bear'la paylaşmayı ummadan önce durumunu düzeltmesini ummaktan kendini alamıyordu. Robyn onlarla kalırken bunu yapamazdı, tüm bu yaşadıklarına duyarsız kalmak olurdu. Ayrıca Maggie'nin o anı hayal etmesine izin verdiği, ona söylemenin mükemmel yolunu planladığı ve bu planların bir misafiri içermediği gerçeği de vardı.

"Kendine bir avukat bulmalısın, şehirde Cuthbert Asquith var. İyi bir üne sahipler ve sanırım ilk yarım saat ücretsiz hizmet sunuyorlar. Yarın arayıp bundan yararlanmalısınız. Senin için numarayı araştıracağım,' dedi Maggie.

Robyn gülümseyerek başını salladı. 'Ah, doğru, evet. Bu harika olur, teşekkürler. İlk iş arayacağım.'

"Bu arada," dedi Bear, sesi pek de mutlu gelmiyordu, "sanırım en iyisi bavullarınızı yoldan çekip odanıza götürelim.

Senin odan mı? Öyle deme! Orası bebeğin odası! Maggie içinde kıpırdanmaya başlayan rahatsızlık hissini ısırarak bastırdı. *Hormonların yüzünden, hepsi bu. Endişelenecek bir şey yok. Robyn birkaç gün içinde gidecek, göreceksin.*

TWENTY-SEVEN

Ertesi sabah Micklewick Körfezi'ni, körfez ve deniz manzarasını tamamen kapatan nemli ve kasvetli bir deniz perdesi kaplamıştı. Bear oturma odasındaki ateşi yaktıktan sonra erkenden işe gitmek üzere yola çıkmıştı; yazlık böyle günlerde soğuk olurdu.

Mutfakta, üzerinde hâlâ pijamaları olan Maggie çay bardağına uzandı. Saatin tik takları ve martıların uzaktan gelen gıkılamaları dışında ortalık sessizdi. Daphne'ye baktı ve kıkırdadı. Kendini Aga'nın hemen yanına park etmesinden anlaşıldığı kadarıyla Labrador da Aga'nın yaydığı sıcaklıktan en az onun kadar memnundu.

"Geliyor musun, Daph?" dedi, dikiş odasına doğru ilerlemeden önce, kaloriferin odanın soğuğunu aldığını umarak. Daphne ayağa fırladı ve arkasından koşmaya başladı.

Robyn henüz ortaya çıkmamıştı ve odasında her şey sessizdi. Maggie kuzeninin erkenden kalkıp avukatlık bürosunda bir randevu almak için sabırsızlanacağını umsa da, oraya son gidişinde olduğu gibi geç saatlere kadar uyuyabileceğini de umuyordu. Maggie, Middleton-le-Moors'daki toplantısına gitmeden önce Danskelfe Kalesi siparişinde biraz ilerleme kaydetmek istiyordu. Robyn aşağıya indiğinde tüm umutlarının yok olacağını biliyordu; konuşmaya can atacaktı.

Maggie, Robyn hikâyesini anlatmayı bitirdikten sonra dün akşamki çalışmasını biraz olsun tamamlayabildiği için rahatlamıştı. Çok yorgun olduğunu söyleyen Robyn onlara banyoda uzun bir süre kalacağını söylemiş, Maggie de bu fırsatı değerlendirerek dikiş odasına çekilmiş, Bear da sevgili Land Rover'ı üzerinde çalışmak üzere dışarı çıkmıştı. Her ne kadar ikisi de sessizce

Bu yeni durumu tartişmaları gerekecekti, Robyn'in duyabileceği bir yerdeyken konuşmak istemedikleri konusunda anlaşmışlardı. Maggie de bu konuyu dūřünmek için zamana ihtiyaçı olduğunu hissetmişti, dikiş dikerken yaptığı da tam olarak buydu.

Kızlar olayların bu şekilde gelişmesine ne diyeceklerdi acaba?

* * *

Micklewick Körfezi'ne olan mesafe arttıkça denizin perdesi incelmeye ve güneş yavaş yavaş kendini göstermeye başladı. Middleton-le- Moors'un Georgian döneminden kalma şirin pazar meydanında yürürken, masmavi bir gökyüzü uzanıyor ve güneş ışığı vitrinlerdeki küçük camlarda parıldıyordu.

Maggie kendi kendine gülümsedi. Kasabayı düzenli olarak ziyaret etmese de, sahip olduğu özel ve biraz da ayrıcalıklı havayı her zaman takdir etmişti. Meydanın çevresinde sıralanan bakımlı işyerlerinin hepsi büyüleyici görünüyordu, güzel vitrinleri müşterileri içeri çekiyordu. Hepsinin büyük boy asma sepetleri ya da yaz çiçekleriyle dolu pencere kutuları vardı. Orada olmak gerçekten çok keyifliydi.

Campion'ın önünde durdu, bir grup adam iskele kurmaya başlamıştı, metal direkler kaldırıma çarpıyordu. Yırtık pırtık bina, soyulan boyası ve çerçeveleri çürüyen kirli pencereleriyle meşhur bir başparmak gibi göze çarpıyordu. Gözleri vitrinin üzerinde gezindi. *Hayal gücü eksikliğinden bahsediyordu.* Herkes eşyaların nasıl göründüklerine pek dikkat edilmeden üst üste yığıldığını dūřünebilirdi. Belli ki işletmeye bakım yapılmayalı uzun zaman olmuştu ama potansiyel herkesin görebileceği kadar açıktı. Çift cepheli ve dört kat yüksekliğinde, bir zamanlar büyük bir ön kapıya sahip olan büyük, yay pencereleriyle, eski püskü de olsa hala mağrur bir ihtişama sahipti. Biraz derlenip toparlandıktan ve boyandıktan sonra harika bir görünüme kavuşacağı açıktı.

Maggie çekinerek içeri girdi ve etrafına bakındı. Dükkâna en son ne zaman uğradığını hatırlamıyordu. Gözleri rafları tararken burnuna anında kötü bir koku geldi. Düzen ellili ya da altmışlı yıllardan beri güncellenmemiş gibi görünüyordu. Ve stokların yerleştirilme şekli ancak cansız olarak tanımlanabilirdi,

Bu da muhtemelen neden müşteriden çok personel olduğunu açıklıyordu. Bakışlarını koyu meşe kaplamalara, süslü kornişlere, geniş kirişlere ve orijinal şömineye kaydırđı. Yeni sahibinin planları arasında böylesine zarif orijinal özelliklerden en iyi şekilde yararlanmanın da yer aldığını umuyordu.

Tezgâha doğru ilerledi; sert bir ifadeye ve sert bir kaska sahip olan bir kadın, parlak siyah saçları olan daha genç bir kadınla sohbet ediyordu. Kadın yirmili yaşlarının sonunda ya da otuzlu yaşlarının başında görünüyordu. Maggie kendini tanıtmaya fırsat bulamadan genç kadın karşıdan baktı ve yanaklarında derin gamzeler oluşturarak genişçe gülümsedi.

Maggie! Seni gördüğüme sevindim. Ben Emma, ama bana Em diyebilirsin. Elini uzattı ve ekledi: "Seni *Coast and Countryside Crafters*'daki fotoğrafından tanıdım.

"Merhaba Emma, yani Em," dedi Maggie gülerek, selamlama onu şaşırtmıştı. Uzatılan eli tuttu, bakışları Emma'nın canlı ifadesinde geziniyordu. Güzel, kalp şeklinde bir yüze yerleşmiş dost canlısı, parlak mavi gözleri ve pozitif bir havası vardı. Maggie kendini anında ona ısınırken buldu.

"Bu Eileen, kırk yılı aşkın süredir Champion'da çalışıyor," dedi Emma, Maggie'ye şüpheyle bakan set saçlı bayanı tanıtarak.

"Merhaba. Eileen zar zor gülümsedi.

"Merhaba, Eileen. Maggie bu soğuk karşılama karşısında bir an için şaşırdı. "Champion's böyle sadık bir çalışana sahip olduğu için çok şanslı.

"Evet, bunu hatırlasalar iyi olur. Eileen burnunu çekti ve tezgâhın üzerindeki kâğıt torbaları yeniden düzenlemekle meşgul olduğunu gösterdi.

Maggie, Emma'yla göz göze geldi ve her ikisi de kaşlarını kaldırdı.

'Pekâlâ, hadi ofise gidelim Maggie. Sonra görüşürüz, Eileen.

Eileen cevap vererek onları rahatsız etmedi.

'Eileen'e aldırmanın, sanırım tüm bu değişikliklerden dolayı sarsılmış hissediyor. Teşhirler onun eseri ve yenileme tamamlandıktan sonra bir görsel satıcı işe alacağımız haberini pek hoş karşılamadı. Emma döndü ve mağaza katında ilerlerken gülümsedi.

Maggie de peşinden gitti, ikili yolda ayaküstü sohbet etti. 'Bize zaman ayırdığın için çok teşekkür ederim Maggie. Çok makbule geçti.

"Benim için bir zevk; Micklewick Körfezi'nden kırlara doğru çok güzel bir koşu oldu.

'Ooh, evet, o yolu seviyorum, manzara çok güzel. İçinden geçtiğiniz muhteşem köylerden birinde küçük bir saz kulübeye sahip olma hayallerim var. Lytell Stangdale özellikle favorim.

Maggie başıyla onayladı. "Evet, orası çikolata kutusu kadar güzel.

Ağır, meşe panelli bir kapıya vardılar, pirinç parmaklığı lekeler ve lekelerle kaplıydı. "İşte geldik. Emma kapıyı iterek açtı ve geniş bir oda ortaya çıktı; yarı panelli duvarlarda yağlı boya manzara resimleri ve Maggie'nin Champion'un önceki sahipleri olduğunu tahmin ettiği kişilerin portreleri asılıydı. Büyük bir şömine, arkasında tavandan tabana kitap rafları bulunan sağlam bir ortak masasının karşısında duruyordu. Uzak duvarda bir dizi ahşap dosya dolabı yan yana dururken, ahşap panjurları arkaya tutturulmuş büyük, çok camlı bir pencere küçük ama temiz bir bahçe alanına bakıyordu. Odanın belirgin bir şekilde erkeksi bir havası vardı.

"Otursana Maggie," dedi Emma, yırtık pırtık halının üzerinden geçerken masanın önündeki tahta sandalyeyi işaret ederek. 'Sana bir içki getireyim mi? Çay? Kahve? Ya da isterseniz soğuk bir şeyler?

"Çay çok iyi olur, teşekkürler. Maggie oturdu, çantasını omzundan indirdi ve yanındaki yere bıraktı.

Emma içki siparişlerini verdikten sonra, "Evet," dedi. 'Doğrudan konuya gireceğim. Champion'ın yeni sahibi gibi ben de ayılarınızın kesinlikle muhteşem olduğunu düşünüyorum. Yüzü bir gülümsemeye aydınlandı.

"Teşekkür ederim, bunu duyduğuma çok sevindim. Maggie gülümsemekten kendini alamadı, kalbi heyecanla çarpıyordu. Orada oturuyor olmak gerçeküstü bir duyguydu.

Emma'nın Maggie'ye Champion'ların durumu hakkında bilgi vermesini dinledi.

Şirketin yeni sahibinin şirketi devraldığına dair söylentiler doğrudu. Görünüşe göre tüm mağazaların tamamen yenilenmesi için planları vardı - elbette binaların tüm orijinal özelliklerini koruyarak sempatik olacaktı. Şirketi, seçkin ve özel ürünleri stoklamasıyla ün yapmış üst düzey bir mağaza olarak eski statüsüne kavuşturmak istiyordu. *Coast and Countryside Crafters*'daki röportajı okuyan gizemli alıcı, Emma'nın Champion's markalı bir ayıya sahip olma önerisini çok beğenmiş, hatta sadece Champion's ile ilişkilendirilen bir kumaşa sahip olmasını önerdiğinde daha da çok beğenmişti.

"Dergideki röportajınızdan hatırladığım kadarıyla, ayılarınız için yaptığınız kıyafetlerde kullandığınız kumaşların bazılarını kendiniz tasarlıyormuşsunuz. Emma elini kahve fincanına uzattı.

"Evet, doğru. Bunu dizüstü bilgisayarımdaki yazılımı kullanarak yapıyorum. Bu, Maggie'nin oyuncak ayı siparişleri bu şekilde artana kadar daha fazla keşfetmeye hevesli olduğu bir şeydi. Kendi tasarımlarınızın bir kumaş parçasının üzerine basıldığını görmenin büyüğü bir yanı vardı.

"Yani, bizim için özel bir Champion's ayısı tasarlamanızı öneriyoruz. Teklife göre ayının kulaklarının iç kısmında ve patilerinin alt kısımlarında sizin tasarladığınız kumaşlar yer alacak ve boynunda bir fiyonk bulunacak. Her bir tasarımdan sınırlı sayıda olacak; bunların özel ve çok aranan ürünler olmasını istiyoruz, bu nedenle çılgın, üretim hattı sayılarından bahsetmiyoruz. Ayıların seri üretimden ziyade küçük bir firma tarafından el yapımı olarak üretilmesi bizim için önemli - patron yerel zanaatkârları kullanmaya çok hevesli. Ayrıca özel kutlamalar için bir bayram ayısı ve diğer ayılarla da ilgileniyoruz. Elbette, her türlü önerinize açığız. Patron bizim için yeni bir logo tasarlamakla ilgilenip ilgilenmeyeceğinizi merak ediyor. Emma koltuğuna geri oturdu. 'Ayılar için olduğu gibi bunun için de benimle irtibat halinde olacaksın. Kulağa hoş geliyor mu? Champion'ın yeniden canlanmasının bir parçası olacaksın.

"Vay canına! Nutkum tutuldu! Maggie, Emma'nın teklifi kafasına dank edince gözlerini kırıştırdı. *Bir logo da mı?*

"İyi anlamda mı nutkunuz tutuldu? Yoksa "cehennem çanları, beni buradan çıkarın" tarzında bir suskunluk mu? Emma güldü.

"İyi anlamda nutkum tutuldu. Senin ve patronunun ayılarım hakkında böyle düşündüğünüze inanamıyorum. Bu büyük bir onur. Maggie heyecandan köpürüyordu. Evet demeyi ve hemen şimdi bir sözleşme imzalamayı o kadar çok istiyordu ki, ama sağduyu galip geldi. Böyle bir iş teklifiyle birlikte yeni bir bebeği nasıl idare edeceği konusunda ciddi bir şekilde düşünmesi gerekiyordu.

"Sert mizaçlı bir işadamı olabilir ama özünde çok yumuşaktır. Emma neşeli gülümsemesini takındı, gamzeleri yeniden ortaya çıktı. "Çalışanlarına iyi davranıyor, bunu söyleyebilirim. Maggie'nin çekici bulduğu dostça bir profesyonellik havası vardı.

Robyn'in kocası birden aklına geldi. Champion'ın yeni sahibinden olabildiğince uzak bir adam gibi görünüyordu.

"Hayal edebiliyorum.

'Bana cevabını hemen şimdi vermek zorunda değilsin. Bu teklifi al ve oku. Masaya doğru eğildi ve Maggie'ye daktilo edilmiş bir belge uzattı. 'Kocanla bir konuş - bu arada ona Ayı denmesine bayılıyorum, çok uygun - ve hafta içinde ne düşündüğünü bana bildir. Bu arada, neden size etrafı gezdirmiyorum? Ayılarınızın nerede oturabileceğine dair bir fikir veririm. Emma gülümsedi, gözlerinde bir pırıltı vardı ve Maggie'nin vücudunda bir heyecan dalgası yayıldı.

TWENTY-EIGHT

Maggie eve döndüğünde denizin perdesi kaybolmuş, uçsuz bucaksız mavi bir gökyüzünde asılı duran kabarık beyaz bulutlar ortaya çıkmıştı. Mutfağa girdiğinde Robyn'i Aga'nın başında durmuş, havayı nefis baharat kokularıyla dolduran bir tencereyi karıştırırken buldu. Ancak mutfak sanki bir kasırga tarafından yıkılmış gibiydi, tencere ve tavalar her yeri kaplamıştı. Bu manzara Maggie'yi durdurdu, içinde bir rahatsızlık hissi dalgalandı.

Robyn tencereden başını kaldırdı ve gülümsedi. "Merhaba, nasıl gitti?" diye sordu içindikileri karıştırmaya devam ederken.

Sadece yardımcı olmaya çalışıyor. Maggie olumsuz duygulardan kurtulmak için bir an durup yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. "İyiymi, teşekkürler. Odayı taradı, Daphne ve Robyn'in onu izlediğine dair hiçbir iz olmadığını fark etti.

"Bear ile gitti.

"Ah. Maggie başını salladı, çantasını kapının yanındaki kancaya astı, yorgunluk aniden üzerine çökmüştü. Bir ara tekrar aramış olmalıydı.

Robyn bir kaşık alıp tavaya daldırdı ve tadına bakmadan önce kalın, altın rengi sosa üfledi. "Mmm. Lezzetli. Maggie'ye döndü. 'Akşam yemeği için köri yaptım. Umarım sorun olmaz?

Maggie başıyla onayladı. 'Elbette, kulağa harika geliyor, teşekkürler. Güzel de kokuyor. Tekrar gülümsedi, tuhaf duygu hâlâ devam ediyordu. *Zor zamanlar geçirdi, iyi olmaya çalışıyor. Temkinli davranmaya gerek yok. Ve seni yemek yapmaya başlamaktan kurtardı.*

"Peki, toplantıda ne oldu?

"Sadece gayri resmi bir sohbetti gerçekten.

Robyn sanki Maggie'nin konuyu açmasını bekliyormuş gibi bakışlarını ondan ayırmadı. Uzun bir sessizlik oldu. "Peki, bunun başarılı olduğunu söyleyebilir misiniz? Onlarla bir sözleşme teklif edildi mi?

"Mmm. Sanırım başarılı olduğunu söyleyebilirim; daha ileri gitmeden önce okumam gereken birkaç şey var.

"Oh?

"Evet. Maggie ayakkabılarını çıkarıp ayaklarını ev tipi parmak arası terliklerinin içine sokarken bir duraklama daha yaşandı, Robyn'in gözlerinin onu takip ettiğinin farkındaydı.

'Tek söyleyebileceğim, dört gözle bekleyeceğin heyecan verici bir şeye sahip olduğun için ne kadar şanslı olduğunu bilmiyorsun. Benim aksime; ben her şeyimi elimden aldılar.

Robyn'in sesindeki acılık Maggie'yi şaşırtmıştı. Buna nasıl cevap vereceğini gerçekten bilmiyordu. "Bir şeyler çıkacaktır, bundan eminim. Bir gülümseme sundu.

'Evet, bunu söylemek senin için kolay. Kocanız sizi kapı dışarı etmedi ve aldatmadı.

Robyn, "Neyse, sana bir fincan çay getireyim mi?" dediğinde Maggie nasıl yanıt vereceğini düşünmeye çalışıyordu.

Bu kadar basit bir soru neden bu kadar rahatsız etmişti? Maggie kaşlarını çatmamak için bilinçli bir çaba göstererek merak etti. Kendisinin yapacağını söyleme dürtüsüne direnerek ve kaba görünerek, "Evet, bu çok hoş olur, teşekkürler. Önce tuvalete gitmem gerekiyor, çok uzun sürmez.

Robyn yüzüne bir gülümseme yerleştirerek, 'Tamam, bir fincan çay geliyor,' dedi.

Banyoda, zeminin Robyn'in çeşitli giysileriyle dolu olduğunu gören Maggie'nin yüreği ağzına geldi. Onlarla ne yapacağını bilemediği için onları toplayıp köşeye koydu. Bunu yaptıktan sonra gözleri, kapakları çıkarılmış ve oraya buraya atılmış şişe koleksiyonuna gitti. *Gerçekten mi?* Birinin evinde misafir olsaydınız düzenli olmak için çaba göstermez miydiniz? diye merak etti, kendini sinirli hissederek. Şişelerin arasında arkadaşlarının Noel için ona aldığı hediye kutusundaki köpük banyosunu görmesi de yardımcı olmadı. Pahalı bir markaydı ve Maggie onu sadece hafta sonları ikram olarak kullanıyordu. Görünüşe göre Robyn kendisine yardım etmesinde bir sakınca olmadığına karar vermişti ve ne kadarının gittiğine bakılırsa kendini tutmamıştı. Maggie başını salladı.

Kapakları yerine yerleştirip her şeyi düzgünce istifledikten sonra, daha uyanık hissetmesine yardımcı olacağını umarak yüzüne soğuk su sıçrattı. Havluyla yanaklarını kuruladıktan sonra düşünceleri Bear'a kaydđ; onun geç kalmayacağını umuyordu. Champion'daki buluşmasını sadece Robyn'le konuşurken kendini rahat hissetmiyordu; heyecan verici haberi ilk onun duymasını istiyordu. Ayrıca, kuzenine o gün Middleton-le-Moors'daki buluşmasının ardındaki neden hakkında çok az ayrıntı vermişti, bu yüzden söylenenleri derinlemesine tartışmayacaktı - Robyn'in T-shirt destanını açıklamasına rağmen, Maggie'nin içinde hala bir çekingenlik vardı ve onu ne kadar bilgi paylaşması gerektiği konusunda bilinçlendiriyordu. Yine de Robyn'in tepkisinden ilgisini çektiği belliydi.

Bear'ın kamyonetinin tanıdık gürültüsü düşüncelerini böldü, her zamanki mutluluk dalgası içinden geçti. Havluyu havlu askısına geri itti, buklelerini ancak kontrol altında tutmayı başaran eşarbını yeniden bağladı ve aşağıya indi.

Kadın oraya vardığında adam çoktan mutfağa girmişti.

"Merhaba," dedi, onu görüncü kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Daphne hemen yanına geldi, Maggie'nin bacaklarını dürterken kuyruğunu öfkeyle sallıyordu. 'Ve merhaba, Daph. Sadece birkaç saattir yoktum, biliyorsun. Gören de bir hafta oldu sanır. Güldü ve Labrador'un sert vücudunu okşayarak kumlu patilerine dikkat çekti.

"şimdi, hanımefendi. Middleton-le-Moors'da işler nasıl gitti? Bear ellerini yıkamayı bitirdi ve ona doğru yürüdü, ellerini omuzlarına koydu ve dudaklarını sıkıca onunkilere yerleştirdi. Tuzlu deniz havasının kokusu üzerine sinmiş, tuzlu suyun tadı öpücüğünü tatlandırmıştı. "Daph'ı sahilde gördüm. Çılgınca bir koşuşturma yaşadı.

"Anladığım kadarıyla çok eğlenmişe benziyor. Maggie Robyn'in gözlerinin üzerlerinde olduğunun farkındaydı. "Toplantı da iyi geçti, alıcı çok hoştu. Robyn'in yanında hâlâ çok fazla ayrıntı paylaşacak kadar rahat hissetmediğini belli etmeyen sözlerinden anlamasını umuyordu.

"Peki ne dedi?" Bear geniş gülümsemelerinden birini takındı, belli ki karısı adına sevinmişti ve her şeyi duymak istiyordu ama karısının ayrıntı vermek istememesinden habersizdi.

'Evet, ben de duymak için sabırsızlanıyorum. Maggie bu konuda çok ketum davranıyor. Robyn dolaptan üç tabak alıp Aga'nın ısıtma fırınına yerleştirmeden önce zoraki bir kahkaha attı.

Maggie, kuzeninin mutfaktaki yakınlığının içinde yarattığı huzursuzluk hissini bastırmaya çalıştı. "Hepimiz oturduğumuzda, yemekte anlatırım. Gülümsemeye zorladı ve kapıya yöneldi, bu kadar sarsılmış hissetmesi hoşuna gitmiyordu. Bu ona kendini çocuksu ve önemsiz hissettiriyordu. "Sadece gidip e-postalarımı kontrol etmem gerekiyor. Sadece birkaç dakika sürecek.

"Akşam yemeği uzun sürmez," diye arkasından seslenen Robyn, Maggie'nin sinirlerinin zıplamasına neden oldu. *Mantıksız davranmayı bırak!* Dikiş odasına doğru ilerlerken Robyn'in kendisini sinir eden insanlardan biri olup olmadığını merak etti. Eğer durum buysa, Maggie kendi kendine duygularını dizginlemesi gerektiğini söyledi. Hamile olduğu için duygularının muhtemelen biraz kontrolden çıktığını düşündü ki bu da Robyn'in suçu değildi. Sadece kuzeninin Marsay ailesinde pek çok yeni ve heyecan verici şeyin yaşandığı bir zamanda ortaya çıkması talihsizlikti. Maggie çalışma masasındaki sandalyesini çekerken nefesinin altından, "Kötü zamanlama," dedi.

On dakika kadar sonra mutfağa geri döndüğünde gözleri doğruca Bear'a gitti. Yalınayak tezgâha yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, Robyn'in söylediği bir şeye gülüyordu. Rahatlamış görünüyordu, iş kıyafetlerini değiştirmişti ve şimdi bir çift yıpranmış kot pantolon ve gözlerinin rengini vurgulayan açık mavi bir tişört giyyordu.

Maggie, Robyn'in ona bir şeyler söylemesini izledi, sesi yumuşaktı, eli Robyn'in koluna dayanmıştı, bu jest aralarında bir yakınlık olduğunu gösteriyordu. Maggie'nin içinden rahatsız edici bir duygu karmaşası geçti, kıskançlık da bunlardan biriydi. Bunun için hemen kendini azarladı. *Önemli bir şey değil. Kendini fazla kaptırma.*

"Merhaba, hanımefendi. Bear ona gülümsedi. Robyn elini geri çekti ve saçlarını omzunun üzerinden savurarak Maggie'nin eskiden hatırladığı kendinden emin havayı yaydı.

"Merhaba. Denemesine rağmen Maggie onun gülümsemesinin gözleriyle buluşmadığını biliyordu. *Ughh!* Gerçekten de böyle hissetmek istemiyordu, hele de bugün, Champion'ın Bear'la paylaşacağı heyecan verici haberler varken.

"Mükemmel zamanlama Mags," dedi Robyn. 'Ben servis yaparken sen de otur.

Maggie, bu yeni dinamik hakkında ne düşündüğünü merak ederek Bear'ın yüzünü taradı. O da tüm bunları biraz tuhaf buluyor muydu? Ama tek gördüğü onun her zamanki rahat ifadesiydi. *Orada sürpriz yok!* Maggie'nin bakışları

Odadaki döküntüler, lavaboya yığılmış tencereler, göğsünde sıkışan huzursuzluk; biraz toparlanması gerekecekti, bu kesindi.

"Hadi o zaman Mags, toplantıyla ilgili her şeyi duymak için can atıyoruz, değil mi Bear? Robyn onu dürttü, gözleri parlıyordu. Maggie kocasının karşısına otururken o da Maggie'nin yanına oturmuştu.

Bear'ın çatalını yemeğine saplayıp ağzına atması bir an bile sürmedi. "Kesinlikle öyle," dedi coşkuyla çiğneyerek. Gülümseyerek karısına göz kırptı. 'Hadi hepsini dinleyelim, Mags.

Maggie, Emma'yla konuşmasını paylaşmak için eline geçen ilk fırsatta Robyn'in de orada olması halinde, hikâyenin kısaltılmış bir versiyonunu anlatmaya karar vermişti bile - Bear'a hikâyenin tamamını yataktayken, sadece onun duyabileceği bir yerde anlatacaktı. Bir parça tavuğu dilimlerken omuz silkerek, "Aslında benden sadece onlara ayı tedarik etmemi istiyorlar," dedi. "Biraz Danskelfe Kalesi gibi ama daha büyük miktarlarda.

"Ah, doğru ya. Bear bir an için şaşkınlıkla ona baktı. "Kulağa hoş geliyor. Peki bunu yapmaktan mutlu musunuz?

"Bunu düşüneceğimi söyledim. Bu biraz fazladan iş anlamına gelir. Aslında söylemek istediği şey, bunun çok fazla iş anlamına geleceğiydi, ancak çok fazla dikkat çekmek istemediği için temkinli davrandı.

"Ooh! Sana yardım edebilirim! Robyn bıçağını ve çatalını yere bırakırken gözleri kocaman açılmıştı. "Tekliflerini geri çevirmeyi aklından bile geçirme Mags, bunu birlikte yapabiliriz.

Maggie'nin kalbi, eli tabağında hareketsiz kalırken düştü. Robyn'in Champion'ların sözleşmesine şu ya da bu şekilde dahil olmak istemesi en büyük korkusuydu. Birlikte iş yapma konusundaki felaket geçmişlerinden sonra, bu Maggie'nin isteyeceği son şeydi. İçinden gelen masadan kalkıp konuşmadan kaçma dürtüsüyle savaştı ve kendi kendine bunun sadece garipliğe yol açacağını ve duruma daha fazla dikkat çekeceğini söyledi.

"Emin değilim, yani zaten yedekte bekleyen bir sürü sipariş var. Maggie bunu söylediğine anında pişman oldu. "Çiğneyebileceğimden fazlasını üstlenmek ve sonunda stresli ve aceleci hissetmek, tüm saatler boyunca çalışmak istemiyorum. Hiçbir şeyin ayılarımın kalitesini etkilemesini istemiyorum. *Lütfen, lütfen ipucunu alın.*

'Dediğim gibi, yardım edebilirim, yani bu asla olmaz! Sonuçta, Micklewick Körfezi'nde kalmayı planlıyorsam bir işe ihtiyacım olacak.

Maggie'nin çenesi gerildi. Birden iştahı kesilmişti. Robyn *burada* kalmayı mı planlıyordu? Bu onu tahmin ettiğinden daha fazla rahatsız etmişti. "Emin değilim..."

"Evet, öyle. Bu mükemmel bir çözüm. Robyn onlara gülümseyerek baktı. 'Oh, yemeği ben hazırladığıma göre bulaşıktan da muaf tutulacağımı düşündüm. Yani, adil olan bu, değil mi?"

Maggie çılgılık atmak istedi.

Bear onunla göz göze geldi. "Bunu yapmamın bir sakıncası yok. Maggie iç çekerek, "Yardım edeceğim," dedi.

"Sorun değil hanımefendi, ben kendi başıma halletmekten memnunum; siz ayılarınıza dönebilirsiniz," dedi gülümseyerek.

* * *

"Bana neler olduğunu anlatacak mısın? Maggie pijamasının düğmelerini iliklerken Bear yatağa tırmanarak sordu, başucu ışıkları odaya sıcak bir parlaklık yayıyordu. "Çok huysuzlaştın, hiç sana göre değil.

"O kadar da huysuzlaşmadım. İtirazlarına rağmen öyle olduğunu biliyordu. Onun bakışlarından kaçınarak yanına tırmandı ve yastığını biraz fazla kuvvetli bir şekilde yumrukladı.

"Peki o zavallı yastık sana ne yaptı?" Kıkırdadı ve onu kendine çekti.

Her ne kadar isteksiz olsa da, ona sokulmak için kendini bıraktı. Bunu yaptığına memnundu, onun dokunuşu anında yatıştırıcı ve güven vericiydi. Ona doğru yumuşayarak iç çekti. "Özür dilerim, sadece kendimi biraz..." Kocasına çocukça görünmek istemediği için durakladı. "Önemli değil, sadece aptallık ediyorum, hepsi bu.

"Aptal olmak da ne demek?"

Bir an durdu. "Dediğim gibi, önemli bir şey değil. "Hiçbir şey gibi görünmüyor.

"Beni görmezden gel, yorgunum ve bu beni sinirli yapıyor. Yanağına bir öpücük kondurdu ve başını onun göğsüne yasladı. Robyn'in Micklewick Körfezi'nde kalıcı olarak yaşayacağı düşüncesinin onu dehşete düşürdüğünü söylemek istemiyordu. Sadece kuzeninin geldiği yere, arkadaşlarının olduğu yere geri döneceğini düşünmüştü. Tabii ki arkadaşları olduğunu varsayarak.

Açık pencereden içeri süzülen serin hava hafif ve ferahlatıcı dokunuşuyla tenini okşarken perde dalgalandı.

'Bu anlaşılabilir bir durum, Micklewick Ayı Şirketi'nin bu şekilde yükselişe geçmesiyle ilgili çok şey yaşıyorsunuz ama eminim her şey yoluna girecektir.

Bir iç geçirdi. "Umarım öyledir. Robyn tarafından yönlendirildiğini hissettiğini söylemekten kendini alıkoydu, tıpkı daha önce olduğu gibi kendisini onun işine dahil etmeye zorluyordu.

"Robyn'in kalmasının zor olduğunu biliyorum ama burada uzun süre kalmayacak.

"Hmm.

'Ve dürüst olalım, o köriyi yaparak ikimize de bir iyilik yaptı, bizi bir işten kurtardı.

"*Bize bir iş mi kurtardın?* Maggie ona kaşlarını kaldırarak sordu, ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi. Bear'ın aşçılık becerilerini en son ne zaman kullandığını hatırlayamıyordu. Ne zaman siparişlere boğulsa, genellikle balonun dibindeki büfeden balık ve patates kızartması getirirdi ya da Chrissie nazikçe onlara bir yemek hazırlardı.

"Tamam, saçları ayırdığımızı fark etmemiştim, o zaman *seni* bir işten kurtardım. Ona bir sırtış fırlattı.

'Bu daha iyi. Ama bulaşıklar için üzgünüm.'

Evet, biraz vardı. Her neyse, sonsuza kadar böyle olmayacağını aklından çıkarma Mags, ona birkaç gün kalabileceğini söyledik, hepsi bu. Sen farkına varmadan her şey normale dönecek, sadece sen ve ben,' dedi Bear nazikçe.

"Sanırım haklısın. Onun haklı olduğunu *umuyordu*. Maggie başını adamın göğsüne yasladı, adamın sözleri zihnini rahatlatı ve vücudundaki gerginliği alıp götürdü.

'Her neyse, bana Emma Bramley ile görüşmen hakkında her şeyi anlatmalısın. Daha önce kendini tuttuğunu biliyorum - ve nedenini tamamen anlıyorum - ama sesin beklediğim kadar istekli gelmedi.

Bear'ın izini kaybettirmeyi başardıysa, umarım Robyn için de aynısını yapmıştır. Bu olasılık bir dereceye kadar rahatlatma sağladı.

"Aslında tam tersi. Maggie sesini alçak tuttu. 'Toplantı harikaydı! Ayıcıklarımı seçtiklerine inanamıyorum. Onlar için tasarlamak ve onlara tedarik etmek, geri çevirmek için kesinlikle deli olmam gereken bir fırsat.

"Peki neden yapasın ki?

Onun kaşlarını çatıldığını hissetti, aklı küçük sırrına kaydı, heyecanı damarlarında dans etti ve nabzını hızlandırdı. Şimdi en çok bekledikleri haberi kocasıyla paylaşmak için mükemmel bir fırsat olacaktı. Elinde dengeli bir resim olan Bear, her şeyi tartıp fikrini söyleyebilecekti. Ama yine de doğru zaman gelene kadar küçük bebek Marsay hakkında bir şey söyleme riskini almak istemiyordu - ve kesinlikle Robyn yanlarında kalırken değil. Bunun yerine, Emma'yla yaptığı görüşmenin tüm detaylarını anlatmaya devam etti.

'Şey, hanımefendi, sizinle gurur duyduğumu söylemeliyim; ayılarınızı bu kadar çok sevmesi harika. Ve katılıyorum, bunu geri çevirmek için deli olmalısın. Bence bu harika bir fırsat. Kim bilir nereye varacak.'

"Sadece... bilirsın... Robyn'in bana yardım etmekle ilgili söyledikleri. Üniversitedeki tişört olayını açıkladığını biliyorum ama onun bu işe karışmasını gerçekten istemiyorum. Robyn'in ona yardım edeceği düşüncesi bile kalbinin güm güm atmasına neden oldu.

"Hmm. Bence oraya gitmemelisin; onu hâlâ böyle bir şey için yeterince iyi tanıımıyorsun, özellikle de daha önce olanlardan sonra. Sesi aniden ciddi bir ton almıştı. Maggie onun dürüstlüğünden ve düşüncelerinin kendisiyle örtüşmesinden memnun olsa da, bunun kendisinde yarattığı huzursuzluk hissinden hoşlanmamıştı.

TWENTY-NINE

Ertesi sabah Maggie, Daphne'yle birlikte nihayet evin kendilerine kaldığını görmekten memnundu. Bear, Jack Playforth'un Old Micklewick'teki kulübesine gitmişti. Şair ondan arka bahçesindeki kapıyı ve çitleri değiştirmesini istemişti; bu da açık havada çalışmayı seven kocası için mükemmel bir işti. Robyn, şehirdeki Cuthbert Asquith'te yaşlı Maurice Cuthbert'le olan randevusuna gitmek üzere yola çıkmıştı. Görünüşe bakılırsa randevu iptal edilmiş ve Maggie'nin gizliden gizliye memnun olduğu bir şekilde onu araya sıkıştırmışlardı; kuzeninin bu konuda istekli olduğu konusunda şüpheleri vardı ve yanıldığının kanıtlanmasına sevinmişti. Martıların çığlıkları dışında huzur ve sessizlik hoş bir rahatlamaydı.

Bir demlik çay yapmak için su ısıtıcısını dolduruyordu ki, kapıya iki kısa tıkırtının ardından Chrissie'nin cıvıl cıvıl sesi duyuldu. "Sadece benim, çiçeğim.

Daphne ayağa fırladı ve onu verandada karşılamaya gitti; burada büyük bir kuyruk sallama ve mutlu mızıldanmalar başladı.

"Selam Chrissie, zamanlaman çok iyiydi. Evin boş olması hoşuna gitse de Maggie kayınvalidesini gördüğüne memnun olmuştu.

"Beni bilirsin tatlım, çaydanlık kapağının çınlamasını kilometrelerce öteden duyabilirim. Sıcak gülümsemesi güneşte kızarmış yüzünü aydınlattı.

"Buna sahip olmak için kullanışlı bir beceri diyebilirim. Maggie gülümseyerek çaydanlığı Aga'nın kaynayan tabağına koydu.

"Sizi rahatsız etmiyorum, değil mi? Sadece kuzeninizin arabasının gittiğini gördüm, ben de bir uğrayıp dün Campion'daki toplantınızın nasıl geçtiğine bakayım dedim. Ayımız bu sabah aradı ama ne olduğunu biliyorsun.

"Bize sadece ufak tefek detaylar verdi. Her şeyin yolunda gitmesi dışında kendimi daha akıllı hissetmiyorum.

Maggie güldü. Tıpkı Bear'ın sesine benziyordu. 'Beni hiç rahatsız etmiyorsun, Chrissie. Aradığına sevindim. Aslında Robyn burada değilken sana anlatma fırsatı bulmayı umuyordum.

'Ooh, işte bu kulağa ilgi çekici geliyor. Bear'ın söylediği diğer şey de buydu, kuzeninin önünde çok fazla şey söylemek istemediğin. Chrissie bir yemek sandalyesi çekti, Daphne onun yanına yerleşti ve başını onun kucağına koyarak başını okşadı.

Maggie başını salladı ve Bear'a olanları tam olarak anlatmasına rağmen Robyn'le çok fazla şey paylaşmak istemediğini, Chrissie'nin de bunun mantıklı bir karar olduğuna yürekten katıldığını kısaca anlattı.

"Çok akıllısın, tatlım. Onun kuzenin olduğunu biliyorum ve yersiz konuştuğum için özür dilerim ama temkinli olmakta haklısın, özellikle de daha önce olanlardan sonra.

'Yersiz konuşmuyorsun Chrissie, fikrini takdir ediyorum. Bear ve benim gibi düşündüğünü duymak güzel, kendimi daha az suçlu hissetmemi sağlıyor. Maggie çayı doldurdu ve bir fincanı kayınvalidesine doğru itti. "Al bakalım.

"Teşekkürler, aşkım. Chrissie kupayı minnetle aldı. "Dün her şeyin nasıl gittiğini duymak için sabırsızlanıyorum.

"Şey...

Maggie, Emma Bramley ile olan görüşmesini anlatırken Chrissie ilgiyle dinledi, gelini sözlerini bitirdiğinde gözlerinde gurur parlıyordu.

"Senin adına çok sevindim. Yeteneklerinin seni çok ileriye götüreceğini hep düşünmüşümdür, tatlım. Dün gece Dom'a o ayıların ve yaptığın diğer tüm karakterlerin gerçekten özel bir yanı olduğunu söylüyordum. Büyük bir şirket tarafından fark edilmen an meselesiydi.

"Teşekkür ederim, Chrissie. Maggie ona minnettar bir gülümseme verdi. 'Bear'ın dediği gibi, bu harika bir fırsat, sadece tüm siparişlere yetişip yetişemeyeceğimi bilmiyorum. Düşünceli bir şekilde iç çekti. 'En azından Emma ona geri dönmem için bana birkaç gün verdi, ama bunu ciddi olarak düşünmem gerekecek. Çiğneyebileceğimden fazlasını ısırarak ve sonunda onları hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum ya da kendimi çok fazla baskı altına sokmak istemiyorum, tüm saatler boyunca çalışacağım ve sonunda stresli hissedeceğim. Bu, işimden aldığım zevki

ayılarımı yapmak, ki bu gerçekten sevdiğim bir şey. Ve kesinlikle kaliteyi düşürecek hiçbir şey yapmam. Asla.'

'Tüm artıları ve eksileri tartmakta haklısınız ve iğne iplik konusunda sizin seviyenizde olmadığımı biliyorum, ancak elimden geldiğince size yardımcı olmaktan mutluluk duyarım. Onları doldurmana, paketlemene ya da yapabileceğimi düşündüğün başka bir şeye yardım edebilirim. Bu fırsatı geri çevirmek zorunda hissetmeni ve daha sonra pişman olmanı istemem.

"Teşekkür ederim Chrissie, çok nazıksın. Kayınvalidesinin dikiş becerileri pek de düzgün sayılmazdı ama Maggie bu teklif karşısında duygulandı ve kalbi sevgiyle sıkıştı. "Ve bana Robyn'den çok senin yardım etmeni tercih ederim. Kelimeler ağzından çıkarken zihninde küçük bir düşünce tohumlandı. Her şeyi düzgün bir şekilde çözene kadar şimdilik bu düşüncenin üzerinde duracaktı.

Chrissie, Maggie'nin koluna hafifçe vurarak, "Sana söyleyecek başka bir şeyim olduğunu biliyordum," dedi. "Dün öğleden sonra kasaplardayken çok tuhaf bir adam geldi. Uğursuz bir havası vardı; biraz kötü görünüyordu, göze çarpıyordu. Gerçekten tüylerimi ürpertti. Chrissie ürperdi. "Her neyse, bir fotoğraf çıkardı ve kasap Phil'e gösteriyordu. Phil'in fotoğraftaki kadını görüp görmediğini sorduğunu duydum, patronunun onun için endişelendiğini, çünkü çok ani bir şekilde ortadan kaybolduğunu, onda kendisine ait bir şey olduğunu ve nerede olduğunu bulmasının önemli olduğunu söyledi. Dükkân meşgul olduğu için söylediği her şeyi duymak zordu, bu yüzden bir isimden bahsedip bahsetmediğini bilmiyorum, ama özeti buydu. Maggie'ye bir bakış attı. "İki ile ikiyi bir araya getirip kim bilir ne çıkarıyor olabileceğimi biliyorum - ve seni gereksiz yere endişelendirmek istemiyorum, tatlım - ama o zaman bunun senin kuzeninle bir ilgisi olup olmadığını merak etmişim.

Maggie'nin kalbi yerinden fırladı. "Lanet olsun Chrissie, umarım öyle değildir.

'Ben de, çiçek. Bunun sadece bir tesadüf olduğundan eminim ama beni kesinlikle düşündürdü.

Bu Maggie'yi de düşünmeye sevk etmişti. Robyn'in Maggie'nin kapısına ilk kez sorun getirişi değildi bu.

"Acaba diğer dükkânlara da uğradı mı?" diye sordu.

'Eğer kasaplara gittiyse, gitmiştir diyebilirim. Florrie ve Lark ile Jasmine'i de kontrol etmek iyi bir fikir olabilir,' dedi Chrissie.

"Evet, sanırım haklısın. Maggie'nin yüzü endişeyle kazanmıştı.

Dışarıda bir arabanın kapısı çarparak Robyn'in dönüşünü işaret etti.
Maggie kayınvalidesiyle göz göze geldi.

"Uh-oh," dedi Chrissie. "şeytandan bahset.

"ok çabuk oldu. Maggie saate baktı ve kuzeninin hızlı dönüşünün iyi
bir şey olup olmadığını merak etti.

"Umalım da yanında kötü haberler getirmemiş olsun, bunun sizinkini
de etkilemesini istemeyiz. Chrissie ona endişeli bir bakış attı.

Maggie n verandanın mandalı açıldığında gerildi, içini bir endişe
duygusu kaplarken gözleri kapıya gitti.

THIRTY

Robyn mutfakta belirdi, gözleri şişmiş ve burnu ağlamaktan kızarmıştı. Maggie'nin kalbi yere düştü, içinde sempati ve dehşet karışımı bir duygu çalkalanıyordu.

"Nasıl geçti?" Maggie böyle aptalca bir soru sorduğu için kendini tekmeleyebilirdi ama başka ne diyeceğini bilemiyordu. Az önce Chrissie'den öğrendiklerinin düşüncelerinin etrafında dönüp durması da yardımcı olmuyordu. Eğer adamın aradığı kişi Robyn ise, kuzeni bunun farkında mıydı? Ve eğer öyleyse, birinin onu bulmak için bu kadar uğraşmasını gerektirecek ne yapmıştı?

Robyn burnunu çekti, bakışları Chrissie'ye kaydı, yüzündeki buruşuk ifade kadının orada evindeymiş gibi görünmesinden pek de memnun olmadığını gizlemiyordu.

Robyn'in Chrissie'ye kendisini istenmeyen biri gibi hissettirmeye hakkı olmadığı düşüncesi Maggie'nin zihninden geçerek onu kızdırdı.

Bunu fark ettiği belli olan Chrissie de ayağa kalktı. 'Pekala o zaman, sanırım sizi yalnız bırakacağım; birkaç şey almak için şehre inmem gerekiyor. Çay için teşekkürler, tatlım. Dudaklarını bilmiş bir gülümsemeyle birbirine bastırdı.

Maggie her ne kadar kayınvalidesine acele etmesine gerek olmadığını söylemek istese de Robyn'den yayılan hisler sözlerini bastırmasına neden oldu. "Uğradığın için teşekkürler, Chrissie.

'Endişelenme, tatlım. İyi bir öğleden sonra geçir. Bana ihtiyacın olursa nerede olduğumu biliyorsun. Geçerken Maggie'nin omzunu sıktı. Robyn'e başıyla selam verdi. "Güle güle.

Chrissie kapıyı arkasından kapatır kapatmaz Robyn yüzünü ellerinin arasına aldı ve kontrolsüzce hıçkırmaya başladı. 'Bu çok korkunç! Hayatım karmakarışık! Ne yapacağımı bilmiyorum.

Chrissie'ye kendisini istenmeyen biri gibi hissettirdiği için kuzenine hâlâ kızgın olan Maggie isteksizce, "Gel otur," dedi. Sana bir fincan çay getireyim.

Robyn masadaki koltuğuna umutsuzca yığıldı. Maggie ona bir kutu mendil uzattı ve Daphne yatağından onu izlerken çaydanlığı bir kez daha doldurdu.

Maggie kuzeninin karşısına otururken bu durumun artık çok tanıdık gelmeye başladığını düşündü ve içini bir kıyamet duygusu kapladı. Genelde sakin olan evleri Robyn'in gelişinden beri dramla dolmuştu. İçten içe merhametsiz düşünceleri için kendini azarlayan Maggie, "Peki yaşlı Cuthbert ne dedi? Yardımcı oldu mu?

Robyn ellerini gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünde gezdirdi. 'Görünüşe göre John sözünde durmuş; bana hiçbir şey bırakmadı. Ev yok, iş yok, para yok. Sen ve Bear bana karşı bu kadar nazik olmasaydınız, şu anda başımı sokacak bir evim bile olmayacaktı, John'un umurunda bile değil. Onun bu şekilde değişebileceğine inanmak çok zor. Maggie'nin bakışlarıyla karşılaştığında alt dudağı titredi. "Birkaç gün daha burada kalsam sorun olmaz değil mi? Her şey kafama dank edene ve kendime bir iş bulana kadar? Sorun çıkarmayacağım, söz veriyorum. Elimden geldiğince yardım edeceğim. Gözleri daha fazla yaşla doldu.

Maggie gözlerini kırptırdı. Buna ne diyebilirdi ki? Zor durumda bırakılmaktan bahsediyordu. Kafasının içinde suçluluk ve isteksizlik savaşa tutuşurken çelişkiye düştüğünü hissetti. Chrissie'nin ona kayıp bir kadını arayan tuhaf adam hakkında anlattıkları zihnini zorladı. Robyn'in az önce anlattıklarıyla uyuşmuyor gibiydi; iki hikâyeye birbirine tamamen zıttı. Bu John'un sesi kuzeninin arkasını görmek için sabırsızlanıyormuş gibi geliyordu. Bu ürkütücü yabancıнын aradığı kişi Robyn olamazdı herhalde? İçtenlikle öyle olmamasını umuyordu, bu adamın bela getireceğine dair bir his vardı içinde.

Robyn'in bakışlarının üzerindeki ağırlığının farkında olan Maggie, Chrissie ile yaptığı konuşmayı bir kenara itti ve isteksizce kendi kendine elindeki konuya odaklanması gerektiğini söyledi.

Her ne kadar sanal bir yabancı olan kuzeninin onlarla kalma ihtimali onu dehşete düşürse de reddedebileceğini düşünmüyordu, yine de kalış süresinin ne kadar uzayabileceğini düşünmekten korkuyordu. Şu anda Robyn'e daha fazla sorun yüklemek soğukkanlı bir davranış olurdu. Ve Maggie taş kalpli olmaktan başka bir şey değildi. Ağzının kenarını çiğnedi,

düşünceleri

zihninde koşuşturup duruyordu. En azından Robyn oyuncak ayılara yardım etme önerisini tekrar gündeme getirmemişti ki bu da bir şeydi. *Ughh! Tanrım!* Kendini tamamen parçalanmış hissediyordu. Sonunda söyleyebildiği tek şey, 'Ee, evet, sanırım birkaç gün daha iyi olur. Yine de Ayı ile tekrar kontrol etmem gerekecek.

"Bear iyi olacak, biliyorum.

Robyn'in kendinden emin cevabı Maggie'yi şaşırttı. 'Ah, doğru, evet. Sanırım öyle olacak.'

'Böyle nazik ve düşünceli bir kocaya sahip olduğun için ne kadar şanslı olduğunu bilemezsin. John gibi birini hak etmek için ne yaptım bilmiyorum. Bununla birlikte gözyaşları bir kez daha akmaya başladı.

Maggie'nin kalbi sıkıştı.

THIRTY-ONE

Maggie kapı kolunu itip içeri adımını attığında Mutlu Hartes Kitabevi'nin kapısının üzerindeki zil neşeyle çaldı. Kitapların çağrıştıracı kokusu burun deliklerinde dans ediyordu. Yumuşak oyuncak siparişlerinin artmasına rağmen - sabah e-postalarını kontrol ettiğinde daha fazlası gelmişti - Clifftop Cottage'ın üzerinde asılı duran ağır atmosfer kendini başgösteren bir kıyamet bulutuna dönüştürmüştü. Bu durum Maggie'nin dışarı çıkmak zorunda olduğu hissine kapılmasına yol açmıştı, zira evinin genelde mutlu ve rahat bir havası vardı.

Robyn aşağı iner inmez John hakkında atıp tutmaya başlamıştı, tabii ki Maggie bunu anlayabilirdi. Ama kuzeni kahvaltıya oturduğunda Maggie'nin başı çatlayacak gibiydi ve dikiş odasının huzur ve sessizliğine kaçtığı için mutluydu. Gerçi orada yarım saatten az bir süre kaldıktan sonra Robyn'in kapının arkasından bakıp Maggie çalışırken onunla oturup oturamayacağını sorduğunu ve tek başına kalmak istemediğini söylediğini görünce hayal kırıklığına uğramıştı.

Maggie'nin morali bozulmuştu ve Robyn kocası hakkında söylenmeye devam ederken işine gereken konsantrasyonu veremeyeceğini anlaması uzun sürmemişti. Baş ağrısı şiddetlenirken, bu tek taraflı konuşma ona Robyn'in ne kadar talepkâr bir kişiliğe sahip olduğunu hatırlattı. Kendini boğulmuş hisseden, stres seviyesi yükselen ve kulakları çınlayan Maggie kaçma isteğiyle dolup taşıyordu. Kuzenini terk ettiği için kendini kötü hissetse de, aceleyle kasabadan birkaç temel şey alması gerektiği bahanesini uydurdu. Kendini kitapçıda bulmasının nedeni de buydu.

Florrie bir kitap sergisiyle ilgilendiği yerden başını kaldırdı ve onu geniş bir gülümsemeyle selamladı. "Merhaba, Mags.

"Merhaba Maggie," dedi Leah, tezgâhta kasaya bir torba bozuk para atıyordu.

Gerty tezgâhın yanındaki minderinden kalktı ve kalın kuyruğunu mutlulukla sallayarak oraya doğru yürüdü.

"Günaydın. Arkadaşını görünce rahatladığını hisseden Maggie, Gerty'yi okşamak için uzanmadan önce gülümsemeye karşılık verdi. "Üzgünüm Gerts, korkarım bugün sadece ben varım. Bear o gün Daphne'yi işe götürmüş ve Maggie'ye sahilde yürüyüş yapmak için uygun bir konumda bulunan Jack Playforth'un bahçesinde oturmaktan hoşlanacağını söylemişti.

Köpek dostundan hiçbir iz olmadığını gören Gerty minderine geri döndü ve homurdanarak yere çöktü, başını patilerinin üzerine koydu.

"Göz alıcı görünüyor. Maggie, Florrie'nin yosun ve funda yatağı üzerine yerleştirilmiş Jack Playforth'un roman ve şiir kitaplarından oluşan bir koleksiyonu ve stratejik olarak yerleştirilmiş saf beyaz bir gülü içeren sergisini başıyla işaret etti: Yorkshire'ın amblemi.

'Keşke övgüyü ben alabilseydim ama hepsi Ed'in fikriydi. Sadece satılan kitapların yerine yenilerini ekliyorum; peynir ekmek gibi gidiyorlar. Sözlerini bitirdi ve Maggie'ye doğru yöneldi, gözleri arkadaşının yüzünde geziniyordu. "Ee, işler nasıl?

"İşler... hmm. Yüzünü buruşturdu ve bir müşterinin kasaya gitmesine izin vermek için kenara çekildi.

"O kadar iyi, ha?

Maggie başını salladı. "Korkarım öyle.

"Doğru. İki arkadaş göz göze geldi. "Bak ne diyeceğim, ben de tam mola vermek üzereydim. Neden bir fincan çay içmiyoruz ve sana Ed'in önümüzdeki Çarşamba günü Jenna Johnstone'un kitap okuması için yaptığı planları göstermeme izin vermiyorsun?

"Ooh, ne kadar heyecan verici! Maggie anında parladı; romantik yazar Jenna Johnstone'un büyük bir hayranıydı. "Yine bir akşam seansı, değil mi?

"Gerçekten de öyle.

Elinde kupa, Florrie'yi okuma odasına kadar takip etti. Geniş alan eski moda bir çalışma odası gibi düzenlenmişti ve rahatlatıcı bir havası vardı. İki arkadaş zevkle eşleştirilmiş deri sandalyelere oturdular.

'Daha ileri gitmeden önce, seni yorgun ve stresli gösteren kişinin kuzenin olup olmadığını sorabilir miyim? Dünkü mesajının tonundan anladığım kadarıyla

Campion'ın evlenme teklifine çok sevindiğini sanıyordum; eğer o bu sevincini kursağında bıraktıysa çok yazık. Bir tabak bisküviyi arkadaşına doğru itti.

"Bu konuda gerçekten çok mutluyum, sadece..." Maggie duraksadı, Robyn hakkında sızlanmaya başlayıp bencil ve kendini düşünen biri gibi görünmek istemiyordu. "Aklımda o kadar çok şey var ki, doğru düzgün uyuyamadım ve Robyn'in bizimle kalması nedeniyle işler biraz gerginleşmeye başladı. Yanaklarını şişirerek yorgun bir iç geçirdi.

"Oh, Mags, bu kulağa hiç hoş gelmiyor.

"Oldukça garip olduğunu söylemeliyim. Aslında, hatırladığım kadarıyla, dükkana gelip bir kadının fotoğrafını göstererek onu görüp görmediğinizi soran bir adam olmamıştı, değil mi?

"Bildiğim kadarıyla hayır. Neden?" dedi Florrie, şaşkın bir ifadeyle. "Eminim Leah onunla konuşmuş olsaydı bundan bahsederdi.

"Eminim bir şey yoktur. Maggie bu konuda kimi ikna etmeye çalıştığını merak ediyordu. "Sadece Chrissie kasapta tuhaf bir adam gördüğünden bahsetti. Biraz tuhaf bir havası olduğunu söyledi.

Florrie arkadaşının yüzünü inceledi. "Ve bunun Robyn'le bir ilgisi olabileceğini mi düşünüyorsun?

Maggie burnunu kıvırdı. "Emin değilim, muhtemelen aptallık ediyordumdur. Chrissie adamın patronunun fotoğraftaki kadını aradığından bahsettiğini söyledi. Aslında düşündükçe Robyn olmadığına daha çok emin oluyorum; onun bir patronu yoktu, kendi şirketi vardı.

"Hmm. Bu konuda beni şaşırtacak bir şey yok Mags. Tek söyleyebileceğim dikkatli ol ve içgüdülerine güven.

Maggie içgüdülerinin ona da temkinli olmasını söylediğini söylemek istemedi. "Her neyse, Robyn'in kötü bir atmosfere neden olmasının yanı sıra

Campion'a kararımı birkaç gün içinde vereceğim. Kafam o kadar dolu ki ne yapacağımı bilemiyorum. Sanki çok fazla şey oluyormuş gibi geliyor. Sesi boğazında düğümlendi ve ne olduğunu anlayamadan gözyaşları gözlerini yakıp yanaklarından aşağı süzölmeye başladı. "Özür dilerim. Eliyle gözlerini kapattı. "Zırlamaya başlamak istememiştim.

"Hey, çiçek, üzölme. Florrie elindeki bardağı masanın üzerine bıraktı ve arkadaşının yanına koşarak kolunu omuzlarına attı. "Bu olamaz.

Senin için kolay, özellikle de Robyn'in sicilini düşünürsek. Ayrıca onu çok az tanıyorsun. Ona kalacak bir yer teklif etmezdim, bu kesin.'

"Fazla seçeneğim yoktu," dedi Maggie hıçkırarak. 'Ve sadece birkaç gündür bizimle kaldığını biliyorum ama atmosfer çok yoğun ve rahatsız edici. Sanki haftalardır buradaymış gibi hissediyorum.

"Hmm. Peki Bear bu durum hakkında ne düşünüyor?"

"Ughh! Pek bir şey yok aslında, ama o zaman da bütün o atıp tutmaları anlamıyor. O etraftayken farklı bir insan gibi oluyor.

"Bu beni neden şaşırtmıyor? Florrie'nin ifadesi karardı. 'Kurnaz biri olduğu kesin. Annene bir şey söyledin mi?"

Maggie başını salladı. 'Hayır, onlar uzaktayken onu rahatsız etmekten hoşlanmıyorum. Zavallı annemin babamla ilgilenmek gibi yeterince derdi var; onun da en az babam kadar dinlenmeye ihtiyacı var. Telefona sarılıp ona sızlanmaya yüreğim el vermiyor; bu adil olmaz. Yanağından bir damla gözyaşı süzüldü.

"Ah, tatlım, sorun nedir?"

İki arkadaş başlarını kaldırdıklarında Jean Davenport'un kendilerine doğru geldiğini ve kaşlarının endişeyle çatıldığını gördüler. Birkaç saniye sonra Maggie'nin kolunu ovuyor ve havayı çiçekli parfümüyle dolduruyordu.

"Ughh! Beni görmezden gel, Jean.' Maggie burnunu çekti ve gözyaşlarını parmak uçlarıyla sildi. "Aptalca davranıyorum, hepsi bu.

"Seni üzen bir şey varsa aptalca değil, çiçeğim," dedi yumuşak bir sesle, Maggie'nin elini tutup parmaklarıyla yumuşatarak. "Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

"Şu anda sadece biraz bunalmış hissediyorum, hepsi bu. Jean'in nezaketi karşısında gözlerinden taze yaşlar süzüldü.

"Bana öyle geliyor ki endişelerini seni önemseyenlerle paylaşmalısın, nasıl yardımcı olabileceğimizi görmelisin. Jean, Florrie'nin boşalttığı deri koltuğa oturdu, Florrie üst üste dizilmiş ahşap koltuklardan birine uzandı.

Jean'in sözleri Maggie'yi yıkmak üzereydi, bu yüzden kendini toparlayana kadar Florrie'nin Campion'ların teklifini açıklamasına izin verdi. Daha fazla gözyaşı dökme riski ortadan kalktığında, Jean'e kuzeninin sürpriz gelişini anlatmak için araya girdi, duygularını belli etmedi ve yaşlı kadının bencil ya da soğuk kalpli olduğunu düşünmesini istemedi. Her ne kadar kalbi, kuzeni hakkında neredeyse ağzından kaçırmak üzere olduğu o andan beri hâlâ çarpıyor olsa da

bebek haberleri. Tam zamanında kendini durdurmuştu ama yine de Jean ona şaşkın bir bakış atmıştı.

Jean, gözleri ısıltı ısıltı parlayarak, 'Sanırım Champion'ın teklifine yardımcı olabilirim,' dedi.

THIRTY-TWO

"Öyle mi? Maggie Jean'e baktı, kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaşıyordu.

"Evet, hala iğne iplik ve dikiş makinesi konusunda oldukça becerikliyim," dedi gülerek. 'Kıyafetlerimin çoğunu kendim dikiyorum, aslında bu elbiseyi de ben diktim.

Maggie'nin gözleri Jean'in giydiği pamuklu yazlık elbiseye kaydı, ustalıklı işlenmiş iğneleri ve düzgün yuvarlak yakasını fark etti ve konuşmanın nereye gittiğini merak etti. "Çok güzel, Jean.

"Teşekkür ederim. Maggie'ye gülümsedi. "Bildiğiniz gibi kendimi meşgul tutmayı severim, boş durmaya tahammül edemem, bu yüzden fazladan bir çift ele ihtiyacınız olduğunda hizmetimi sunmaktan mutluluk duyacağımı söyleyecektim.

"Öyle mi? Maggie bunu hiç beklemiyordu! Robyn'le ilgili tüm düşünceler aklından uçup gitmişti.

"Yapardım. Jean başını salladı. 'Ayılarınızın çok yüksek standartlarda olduğunu biliyorum ama ben de biraz mükemmeliyetçiyimdir, bilirsiniz. Yaptığım işten memnun kalacağınızı düşünüyorum.

Maggie, Jean ile Florrie'nin arasına bakınca Florrie'nin gözlerinin heyecandan kocaman açıldığını gördü. Arkadaşının, Ed'in büyükbabasını kaybetmenin acısını hâlâ yaşayan Jean'e karşı bir zaafı vardı. Florrie'nin yaşlı kadını kitapçının kitap kulübünün organizasyonuna katılmaya teşvik etmesinin nedeni de buydu; Jean'in sevdiği ve iyi olduğu bir şeydi bu.

Florrie, "Ooh! Bence bu kulağa harika bir fikir gibi geliyor," dedi.

Birdenbire ortaya çıkmış olabilirdi ama Maggie, Jean'in önerisini düşündükçe daha çok hoşuna gitmeye başladı. Sıkı olacağını kabul ediyordu ama

Dikiş odasında biraz değişiklik yaparsa, Jean'e kendi çalışma masasını vermek için yeterli alan olacaktı. Jean'in dikiş yeteneğine sahip birinin ayıların bir araya getirilmesinde yardımcı olması harika olurdu ama Maggie için karakterlerin yüzleri ve ifadelerinden hâlâ kendisinin sorumlu olması önemliydi. Ne de olsa ayılarını benzersiz kılan şeylerden biri de buydu. Ayrıca gün boyunca kendisine eşlik edecek birilerinin olması da güzel olurdu. Düşünceler zihninde yuvarlanıp duruyordu. Bir de Robyn faktörü vardı. Jean'in işin içinde olması kuzeninin ayılarla ilgili yardım teklifini kabul etmemek için mükemmel bir bahane olurdu; Jean'in becerileri kuzeninin yapabileceklerinden çok daha ağır basıyordu. Robyn bile buna itiraz edemezdi. Bu, Champion'ın sözleşmesini kabul edebileceği anlamına geliyordu.

'Karar vermek için acele etme, aşkım. Bunu bir düşün. Eğer kabul etmek istersen teklifim orada duruyor,' dedi Jean nazikçe.

Maggie'nin yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı, omuzlarından fiziksel bir ağırlığın kalktığı hissine kapıldı. 'Jean, bunu bir saniye daha düşünmeme gerek yok. Yardım edebilirsen çok sevinirim.

'Aman Tanrım! Bu harika bir haber! Jean mutlulukla ellerini çırpıtı, yüzü gülümsemelerle doluydu. "Evden çalışabilirim ya da isterseniz dikiş makinemi evinize getirebilirim. Sözlerinde heyecan dans ediyordu.

"Kulübede benimle birlikte çalışabilirsen çok sevinirim, bilginin yanı sıra arkadaşlığından da memnun olurum. Florrie'yle göz göze geldi ve ikili karşılıklı gülümsedi. Jack'in kasabaya taşındığı yakın zamana kadar Jean yalnız bir hayat yaşamıştı, ama şimdi sanki kaybettiği zamanı telafi ediyormuş gibi bu yalnızlığı iki eliyle kucaklıyor gibiydi.

Florrie sırtarak, 'Bahse girerim bu sabah buraya uğradığına sevinmişsindir, Mags,' dedi.

"Haksız değilsin," dedi Maggie ve üçü birden güldüler.

Çeyrek saat sonra Maggie eve gitme vaktinin geldiğini söyledi, bunu dört gözle beklediğinden değil ama gün bitmeden yeni bir ayıya başlamayı umuyordu. Yerel mikro bira fabrikası The Cellar Bill'in sahipleri Bill ve Pim'in o akşam yeni biralarının lansmanını yapacak olmaları ve Ayı'yla birlikte gitmeye söz vermiş olmaları da işe yaramamıştı.

Dükkâna döndüklerinde Florrie, "Saat yedi gibi görüşürüz," dedi.

"Ooh, dört gözle bekliyorum," dedi Jean, gözleri parlayarak. 'Jack beni götürüyor, daha önce hiç bira lansmanına gitmemiştim. Bir bira yapıyor.

bunun için konuşma.'

"Güzel bir gece olacak, canlı müzik de var. Maggie kapıya doğru ilerledi. Kendini ilk geldiği zamankinden çok daha iyi hissetmesine rağmen, eve döndüğünde neyle karşılaşacağını merak etmekten kendini alamıyordu.

THIRTY-THREE

Maggie, yüzünü ısıtan güneş ve uzaktan gelen martı sesleri eşliğinde Clifftop Cottage'a giden patikadan aşağı doğru ilerledi ve kendisini karşılayan şeyle karşılaştı. Bear'ın pikabını görünce şaşırды ve ön taraftaki bahçeye giden sesleri takip etti. Orada Bear ve Robyn'i öğle yemeği yerken ve sohbet ederken buldu. Bear, Robyn'in söylediği bir şeyi başıyla onaylarken, Daphne Maggie'yi fark etti ve ayağa fırlayarak ona doğru koştu. Bear ve Robyn dönerken kuzeni eliyle gözlerini koruyordu.

"Şimdi, bayan, nereye gittiğinizi merak etmeye başlamıştım. Bear kararsızca gülümsedi, gözleri parlak güneş ışığına karşı kısılmıştı. Ve Maggie yanılmıyorsa Robyn'in yüzünün düştüğüne yemin edebilirdi.

"Bir şey için şehre inmeme gerekti. Maggie bir sandalyeye çöktü, yüzü ikisine dönüktü, martı çığlıklarının kakofonisi havayı dolduruyordu. Etrafında bir huzursuzluk hissi dolaşmaya başladı; sanki hoş karşılanmıyor gibiydi.

"Size bir bardak limonata getireyim mi? Robyn yüzüne tatlı bir gülümseme yerleştirerek sordu.

Maggie yeniden misafir gibi hissettirilmekten rahatsız oldu ve o sabah yaptığı limonata sürahisinin masada, bir tabak sandviçin yanında yarısı boş bir şekilde durduğunu fark etti. "Kendim bir tane alabilirim, teşekkürler. Bear'ın kendisini incelediğini hissetti ve dikkatini Daphne'nin kulaklarını karıştırmaya verdi.

"Elbette," dedi Robyn soğukkanlılıkla gülümseyerek. Elini Bear'ın ön koluna koydu. 'Bear bana bu akşam The Cellar'da yapılacak bira lansmanından bahsediyordu, kulağa çok eğlenceli geliyor. Ben de şu Micklewick'ten bir bardak denemek isterim.

Yaramazlık.' Tiz bir kıkırdama çıkardı. "Değişiklik olsun diye dışarı çıkıp eğlenmek bana iyi gelecek.

Maggie'nin kalbi küt küt atmaya başladı. Aklı başka şeylerle o kadar meşguldü ki Robyn'in onlara katılmak isteyebileceği aklının ucundan bile geçmemişti.

"Bill ve Pim genellikle iyi bir gösteri düzenlerler," dedi Bear. Sinir bozucu bir şekilde Maggie'yle göz göze gelmeye isteksiz görünüyordu.

"Mmm. Öyle. Maggie başını salladı, daha önceki mutlu ruh halinin ne kadar kolay uçup gittiğini görünce hayal kırıklığına uğramıştı ve kuzenine karşı merhametsiz düşünceleri yüzünden de aynı derecede hayal kırıklığına uğramıştı.

'Şey, bekleyemem. Biraz neşelenmeye ihtiyacım var. Robyn Maggie'ye geniş bir gülümseme fırlattı.

Bunu uzun bir duraklama izledi, atmosfer aniden sınırlarına kadar gerilmiş elastik bir bant gibi gerginleşti.

"Kasabada tanıdığın birini gördün mü? Bear sessizliği yararak sordu, her zamanki gülümsemesi onu terk etmişti, gözlerinde bir rahatsızlık ifadesi vardı.

"Kitapçıya uğradım, Florrie ve Jean Davenport'la sohbet ettim. Yanılmıyorsa Maggie, Florrie'nin adı geçtiğinde Robyn'in zar zor fark edilebilen bir göz devirmesi yaptığına yemin edebilirdi.

"İkisi de iyi mi? Bear limonatasına uzandı ve bardağının kenarından kısa bir süre ona baktı. Belirgin bir şekilde garip görünüyordu.

"Harikalar. Aslında aradığıma memnunum, gerçekten faydalı oldu. Kalbi hızla çarpmaya başladı. Jean'le ilgili haberleri kendine saklamak istemekle, Robyn'le arasındaki bulanıklaşmaya başladığını hissettiği sınırları netleştirmeye yardımcı olacağı umuduyla paylaşmak arasında kalmıştı. Kuzeninin Maggie'nin işine ve daha da önemlisi Champion's ile yapacağı olası sözleşmeye karışmayacağını bilmesini istiyordu. Daha önce Robyn tarafından bir kez yakılmıştı ve bu bir daha olmayacaktı, hele de bu kadar önemli bir konuda. Elini Daphne'nin kadifemsi başının üzerinde gezdirerek kendini destekledi.

"Öyle mi?" dedi Bear.

Maggie boğazında yükselmeye başlayan sinirleri bastırdı. *Neden endişeleniyorsun ki? Bu senin işin! Nasıl yöneteceğine sen karar verebilirsin. Bunun Robyn'le hiçbir ilgisi yok.* Güçlendirici bir nefes alarak, "Jean Champion'un emirlerine yardımcı olacak," dedi.

"Jean öyle mi?" diye sordu, eli az önce masaya bıraktığı bardağın üzerinde duruyordu.

Maggie başıyla onayladı. "Evet, yetenekli bir terzi, mükemmel olacak.

Robyn gözle görülür bir şekilde gerildi, ağzı sert bir çizgi haline geldi. 'Ama benim yardım etmem gerekiyordu. Anlaşmıştık.

Maggie sakince, 'Aslında hiçbir konuda anlaşmamıştık Robyn,' dedi. 'Ve yüksek standartlarda dikiş dikebilecek birine ihtiyacım var ki Jean bunu yapabilir. Ayılarımın kalitesi benim için gerçekten çok önemli. Champion's bu yüzden ilgileniyor.

"Bunun hakkında bir şey biliyor muydun, Bear? Robyn acı dolu gözlerini ona çevirerek sordu.

"Hayır, şimdiye kadar bu konuda hiçbir şey bilmiyordum. Bear koltuğunda rahatsız bir şekilde ayaklarını sürüyerek başını kaşıdı.

Robyn'in omuzları çöktü ve elini göğsüne bastırarak bakışlarını tekrar Maggie'ye çevirdi. 'Aslında Bear ve bana bunlardan hiç bahsetmeden devam etmen beni oldukça incitti. Champion'un sözleşmesine yardım etme düşüncesi bana dört gözle bekleyeceğim bir şey, geçirdiğim bu berbat zamanda küçük bir mutluluk kırıntısı vermişti. Bear'a bunun kendimi içinde bulduğum bu yürek parçalayıcı durumdan çıkabilecek tek iyi şey olduğunu söylüyordum; tabii ki seninle yeniden bir araya gelmek dışında. Gözyaşlarını tutamıyormuş gibi yaptı. "Yalan söylemeyeceğim, sanki bir parça umudum elimden alınmış gibi hissediyorum.

Vay be. Bu çok ağır. Maggie hızla Bear'a baktı, gözlerindeki ifade beklediği gibi değildi. Midesi sıkışmıştı. Ona kızgın mıydı? Yoksa Robyn onu rahatsız mı ediyordu?

"Bak Robyn, senden hiçbir şey çalmadım. Hayal kırıklığının arttığını hissetti. "Bear'a sorabilirsin. Yardım etmeni asla kabul etmedim. Yetenekli birine ihtiyacım var-'

"Sorun yok Maggie. Robyn elini kaldırdı. 'Tamamen anlıyorum. Bundan bir daha bahsetmeyeceğim. Sadece düşündüm ki...' Robyn'in sesi kesildi. "Boş ver. Ne kadar sürer bilmiyorum ama başka bir şey bulacağıma eminim. Ne yazık ki çok umutlanmıştım.

Umutlarını mı arttırdın? "Ayı mı? Maggie yalvarırcasına ona baktı. Elbette devreye girecekti? Robyn'in kendisi için çalışmasını kabul etmediğini biliyordu.

Ama hayal kırıklığına uğrayacaktı. Karısını savunmak için bir şey söylemek yerine elini sakalının üzerinde gezdirdi ve "Neler olduğuna dair en ufak bir fikrim yok" dedi. Kadın daha konuşmadan, adam ayağa kalktı ve birlikte geçirdikleri onca yıl boyunca çok nadiren gördüğü bir sinirlilik havası yayarak uzaklaştı.

Maggie şaşkınlık içinde ona baktı. Bu nasıl olmuştu? Robyn'e döndü ve onu derinden sarsan zehir gibi bir bakışla karşılaştı.

THIRTY-FOUR

The Cellar'a vardıklarında Maggie rahatlamıştı, uğultulu atmosfer ruh halini hemen yükseltmişti. Erken gelmiş olmalarına rağmen mekân şimdiden dolup taşıyordu.

Dikiş odasına kapanıp ayıları üzerinde çalışmasına rağmen Clifftop Cottage'da uzun ve rahatsız bir öğleden sonra geçirmişti. Ne zaman mutfığa ya da Robyn'in zamanının çoğunu kanepeye uzanarak, dergileri karıştırarak ya da televizyon izleyerek geçirdiği oturma odasına girse, hava kötü duygularla doluyordu. Bear işe geri döndüğünde Robyn ona bakmamış, tek bir kelime bile etmemişti. Zaman acı verici bir şekilde yavaş ilerliyordu.

Önce Stella'yı fark etti, ki bu hiç de zor değildi; arkadaşının boyu topuklu ayakkabılarının içinde iki metreden uzundu. Parlak sarı saçlarına bir de bu Amazon orantıları eklenince ortaya çarpıcı bir görüntü çıkıyordu. Stella'nın yüzü aydınlandı ve el sallayarak Maggie'yi barda Lark ve Nate ile konuştuğu yere çağırdı.

Kalabalığın arasından sıyrılmadan önce Bear'a, "İşte Stells," dedi.

The Cellar, ahşap zemini, çıplak tuğla duvarları ve rustik-şık mobilyalarıyla Maggie'nin yalnızca "çağdaş salon" olarak tanımlayabileceği bir tarzda dekore edilmiştir. Mekân, masaların üzerindeki fenerlerde bulunan mumlar ve cesur aydınlatmalarla aydınlatılırken, personel dar kot pantolonları, beyaz gömlekleri ve tüvit yelekleriyle ortalıkta dolaşıyordu. Görünümü bellerine bağladıkları uzun önlükler tamamlıyordu

ve The Cellar'ın logosuyla süslenmişti. Köşede bir grup folk ve rock müziğin canlı bir karışımını çalıyordu.

"Selam, Mags. Stella gülümsedi, sesini solistin çakıllı tonu üzerinde duyabilmek için yükseltti.

"Selam, Stells, vay canına, çok kalabalık!

"Bir de bana sor! İyi ki lansman ilk duyurulduğunda bize bir masa ayıracak kadar akıllıymışım. Şuradaki. Stella yastıklı deri koltukları olan rahat görünümlü yarım daire şeklindeki bir kabine doğru başıyla işaret etti. "Hepimiz için biraz zor olacak, ama eminim iyi olacağız.

Maggie, "İyi düşünmüşsün Stells, ayrıca ezilmek umurumda değil, akşamı ayakta geçirmekten çok daha iyi," dedi. Stella'nın masa ayırtmak için önceden düşünmüş olması şaşırtıcı değildi, hayatının her alanında süper organizeydi.

"Size ne getirebilirim? Stella başını Maggie'ye doğru eğerek sordu.

"Sadece bir limonata, teşekkürler; ben sürüyorum. Maggie yüzünü sanki bu durumdan pişmanlık duyduğunu gösterdi. Lark'a döndüğünde onun gözlerinde bir parıltı, dudaklarında bilmiş bir gülümseme gördü.

Stella başını salladı. 'Duruşmam iptal oldu, bu yüzden yarın mahkemede değilim. Yine de saat birde odamda bir konferansım var, bu yüzden çok fazla şımartılmayacağım. Maggie'nin arkasından baktı. "Bear nereye kayboldu?

Maggie döndüğünde onun orada olmadığını görünce şaşırdı. "Arkamda olduğunu sanmıştım. Yüzler denizini taradı, onu odanın diğer ucunda gördü, Robyn yakındaydı, bar görevlilerinden birine bir şeyler söylerken ona bakıyordu. Kuzeninin gözlerindeki ifade Maggie'nin kanını dondurdu.

"Sorun nedir, Mags? Lark onun bakışlarını takip etti. "Ah, doğru.

"Gerçekten mi?" Stella onaylamayan bir kaşını kaldırdı. 'Oraya gidip Bear'a sözlü bir kış tekmelemesi yapmamı ister misin? Çok ihtiyatlı olurum. Belli ki onun nasıl görüldüğü ya da neyin peşinde olduğu hakkında en ufak bir fikri yok.

Maggie başını iki yana salladı; Robyn'le yaşayacağı sorunları düşünmek istemiyordu, özellikle de Bear ona karşı bu kadar soğuk davranırken. "Bırak onu. Neden bunu göremediğini merak ederek bir iç çekti. "Aslında ikisinden uzakta biraz zaman geçirmek oldukça güzel; bu öğleden sonra oldukça ağır geçti.

"Ne oldu, çiçek?" diye sordu Lark, gözleri endişeyle doluydu.

Maggie'nin daha fazla bir şey söylemesi, Florrie, Ed ve Jasmine'in gelmesiyle engellendi; Jean ve Jack de hemen peşlerindeydi, hepsi de sohbet ediyor ve önümüzdeki akşam için heyecan duyuyordu.

Barın dolmasıyla birlikte, Kuzey Yorkshire lehçesinde bir şiir şeklinde bestelediği lansman konuşmasına hazırlanmak üzere Bill ve Pim ile konuşmaya giden Jack hariç, arkadaşlar kendi kabinlerine geçtiler. Maggie soğuk deri koltukta kayarak Lark'ın yanına oturdu, Florrie de arkasından onu takip etti. Robyn etrafta olmadan arkadaşlarına fotoğraflı garip adamdan bahsetme fırsatı bulacağını umuyordu. Chrissie ile yaptığı konuşmadan beri bu konu kafasını kurcalıyordu.

Onlar daha ne olduğunu anlamadan Pim hafif Hollanda aksanıyla susmalarını söylüyordu. Maggie başını kaldırıp Robyn'e baktı - kuzeni masanın diğer tarafından ona ters ters bakıyordu. İçinden bir sarsıntı geçti. Robyn'in, geldikleri günden beri Maggie'ye hiç bakmamış olan Bear'ın yanına oturduğunu görmek hiç de şaşırtıcı değildi. Jean kabinin sonunda ve Robyn'in solundaydı, bu da Maggie'yi huzursuz hissettirdi. Kuzeninin yaşlı kadına laf atmayacağını umuyordu. En iyisi, Jean ile gizlice yer değiştirecek birini bulmasıydı. Jasmine ya da Stella en iyi adaylar olabilirdi; Robyn'in saçmalıklarına kulak asmazlardı. Bir şey söylemeden önce Jack'in konuşmasının bitmesini bekleyecekti. O zamana kadar Robyn'in Jean'i üzme şansı olmazdı herhalde?

"Evet, bayanlar ve baylar, lütfen beni dinler misiniz?" dedi Jack, zengin ses tonu odayı doldurarak. Robyn, Bear'a doğru eğildi ve kulağına bir şeyler fısıldadı. Maggie'nin omurgasında bir rahatsızlık hissi belirdi ve kıskançlık alevlendi.

Jack'in şiiri fırtına gibi esiyor, seyircileri kahkahalara boğuyordu ama Maggie tek kelime bile duymuyordu, akli Robyn ve Bear'la ilgili düşüncelerle doluydu. Kocasına karşı neden bu kadar soğuk davranıyordu? Neden tüm dikkatini Robyn'e odaklamıştı? Acaba sadece ona karşı nazik olmaya mı çalışıyordu? Evliliğinin yıkılmasıyla zor zamanlar geçiriyordu ve Maggie bunun Bear'ın iyi kalpli doğasına dokunacağını farkındaydı. Yoksa Maggie hamile olduğu için hormonları altüst olduğu için her şeyi abartıyor muydu? Her neyse, onu daha önce hiç böyle davranırken görmemişti.

Gürültülü haykırırlar ve tezahüratların eşlik ettiği içten bir alkış onu düşüncelerinden uyandırdı. O da aynı şeyi yaptı, sertçe alkışladı ve

yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı.

"Haydi, millet. Bill ve Pim'e; Micklewick Mellow ve Micklewick Mischief'in iyi gitmesini umalım. Jack koyu kehribar rengi bir sıvıyla dolu kadehini kaldırdı. Uzun bir yudum almadan önce, "Şerefe," dedi.

Ardından toplu bir "Şerefe!" sesi duyuldu.

Jack üst dudağındaki köpüğü elinin tersiyle sildi ve sırtıttı. "Vallahi, tüm kalbimle söyleyebilirim ki, bu harika bir şey.

"Evet, bunun şerefine, ben 'aud mucker! Istakoz Harry bir bardak Micklewick Mischief'i bir dikişte mideye indirmeden önce yüksek sesle kıkırdadı. Kahkaha ve alaycı bir tiksinti karışımıyla karşılanan yüksek sesli bir geçirmeyle bitirdi.

"Bu kesinlikle harikaydı," dedi Jasmine. "Jack'in şiiri, Istakoz Harry'nin rüzgarlı teklifi değil. Gözlerini kaçırın Robyn dışında masadaki herkes kıkırdadı.

"Evet, tebrikler Jean, Jack'le gurur duyuyor olmalısın," dedi Florrie ona gülümseyerek.

"Oh, gurur duyuyorum, aşkım, çok gurur duyuyorum. Jean genişçe gülümsüyordu, gözlerinde mutluluk parlıyordu.

Bir süre sonra müzik yeniden çalmaya başladı ve insanlar içkilerini tazelemek için bara doğru ilerlemeye başladılar; sohbetin uğultusu da neşeli atmosfere katkıda bulunuyordu.

Lark onlara teslim aldığı bazı yeni eşyalar hakkında bilgi vermeye başlamıştı ki Maggie göz ucuyla Robyn ve Jean'in sohbet ettiklerini gördü. Robyn'in yüzünde pek de inandırıcı olmayan bir gülümseme vardı, Jean'in birkaç dakika önceki gülümsemesini ise bir telaş ifadesi silip götürmüştü. Yaşlı kadının eli göğsüne gitti. Konuşmak istedi ama Robyn elini kaldırarak konuşmayı sonlandırdı - Maggie'nin farkına vardığı bir şeydi, insanları susturmak için bunu yapmak gibi bir alışkanlığı vardı. Konuşmasını bitirdiğinde Robyn Bear'a dönerek göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle onu sabitledi ve Jean'i tamamen çökmüş bir halde bıraktı.

Maggie'nin kalbi yerinden fırlayacak gibiydi. Robyn'in Jean'e ne söylediğini ancak hayal edebiliyordu. Bu etkileşimin onlar tarafından da fark edilmediğini görmek için arkadaşlarına baktı.

Lark, "Bunun görünüşünden hoşlandığımdan emin değilim," dedi.

"Evet, burada da aynı. Maggie'nin göğsünde bir suçluluk duygusu kendini belli etti. Bu rahatsız edici konuşmanın sebebinin ne olacağını çok iyi biliyordu.

Stella kararlı bir tavırla, "Oraya girmemiz gerekiyor, Jean üzgün görünüyor," dedi.

"Haklısın. Gidip iyi olduğundan emin olacağım. Florrie, Jasmine'in yanından sıkıca geçti.

"Onu buraya getir Florrie. Ben yerimi değiştireceğim, o da aramıza oturabilir. Jasmine Maggie'ye yaklaştı, o da Lark'a yaklaşıp Jean için daha fazla alan yarattı.

Jean'in yeni koltuğuna yerleşmesiyle Robyn'in neler olduğunu anlaması uzun sürmedi, gürlendiğini fark ettiğinde yüzü gök gürültüsü gibi oldu. Bear'ın kulağına bir şeyler fısıldadı ve aceleyle masayı terk etti.

Arkadaşları Jean'e doğru eğildi, hepsinin yüzünde endişeli bir ifade vardı.

"Robyn ile az önce ne oldu, Jean?" diye sordu Stella. "Seninle konuşurken çok üzgün görünüyordun.

"Yaptın ve buna ben sebep olduysam gerçekten üzgünüm. Sen iyi misin? Maggie yaşlı kadının kolunu ovarak sordu.

"Tanrım, dürüst olmak gerekirse kendimi oldukça sarsılmış hissediyorum. Jean'in yüzündeki renk solmuştu.

"Robyn'in sana söyledikleri yüzünden mi?" diye sordu Lark o tanıdık yumuşak ses tonuyla.

Jean başını salladı, rahatsız görünüyor. "Ne dedi?" diye sordu Jasmine.

Jean bir an durakladı, gözleri Maggie'ninkilerle buluştu, yüzünde bir belirsizlik ifadesi vardı. "Bu... şey... Kötü bir şekilde bir şey söylemedi. Aslında, daha çok olayı hafifletmeye çalışıyor gibiydi, şaka yapıyordu, sanırım, ama yüz ifadesi dostça denebilecek türden değildi, sözleriyle uyuşmuyordu, sanki biraz acıyormuş gibiydi.

'Evet, fark etmiştik,' dedi Jasmine.

Jean konuşmayı anlatırken arkadaşları şaşkınlıkla dinledi.

Görünüşe göre Robyn, Jean'in işini çaldığı konusunda "şaka" yapmış ve Maggie'nin yaşlı kadına aylara yardım etme şansını sunmasının nedenini bildiğini eklemişti. "Ona bana acıdığını söylemişsin çünkü ben..." Jean başını eğdi, "çünkü ben üzgün, yalnız bir yaşlı kadıyım. Gözlerinde yaşlar parlıyordu.

Arkadaşları nefes nefese kalmış, öfkelerini gizlemeye çalışmamışlardı.

"O ne? Maggie'nin içinden bir öfke tsunamisi geçti. "Yemin ederim Jean, bunların hiçbirini söylemedim! Sana söz veriyorum. Ona senden yardım istediğimi söyledim çünkü senin muhteşem dikiş becerilerin vardı. Bear'a sorabilirsin, o da oradaydı. Bunun da ötesinde, seninle çalışmayı dört gözle bekliyorum. Gerçekten

Bu konuşmaya dahil olan herkes bunu biliyor. Sana büyük saygı duyuyorum ve böyle kaba bir şey söylediğine inanamıyorum! Kesinlikle çok öfkeliyim!"

"Ne kaltak ama! Jasmine'in yeşil gözleri öfkeyle parladı. 'Onun iyi ve düzgün bir şekilde düzeltilmeye ihtiyacı var.

"Mags'e kefil olabilirim, Jean. Florrie elini Jean'in koluna koydu. "Yardım etmeyi teklif ettiğinde çok mutlu oldu.

Jean başını salladı, belli belirsiz gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim.

Robyn'in evliliğinin sona ermesiyle birlikte çok kötü günler geçirdiğini ve umutsuzca bir iş bulmaya çalıştığını da kısaca anlattı. "Bana rolü ondan aldığım için kendimi suçlu hissetmemem gerektiğini söyledi ama söylemeliyim ki sana yardım etmeyi teklif ettiğim için kendimi gerçekten çok kötü hissettim Maggie. Yanlış bir şey yapmışım gibi hissediyorum.

Lark üzüntüyle, "Tam da istediği buydu," dedi.

"Klasik pasif-agresyon. Stella kaşlarını onaylamaz bir şekilde çatı. "Görünüşe göre hiç değişmemiş.

"İnanılmaz biri. Jasmine'in bacağı sinirlenerek sallandı.

"Gerçekten sorun çıkarıyormuşum gibi görünmek istemem ama bana ayrıca şirkette başarılı olmak istiyorsan onun iş becerilerine ihtiyacın olduğunu söyledi. Jean kucağındaki parmaklarıyla rahatsız bir şekilde oynadı. 'Bir işi yürütmek hakkında hiçbir şey bilmediğimi kabul eden ilk kişi ben olurum, ama eğer sana engel olacaksam, tatlım, o zaman belki de Robyn'in yoluna çıkmamalıyım. İhtiyacın olan iş zekasına sahipse sana yardım etmesi daha iyi olabilir.

Maggie başını sertçe sallayarak arkadaşlarına baktı. Görünüşe göre Robyn aynı konuşma içinde Jean'e ve kendisine laf atmayı başarmıştı. Kanı kaynıyordu. 'Jean, bu istediğim son şey. Ve kesinlikle onun iş zekasına ihtiyacım yok. Aslında, tüm bunları duyduktan sonra, Robyn'in işin içinde olmasından daha kötü bir şey düşünemiyorum. Birlikte çalışmak istediğim kişi sensin, o değil. Birden Bear, Nate ve Ed'in kendilerine baktığını fark etti.

"Ne var ne yok? Nate elini bira bardağına götürerek sordu. "Biraz ciddi görünüyorsunuz.

"Bence öfkeli daha uygun bir sıfat olurdu," dedi Stella. "Ah canım, bu kulağa hiç hoş gelmiyor. Ed Florrie'ye baktı.

Jasmine öfkesine hakim olamayarak, "Şu lanet Robyn yüzünden," dedi.

Maggie, Bear'ın gözüne takıldı. Her zamanki gülümsemesi ve mutlu tavrı olmadan çok farklı görünüyordu. Şu anda düşmanca bir hava yayıyordu. Göz temasını kesti ve Jasmine'e döndü.

"Nerede o?" diye sordu.

"Biliyorsam ne olayım. Jean burada bizimle oturmak için hareket ettiğinde ateş etti. Nedenini düşünemiyorum. Jasmine gözlerini devirdi.

Maggie kocasının birasından bir yudum almasını ve oturduğu yerden kalkmasını izledi. "Uzun sürmez," dedi Ed ve Nate'e bakarak ve odanın diğer ucuna doğru ilerledi.

İçi çalkalanıyordu. Eminim Robyn'i aramaya gitmiyordu? Ne olduğunu anlatmaları için onları beklememişti bile. Jean'in ne kadar üzgün olduğunu göremiyor muydu? Bu boşuna olmamıştı. Maggie onun bu halini zar zor tanıyordu. Kabul etmek gerekir ki, daha önce de tartışmışlardı ama anlaşmazlıkları çabucak sona erme eğilimindeydi, ikisi de kin tutmaya eğilimli değildi. Ama bu Ayı farklıydı ve bu onu huzursuz hissettiriyordu.

Evliliği birkaç gün içinde mutluluktan huzursuzluğa dönüşmüştü. Ve bunun tek bir sorumlusu vardı: Robyn.

THIRTY-FIVE

Robyn eve dönüş yolunda arabanın arkasından hiç durmadan sohbet ediyor, her şey yolundaymış gibi davranıyordu. Bear Maggie'nin yanında oturuyor, kendisi konuşmaya gönüllü olmuyor, sadece Robyn cevap vermek istediğinde konuşmak için ağzını açıyordu. Maggie Mahzen'den dönüş yolculuğunun kısa sürmesine şükreliyordu.

Kulübeye döndüklerinde, Robyn onlara yatmaya hazırlanmak için yola çıktığını söyleyerek Bear'la yalnız kalana kadar bekledi.

Daphne onları gördüğüne sevinmiş bir halde ayaklarının etrafında dans ediyor, bacaklarını dürtüyordu.

"Ne oldu, Bear? Maggie sesini alçaltarak sordu. "Neden bana karşı bir ruh hali içinde olduğun hissine kapılıyorum?"

"Seninle havamda değilim. Hâlâ onunla göz göze gelmeye isteksizdi.

Maggie homurdandı. "Beni kandırabilirdin.

Parmaklarını saçlarında gezdirerek saçlarının diken diken olmasını sağladı. 'Keşke Robyn konusunda biraz daha gayret göstersen, hepsi bu. Benim için işleri zorlaştırıyor. O...' Başını sallamadan önce duraksadı.

'*Benimle dalga* mı geçiyorsun? *Senin* için zor mu?' dedi inanamayarak. 'Eğer onun ne yapacağını bilseydin-'

'Onunla bir geçmişiniz olduğunu biliyorum, ama zor zamanlar geçiriyor, onun için gerçekten kolay olamaz. Bu kadar düşmanca davranmak sana yakışmıyor. Ve sen söylemeden önce, Champion'ın sözleşmesine karışmasını neden istemediğini tamamen anlıyorum, ama bunu daha iyi halledebilirdin, hepsi bu.

Maggie duyduklarına inanamıyordu. 'Daha iyi mi idare etti? *O Bana* yardım etmeye karar veren oydu, ona hiç cesaret vermedim.

ne olursa olsun.'

"Hmm, şey, bu sabah hışımla çıkıp gittiğini söyledi. Onunla konuşmaktan bıktığın için yaptığını düşünüyor, veda bile etmeden kapıyı çarpıp gittiğini söyledi. Saatlerce üzgün bir şekilde tek başına kalmış.

"Ne? Maggie'nin gözleri inançsızlıkla irileşmişti. 'Hışımla çıkıp kapıyı çarpmadım ve kesinlikle veda ettim. Ve saatlerce dışarıda kalmadım - kalsaydım da fark etmezdi! Lütfen bana inandığını söyle, Bear.

Elini ensesinde gezdirdi, cevap vermedi. Ama buna gerek yoktu; gözleri endişe verici bir şekilde şüpheye benzeyen bir şeyle doluydu.

'Ughh! Buna inanamıyorum! Maggie ellerini havaya kaldırdı. Onu sarsmamak için her şeyi yapmıştı!

'Ve sonra bu gece, The Cellar'da, Jean'in burnunu sürmesi ve hepinizin onun etrafında yaygara koparması biraz aşırıya kaçmış gibiydi. Neredeyse sen ve kızlar Robyn'e zorbalık yapıyormuşsunuz gibi görüldüğünü söylemek zorundayım. Utanç vericiydi, Mags.'

Maggie ellerini onun göğsüne bastırdı ve yalvarırcasına ona baktı. 'Bear, bir an için durup kendini dinler misin? Jean'in kimsenin burnunu sürtecek biri olmadığını gayet iyi biliyorsun. O nazık bir ruh ve Robyn pasif agresif davrandığı için üzülen de o.' Nefesini içine çekti, nabızı hızla atıyordu. "Ve sanırım "zorbalık" kelimesini ortaya atan da Robyn'di. Parmağıyla işaret etmek, bu kadar çatışmacı olmak Bear'a göre değildi.

Daphne onların tartıştığını görünce üzülerek inledi.

Rahatsız bir şekilde ayaklarını sürüyerek yürüdü. 'Dediğim gibi, bence olayları daha iyi idare edebilirdin. Belki de Robyn'in Jean'e işi teklif etmene nasıl tepki vereceğini düşünmeliydin.

'Evet, ama Robyn'e teklif bile etmemiştim, kendini öne atan oydu. Sen de oradaydın, buna şahit oldun. Ve neden onunla çalışmayı düşünmediğimi de biliyorsun-'

"Hiçbir şeyi bölmüyorum, değil mi?

Döndüklerinde Robyn'in ağzında tereyağı erimeyecekmiş gibi gülümsediğini, yeni taranmış uzun siyah saçlarının parlak bir perde halinde sırtından aşağıya sarktığını gördüler. Ama Maggie'nin asıl dikkatini çeken şey Robyn'in giydiği daracık tişörttü. Bol olabilirdi ama kıvrımlarına uygunsuz bir şekilde yapışıyor ve poposunu zar zor örtüyordu.

Bear'ın gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

Ne yapmaya çalışıyordu? Maggie gerçekten de Robyn'in bunun altına külot giymiş olmasını umuyordu; sutyen giymediği çok açıktı. Ve her ne kadar Bear'ı kuzeniyle hayal gücüne çok az şey bırakan bir şey giymiş olarak bırakırken kendini rahat hissetmese de, Maggie Robyn'in yanında bir saniye daha kalmaya dayanamazdı.

"Ben de tam yatmaya gidiyordum. Dolaptan bir bardak aldı ve içine su doldurdu. Odadan çıkarken omzunun üzerinden Bear'a, "Kapıyı kilitleyebilirsin," dedi ve çıkarken Daphne'yi okşadı.

"İyi geceler o zaman," dedi Robyn, tişörtü omzundan kayarak. Bear'a döndü ve gülümsedi. "Bir gece içkisi ister misin?"

* * *

Bear'ın yatağa gelmesi bir asır gibi gelmişti. Onun ve Robyn'in alt katta boğuk seslerle konuştuklarını duymuştu ve bu konuşmalar onu öfkeliendiren garip, tiz kahkahalarla noktalanıyordu. Robyn'e karşı böyle huysuz davranırken onunla nasıl gülebiliyordu? Tanrı aşkına, o onun kocasıydı! Ve gerçekten de onu zorba olmakla mı suçlamıştı? Maggie, Robyn'in onu manipüle ettiğini, onun nazik doğasından faydalandığını düşünmeden edemiyordu. Ne de olsa kuzeni bu konuda son derece yetenekliydi. Keşke arkadaşlarına fotoğraflı ürkütücü adam hakkında soru sorma şansı olsaydı ama Robyn'in yarattığı drama sayesinde bu fırsat eline geçmemişti.

Robyn'in sahanlıktan kendi odasına doğru gittiğini duymuştu - ne de olsa orası bebeğin odasıydı! Çok geçmeden Bear yatak odasına gelmiş, karanlıkta sessizce soyunmuş ve onun yanındaki yatağa girmişti. Yorgun bir iç çekişle başını yastığa koydu. Ama bu gece, her zamanki sarılmalar ya da onu kendine çekmesi, günün olaylarını sindirirken başını göğsüne yaslamasına izin vermesi yoktu. Bunun yerine, Maggie'nin daha önceki düşmanlığının yeniden ortaya çıkmasını istemediği için uyuyormuş gibi davrandığı şişmiş bir sessizlik vardı.

Çok geçmeden Maggie, Bear'ın nefes alışının derinleştiğini duydu; onun bu kadar kolay uykuya dalabilmesine sık sık hayret ederdi. Zihni önceki olayları gözden geçirmeye başladı, kocasının kendisine karşı değişen ruh halini açıklayacak bir şey arıyordu. Robyn yerine Jean'in ona yardım etmesi yüzünden olamaz mıydı? Hiç mantıklı gelmiyordu; o biliyordu ki

kuzenini bu işin dışında tutmak istemesinin nedenlerini anlamış, hatta ona hak vermişti. Robyn'le ilgili bir şey olmalıydı.

İlişkileri boyunca Bear'la kaç kez ciddi bir anlaşmazlık yaşadıklarını bir elin parmaklarını geçmeyecek sayıda sayabilirdi - dürüst olmak gerekirse belki de iki - ve aralarındaki bu tuhaf düşmanlığın o yöne doğru gittiği hissinden kurtulamıyordu. Birbirlerine çok benzedikleri için iyi anlaştıklarını söylemek yanlış olmazdı; Bear'ın mutfakta çamurlu terlikleriyle yürümesi, ıslak bir havluyu banyoda yerde bırakması ya da iç çamaşırlarının bir türlü çamaşır sepetine ulaşamaması en çok tartıştıkları konulardı. Buna karşılık, Maggie'nin dikiş odasından çıkan iplik izlerinden, parmak arası terliklerini ortalıkta bırakıp takılıp düşmesine neden olmasından yakınıyordu. Hepsi küçük şeylerdi. Ama ondan gelen bu soğukluk Maggie için yeni bir şeydi, hiç yoktan ortaya çıkan kötü bir duyguydu. Robyn'in ona kalıp kalamayacağını sorduğu zamana geri dönebilmeyi ne kadar isterdi. Kesin bir hayır olurdu. Böylece heyecan verici bebek haberini Bear'la paylaşmayı, onun yüzündeki mutluluğu görmeyi dört gözle beklemeye geri dönebilirdi. Ama işler böyle giderse, bırakın Marsay Bebek hakkında konuşmayı, evlilik yıldönümlerini bile kutlayamayacaklar gibi görünüyordu.

Kalbi sıkışmış ve bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzölmüştü. Maggie ilk kez evliliği için korktuğunu hissetti. Robyn'in bir şeyi ya da birini kafasına koyduğunda ne kadar acımasız olabileceğini biliyordu. İstedğini elde edene kadar onu durdurmak mümkün değildi. Maggie sadece Bear'ın onun oyununun ne olduğunu anlayabilmesini umuyordu. Yüzünü yastığa gömdü, sessiz hıçkırıklarla ağlayarak uykuya daldı.

THIRTY-SIX

Maggie mutfak penceresinden denize bakıyordu, ufukta bir sis parıldıyordu. Çayından bir yudum aldı, günün nasıl geçeceğini ve önceki gün yaşanan olayların nasıl devam edeceğini merak ediyordu. Robyn'in henüz ortaya çıkmamış olmasına sevinmişti. Maggie erken uyanmış olmasına rağmen Bear'ı artık yatağında bulamayınca şaşırılmıştı; çarşaflardaki buruşukluklar onun orada olduğuna dair tek ipucuydu.

Verandanın kapısının mandalının sesini duyunca kendini hazırladı. Bir an sonra Daphne içeri daldı, temiz havanın kokusu üzerine sinmişti. Tipik Labrador tarzıyla doğruca mama kabına yöneldi ve yıkama işleminden kaçmış olabilecek küçük lezzet kalıntılarını yalayarak temizledi. Bunu yaptıktan sonra koşar adımlarla Maggie'nin yanına gitti ve kuyruğunu mutlulukla salladı.

"Merhaba, Daph. Yürüyüşün iyi geçti mi, genç kız? Eğildi, elini Daphne'nin başının üzerinde yumuşattı. Göz ucuyla Bear'ın çoraplı ayaklarının kapı aralığında belirdiğini gördü. Kalp atışları hızlandı. Ayı'nın hâlâ önceki akşamki huysuzluğuna devam ediyor olmayacağını umuyordu.

"Günaydın," dedi dik durarak.

Artık yaygara kopmayacağını kabul eden Daphne yatağına yöneldi ve bir esnemeyle yere yığıldı.

"Günaydın," dedi. Ona bakmadan masanın üzerindeki demlikten kendine bir fincan çay doldurmaya gitti.

Midesi bulandı. Aralarındaki tuhaflık dayanılmazdı.

Lütfen, bu kadar yeter.

Başını kaldırdı, kızın gece boyunca saatlerce ağlamaktan şişmiş, kırmızı çerçeveli gözlerine bakarken yüzü düştü. "Ah, Mags," dedi nazikçe. O

ona doğru yöneldi ve parmağını yanağına sürttü. "İyi misin?"

Başını salladı, adamın tanıdık şefkatli ses tonunun geri dönüşüyle gözyaşları tehdit ediyordu. "Olanları nasıl kabullenebilirim ki?"

"Gel buraya. Bir sonraki anda kollarını ona dolamış ve onu sıkıca sarmıştı.

Onun güçlü kucağına geri dönmek çok iyi hissettirdi. Maggie yüzünü onun göğsüne bastırdı, onun katı hissinin tadını çıkarıyor, Bear'a özgü kokuyu içine çekiyordu. "Aramızda neler olduğunu bilmiyorum Bear, ama bundan hoşlanmıyorum.

"Bir tek sen değilsin.

'Biz asla böyle değiliz, özellikle de bir başkası için.

"Biliyorum," dedi.

Başını geriye doğru eğerek ona baktı. 'Beni ve arkadaşlarımı Robyn'e zorbalık yapmakla suçladınız. Bu gerçekten incitici ve doğru değil. Jean'e sataşan oydu, eğer benim tarafımdan anlatmama izin verseydin anlardın. Biz sadece arkadaşımızı teselli ediyorduk, zorbalık söz konusu değildi. Sizi temin ederim.'

Sertçe nefes aldı ve bir adım geri çekildi. "Üzgünüm Mags, ama hepiniz masanın diğer tarafından ona dik dik bakarken öyle görünüyordu. Stella'nın ne kadar zorlu biri olabileceğini biliyorsun, Jasmine de öyle. Parmaklarını sabırsızlıkla saçlarında gezdirdi. "Robyn gerçekten üzgündü.

'Ama bizim görebildiklerimizi görmediniz, Robyn'in Jean'e söylediklerini duymadınız. Beni kötü gösterdi. Aslında Jean'e ondan yardım istediğimi çünkü onun bir-'

Bear'ın cep telefonunun çalmasıyla daha fazla bir şey söylemesi engellendi. Pantolonunun cebine uzandı ve ekrana baktı. "Buna bakmam gerek," dedi ve dışarı çıktı, Maggie'yi kaydettikleri küçük ilerlemenin daha başlamadan bozulduğu hissiyle baş başa bıraktı.

Alt dudağını kemirirken gözleri dışarıdaki Bear'ı takip ediyordu. Robyn sadece üç gündür buradaydı ama bu kısa süre içinde Bear'la aralarında sürtüşme yaratmayı başarmıştı. Bir şekilde Robyn'in dinamikleri değiştirdiğini hissediyordu. Bear her zaman Maggie'nin arkasını kollamıştı, Maggie de onun, bu ikisinin de kabul ettiği bir şeydi. Ancak Robyn'in gelişinden bu yana işler değişmişti ve Maggie bunun nedenini anlayamıyordu. Bunun bu kadar kolay olması onu endişelendirmiş ve her ne kadar hoşuna gitmese de evliliğine farklı bir gözle bakmaya başlamasına neden olmuştu.

Bear mutfağa döndü, mesafeli tavrı geri gelmişti. 'Ben Jack'lere gidiyorum. Bana öğle yemeği hazırlamana gerek yok, Robyn dün gece hazırladı. Maggie bu bilgiyi sindirmeye fırsat bulamadan Daphne'ye ısıklık çaldı ve gitti.

Robyn şimdi de Bear'ın öğle yemeğini mi hazırlıyor? Robyn'in onun ayak parmaklarına basması ve bundan hiç çekinmemesi endişe vericiydi. Şüphesiz, bundan Bear'a bahsetse, sadece yardım etmeye çalıştığını söyleyecekti. Ama Maggie bundan daha fazlası olduğu hissinden kurtulamıyordu.

Bear gittikten sonra aceleyle kahvaltılık tabaklarını topladı ve dikiş odasına gitti. Robyn ortaya çıktığında yolundan çekilmiş olmak istiyordu. Bir önceki gece kötü uyuduğu için paramparça olmuştu ve kuzeninin tuhaf pasif-agresifliğiyle bir kez daha yüzleşmeyi göze alamazdı.

Maggie odasını ve kumaşların kokusunun ona aşıladığı huzur duygusunu seviyordu. Anında rahatladığını hissederek masasındaki çekmeceyi açtı ve "yapılacaklar" defterine uzandı; geçen haftadan aktarması gereken birkaç şey vardı, ki bu onun yapacağı bir şey değildi. Parmakları onu her zamanki yerinde hissedemeyince iki kez bakmak zorunda kaldı. Durakladı, gözleri çekmecenin içindekileri taradı. Her şey farklı görünüyordu. Genellikle ön tarafta tuttuğu eşyalar - "yapılacaklar" listesi ve telefon şarj aleti, şerbetli limon çantası- bir tarafa itilirken, boş bir not defteri ve karalamalarından oluşan bir kitap öne doğru çekilmişti. Maggie, çekmecesine birinin girmiş olduğu hissine kapılarak kaşlarını çatı.

Hızla diğer çekmeceleri de açtı ve orada da aynı düzeyde bir huzursuzluk olduğunu gördü. Bear bu odada nadiren yüzünü gösterirdi, o da sadece akşam geç saatlere kadar çalıştığı ya da erken kalktığı zamanlarda ona bir fincan çay getirmek içindi, yani o olamazdı. Chrissie ve Dom'un kulübenin anahtarı vardı ama masasını karıştıracaklarını bir an bile düşünemiyordu. Bundan sorumlu olabilecek tek bir kişi vardı: Robyn. Dün sabah Maggie dışarıdayken etrafı iyice karıştırmış olmalıydı. Maggie'nin yüzü kızgınlıktan yanıyordu. "Lanet olası yanak!

Derin bir nefes aldı ve yavaşça bıraktı, kendine sakinleşmek için bir dakika ayırmasını söyledi. Nefes alış verişlerini tekrarladı ve bunu yaparken ona kadar saydı. Kuzenine öfkelenmesinin bir faydası olmayacaktı. Aslında, öfkesinin sıcaklığı geçtikçe, bunun işleri daha da kötüleştireceğini fark etti. Şimdilik bunu kendine saklamak muhtemelen en akılcısıydı Robyn

Son olaylara bakılırsa Maggie yine de inkâr edecek ve Bear'ı kendi tarafını tutması için manipüle edecekti. Ayrıca Maggie'nin düşünmesi gereken bir de bebeği vardı - Robyn'in gelişinden beri bu konuda kendini pek şımartamamıştı - kendine bir kez daha stresli olmasının iyi bir şey olmadığını hatırlatıyordu ki şu anda bunu söylemek yapmaktan daha kolaydı. Aklına başka bir düşünce geldi. Hamile olduğu günleri işaretlemek için kullandığı takvimi. En azından onu pasaportlarını sakladığı dolabın arkasındaki bir panelin arkasına gizlediği küçük kasaya koyacak kadar ileri görüşlüydü. İçinden gelen bir his dışında ona bunu yaptıran şeyin ne olduğunu bilmiyordu. Ve şimdi bunu yaptığı için amansızca memnundu. Robyn'in bunu ele geçirip geçirmediğini düşünmeye bile tahammülü yoktu. Yapabileceği yaramazlıkları hayal edebiliyor muydu?

Maggie bunu anladıktan sonra Robyn'i aklından çıkarmaya ve "yapılacaklar" listesine odaklanmaya karar verdi. Gözleri büyük harflerle yazılmış ve iki yanında yıldız işaretleriyle süslenmiş ilk maddeye gitti. "EVLİLİK YILDÖNÜMÜ İÇİN PLANLARI KESİNLEŞTİRİN!!!" Kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Robyn bunu görmüş müydü? Büyük ihtimalle. Gittikçe yaklaşıyordu. Tanrım, o zamana kadar kocasıyla aralarındaki ilişkinin önemli ölçüde düzelmiş olmasını umuyordu, yoksa bu bir felaket olurdu. İkisinin de konuşmadığı romantik bir yemek kulağa hiç de cazip gelmiyordu. Bir sonraki düşüncesi Robyn oldu. *Ughh!* Bir hafta sonra Cumartesi günü hâlâ burada olacak mıydı? Büyük ihtimalle. Bu, romantik yemeklerinde onlara katılmayı beklediği anlamına mı geliyordu? İçinden bir ses Maggie'ye öyle olacağını söylüyordu. Hatta yemeği ele geçirdiğini ya da mahvetmeye çalıştığını bile hayal edebiliyordu. Maggie'nin mutlu bebek haberini umduğu şekilde paylaşmasına gelince, bu planın hemen pencereden dışarı çıkması gerekecekti. Bunun özel olması gerekiyordu, sadece o ve Bear; tüm *bunlar* olmadan önce bunun için çok heyecanlıydı, ama Robyn'in geceyi pusuya düşürmek için bir şeyler yapacağını hissediyordu. Kutlamaları beklemek zorunda kalacaktı - ve bebek haberini paylaşmak kesinlikle doğru zaman gelene kadar beklemek zorunda kalacaktı. Ya da, diye düşündü bir kalemi dudaklarına götürerek, Robyn gitmek zorunda kalacaktı. Ve bu seçeneklerden hangisinin kulağa en hoş geldiğini biliyordu.

THIRTY-SEVEN

Maggie derin düşüncelere dalmışken Robyn'in aşağıya inerken çıkardığı döşeme tahtalarının gıcirtısını duydu. Saate baktığında neredeyse öğlen olduğunu gördü. Karnı guruldamasına rağmen Maggie ortalık sakinleşene kadar odasında kalmaya karar verdi. Ayı dışarıdayken Robyn'le çatışmak isteyeceği son şeydi. Kuzeninin dün gece ona Jean'in durumu hakkında anlattıklarından sonra Maggie temkinliydi. Tekrar yakalanmak istemiyordu. Ayrıca Danskelfe Şatosu için hazırladığı bu ayı - ona "Heather" adını vermiş ve zengin morlarla süslemişti - neredeyse bitmek üzereydi, onu bitirebilir ve listesinden çıkarmanın mutluluğunu yaşayabilirdi. Sonra Emma Bramley'den haber alıp almadığını kontrol edecekti. Maggie o sabah erken saatlerde ona e-posta göndermiş, Campion's ile ortak olmaktan memnuniyet duyacağını söylemişti; o zamandan beri aklından çıkmıyordu.

Robyn alt katta fazla oyalanmamıştı ve borulardan gelen su seslerine bakılırsa şimdi duştaydı. Maggie bu fırsatı değerlendirerek mutfığa girdi ve öğle yemeği için bir şeyler hazırladı; bu bebek iştahını aşırı derecede açmıştı. Kuzeninin lavaboda bıraktığı bir yığın bulaşığı görmezden gelen Maggie, yemeğini çabucak mideye indirdi, her şeyi yıldırım hızıyla yıkadı ve elinde yarı sarhoş çay bardağıyla dikiş odasına koştu. Kendi evinde sürünmek zorunda olduğunu hissetmekten mutlu değildi ama bugün beladan kaçınmak için elinden geleni yapmaya kararlıydı. E-postalarını kontrol ederken Emma Bramley'den gelen cevabı görünce çok heyecanlandı. Alıcı neredeyse anında cevap vermiş, ses tonu şen şakrak, işbirlikleri hakkında övgüler yağdırıyordu. Bu Maggie'nin heyecan seviyesinin yükselmesine ve Robyn'i kısa bir süreliğine unutmasına neden oldu.

Bunu yaptıktan sonra Robyn'in kendine kalacak başka bir yer bulmak için ne yapması gerektiğine bakmaya karar verdi, çünkü kuzeni bu konuda pek bir şey yapıyor gibi görünmüyordu. Bu düşünce midesinde sinirlerin kıpırdanmasına neden oldu. Jasmine'den ne yapması gerektiğine dair ipuçları ve tavsiyeler içeren bir mesaj almıştı ve Maggie bunun için minnettardı. Arkadaşı Bart öldükten sonra evsiz kalmış ve kısa sürede kendine bir ev bulmayı başarmıştı. Maggie, Robyn'in burada fazla rahat etmesi riskini göze almak istemiyordu; bunun fazla sürmeyeceğini hissediyordu. Aslında, ayaklarını masanın altına rahatça sokmaya başlamış gibi görünüyordu.

Topu yuvarlamanın zamanı gelmişti ve Robyn bu konuda bir şey yapmayacaksa, Maggie'ye çok az seçenek kalıyordu. Ama dikkatli davranmak zorundaydı, özellikle de Bear'ı yanına almayacaksa.

* * *

Danskelfe Kalesi'nin ayısı tamamlandığında Maggie, Champion'un imza kumaşı için aklında büyüyen bir fikrin hızlı bir taslağını yaptı. Sanat ve El Sanatları tarzında, pembe campion çiçekleri içeren bir kumaş tasarladı; aynı şey logo için de geçerliydi, baş harfler antika altın rengindeydi.

Bunu yaptıktan sonra ağzına bir limon şerbeti attı ve dilinin üzerinde karıncalanan köpük patlamasının tadını çıkardı. Danskelfe Şatosu'ndaki "Rowan Köşkü"nün ayısını yapmaya başlarken kendi kendine, "İşe koyulma zamanı," dedi. Bu ayıyı, koleksiyonunda mükemmel kumaşı bulduğu zengin, kırmızı üvez meyveleriyle süslenmiş parlak renkli bir yelekle tüvit pantolonlar içinde hayal etti. Üvez ayısının geyik saplı bir şapkayla tamamlanması gerektiğine karar verdi. Kaşmir parçasını yere serdi, elini üzerinde gezdirirken tanıdık bir heyecan duydu. Yumuşak oyuncaklarını yapmak gerçekten de ona göre idi.

Maggie bir arabanın kapısının çarpmasıyla dikkati dağıldı, arabanın motoru çalıştı ve araç uzaklaştıkça silikleşti. Robyn miydi? Kontrol etmeye gitmeden önce bir an bekledi.

Kuzeninin arabasının her zamanki park yerinde olmadığını görünce kalbi rahatladı. Maggie onun nereye gittiğini ancak hayal edebiliyordu. Belki de kiralamak için bir eve bakıyordu. Bu düşünce onu rahatlatmıştı. Bunun da ötesinde, evinin tekrar kendisine ait olması, sanki kara bulutlar geçici olarak dağılmış gibi iyi hissettiriyordu.

Her zamanki gibi ortalıkta duran duş malzemelerini, yerde ıslak bir havluyu, Robyn'in önceki akşam neredeyse giydiği daracık tişörtü ve bir çift dantelli külotu görmek için üst kattaki banyoya çıktı. Oda buharla doluydu, duvarlar akıyordu, bu yüzden Maggie pencereyi açtı.

Merdivenlere doğru ilerleyen Maggie durakladı, gözleri Robyn'in kaldığı odaya gitti. *Bebeğin odasına*. Neden kendi evinde sürünme ihtiyacı hissettiğinden tam olarak emin olmadan parmak uçlarında ilerledi ve kapıyı iterek açtı. Karşısına çıkan manzara karşısında nefesi kesildi. Kıyafetler ve ayakkabılar için yer görünmüyordu. Makyaj malzemeleri tuvalet masasının üzerine saçılmıştı ve yatak toplanmamıştı. Robyn'in üniversitedeki dairesini hatırladı. Beyaz puantiyelerle kaplı koyu çilek tonunda bir kumaş parçası gözüne çarptı. Daha yakından baktığında bunun en sevdiği üstlerden biri olduğunu görünce şok oldu. "Bu da ne...? Göğsünde öfke çiçekleri açtı. Robyn bunu bulmak için kendisinin ve Bear'ın yatak odasına girmiş, gardırobunu karıştırmış olmalıydı. Bir an durup düşündü. Üstünü geri almalı mıydı? Yoksa orada mı bırakmalıydı? Eğer alırsa, Robyn onun odasında olduğunu anlayacaktı. Maggie bunun iyi karşılanmayacağından emindi. Birkaç dakika ne yapacağını düşündükten sonra, şimdilik bırakmanın en iyisi olacağına karar verdi.

* * *

Akşam yemeği çok sönük geçti. Maggie makarna yapma niyetiyle mutfağa gittiğinde Robyn'i masaya yemek koyarken buldu.

"Ah!" Maggie şaşkınlığını gizleyemeyerek durdu. Burnu yemek kokusu almamıştı, bu yüzden içeri ilk kendisinin gireceğini, kendini yeniden kanıtlayacağını, buranın onun evi ve Robyn'in de misafir olduğu mesajını vereceğini düşünmüştü.

Robyn başını kaldırdı ve tatlı tatlı gülümsedi. 'Merhaba Maggie. Şarküteriden güzel bir yemek ısmarlayayım dedim.

Maggie'nin bakışları masaya yöneldiğinde gerçek bir ziyafet gördü. Kocaman bir tavuk ve brokoli kişinin yanında çeşitli salatalar ve soslar, bir kase canlı görünümlü kuskus ve bir somun kabuklu esnaf ekmeği vardı.

"Teşekkür ederim, çok güzel görünüyor," dedi, duyguları çalkalanırken.

"Dün gecedan sonra iyi kitaplarına girmeye çalışacağımı düşündüm.

Maggie iç çekti. *Jean'e yaptıklarından sonra bir kişten çok daha fazlası gerekecek.* "Robyn, bunu yapmana gerçekten gerek yok.

"Öyle hissediyorum. Bütün gün yolumdan çekildiğiniz izlenimine kapıldım.

Maggie buna itiraz edemezdi.

Robyn devam etti. "Bu benim için kolay olmadı, ama dürüst olmak gerekirse, bana bu kadar kızmama neden olacak ne yaptığımı gerçekten bilmiyorum.

O gerçek miydi?

"Tek bildiğim Jean'le son derece dostane bir sohbet ediyorduk ki Florrie onu masanın sizin tarafına sürükledi ve hepiniz bana hançer gibi bakmaya başladınız. Bu gerçekten çok üzücüydü. Vurgu yapmak için elini göğsüne bastırdı. "Bear da şok oldu.

Ve işte akıl oyunlarına başlıyoruz. Maggie şimdilik bu konuyu geçiştirmeye hazırды, sadece ikisi varken bu konuyu konuşmak konusunda hâlâ isteksizdi. Ta ki Ayı'dan bahsedinceye kadar.

Maggie sinirlerinin yükseldiğini hissederek, "Bak Robyn, Jean'in bize anlattığına göre konuşmanız hiç de dostane değilmiş. Görünüşe göre Champion'ın sözleşmesi konusunda ondan yardım istememin tek nedeninin onun "üzgün, yalnız bir yaşlı kadın" olduğunu düşünmem olduğunu söylemişsin. Bunu asla söylemediğimi sen de çok iyi biliyorsun. İnkâr etmesi için kuzenine anlamlı bir bakış fırlattı.

Robyn teatral bir şekilde nefesini tuttu, birkaç saniye durakladı, açıkça cevabını düşünüyordu. Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Sizi temin ederim, ben asla böyle bir şey söylemedim ve ona inandığınız için kırıldım ve üzüldüm! *Yaptığım* şey ona iyi dileklerde bulunmak ve duyduklarına göre dikiş becerileriyle bu rol için mükemmel olacağını söylemekti.

Maggie bu apaçık yalan karşısında irkildi. Jean'den kuşkulanmak için hiçbir nedeni yoktu; dün gece gerçekten üzgün görünüyordu. Oysa Robyn bambaşka bir balıktı.

Sana inandığımdan pek emin değilim Robyn. Jean gözyaşları içindeydi, bu onun yapacağı bir şey değil. Durduğum yerden, rolü ona vermemden memnun değilmişsin gibi görünüyor - ve haklısın, o çok yetenekli bir terzi. Ona sormak hiç de akıllıca değildi. Ve yetmişli yaşlarda olması benim için önemli değil.

Onun hakkında çok düşünüyorum ve o iyi bir arkadaş. Maggie'nin sözleri aceleyle çıkmıştı. 'Oh, ve senin "iş zekana" ihtiyacım yok, kendi başıma gayet iyi idare ediyorum, teşekkür ederim.

Robyn'in gözleri öfkeyle parladı. "Bu beni yerime iyice oturttu.

Tam o sırada kapı açıldı. Bear ve Daphne evdeydi. Maggie'nin kalbi sıkıştı; bu, kocasının tanık olmasını isteyeceği son şeydi.

"Neler oluyor?" Daphne, Maggie'nin yanına koşmadan önce her zamanki gibi yemek kabını kontrol ederken kuzenlerin arasına baktı.

Robyn'in ifadesi buruştu, bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. 'Kesinlikle yıkıldım, Bear. Maggie az önce beni yalancılıkla suçladı.

Maggie inanamayarak baktı. Kuzeni ihtiyaç duyulduğunda ikna edici bir rol yapabiliyordu. Bakışlarını Bear'a çevirdiğinde onun yüz ifadesinin karardığını gördü.

'Robyn'in dün gece Jean'e söyledikleri Jean'in anlattıklarından çok farklı. Tek yaptığım ona bunu söylemekti. Ayrıca konuşmayı başlatanın Robyn olduğunu da eklemeliyim. Bu konuyu sorun çıkarmak için açanın kendisi olmadığını bilmesini kesinlikle istiyordu.

Bear başını salladı ve elini ensesinde gezdirdi. 'Siz ikiniz iyi geçinemez misiniz? Eve gelip de bu didişmelerle karşılaşmak tam bir kabus.

Robyn çok üzgün görünüyordu. Kollarından tutarak ona doğru koştu. 'Bear, çok ama çok üzgünüm. Gerçekten çok üzgünüm. Arada kalmanın senin için ne kadar zor olduğunu tahmin edebiliyorum. Herhangi bir yanlış anlaşılmaya neden olduysam gerçekten özür dilerim. Sadece çok fazla stres altındaydım.'

Ve yine gözyaşları vardı. Maggie kuzeninin sızıntı yaptığını düşünmeye başlamıştı. Robyn hıçkırığa hıçkırığa ağlarken gözlerini ayıramadan izledi. Bu gerçekten görülmeye değer bir şeydi; en azından Bear rahatsız görünme nezaketini göstermişti.

"Evet, yeterince adil. Geri çekilmek istedi ama Robyn buna izin vermedi. "Gidip temizlenmem gerek," dedi, sesinde Maggie'nin duyduğuna sevindiği bir kızgınlık vardı. En azından onu rahatsız eden tek kişi o değildi.

"Tekrar özür dilerim, Bear. Robyn isteksizce de olsa onu serbest bıraktı.

Vay canına! Bu gerçekten çok iyi bir performanstı.

"Merak etme," dedi mutfağa doğru ilerlerken, Maggie'yle göz teması kurmaya çalışırken yüzünde rahatsız bir ifade vardı.

"Akşam yemeği on beş dakika içinde," diye seslendi Robyn arkasından. "Evet, doğru. Bear iç geçirdi.

Bu küçük dramadan sonra, yemekte Robyn'in ev meselesini açmanın zamanı değildi, Maggie bu konuda epey ilerleme kaydetmişti. Hatta Stella'dan işin hukuki boyutuyla ilgili aydınlatıcı bir mesaj bile almıştı. Ama içlerinden bir ses Maggie'ye kuzeninin ona sunacağı seçeneklerden hiçbirine açık olmayacağını söylüyordu.

Yorgun bir şekilde dikiş odasına geri döndü, kendini tehlike bölgesinden uzaklaştırdı ve önümüzdeki çeyrek saat boyunca son ayısı üzerinde çalışırken kendini sakinleştirmeyi umdu.

* * *

Yemek göreceli bir sessizlik içinde geçti, Bear lezzetli yemekler için Robyn'e teşekkür etti ve kısıtlı parasını bu kadar harcamaması gerektiğini söyledi.

"En azından bunu yapabilirim ve bu şekilde katkıda bulunarak geçimimi sağlayabilirim. Ona gülümsedi.

Ekmegi mi kazanıyorum? Maggie neredeyse kuskusunda boğuluyordu. Sadece ona mı öyle geliyordu, yoksa bu cümle Robyn'in burada uzunca bir süre daha kalmayı planladığını mı gösteriyordu?

"Buna gerek yok, siz misafirsiniz. Bear gözlerine tam olarak ulaşmayan bir gülümseme verdi.

Maggie inanamayarak kocasına baktı. Ne haltlar dönüyordu? Neden ona pandik atıyordu? Hiç mantıklı gelmiyordu.

Yemekler yenildikten sonra Maggie masadan kalkmak için sabırsızlanıyordu. "Vay canına, harikaydı. Bear takdirle karnını sıvazladı. Gerçekten de yemeğini seviyordu ve kuzeni de bunu açıkça fark etmişti.

"Evet, bunun için teşekkür ederim Robyn, ama ben odama dönüyorum, bugün bitirmeyi umduğum bir ayım var.

"Ama bulaşık? Robyn onunla Bear'ın arasına baktı. "Ben yaparım," dedi Bear, gözleri masaya yapışmış bir halde.

"Yeterince makul. Maggie tabağını aldı ve lavabonun yanına koydu. Bu korkunç atmosferde bir saniye daha geçirmek istemiyordu.

Ayrılırken, bir veda atışına karşı koyamadı. 'Ah, hazır aklıma gelmişken, Bear, sanırım beğendiğim bluzu görmedin? Bilirsin, şu

Beyaz puantiyelerle kaplı koyu kırmızı bir tane. Ama bugün onu arıyordum ve bulamadım.

Kocas1 ona baktı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Hayır, görmedim.

"Ah, doğru. Bakışlarını Robyn'e çevirdi. "Sanırım bunu hiçbir yerde görmedin?

Robyn çenesini dışarı çıkardı. "Hayır, neden öyle düşündüğümü anlamıyorum. "Sorun değil, sadece kontrol ediyordum. Ondan çıplak yüzlü bir yalan daha

Kuzeni. Bunu Bear'a daha sonra anlatması gerekecekti. Elbette, Robyn'in göstermeye çalıştığı gibi bir melek olmadığını kabul etmek zorunda kalacaktı.

THIRTY-EIGHT

Önceki akşamdan sonra Maggie hâlâ kendini kötü hissediyordu; evde Robyn'le yalnız kalmasının mümkün olmadığını biliyordu. İşte bu yüzden, Champion'daki Emma'dan gelen ve büyükannesinin elden çıkarmakta olduğu lüks yünlerden oluşan bir grup eski yünlü kumaşla ilgilenip ilgilenmediğini soran bir e-posta gelen kutusuna düştüğünde, Maggie bu fırsatın üzerine atladı. Dışarı çıkmak için mükemmel bir bahaneydi. Robyn'e dışarı çıkma sebebini anlatırken Emma'nın da peşine takılma ihtimaline karşı bağlantıdan bahsetmemeye karar verdi, ki bu onu şaşırtmazdı; kuzeni belli ki onun işine burnunu sokmanın bir yolunu bulmak için yanıp tutuşuyordu. Yün kulağa mükemmel, bakılmayacak kadar iyi geliyordu, bu yüzden hemen bir cevap gönderdi ve Emma ile Middleton-le-Moors'daki Champion'da saat on bir buçukta buluşmayı ayarladı. Hatta meydandaki küçük şirin çayevini de ziyaret ederek kendini ödüllendirebilirdi. Bu düşünce ona çok çekici gelmişti.

* * *

Gürcü pazar kasabasına giden yolları arşınlarken, zihninin can sıkıcı bir şekilde kuzenine doğru çekildiğini fark etti. Robyn onlarla sadece beş gündür kalıyor olabilirdi ama bu süre ona sonsuzmuş gibi geliyordu. Yemekten beri neredeyse hiç konuşmamışlardı ve Maggie, Bear etrafta yokken çatışmadan kaçınmaya hâlâ hevesliydi. Ve Robyn'in bir şeylerin peşinde olduğu hissinden kurtulamıyordu. Onlara o akşam eski bir arkadaşıyla buluşacağını söylemişti. 'Yani Cuma gecesi ekibinizle size katılamayacağım,' demişti.

Maggie, Robyn'in davet edilmesi ya da onlara katılmayı düşünmesi önerisi karşısında yaşadığı şoku zar zor gizleyebilmişti. Kalın bir deriye sahip olmaktan bahsediyoruz.

Ama şimdi arabayla giderken gülmekten kendini alamıyordu. Kuzeninin bu kadar büyük bir şekilde ortaya çıkması kesinlikle ilginç bir akşam olurdu. Yine de Stella ve Jasmine'in ona söyleyecekleri karşısında irkildi. Florrie de öyle. Robyn Jean'e kaba davrandığından beri ağzını bıçak açmıyordu. Ayrıca Maggie kuzeninin etrafını sarmış gibi görünen gerginlikten uzak bir gece geçirmeyi dört gözle bekliyordu. Bu aynı zamanda Robyn'in Bear'la yalnız kalmayacağı anlamına geliyordu ki bu da Maggie'ye beklediğinden daha büyük bir rahatlama hissi veriyordu.

* * *

Emma'nın Maggie'ye bahsettiği yünün mükemmel olduğu ortaya çıktı. Çeşitli süveterler ve hırkalardan oluşuyordu, bazılarında güve delikleri vardı, önemli değil, Maggie kolayca etraflarını kesebilirdi. Renkler de mükemmeldi; zengin bir deniz mavisinden en lezzetli koyu pembeye kadar uzanıyordu.

Maggie, Emma'nın büyükannesine ödeme yapmayı teklif etmişti ama June Nine'nin onların çöpe atılmasındansa iyi bir şekilde değerlendirilmesini tercih edeceğini, torunuyla konuşana kadar da öyle olacağını söylemişti. Maggie, June Nine için bir kutu çikolata organize etmeyi aklına not etti.

Emma'yı tekrar görmek güzeldi; sadece iki görüşmeden sonra bile iyi bir uyum yakaladıkları açıktı. Maggie, Emma'nın onunla ilişki kurmaktan hoşlanacağını görebiliyordu. Tıpkı Maggie'nin doğrudan muhatap olduğu Danskelfe Şatosu'ndan Leydi Carolyn Hammondely gibi. Leydi Carolyn'i gerçekçi ve arkadaş canlısı bulduğuna şaşırmış ve memnun olmuştu.

Toplantısından sonra Maggie, meydanı çevreleyen ve vitrinleri insanı cezbeden nefis eşyalarla dolu küçük dükkânları dolaşmaya karar verdi. Burası işlerine giden müşterilerle dolup taşıyordu. Son derece güzel bebek kıyafetlerinin ustaca düzenlenmiş bir şekilde sergilendiği bir mağazanın önünde durdu. Küçük bir fare yüzüyle süslenmiş minicik bir çift çorabı gördüğünde neredeyse kalbi eriyecekti. İçeri girip onları satın alma dürtüsünü görmezden gelmek neredeyse imkansızdı, ta ki şunu hatırlayana kadar

Robyn evinin etrafını gözetliyordu. Kuzeninin onları bulmasından nefret ederdi; şüphesiz Bear'a bir şeyler söyleyecekti. İsteksizce dükkânın önünden geçip çiçekçiye gitti. Clifftop Cottage için bir demet çiçek ve Chrissie için de bir demet çiçek alacaktı. Onu birkaç gündür görmemişti ve Robyn'in bununla bir ilgisi olduğuna dair bir his vardı içinde. Dönüş yolunda onlara uğrayacak ve kayınvalidesinin nasıl olduğuna bakacaktı.

Maggie ayrılmadan önce The Chocolate Cherub çikolata dükkanına uğradı ve June Nine'ye teşekkür etmek için lüks çikolatalarından bir kutu seçti ve hemen Campion's'a bıraktı.

* * *

Middleton-le-Moors'dan dönüş yolculuğu bir anda geçmiş gibiydi, Maggie'nin arabası yol boyunca zıplayarak Thorncliffe Çiftliği'ne doğru ilerliyordu. Sağlam, eski çiftlik evinin önüne park etti, el frenini çekti ve çantasına uzandı. Arka raftan aldığı ve Chrissie'nin en sevdiği bezelye demetiyle kapıya vurdu ve koridora çıktı.

"Merhaba Chrissie," dedi mutfığa doğru ilerlerken, kayınvalidesini dirseğine kadar una batmış bir halde buldu, yanağından aşağı süzülen tozdan habersiz görünüyordu.

"Merhaba tatlım, seni görmek ne güzel. Maggie'ye gülümsedi. 'Dağınıklığın kusuruna bakma lütfen, bu fırsatı değerlendirip dondurucuyu doldurayım ve biraz turta ve çörek yapayım dedim. Sen ve Bear için tavuklu ve mantarlı bir tane yaptım; şu anda Aga'nın içinde.

"Ooh, nefis, teşekkür ederim. Kayınvalidesinin turtaları Marsay ailesinde efsane olmuştu. "Bunları da senin için aldım. Bezelyeleri ona doğru salladı.

'Ooh, en sevdiklerim. Kesinlikle çok güzeller. Teşekkür ederim, tatlım.'

"Onları düzenlemeye hazır olana kadar bir sürahi suya koyayım mı?"

"Sakıncası yoksa. Şurayı bitireyim, neredeyse bitirdim, sonra Bize bir fincan çay yap. Vaktin varsa tabii?"

'Kesinlikle zamanım var. Su ısıtıcısını açayım.' "Harika.

Maggie bezelyeleri bir sürahiye koyup lavabonun yanına yerleştirdikten sonra eski merdiven arkası sandalyeye çökerek çaydanlığın ısınmasını bekledi.

kaynatın. Duvarları pek çok aile yemeğinin ve gürültülü sohbetlerin geçmişiyile dolu olan bu odanın atmosferini seviyordu. Mutlu bir yerdi. Chrissie'nin renklerle ilgili iyi bir gözü vardı ve deneysel olmaktan çekinmiyordu; odanın en ucundaki en büyük duvar cesur bir tavus kuşu mavisine boyanmıştı, uzun pencerelerde asılı perdeler rengi zarif, çağdaş girdaplarla seçiyordu.

Çok geçmeden iki kadın ellerinde çay bardaklarıyla masaya oturdular.

"Peki, sorabilir miyim, misafirinizle aranız nasıl? Chrissie ona temkinli bir bakış attı.

Maggie gözlerini devirdi ve öfkeli bir nefes verdi. "Dürüst olmak gerekirse, Chrissie, Bear ve benim aramda bir sürü sorun yaratmaya başladı, ama bunu çok ince bir şekilde yapıyor. Sürekli didişiyoruz, ki sana söylememe gerek yok, bu bizim tarzımız değil.

Chrissie kaşlarını birbirine çatarak dudak büktü. "Hayır, değil.

'Gerçekler konusunda da biraz esnek görünüyor. Jean Davenport ile aralarında geçen bir konuşma beni ona karşı çok temkinli olmaya itti. Maggie kayınvalidesine iki kadın arasındaki konuşmayla ilgili bildiklerini, Robyn'in gelişinden bu yana olanları ve kuzeninin Robyn'in odasını gözetlediğine ve üstünü gördüğüne dair şüphelerini anlatmaya devam etti.

"Ama garip olan Bear'ın bunu fark etmemiş gibi görünmesi. Onun yumuşak başlı olduğunu ve her zaman insanların içindeki iyiliği görmeyi sevdiğini biliyorum, ama bu farklı hissettiriyor. Sanki onu manipüle ediyor gibi. Maggie durakladı. "Tanrım! Paranoyak gibi konuşuyorum, değil mi? Kısa bir kahkaha attı.

Chrissie onaylamaz bir tavırla başını salladı. "Sesin hiç de paranoyakça gelmiyor. Ona iyi niyetle kalması için bir yer teklif ettiniz ve görebildiğim kadarıyla hem bundan faydalaniyor hem de misafirperverliğini aşıyor gibi görünüyor.

"Ona kalacak bir yer teklif etme konusunda fazla seçeneğim yokmuş gibi geldi, oldukça zor durumdaydım, ama kesinlikle hoş karşılanma süresini aştı. Keşke Bear da bunu görebilseydi.

"Hmm. Chrissie düşünceli görünüyor. 'Yani, evliliğinin bozulması konusunda sadece onun sözüne sahibiz ve eğer yalan söylerken yakalanıyorsa, o zaman bu konuda doğruyu söyleyip söylemediğini kim bilebilir? Bu bir yana, Jean'e yaptığı şeyden tiksindim, bu yersizdi; Jean nazik bir ruhtur. Ve Robyn'in işlerinden birindeki ağırlığı ilk elden tecrübe ettim.

Pazartesi günü evinize geldiğinde kirli bakışlar. Phooph! Hançer gibi bakmaktan bahsediyorum.'

"Üzgünüm, Chrissie. Maggie o bakışı hatırladı; buz gibiydi.

'Hey, bunu özür dilemen için söylemedim. Oğluma gelince, ona neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Robyn'in ne yaptığını görememesine çok şaşırdım ve sana karşı kötü davrandığını düşünmek beni hayal kırıklığına uğrattı.

'Özür dilerim Chrissie, sanki sana koşup masal anlatmışım, oğlunu kötülemişim gibi geldi. Bunu yapmamalıydım. Çok dalgın görünüyor, sanki omuzlarında dünyanın yükü varmış gibi.

"Hiç de değil, tatlım. Dom ve ben son zamanlarda Bear'da bir şeyler olduğunu fark ettik, bir kirpi kadar huysuzdu ve bunu sorduğumuzda tek söylediği yanlış bir şey olmadığı oldu. Biz sadece Robyn'in seninle kalmasından bıktığını düşündük.'

Maggie iç çekti. 'Huh! Keşke öyle olsaydı. Benim durduğum yerden tam tersi görünüyor. Bana sürekli onu rahat bırakmamı, zor zamanlar geçirdiği için daha anlayışlı olmamı söylüyor. Umurumda değil, daha önce ne yaptığının farkında, biliyorsun, tişörtlerle ilgili - gerçi şimdi öyle düşünmezsin.

"Onunla konuşmamızı ister misiniz?

Maggie soruyu düşünürken başparmağındaki bir tırnağı inceledi. "Hmm. Muhtemelen yapmamanız en iyisi, işleri daha da kötüleştirme riskini almak ya da Dom'la aranızın açılmasını istemiyorum. Sanırım sadece onun taşınmasına odaklanmam gerekiyor, özellikle de kendisi bu konuda pek bir şey yapmıyor gibi görüldüğü için. Nefes alarak durakladı. 'Aslında bunu nasıl yapacağımı araştırıyordum. Bu beni gerçekten bencil mi gösteriyor?

"Bencil mi? Bu kadar aptal olma!" Chrissie bu öneriye öfkelenmiş görünüyordu. 'O genç kızı yıllardır görmüyorsun, birdenbire ortaya çıkıyor ve bir de bakıyorsun ki, senin iyi huyundan yararlanıp kocanla aranı açıyor, Jean'le aranızı bozmaya çalışıyor. Hayır, tatlım, kimsenin ondan kurtulmanın bir yolunu bulmanın seni bencil gösterdiğini söyleyeceğini sanmıyorum. Bu seni mantıklı yapar. Harekete geçmezsen onunla ne kadar kalacağını Tanrı bilir. Chrissie eğildi ve çenesini elinin üzerine koydu. "Her neyse, onu evden çıkarmak konusunda ne biliyorsan anlat bana.

Maggie hızlı bir şekilde ev bulma konusunda öğrendiklerini ve Stella'nın kendisine gönderdiği bilgileri paylaştı. Chrissie ilgiyle dinledi.

"Ona sunabileceğiniz konaklama seçeneklerinin olması iyi bir şey, bu ona daha az tartışma fırsatı verir.

Maggie, Chrissie'nin olumlu ses tonundan güç aldığını hissetti. "Ben de öyle düşünmüştüm.

"Sonunda onunla yüzleştığınızde tüm bilgileri bir araya getirdiğinizden emin olun, bundan sıyrılmaya çalışmasını istemezsiniz. Chrissie kendini ayağa kaldırdı, gözleri geniş taş şöminenin üzerindeki eski saate gitti. "Öğle yemeği vakti geldiğine göre, Dom ve bana katılıp bahçede bir şeyler yemeye ne dersin? Böylece Bear ve senin için yaptığım turtayı bitirip eve götürebilecek kadar soğumuş olur.

"Kulağa harika geliyor, teşekkürler Chrissie. Maggie gülümsedi. Chrissie'nin her şeyi daha iyi hale getirmenin bir yolu vardı. Maggie hamile kalmakta zorlandığında ve ardından gelen düşüklerde de ona anlayışla yaklaşmıştı. Onun yanında olmak bile bir şekilde rahatlatıcıydı. Ve kayınvalidesinin Robyn'le ilgili görüşlerinin Bear'ınkinden farklı olduğunu bilmek güzeldi.

"Ve tabii ki, kalacak başka bir yer bulma konusunda Ayı'mızın da yanında olması daha iyi olur, böylece birlik mesajı vermiş olursunuz ama unutmayın, kuzeninizi kulübeden çıkarmak için yardıma ihtiyacınız olursa, nerede olduğumuzu biliyorsunuz. Tişörtünün kolunu kaldırdı ve etkileyici pazusunu esnetti. "Onu hemen dışarı çıkaracağım. Chrissie sert bir ifade takındı.

'Vay canına, Chrissie, bu cidden harika! Buna bir bakan Robyn tepelere koşar,' dedi Maggie kahkahalarla gülerek, Chrissie de ona katıldı.

"Hey, bu kadar komik olan ne, kızlar?

Döndüklerinde Dom'un kapının girişinde durduğunu gördüler, yanakları güneş ışığından kızarmıştı.

"Merhaba aşkım. Chrissie kocasına gülümsedi.

"Selam Dom, karın bana kaslarını gösteriyordu," dedi Maggie. "Oldukça da etkileyiciler.

"Daha çok korkutucu. Ondan bir sağ kroşe yemek istemezdim, orası kesin. Ellerini yıkamak için lavaboya doğru ilerlerken iyi huylu bir şekilde sırttı.

"Evet, bunu aklında tutman akıllıca olur, dostum," dedi Chrissie sahte bir ciddiyetle ve kocasının kıkırdamasına neden oldu.

'Bak ne diyeceğim, yaptığın yemeklerle bu mutfakta harika kokular yarattın Chrissie, canım. Umarım birazını tadabiliriz ve hepsi doğrudan dondurucuya gitmez. Dom ona umutlu bir gülümseme fırlattı.

"Yumurtalı ve pastırmalı kiş ister misin? Kız da ona gülümsedi.

"Mükemmel. Ona doğru ilerledi ve yanağına bir öpücük bıraktı.

"Ve Maggie'miz de bize katılacak. Düşündüm ki bahçede yiyebiliriz, hava tahminlerine göre önümüzdeki hafta hava bozacakmış gibi görünse de havanın tadını çıkarabiliriz.

"*Bizim Maggie'miz.*" Maggie bunu duymaktan hiç sıkılmamıştı, hatta şu anda daha da sıkılmıştı. Kendisini, akraba olmaktan başka çareleri olmayan ya da hoşgörü gösterilmesi gereken biri gibi değil de, sevgi dolu Marsay klanının tam teşekküllü bir üyesi gibi hissetmesini sağlıyordu. Bebek haberini paylaşmak için sabırsızlandığı tek kişi Bear değildi, anne ve babasına birlikte söylemek için de sabırsızlanıyordu. Bu mutfak duvarlarının tanık olduğu mutlu sahnelere eklenecek heyecan seviyelerini sadece hayal edebiliyordu. Onların harika büyükanne ve büyükbabalar olacağını biliyordu. Sabırla beklemişler, asla zorlamamışlar ya da ipucu vermemişlerdi ve işler yolunda gitmediğinde de yanlarında olmuşlar, bolca sevgi ve destek sunmuşlardı. Maggie onlara sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğunu ilk kez aklından geçirmiyordu; her ne kadar onları çok fazla görmese de kendi anne ve babası da öyleydi. Yine de, bebek haberiyle havalara uçacaklarını biliyordu.

THIRTY-NINE

Maggie, Chrissie'nin kendisi için özel olarak yaptığı yarım düzine limonlu kekle birlikte ön koltukta iki turta olduğu için çiftlik yolundan dikkatle eve dönmüştü. Kısa yolculuk boyunca ona eziyet etmek için iyi bir iş çıkarmışlardı ve bir tanesine dişlerini geçirmek için sabırsızlanıyordu.

Emma'nın Champion'ın taşıyıcılarından birine koyduğu June Nine'nin yünlerinin bulunduğu çantayı değiştirme basiretini göstermişti bile. Şimdi Robyn'in istenmeyen dikkatini çekmeyeceğinden emin olmak için yerel süpermarketten alınan bir tanesinin içine masumca sıkıştırılmıştı.

Mutfakta kuzeninden iz yoktu ama her zamanki gibi kirli tencerelerle dolu lavaboda, kirli tezgâhlarda ve etrafta duran çeşitli eşyalarda orada olduğuna dair kanıtlar vardı. Maggie yüzünün kızardığını hissetti. Bunun hiçbir mazereti olamazdı! Tam o sırada evin alışılmadık derecede sessiz olduğunu fark etti, Robyn'in gelişinden bu yana nadiren görülen bir durumdu bu. Bir an durup dinledi, en ufak bir ses, bir döşeme tahtasının gıcırtısı, bir çekmecenin kapanması, borulardaki suyun damlaması gibi bir şey algılayıp algılayamayacağını görmek için. Ama hiçbir şey yoktu. Belki de Robyn yürüyüşe çıkmıştı. Gitmişse onu suçlayamazdı, güzel bir gündü. Evin kendisine kalabileceği düşüncesi onu birden canlandırdı. Misafirleri dönene kadar etrafta dolanmak yoktu. Mutluluk!

Turtaları ve limonlu kekleri bir kenara koyduktan sonra - bir sonraki molasında bir fincan çayla birlikte kek yiyeceğine dair kendine söz vermişti - yünlü kumaş çantasını aldı ve dikiş odasına doğru ilerledi.

Kapıdan henüz çıkmıştı ki, uçurum yolunda yürüyen biri gözüne çarptı. Gözlerini kısarak baktı ve kısa süre sonra onun

Robyn. Başında bir beyzbol şapkası vardı, koyu renk atkuyruğu bir o yana bir bu yana sallanıyordu ve Maggie'nin anladığı kadarıyla bir sırt çantası taşıyordu. Morali bozuldu. Kulübenin birkaç saatliğine kendisine kalmasını ya da en azından kuzeni olmadan kalmayı umuyordu.

Elinden gelenin en iyisini yapmak zorundaydı. Biraz yoğun geçen sabahın ardından yapması gereken epeyce şey vardı, sadece buna odaklanması gerekiyordu. Robyn gizemli arkadaşıyla buluşmak için dışarı çıkana kadar zamanın hızla geçeceğini umuyordu.

Bunu kafasında çözdükten sonra, yünlüleri taşıma çantasından çıkardı ve elini narin kumaşların üzerinde gezdirerek inceledi. Gerçekten de mükemmel kalitede kumaşlardı. Maggie onları kullanmak için sabırsızlanıyordu.

Güveleri uzak tutmaya yardımcı olması için fazladan bir lavanta poşeti ekleyerek onları çekmeceye yerleştirdi ve ardından Danskelfe Kalesi'ne gitmek üzere Rowan bear ile birlikte kaldığı yerden devam etti. Her şeyi bir araya toplarken, eşyaların yerlerinin değiştirildiği, birilerinin yine oraya girdiği hissinden kurtulamadı. Bu his omurgasında bir sıkıntıya yol açtı. Takvimini küçük kasaya sakladığı için ilk kez bu kadar memnun olmamıştı.

Gidip kuzenine ne aradığını sorma dürtüsüne direndi - bunun çatışmacı olmayan bir şekilde sorulabilecek bir soru olduğundan emin değildi ve mahremiyetinin ihlal edilmesine ne kadar kızsada, Bear'ın evden çıkmasıyla hiçbir şeyin başlamasını istemiyordu. Ayrıca ve daha da önemlisi, Marsay bebeğin iyiliği için sakın ve dingin kalmaya kararlıydı ki bunu söylemek yapmaktan daha kolaydı. "İhtiyaç var," dedi yüzünü buruşturarak.

* * *

Dolap kapaklarının çarpması ve mutfaktaki tavaların takırdaması Maggie'yi konsantrasyonundan uzaklaştırdı. Sesleri anlamlandırırken eli, Rowan'ın yüzüne diktiği koyu yeşil gözün üzerinde hareketsiz kaldı. Bir an sonra kalbi sıkıştı. Robyn'in bu gece dışarı çıkacağını düşünmüştü, o halde neden yemek hazırlaması gerekiyordu? Tam bu düşünceyi düşünürken bir başkası aklına geldi. *Nedenini biliyorum.*

İşini bıraktı ve mutfığa doğru ilerledi. Kuzeniyle yüzleşme vakti gelmişti.

"Ne oluyor? Bu akşam dışarıda yiyeceğinizi sanıyordum? Maggie düşmanca görünmemek için elinden geleni yaptı.

Robyn bir tavayı tezgâhın üzerine bıraktı ve elini kalçasına koydu. "Doğru, ama Bear için bir şeyler hazırlayayım da seni uğraşmaktan kurtarayım diye düşündüm. Maggie'nin alışık olduğu o gülümsemelerden birini takındı, anlamını tam olarak okuyamadığınız ama iyi olmadığından şüphelendiğiniz gülümsemelerden.

Maggie odayı taradı; Robyn henüz başlamamıştı, bu da onun lehineydi. 'Şey, gerçekten gerek yok. Kendi yemeğini hazırlayabilecek kapasiteye sahip. Aslında bu sabah dondurucudan ev yapımı chorizo ve tereyağlı fasulye yahnisi çıkardım. Bu gece Aga'da ısıtabilir. Bu doğrudur, o sabah yahniiyi hatırlamıştı ve ona bundan bahsetmeye niyetlenmişti. "O yüzden bütün o tencere ve tavaları bir kenara bırakıp kendini bir işten kurtarabilirsin. Mesajını iletme için kararlı bir şekilde konuştu.

Maggie'yi incelerken Robyn'in ağzı sert bir çizgiyle kapandı. "Başka bir gün alabilir. Ağzını çekiştiren muzaffer gülümseme Maggie'yi rahatsız etti.

"Hiç sanmıyorum.

"Neden olmasın? Robyn tersledi.

"Çünkü yenmesi gerekiyor; ziyan olmamasını tercih ederim. Bu kuzenini birkaç saniyeliğine susturdu.

Kazanmaya kararlı olan Robyn çenesini uzatarak, 'Ama yine şarküteriden bir sürü malzeme aldım, pahalı olanlardan' dedi.

"Onları başka bir fırsat için saklayabilirsin. Maggie ilk kez Robyn'in bu kadar iyi malzemelere ve yiyeceklere para harcayacak parayı nereden bulduğunu merak etmiyordu. Onlara konukevinden ayrılmak zorunda kaldığını çünkü orada daha fazla geceleme parasının yetmediğini söylememiş miydi? Eski sevgilisi ortak hesaplarını boşaltmış ve ona hiçbir şey bırakmamış mıydı? Eğer durum buysa, Maggie onun parasını bu kadar cömertçe kullanmasına şaşırılmıştı. "Bear dondurucudan aldığım yemeği yiyecek.

"Tamam, bunun bir yarışma olduğunu fark etmemiştim," dedi Robyn ve ardından sert bir kahkaha attı.

"Öyle değil. O benim kocam ve en sevdiği yemeklerden biri olan yahniiyi yemesini tercih ederim. Robyn'e sıkıca gülümsedi. "Doğru,

Şimdi bunu hallettiğimize göre, işime geri döneceğim.

Mutfaktan çıkarken kuzeninin gözlerinin bir çift lazer ışını gibi kafasının arkasını deldiğini hissedebiliyordu. Kalbi göğsünde güm güm atıyordu ama geri adım atmadığı için çok memnundu. Dikiş odasının kapısına vardığında, titrek bir gülümsemeyle, "Hadi Maggie!" dedi sotto voce.

* * *

Maggie, Rowan için yaptığı şapkanın süslemelerini henüz bitirmişti ki, Bear'ın pikabının gürültüsü açık pencereden içeri süzülüp eve yaklaştı. Kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ama her zamanki gibi eve geldiğini duyduğunda olduğu gibi değil. Bu kez Robyn'le ilgili durum ve akşam yemeği konusunda ona ne söyleyeceği söz konusuydu. Kendisini kurban gibi gösterecek bir şeyler söyleyeceğinden hiç şüphesi yoktu. En azından oraya ilk o varmayacaktı, bu da bir şeydir, diye düşündü Maggie kulakları su borularının uğultusunu algımlarken; Robyn duşta olacaktı.

Saate bir göz attı. Beşi çeyrek geçiyordu. Şimdi buradaki işi bitirmek için iyi bir zaman diye düşündü. Verimli bir öğleden sonra geçirmiş ve Danskelfe Şatosu'nun ayılarından birini daha iyi bir şekilde hazırlamayı başarmıştı. Ama şimdi Ayı'nın yemeğini hazırlamaya başlaması gerekiyordu.

Mutfakta, Daphne her zamanki coşkulu selamıyla ona doğru koştu ve Maggie'yi güldürdü. "Merhaba genç kız. Günün iyi geçti mi? Labrador'un vücudunu okşadı.

Ayağa kalkarak Bear'a baktı ve onunla göz göze geldi. "Senin günün de Daph'ınki kadar iyi geçti mi?

"Evet, fena değil. Cesaret verici yarım bir gülümsemeyi başardı. "Peki ya sen?

"Evet, oldukça iyiydi," dedi. "Annenle babana uğradım ve eve bir sürü turta ve kekle döndüm.

Gözlerinde Maggie'nin kalbini sızlatan bir hüznün vardı.

Her ne kadar Robyn'in taşınmasından bahsetmek için can atsa da kendini tuttu. Daha iyi bir zaman bulacaktı ama bu gece değildi.

Arkadaşlarıyla dışarı çıkmış. Belki de iptal etmeliydi? Robyn etrafta yokken onunla konuşma fırsatını değerlendirmeli miydi? Yoksa bunu yapmasına kızarmıydı? Genelde Cuma akşamlarını eski Land Rover'ıyla uğraşarak geçirmeyi severdi. Planlarını yeniden düzenlemesine kızarmıydı? Başını kaşıdı.

"Ne oldu? Bear onu şaşırtarak sordu.

'Acaba evde kalsam mı diye düşünüyordum, böylece birlikte biraz zaman geçirebilir, sohbet edebiliriz. İkimiz baş başa kalmayalı yıllar oldu.

Yüzünde rahatsız bir ifade belirdi. 'Nate Landie'ye bir göz atmak için uğradı. Onunla yaşadığım soruna yardımcı olabileceğini düşünüyor.

Keskin bir hayal kırıklığı hissetti. Gülümsemeye zorlayarak, "Merak etme," dedi.

"İstersen iptal edebilirim?

"Zahmet etmeyin. Maggie'nin hayal kırıklığına bir tutam kızgınlık da eklenmişti.

"Merhaba, Ayı. Döndüğünü bilmiyordum. Robyn, Maggie'nin pahalı banyo ürünlerinden oluşan bir bulutun üzerinde içeri daldı, varlığı odayı dolduruyordu. Minicik bir havluyu üzerine sarmış, saçlarını başka bir havluya toplamıştı. "Kum tepeleri boyunca yaptığımız yürüyüşten kalan kumları ykasam iyi olur diye düşündüm. Maggie'ye geniş bir gülümseme fırlattı. "Bear sana yürüyüş için bulduğumuzu söyledi mi?

Maggie kararsız bir ifadeyle, "Şey, gelmedi," dedi. Kocasının en azından garip görünme nezaketini gösterdiğini fark etti.

"Hiç şansım olmadı," dedi. 'Ve tam olarak-'

'Hava muhteşemdi, bunun için mükemmeldi. Daph da bayıldı, özellikle de bizim için hazırladığım pikniğe başladığımızda, değil mi Bear?

"Evet, öyle. Bear rahatsız bir şekilde ayaklarını sürüyerek yürüdü.

Maggie ona baktı ama o hemen bakışlarını kaçırdı ve sakalını kaşırken bakışlarını yere sabitledi.

"Eminim öyledir. Maggie bir dizi çelişkili duygunun etkisi altındaydı; incinmişlik ve öfke ön plana çıkmak için yarışıyordu. Ama Robyn'in, sözlerinin kendisini nasıl etkilediğine dair en ufak bir fikir bile edinmesine izin vermemeye kararlıydı. Acı vermek için tasarlanmışlardı ve hedeflerini tam isabetle vurmuşlardı. Gözlerinin arkasında alev alev yandığını hissettiği yaşlara karşı büyük bir mücadele verdi. *Ağlama! Ağlama!*

Maggie içindeki tüm gücü kullanarak yutkundu ve "Pekâlâ, madem bu gece dışarı çıkıyorum, o zaman akşam yemeğini hazırlasam iyi olur Bear," dedi. Bu Robyn'in iyiliği içindi. Bear genellikle Cuma akşamları kendi yemeğini kendi hazırlardı ama Maggie Robyn'in müdahalesine gerek olmadığı mesajını vermek istiyordu. Ya da istenmediğini. Bu gece evde kalmadığı için memnundu. Sahil boyunca yapılan yürüyüş ve piknik hakkında bir şey duymak istemiyordu. İhtiyacı olan şey arkadaşlarıyla çevrili olmak, onların sevgisini hissetmek ve tavsiyelerini almaktı.

Bakışlarını yerden kaldırdı, gözlerinden anlaşılmaz bir şey geçti. 'Buna gerek yok. Kendim için bir şeyler hazırlayabilirim, senden bunu yapmanı beklemiyorum.

"Daha önce senin için bir şeyler hazırlayacaktım, tavaları falan hazırlamıştım ama o beni durdurdu. Robyn Bear'a "inanabiliyor musun?" der gibi baktı.

Kuzeninin ses tonu Maggie'nin tüylerini diken diken etti. "Lütfen bunu bir daha yaşamayalım Robyn. Bear'a döndü. "Buzluktan sevdiğin tereyağlı fasulye ve chorizo yemeğini çıkardım. İstersen şimdi Aga'ya koyabilirim. Yapmaya gerek yok.'

"Oh, tamam. Teşekkürler,' dedi, sesi cansızdı.

"Harekete geçsem iyi olacak," dedi Robyn, saçındaki havluyu çözerek.

'Aslında Robyn, aklıma gelmişken, kendine yardım etmek yerine benim köpük banyomu ve duş jelimi kullanmanın sorun olup olmadığını sorarsan çok memnun olurum. Kullandıkların hediye idi ve çok pahalılar.

Robyn'in yüzü taş kesilmişti. "Duştaki rafın üzerindeydiler; kullanmamda bir sakınca olmadığını düşündüm.

"Diğer günlük malzemeleri kullanmanızı tercih ederim.

Maggie yahniyi Aga'ya yerleştirirken havada bir sessizlik vardı. Döndüğünde Robyn'in kendisine hançer gibi baktığını gördü.

"Peki. Gücendirdiysem özür dilerim,' dedi ve üzgün olmadığı her halinden belli olan bir tavırla çekip gitti.

Maggie Bear'a baktı, yürüyüş ve piknik hakkında bir şey söyleyip söylemeyeceğini ya da Robyn'e duş malzemeleri hakkında yaptığı yorumlardan dolayı onu eleştirip eleştirmeyeceğini merak ediyordu. Ama o bunların hiçbirine değinmedi. Onun yerine, eğer daha iyi bilmeseydi, tamamen yıpranmış hissediyormuş gibi görünen bir ifade takındı.

"Sanırım Nate gelmeden önce gidip Landie'ye bir göz atsam iyi olacak. Bu sözlerle kapıya yöneldi ve Maggie'nin kafasını allak bullak edip kalbini sızlattı.

Bütün bunlar nerede bitecekti? diye merak etti.

FORTY

Jolly Sailors'a ilk gelen Maggie oldu. Stella da çok gerisinde değildi. Mekan her zamanki gibi tıklım tıklımdı, müşteriler deniz kenarındaki gezilerini uzatmak isteyen yerli halk ve turistlerin bir karışımıydı. Her zamanki canlı keman grubu köşede çalıyor, insanlar ayaklarını müziğe vuruyor, Jolly'nin imzası olan balık ve patates kızartmasının ağız sulandıran aroması havayı dolduruyordu.

"Cuma gecesini başlatmak için sen de benim kadar istekli görünüyorsun, Mags. Stella gülererek masanın karşı tarafındaki koltuğa yerleşirken, Maggie ona ilk geldiğinde sipariş ettiği şişeden bir kadeh şarap doldurdu.

"Bir de bana sor. Maggie gözlerini devirdi. "Al bakalım çiçek, indir şunu. Bardağı arkadaşına doğru itti.

"Mmm. Teşekkürler. Stella dudaklarını yalayarak bir yudum aldı. "Robyn?" "Nasıl tahmin ettin?"

"Karanlıkta vahşi bir bıçak. Stella Maggie'ye sempatik bir gülümseme verdi. "Onunla hâlâ berbat bir zaman geçirdiğini duyduğuma üzüldüm.

Maggie başını salladı, kalbi bu düşünceyle burkuldu. "Herkes burada olduğunda sana anlatırım. Gecenin havasını bozmak istemem ama tavsiyenden çok memnun olurum.

Stella cevap veremedi Florrie ve Lark geldiler.

"Merhaba hanımlar," dedi Florrie, geniş bir gülümsemeyle. "Muhtemelen tahmin ettiğiniz gibi, Jasmine'imiz biraz gecikecek ama uzun sürmeyeceğine söz veriyor.

"Evet, yüzlerce ışıltılı aşk kalbiyle kaplı bir pastayla ilgili bir şey. Gördüğümüz kadarıyla harika görünüyor. Lark, Stella'nın yanına kaydı.

Florrie iki kadeh şarap daha doldurmakta olan Maggie'ye doğru yaklaşıırken.

Öyle, süper yetenekli. Mmm. Teşekkürler Mags,' dedi Florrie bardağını alarak.

"Ee, herkes nasıl?" diye sordu Lark. Yüzlerce minik boncukla süslenmiş, soluk altın rengi, pırıltılı, uzun kollu, boho tarzı bir bluzun içinde melek gibi görünüyordu. "Sizi bilmem ama Salı günü ve The Cellar'daki parti yıllar önce kalmış gibi geliyor.

"İlginç bir geceydi," dedi Stella dikkatle.

"Ughh! Hatırlatma bana!" Maggie elini yüzüne kapattı. "Zavallı Jean, Robyn sayesinde hâlâ yanlış bir şey yapmışım gibi hissediyorum - bu arada o her şeyi inkâr ediyor. Jean'in sopanın yanlış ucunu aldığını söylüyor.

'Pffft! Çubuğun yanlış ucu!' Florrie yüzünü tiksintiyle buruşturdu. 'Ne yaptığını çok iyi biliyordu, ama merak etme Mags, Jean ona inanmıyor ve şu anda bu konuda tamamen rahat. Bunu aklından çıkarmanı sana hatırlatmamı istedi.

"Çok nazık biri. Maggie gülümsedi. "Neyse, herkes neler yapıyor? Daha sonra her şeyi tekrar gündeme getirmeden önce sohbeti daha olumlu bir noktaya taşımak istiyordu. Ama sadece bu değil, arkadaşlarının neler yaptığını da duymak istiyordu.

Lark dükkânı için "enfes" olarak tanımladığı yeni el yapımı ipek ayakkabılar teslim almış, Florrie başka bir yazar okuması organize etmekle meşguldü, bu seferki bir cinayet romanı yazarı olan SJ McTavish'ti ve kitaplarının bir TV dizisi haline getirileceği söyleniyordu. Stella da York merkezli bir çetenin liderini kara para aklama suçundan yargılayan büyük bir dava almıştı. Şapkasında gerçek bir tüy vardı.

"Bu gece kutlama yapıyorum," dedi kadehini kaldırarak. 'Ayrıca, yeni dairemin yakında taşınmam için hazır olacağını duydum, bu yüzden bunu dört gözle bekliyorum.

"Bu harika bir haber," dedi Maggie.

"Öyle," dedi Lark, Florrie de aynı fikirdeydi.

Çok geçmeden Jasmine geldi, pembe yanaklı ve tacize uğramış görünüyordu. 'Üzgünüm, kızlar. Bir gün, sadece *bir gün*, zamanında gelmek ve yenilebilir sim ve pudra şekeriyle kaplı olmamak iyi olurdu. Lark'ın yanına yerleşti.

Stella şefkatle, "Muhteşem görünüyorsun, çiçeğim, ışıltılı görünümünü çok sevdik," dedi ve arkadaşları için bir kadeh şarap doldurdu.

"Çok doğru," dedi Florrie ona gülümseyerek. "Buraya geldiğin için çok mutluyuz. Diğerleri de aynı fikirde olduklarını belirten sesler çıkardılar.

"Teşekkürler çocuklar. Şarabından bir yudum almadan önce onlara gülümsedi. 'Aslında söylemeliyim ki, balık ve patates kızartmamızı çok geçmeden sipariş etsek iyi olur, bar geçen Cuma olduğu kadar yoğun görünüyor ve az önce Immy'nin mutfakta işlerin çığırından çıktığını söyleyerek geçtiğini gördüm.

"İyi plan," dedi Maggie; midesi son bir saattir gurulduyordu.

Yemeklerin sipariş edilmesiyle birlikte tüm gözler Maggie'ye çevrildi. 'Hadi bakalım Mags, Salı gecesinden beri neler olduğunu anlat bize. Lütfen bana Robyn'in daha fazla sorun çıkarmadığını söyle,' dedi Jasmine.

Maggie'nin kalbi sıkıştı. "İşte burada yanılıyorsun. Salı akşamı eve döndüklerinden beri olan her şeyi, Bear'ın kendisine karşı garip tavrı ve soğukluğu da dahil olmak üzere anlattı. Sözlerini bitirdiğinde gözyaşlarını tutmakta zorlanıyordu. "Ve hatta bizi Salı günü The Cellar'da Robyn'e zorbalık yapmakla suçladı.

"Böyle düşünmesine ne sebep olmuş olabilir?" diye sordu Stella.

"Ne? Bizim zorba olduğumuzu hiç sanmıyorum. Jasmine kaşlarını çatı.

'Sanırım bunu onun aklına sokan Robyn'di; aksi takdirde bunu asla düşünmezdi. Kulağa hiç onun yapacağı bir şey gibi gelmiyordu,' dedi Maggie üzüntüyle.

"Ah, Mags, ne korkunç bir zaman geçiriyorsun. Florrie kolunu Maggie'nin omuzlarına doladı ve onu kendine çekti.

'Anlayamadığım şey Bear'ın neden bu kadar aptalca davrandığı. Bu tamamen karakter dışı. Stella bir an için düşünceli görünüyordu. 'Onunla ilgili bir şey olduğunu düşünmüyorsun, değil mi? Yani, ona şantaj yapıyor olma ihtimali var mı? Bu kadar açık sözlü olduğum için üzgünüm, Mags.

Soru Maggie'yi sarsmıştı. "Ona şantaj mı yapıyorsun? Bu öneriyi zihninde evirip çevirdi ama hiçbir anlam ifade etmedi. "Ona neyle şantaj yapacağını hayal bile edemiyorum.

"Davranışlarındaki değişikliği açıklayacak bir şey olmalı," dedi Jasmine. 'Ufak tefek bir şey bulacağını hiç sanmıyorum. Bear iyi bir adam, vicdanı var, fazla bir şey gerekmez.

"Aynı fikirdeyim. Florrie başını salladı. "Sana karşı davranışlarındaki herhangi bir değişikliğin mantıklı olmasının tek yolu bu. Ve ben bunun bir şey olduğunu söylemiyorum.

Binbaşı.'

Maggie'nin kaşları çatıldı. "Ama ben... ben sadece ne olabileceğini düşünemiyorum. Bununla birlikte, bu öneri ona kocasının ona karşı olan duygularını bir gecede kaybetmediğine dair küçük bir umut ışığı sunmuştu. Onu hâlâ seviyordu.

"Üniversitede olduğun zamana geri dönmek iyi bir fikir olabilir - uzun bir yol gibi gelebilir, ama bir şeyler bulabilirsin. O zamanlar Robyn'in Bear'la fazla teması var mıydı?" diye sordu Stella, sesi doğrudan geliyordu.

Istakoz Harry'nin gürültülü kahkahası sohbetin ve müziğin sesini yararak Maggie hariç herkesin kıkırdamasına neden oldu.

Stella şimdi sözünü edince, Robyn'in hafta sonu Micklewick Körfezi'ne onu izlemeye gittiğinde Bear'a ne kadar çok ilgi gösterdiğini düşündüğünü hatırladı.

"Bir hikâye anlatırken hep gözlerimin içine bakar," dediğini hatırlıyordu Maggie, Maggie'nin bakışlarını tutarken gözleri parlıyordu. Sinir bozucu bir şekilde, bundan birkaç kez bahsetmişti.

O zamanlar Maggie'nin canını sıkıyordu ama aklının bir köşesinde saklamıştı. Ta ki şimdiye kadar. Bunu söylemesinin amacı neydi? diye merak etti. Kimse bunun adamın kız arkadaşına söylenecek tuhaf bir şey olduğunu inkâr edemezdi. Ayrıca, Bear'ın bunu yaptığını hiç fark etmemişti, bunu yaptığını hayal bile edemezdi, çapkın ya da doğal bir flörtçü değildi. Aklına takılan daha çok Robyn'in kendini öne atması, en yüksek sesle gülmesi ve herkesin onun varlığından haberdar olmasını sağlamasıydı. Robyn'in her zaman yaptığı gibi.

'Ama gerçekten yapman gereken bir şey var Mags, onu evinden çıkarmak. Senin yerini almaya, senin yerine geçmeye çalışıyor. Bu doğru değil. Lark ciddi görünüyordu ve bu hiç de onun yapacağı bir şey değildi. Bu Maggie'nin içine bir endişe dalgası gönderdi.

"Lark haklı," dedi Stella. 'İçimden bir ses onun durumunun seni inandırdığı gibi olmadığını söylüyor, ki eminim bu sürpriz olmayacaktır. Onu dışarı çıkarmak için ihtiyacınız olan tüm bilgilere sahipsiniz, sadece bunları kullanmanız gerekiyor. Yardıma ihtiyacın olursa bize seslen ya da Bear ile yapamayacağını düşünüyorsan, ona yardım ederken yanında birinin olmasını istersen.

"Çok doğru, hiçbir şey bana daha büyük bir zevk veremez," dedi Jasmine, balık ve patates kızartmaları geldiğinde.

"Hatırladığım kadarıyla," dedi Maggie, "hiçbirinizin kayıp bir kadın hakkında sorular soran ürkütücü bir adam hakkında bir şey duyduğunuzu sanmıyorum.

değil mi? Görünüşe göre fotoğrafını etrafta gösteriyormuş.' Bir dizi boş ifadeyle karşılaştı.

'Hayır,' dedi Jasmine. "Kim olduğunu merak ediyorum. Aklına bir şey gelince yüzü değişti. "Robyn'i aradığını düşünmüyorsun, değil mi?"

"Emin değilim," dedi Maggie, "sadece bunca yıl sonra ortaya çıkması beni meraklandırıyor.

Lark, "Şimdi sen söyleyince aklıma geldi, geçen gün çiçekçi dükkanının dışındaki bir konuşmanın sonuna kulak misafiri oldum," dedi. "Joyce Stubbs, hepimizin bildiği gibi biraz dedikoducudur ve çok fazla dikkat etmememin nedeni, arkadaşlarından biriyle bu konuda sohbet ediyordu, adamın nasıl "gangster gibi" görüldüğünü söylüyordu," dedi Lark. "Gerçi herhangi bir isim duymadım ama Robyn'inkinden bahsetseydi kulaklarım diken diken olurdu. Maggie'ye güven verici bir gülümseme verdi.

"Doğru. Maggie de gülümsedi. Eğer Lark bu konuda "hislerinden" birine sahip değilse, o zaman sorun yok demektir. "Muhtemelen Robyn'le bir ilgisi yoktur; sadece hayal gücümün kendini kaptırmasıdır.

"Bu şartlar altında anlaşılabilir bir durum, çiçeğim," dedi Florrie.

Gecesini Robyn'le ilgili endişelerine yeterince ayırdığını düşünen Maggie, önümüzdeki birkaç saat boyunca kuzenini aklından çıkarmaya ve onun yerine arkadaşlarıyla geçirdiği zamanın tadını çıkarmaya kararlıydı.

* * *

"Bu harikaydı. Maggie karnını okşadı, aklı küçük sırrına gitti. Bugün o kadar da kötü geçmemişti - Champion'ı tekrar ziyaret etmek ve Em'i görmek ona güç vermişti, o muhteşem yünü almaktan bahsetmiyorum bile - sadece Robyn sayesinde parlak kenarları alınmıştı.

"Her zamanki gibi. Jasmine, Ando Taylor'ın gelip bir sandalye çekmesi ve arkaya yaslanıp kan çanağına dönmüş gözlerle Jasmine'e bakmasıyla daha fazla detay veremedi. Jasmine ona temkinli bir şekilde baktı ve kendini ondan uzaklaştırdı.

"Jash, bebeğim, sana hiç uygun bir kuş olduğunu söyleyen oldu mu?"

Adamın içkili nefesi karşısında burnu kırıştı. 'Sadece sen, Ando. Birkaç kez. "Evet, paletini karıştıran bir adamım ben.

"Bu doğru mu? Etrafındaki arkadaşlarına baktı.

Evet. İstersen bir hayal et, ay ışığının aydınlattığı bir kumsal, kum tepeleri, bir kebab, sen ve ben, tatlı tatlı sevişiyoruz. Ne dersin? Bence bu gece bunun için mükemmel bir gece olur. Sözlerini teatral el hareketleriyle vurguladı.

Arkadaşları ilgiyle baktı, Stella gülümsemesini bastırdı.

Adam onun üzerinde ağır ağır nefes alırken yüzünü buruşturan Jasmine daha da uzağa eğildi. "Teklifin için teşekkürler Ando, ama yine hayır, tamam mı? Bir erkekle birlikte olmakla ilgilenmiyorum, düşünmem gereken çocuklarım var. Lütfen bana bir daha sorma, cevabım hep aynı olacak.

Çok üzgün görünüyordu. "Denediği için bir adamı suçlayamam. Kendini yukarı itti ve sendeleyerek arkadaşlarının yanına döndü.

Lark, "Çok ısrarcı, Tanrı onu korusun," dedi.

"Evet, keşke olmasaydı. Jasmine'in gözleri onu takip etti.

"Shandy Shand kumullarında tatlı tatlı sevişmek" istemediğine inanamıyorum. Stella gülmekten zorlukla konuşabildi.

"Senin için bir kebab bile attı, Jazz. Florrie kıkırdadı. "Nankörlükten bahsediyorsun.

'Beni endişelendiren "çirkin palet" oldu,' dedi Jasmine. 'Bunun herhangi bir şeyle ne ilgisi var?

"Muhtemelen bilmemek en iyisi," dedi Maggie kıkırdayarak. "Bence senden gerçekten hoşlanıyor, Jazz.

Ben o kadar emin değilim. Sanırım onun dikkatini çekmemin sebebi üç şey: Bekârım, kadının ve nabzım atıyor. Bunları parmaklarıyla saydı.

"Seni alaycı!" dedi Stella.

Lark, "Bence içinde iyi bir adam var, sadece bunu aptal kişiliğinin altında saklıyor," dedi. "Bence kendine güveni yok.

Jasmine arkadaşına gülerek gözlerini devirdi.

Gecenin geri kalanı arkadaşlar arasında iyi huylu şakalaşmalarla geçti, Maggie köşedeki grubun canlı halk şarkılarına eşlik etmek için biraz coşku toplamayı bile başardı. Son siparişler verildiğinde morali iyice yerine gelmişti.

FORTY-ONE

Maggie o akşam eve döndüğünde Bear yatmıştı ve Robyn'den hiçbir iz yoktu, bu da Maggie'yi rahatlatmıştı.

Sabahın üç buçuğunda Robyn döndüğünde, dolap kapaklarını çarparak, eşyaları sertçe yüzeye vurarak ve Daphne'yi havlatarak Maggie'yi uyandırdığında farklı düşünmüştü. Düşüncesizlikten bahsediyoruz.

"Uh! Bu da ne? Bear yatakta doğruldu, saçları darmadağınktı.

"Sadece Robyn geri dönüyor," demişti Maggie uykulu bir sesle.

"Lanet olası kadın!" Başını yastığa koyarken anlaşılmas bir şeyler mırıldanmış, kolunu Maggie'nin üzerine atmış ve bu temas Maggie'nin içinde bir sıcaklık dalgası yaratmıştı.

Robyn'e verdiği yarı bilinçli tepki, daha uyanık olduğu zaman üzerinde düşünmeye karar verdiği bir keşif olmuştu.

* * *

Maggie erkenden uyanmıştı, parlak güneş ışığı perdedeki bir aralıktan içeri süzülüyor, tuzlu havanın kokusu açık pencereden içeri doluyordu. Karşıya baktığında Bear'ın yanında mutlu bir şekilde uyuduğunu gördü, nefes alıp verirken dudaklarını büzmüştü. Dudaklarını onunkilere bastırmak ve tıpkı Robyn'in gelişinden önce yaptıkları gibi ona sokulup vücudunun tadını çıkarmaktan başka bir şey istemiyordu. Reddedilme korkusuyla bu sabah günaha karşı direndi. Bunun yerine çalar saate baktı ve saatin sabah beşi biraz geçtiğini gördü. Rahatladı

Yavaşça yataktan kalktı ve sessizce aşağıya inmeden önce sabahlığını giydi.

Maggie Daphne'yi bahçeye çıkardı ve hemen ardından bir fincan çay getirdi. Sabahın bu saatlerini severdi; denizin üzerinde parıldayan pus, ileride muhteşem bir gün vaat ediyordu, martılar dalgaların üzerine dalıp çıkıyordu. Küçük bir balıkçı teknesi limandan çıkarken hafifçe sallanarak ilerliyordu. Çayından bir yudum aldı, arkadaşlarıyla geçirdiği geceyi düşündü, Yasemin'in söylediği bazı komik şeyler aklına geldikçe kıkırdadı. Arkadaşının hınzır bir espri anlayışı vardı. Sonra, Robyn eve döndüğünde Bear'ın yarı uykulu bir halde söyledikleri aklına geldi. Bu düşünce Stella'nın kuzeninin onun üzerinde bir etkisi olabileceği, ona şantaj yapıyor olabileceği önerisine dönüştü. Günün soğuk ışığında, Maggie bunun kulağa biraz melodramatik geldiğini düşünmekten kendini alamadı. Ama yine de, Stella'nın taziye gibi bir burnu olduğu ve ne kadar belirsiz veya küçük olursa olsun şüpheli her şeyin kokusunu alabildiği konusunda bir üzü vardı.

Ve bir kez küçük bir şüphe tohumu ekildiğinde, onu değiştirmek neredeyse imkansızdı.

* * *

Maggie son birkaç saattir dikiş odasında idi ki Bear'ın aşağıya indiğini duydu, ayaklarının tanıdık sesi sahanlıktan mutfığa doğru ilerliyordu. Yaptığı işi bitirdi ve soğuk davranmayı bırakmış olmasını umarak yanına gitti.

Onu çayını karıştırırken, yüzünü geren bir esnemeyle buldu. "Günaydın," dedi belli belirsiz.

"Günaydın" demeden önce ağzını kapattı.

"Sen ve Nate Landie konusunda bir ilerleme kaydettiniz mi?"

Aralarındaki garip hava acı vericiydi.

"Evet, fren kaliperlerinde sorun var gibi görünüyor.

"Peki bunu tamir etmek kolay mı? Fren kaliperlerinin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve havadan sudan konuştuğunun farkındaydı.

"Evet, çok daha kötüsü de olabilirdi.

Maggie kendine taze bir fincan çay doldurdu ve o gün misafirleri hakkında konuşma fırsatı bulup bulamayacaklarını merak etti.

"Peki, bugün için ne planladın?" diye sordu ona.

Başını iyice kaşımadan önce parmaklarını saçlarında gezdirdi ve bir iç çekti.

'Şehrin diğer tarafındaki bazı müşteriler için bir kulübe yapmam gerekiyor, Bay ve Bayan York. Bölgede yeniler, eve yeni taşındılar.'

Maggie başını salladı, adamın düz tonu ve göz teması kurmaktan kaçınması karşısında yüreği ağzına geldi. "Oh, tamam. Görünüşe göre bugün Robyn'in taşınması hakkında konuşmayacaklardı.

* * *

Bear'ın işe gitmesiyle Maggie dikiş odasına çekildi. Onun davranışından dolayı incinmiş hissetmesine rağmen, bunun üzerinde durmamaya kararlıydı. Bu hafta sonu Danskelfe Ayıları'na büyük bir giriş yapması gerekiyordu. Onları yapılacaklar listesinden bir an önce çıkarmak iyi olacaktı.

O sabah Robyn'le kurduğu tek temas, bir bardak limonata içmek için mutfğa gittiğinde kuzenini üç küçük kumaş üçgeni ve bir sürü ipten oluşan minicik bir tanga-bikini giymiş, vücudu güneş kremiyle kayganlaşmış halde bulmasıydı. Maggie nereye bakacağını bilmiyordu.

"Bear bugün nerede çalışıyor? Robyn, Maggie'nin limonatasından kendine büyük bir bardak doldururken ne kadar açık saçık giyindiğinin farkında değilmiş gibi açık açık sordu.

"Emin değilim.

'Oh hadi ama, öyle olmalısın! Her zaman onun nerede olduğunu biliyorsun, her zaman sana hesap vermek zorunda. Ona küçük bir çocukmuş gibi davranıyorsun.'

Maggie'nin öfkesi birkaç saniye içinde sıfırdan kaynama noktasına geldi. Kuzenine patlamamak için dişlerini sıktı. "O bana hesap vermez, tıpkı benim ona vermediğim gibi, ama çiftlerin yaptığı gibi, ne yaptığımız hakkında sohbet etme eğilimindeyiz. Bölgede yeni oldukları için bugün çalıştığı kişileri tanımıyorum. Durakladı, nefesi kesildi. "Hem neden sürekli onun nerede olduğunu bilmek istiyorsun?"

"Ben sadece onun ne yaptığıyla ilgileniyorum, hepsi bu. Robyn limonatasından uzun bir yudum aldı, gözleri Maggie'den hiç ayrılmıyordu.

'Peki senin durumun nasıl gidiyor? Eski sevgilinden haber aldın mı? Bunun hassas bir konu olduğunu biliyordu ama Maggie kendini tutamadı.

Robyn başını yavaşça salladı. 'Hayır. Hiçbir şey değişmedi. Hala yaşayacak bir yerim yok, hala param yok, bu yüzden bir süre daha olduğum yerde kalmam gerekecek gibi görünüyor.

Maggie'nin burun delikleri alevlendi. "Aslında, sanırım konuşmamız gerekiyor-" Tam o sırada Robyn'in cep telefonu çalmaya başladı.

Ekrana bir göz attı,

Çağrıya tıkladı ve çıplak poposu bir o yana bir bu yana sallanarak, Maggie'nin çığlık atma isteğini ve bir mancınığı ya da süper-ıslatıcısı olmasını dileyerek bahçeye doğru süzüldü. Şu anda bunlardan biriyle ne kadar eğlenebilirdi!

Robyn'in Clifftop Cottage'daki kalış süresini uzatmasına imkân yoktu. Hem de hiç. Eğer yakında gitmezse, Maggie onun yaptıklarından sorumlu olmayacaktı. Kadının yüz­süz­lüğü! Neredeyse hiçbir şey giymeden, poposu bir çift küçük beyaz portakal gibi sallanarak kasıla kasıla dolaşırken kendini ne sanıyordu? Kibirden bahsediyorum.

"Arghhh! Maggie bastırılmış bir çığlık attı. Daphne şaşkınlıkla başını kaldırıp baktı.

* * *

Maggie günün geri kalanını dikiş odasında geçirdi, sadece bir şeyler atıştırmak ya da Daphne'yi bacaklarını esnetmeye götürmek için dışarı çıktı. Bear yeni müşteriler için çalıştığı için bugün onu yanına almamıştı. Bir Labrador'un peşine takılması hakkında ne düşüneceklerini bilmiyordu, bu yüzden Daphne günü Maggie'nin dikiş odasında kıvrılıp yatarak geçirdi.

Maggie birden fazla kez kapıları kilitlemeyi ve Robyn'in tüm eşyalarını yatak odasının penceresinden atmayı ciddi ciddi düşünmüştü. Ancak Bebek Marsay'i bunun yaratacağı kaçınılmaz strese maruz bırakmak istemediğinden ve Robyn'in Bear eve gelene kadar bunu sineye çekeceğini ve Maggie'nin sonunda nasıl çıldırdığını ona anlatacağını bildiğinden bundan vazgeçti. Yine de bunun ne kadar tatmin edici olacağına dair sessiz bir kıkırdamadan zevk almasına engel olmadı.

Kesin olan bir şey vardı ki, hep birlikte oturacakları bu akşamdan korkuyordu. Bear'la birkaç saat baş başa kalabilmeyi, her şeyi konuşabilmeleri için onlara bir şans vermeyi ne kadar da isterdi. Her ne kadar isteksiz görünse de, Robyn'in durumunu tartışmaları gerekiyordu. Anlaştıkları süreyi çoktan aşmıştı.

Telefonu çaldığında Champion'ın kumaşı için tasarım üzerinde çalışıyordu. Arayanın Bear'ın numarası olduğunu görünce şaşırdı.

"Selam, Ayı.

"Selam, Mags. Adamın sesinde, duyularını anında alarma geçiren bir şey vardı.

"Sorun ne?" Kalbi çarpmaya başladı.

"Ben iyiyim, endişelenme. Tam olarak bunu yapmasını sağlamak için tasarlanmış kelimeler.

Daha dik oturdu. "Ne demek istiyorsun? İyi olmadığını söyleyebilirim."

"Kendinizi telaşa kaptırmayın ama küçük bir kaza geçirdim ve hafta sonu olduğu için muayenehane kapalı olduğundan beni Middleton-le-Moors hastanesindeki A&E'ye götürmeniz gerekiyor.

Hastane mi? "Aman Tanrım!" Mide bulantısı midesinde dönmeye başladığında eli ağzına gitti. "Ne tür bir kaza?

"Bacağım, biraz kötü bir kesik aldım, yoksa kendim sürerdim. Dikiş atılması gerekebilir gibi görünüyor. Maggie ne düşüneceğini bilemedi çünkü Bear her zaman yaralarını küçümserdi ve eski botlar kadar sağlamdı. Tek bildiği, eğer dikiş *gerekebileceğini* düşünüyorsa, o zaman büyük *olasılıkla* dikiş gerekeceğiydi.

"Ah, Ayı! İyi olduğuna emin misin?"

"Evet, ben iyiyim. Sadece baktırmam gerekiyor."

"Tamam, bana adresi verin, en kısa zamanda yanınızda olacağım.

Adresi karaladıktan sonra, neyse ki dikiş odasında duran çantasını kaptı, hırkasını aldı ve Daphne arkasından koşarak kapıya yöneldi. Maggie nedenini bilmiyordu ama Labrador'u evde Robyn'le bırakmak istemiyordu.

Dom ve Chrissie'yi çiftlik evine en yakın tarlada gördüğünde yolda hızla ilerliyordu. Arabayı hızla durdurdu ve camı indirerek olanları hızla anlattı.

"Seni oraya götüreceğim, aşkım. Bir çarşaf kadar beyaz görünüyorsun. Daphne'yi Dom'la bırak, o çiti tamir etsin."

Maggie itiraz etmedi. Arabasını evlerinin bahçesine park ederek Chrissie'nin dört çeker aracının yolcu koltuğuna atladı ve ikili Bear'a doğru yola çıktı.

Hastaneye giderken, arka koltuğa uzanmış ve yaralı baldırına ağır kan lekeli bir havlu sarılmış halde, yeni bir baraka yapmak için yıktığı eski barakadaki paslı bir çiviye nasıl takıldığını anlattı. "Onu fark etmemem aptallıktı. Fark etmeye fırsat bulamadan kot pantolonumu yırttı ve derime girdi.

"Ah! Maggie bu düşünce karşısında ürperdi. "Kulağa iğrenç geliyor, evlat.

"Bayan York çok nazikti, antibakteriyel yara spreyi sıktı ve bana bu havluyu verdi.

* * *

Hastaneye vardikten iki saat sonra, tetanos aşısı yapıldıktan, bacağı temizlendikten, dikildikten ve pansuman edildikten sonra, Bear'ın yaranın enfeksiyon kapma ihtimaline karşı bir paket antibiyotikle birlikte eve gitmeye uygun olduğuna karar verildi. Üçü de biraz yorgun ve rahatlamış bir şekilde Micklewick Körfezi'ne doğru yola çıktılar. "Burası iyi bir hastane. A&E ekibi inanılmazdı. Bilmiyorum.

Bu kadar meşgulken nasıl bu kadar sakin kalabiliyorlar?" dedi Bear, baldırındaki tertemiz sargıyı incelerken.

'Evet, çok şanslıyız,' dedi Chrissie.

"Doktor bir santim öbür tarafa gitseydi çok farklı bir hikâye olurdu dedi.

"Lütfen böyle söyleme, Bear. Bu düşünce Maggie'nin tüylerini diken diken etti.

"Şükürler olsun ki öyle değilmiş, delikanlı. Chrissie dikiz aynasından oğluna sert bir bakış attı. "Sanırım önümüzdeki birkaç gün biraz ağırdan alman gerekecek.

"Evet, doktor da öyle söyledi. Elini sakalının üzerinde gezdirdi. 'Bu lanet pansumanı nasıl temiz ya da kuru tutacağım'dan emin değilim. Duş almayı özleyemem, özellikle de bu sıcakta. Tişörtünü silkeledi. "Leş gibi kokacağım.

"Onu streç filme sarmanız ve duş yerine banyo yapmanız gerekecek. Maggie ön taraftaki koltuğundan dönüp ona baktı. 'Sana bir tane verebilirim

el.'

"Teşekkürler, Mags. Ona küçük bir gülümseme verdi ve bu gülümseme kalbini ısıttı.

* * *

Thorncliffe Çiftliği'nin bahçesinde, güneş altında ılık bir sıcaklık bırakarak uzaklaşıyordu. Dom kapıyı açar açmaz Daphne dışarı fırladı, Bear'a doğru koştu, durdu ve alışılmadık hastane kokularından etkilenerek onu iyice kokladı.

"Şimdi bakalım, genç kız. Bear eğilip başını okşadı ve o da kuyruğunu yavaşça salladı.

Dom, 'Gel bir fincan çay iç, beni her şeyden haberdar et,' dedi.

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor," dedi Maggie. Şu anda Clifftop Cottage'a ve Robyn'e dönmek konusunda isteksizdi, özellikle de Bear yumuşamış görüldüğü için.

Bear babasına olanları anlatmayı henüz bitirmişti ki Chrissie, "Bak ne diyeceğim, neden akşam yemeğinde Dom ve bana katılmıyorsunuz?" dedi. Tavuk ve sızıntı turtası koyacaktım, biraz kızartma ve biraz sebze ekleyecektim, bir sürü de güzel tavuk sosu. Ne dersiniz?

Maggie'nin tat alma duyuları aşırı hızlandı. Aman Tanrım! Kulağa cennet gibi geliyordu. Ayrıca Thorncliffe Çiftliği'ndeki yemek saatlerini her zaman sevmişti. Bear'a baktı ve yüz ifadesinin kendi düşünceleriyle aynı olduğunu görmekten memnun oldu.

'Kulağa hoş geliyor,' dedi.

"Evet, ben de. Bear ona tekrar gülümseyerek içinde küçük bir mutluluk patlamasına neden oldu.

"Anlaştık o zaman. Chrissie ellerini birbirine vurdu. "Hadi işe koyulalım. Dom, gidip bahçeden biraz bezelye getirebilir misin?

"Senin için her şeyi yaparım, tatlım.

Onun bu yorumu gözlerini devirmesine neden olsa da bunu gülümseyerek yaptı. "Ne yapabilirim, Chrissie?" diye sordu Maggie.

'Biraz havuç soymaya ne dersin? Bear, delikanlı, sen orada oturup güzel görünebilirsin,' dedi Chrissie kıkırdayarak.

"Bu biraz abartılı oldu anne," dedi kıkırdayarak.

* * *

Yemek Maggie'nin beklediği kadar keyifli geçmiş, her z a m a n k i neşeli şakalaşmalar masanın etrafında yankılanmıştı. Sanki Bear ile aralarında hiç sorun olmamış gibiydi.

Sonra Chrissie gitti ve işe büyük bir çomak soktu. "Lütfen bana şu saldırgan misafirinizin

Kalacak başka bir yer. Demek istediğim, senin iyi huyunu takınmaya devam edemez, bu durumdan faydalaniyor gibi görünmeye başladı. Aslında bir süredir öyle yapıyor.

Bear başını öne eğdi. 'O kadar basit değil anne, kocası onu kapı dışarı etti ve hiçbir şey bırakmadı. Onu da kapı dışarı edersek biraz kalpsiz oluruz.

Dom oğluna inanamayarak baktı. "Bear, delikanlı, Maggie'yle senin ona bir borcunuz olmadığını ne zaman anlayacaksın? Maggie onu çok az tanıdığını kabul eden ilk kişi olacaktır.

Bear Maggie'ye bir bakış attı.

"Maggie'ye öyle bakmanın anlamı yok," dedi Chrissie. 'Bunun doğru olduğunu hepimiz kadar sen de biliyorsun.

"Misafirlik süresini geçirenlerin balık gibi koktuğuna dair bir söz yok muydu? Dom sordu, doğru ifadeyi ararken yüzü bir şaşkınlık resmiydi.

'Evet, ne demek istediğini anladım, ama koktuklarını sanmıyorum, sanırım üç gün sonra bozuldukları söyleniyor. Ya da onun gibi bir şey,' dedi Chrissie, ellerini sallayarak ve en az kocası kadar şaşkın görünerek.

Maggie ve Bear şaşkın şaşkın bakıyorlardı. Her iki durumda da, diye düşündü Maggie, Robyn üç günlük son kullanma tarihini çoktan aşmıştı.

'Her neyse, Robyn'in kesinlikle kötüleştiğini söylemek doğru olur. Evinizde kendini çok rahat hissediyor Bear, gitmesi gerektiğini anladığından emin olmalısın. Onun orada olması seni huysuzlaştırıyor ve bu Maggie için hiç adil değil.

Maggie, Dom'u en son ne zaman böyle sert bir ifadeyle gördüğünü hatırlayamıyordu.

"Evet, belki de haklısın," dedi Bear, elini yüzünün yan tarafına sürterek. Kesinlikle rahatsız görünüyordu.

Olabilir mi? Maggie ıglık atmak istedi. 'Baban kesinlikle haklı. Daha önce bana biraz daha kalması gerektiğini söylüyordu. Ben cevap vermeye fırsat bulamadan bir telefon aldı ve kasıtlı olarak çekip gitti.

Bear cevap vermeyince hayal kırıklığına uğradı ve kendini, 'Şöyle söyleyeyim, işler o kadar kötüleşti ki, eğer o kalırsa, taşınan ben olacağım,' derken buldu.

Chrissie oğluna dikkatle bakarak, 'Dom ve ben de seni suçlamıyoruz, tatlım,' dedi.

Bear dondu kaldı, gözleri dehşetle doldu.

FORTY-TWO

Maggie Clifftop Kır Evi'nde arabasından henüz inmişti ki verandanın kapısı açıldı ve Robyn dışarı fırladı, elleri yumruk olmuş, gözleri öfkeden çılgına dönmüş bir halde ona doğru koşmaya başladı.

'Nerede olduğunu sanıyorsun? Saatlerdir dışarıdasın. Neler olup bittiğinden habersiz beni burada tek başıma bıraktın! Maggie'nin önünde durdu, çenesini çıkarıp ellerini kalçalarına koydu.

Maggie midesinde bir korku pırıltısı hissetti; kuzenini hiç bu kadar kızgın görmemişti. "Sana daha önce bir süre dışarıda olacağımızı söyleyen bir mesaj göndermiştim. Doğruydı, Chrissie'yle birlikte hastaneye giderken, içinden bir ses Robyn'e mesaj atıp Bear'la birkaç saatliğine dışarıda olacaklarını ve erken dönmelerini beklememesini söylemenin iyi bir fikir olduğunu söylemişti. Ne de olsa A&E'de ne kadar bekleyecekleri hakkında hiçbir fikri yoktu ve Robyn yoklukları konusunda tedirgin olmaya başlarsa olası bir dramı önlemek istiyordu. Robyn'in gelmesinden korktuğu için nerede olduklarından bahsetmemişti ama bunun bir sorun olacağını düşünmemişti. Görünüşe göre öngörüsü zaman kaybından başka bir şey değildi.

Robyn ağır ağır nefes alıyordu, yüz ifadesi gök gürültüsü kadar karanlıktı. 'Evet, ne zaman döneceğini bilmek ya da hatta sana katılmaya davet edilmek güzel olurdu. Onun yerine burada tek başıma tıkılıp kaldım. Başparmağıyla kulübeye doğru bir işaret yaptı.

Ne büyük zorluk! Çoğu insan böyle cennet gibi bir yerde kalmak ister ama görünüşe göre Robyn öyle değil.

"Kimse seni kalmaya zorlamıyor, Robyn. Maggie arka yolcu kapısını açarak Daphne'nin dışarı çıkmasına izin verdi. Labrador aşağı atladı ve hemen hırlamaya başladı.

"Sorun yok, genç kız. Maggie Daphne'ye güven verici bir okşayıŖta bulundu.

Robyn, Daphne'ye hızlı ama temkinli bir bakış atarak ve Maggie'nin sözlerini duymazdan gelerek, 'En azından telefonlarıma cevap verebilir ya da mesajlarıma yanıt verebilirdin,' dedi.

Maggie hastaneye girer girmez telefonunu sessiz moda almıştı. Onu çantasına atmış ve o zamandan beri kontrol etmemişti. Dom'a mesaj atıp eve gittiklerini söyleyen Chrissie'ydi. 'Robyn, saatlerdir telefonuma bak-

'Peki Bear nerede? Ne zaman dönecek?'

"Buradayım," dedi, arabanın kapısını açıp manevra yaparak dışarı çıktı; Robyn'in bağırıŖlarını camdaki boşluktan duymuştu.

Robyn'in ifadesi bir anda değıŖti. Bir elini göğsüne bastırdı ve abartılı bir rahatlama ifadesi takındı. 'Oh, *işte* buradasın! Gece vardiyasında çalışmaya başladığını düşünmeye başlamıştım. O tanıdık tiz kahkahasını attı.

'Pek sayılmaz,' dedi.

Robyn'in yüzü değıŖti, kaşları çatıldı. 'Ee, pikabın nerede? Bugün Maggie ile ayrılmadın. Sen gittikten yıllar sonra gitti. Bana bir şey söylemeye zahmet etmedi.

"Babam benim için almaya gitti.

"Baban mı? Neden?

"Bu uzun bir hikâye ve eğer sakıncası yoksa içeri girip biraz oturmak istiyorum. Maggie onun gözlerindeki rahatsızlık ifadesinden Bear'ın ağı kesicilerinin etkisinin geçmekte olduğunu tahmin etti.

Kesik kot pantolonunu ve sargılı bacağını gören Robyn ellerini yüzüne kapattı. 'Olamaz! Ne oldu? Sen iyi misin?

"Dediğim gibi, bu uzun bir hikâye. İleriye doğru bir adım atarken yüzünü buruşturdu.

"Evet, hadi içeri girelim," dedi Maggie, ona doğru ilerleyerek. "Sana güzel bir fincan çay yapayım, sen de bana her şeyi anlatırsın. Robyn Kolunu onun koluna dolayarak etrafında çırpındı, vücut dili Maggie'yi selamladığı andan olabildiğince uzaktı.

* * *

Pazar günü geldi çatı ve tipik Bear tarzında, yerinde duramıyordu; her zaman ayakta ve bir şeyler yapıyor olması gerekiyordu. Kahvaltısını yapar yapmaz çiftliğe doğru yola çıktı ve Maggie'nin endişelenmesine neden olacak kadar yorucu olmayan bazı işlerde babasına yardım edeceğini söyledi. Robyn'in bir gece önce yaptığı gibi onun üzerine titreyip yaltaklanmasının da bir faydası olmamıştı, açıkça onu çıldırtıyordu ama Maggie bunun muhtemelen kötü bir şey olmadığını düşünüyordu. Bunun onun kararlılığını artıracaklarını ve kuzeniyle kalacak başka bir yer bulma konusunu konuşacaklarını umuyordu.

Maggie önceki gece yatakta Robyn'in taşınması konusunu açmış, kayınvalidesinin onun için hazırladığı zeminden yararlanmıştı. Gerçekten de ailesiyle yaptığı konuşma Maggie'yi rahatlatan bir dönüm noktası olmuş gibiydi. Onun yorgun ve rahatsız olduğunu bildiği için kendini biraz suçlu hissetse de, bir günü daha boşa harcamak istemiyordu. Adam isteksizce de olsa ertesi öğleden sonra onunla, ikisiyle birlikte konuşmayı kabul ettiğinde buna inanmakta güçlük çekmişti. Onu bu kadar tereddütlü yapan şeyin ne olduğunu çok fazla düşünmek istemiyordu, ama zihni dalıp gitmişken, Stella'nın sözleri kulaklarında çınladı. Robyn'in ona şantaj yapıyor olma olasılığı var mıydı?

Bu sözler, o sabah kapısının önünde, keskin limonlu lorla kaplanmış tostunu yerken aklına geldi. Onları zihninden geçirdi, tostı aniden boğazını tıkadı. Bu konuşmayı yapmaya zorlayarak kocasını ikisinin de pişman olacağı bir şeye hazırlamadığını umuyordu.

Bu konuda bir arkadaşının görüşünü alma ihtiyacıyla Florrie'ye hızlı bir mesaj göndererek o sabah sahilde köpek gezdirmek için müsait olup olmadığını sordu.

* * *

Denizden gelen hafif bir esinti, iki arkadaş kumsal boyunca yavaşça ilerlerken güneşin sıcaklığını hafifletiyor, yumuşak kum ilerlemeyi yavaşlatıyordu. Daha şimdiden, ziyaretçiler ve tatilciler tarafından çeşitli rüzgâr siperleri ve şezlonglar kullanılarak oluşturulan bölgeler, martıların cıgıllıklarına katılan çocuk kahkahalarının sesleriyle meşguldü.

Maggie Florrie'yle balonun alt katındaki otoparkta buluşmuştu, o yüzden şu ana kadar sohbet edecek zamanları olmamıştı.

'Peki seni rahatsız eden ne? Bariz olanın dışında. Florrie saçlarını yüzünden sıyırdı ve arkadaşına dikkatle baktı.

Maggie'nin omuzları iç çekerek çöktü. "Sürekli mızızlanıyormuşum gibi hissediyorum, bu yüzden özür dileyerek ve mızızlanmamın uzun sürmemesini umduğumu söyleyerek başlayacağım.

"Hey, özür dilemene gerek yok, inlemiyordun. Maggie'yi omzuyla dürttü. 'Ve geçen yıl Ed ve kitapçı hakkında şüphelerim varken yanımda olduğunu unutma. O destan sanki sonsuza dek sürecekmış gibi gelmişti.

"Ama olmadı. Ve arkadaşlar bunun içindir, dinlemek için.'

"Aynen öyle. Yani...?"

"Bear, Robyn'le ayrılması hakkında konuşmayı kabul etti.

Florrie olduğu yerde durdu. 'Vay canına! Bu bir ilerleme. Çok rahatlamış olmalısın. Alnı buruştu. "Ama neden öyle görünmüyorsun?"

'Öyleyim, hem de çok, ama Stella'nın söyledikleri, Robyn'in ona şantaj yapıp yapmadığını merak etmesi ya da buna benzer bir şey ve ardından gelen konuşma. Zihnim bir sürü yola saptı. Bunu yüksek sesle söylemek bile ona kendini aptal gibi hissettirdi. Bu tür konuşmalar avukatlar içindi, Bear ve Maggie gibi sıradan insanlar için değil.

Florrie'nin cevabını düşünmek için birkaç saniye beklemesi Maggie'nin endişelerini yeniden alevlendirdi.

Florrie düşünceli bir tavırla, "Dürüstçe cevap vermemi istersen," dedi, "kuzeninin Bear'la ilgili ne düşünebileceğini hayal bile edemiyorum, ama bir de Robyn faktörü var. Geçen gece de söylediğim gibi, sana karşı alışılmadık derecede soğuk davrandı ve Robyn'e gitme zamanının geldiğini söylemekte isteksiz davrandı. Her zaman çok sevecen ve özenliydi ve bu sadece o sahneye çıktığında değişti. Stella'nın, yani avukatın bakış açısından düşünürseniz, neden bunu önerdiğini anlayabilirsiniz.

Maggie elini ağzına bastırarak durdu. Sanki yer yarılmış da içine girmiş gibiydi. Bunu hiç beklemiyordu. Günün soğuk ışığında ve bir iki kadeh şarabın etkisi olmadan Florrie'nin Cuma akşamki fikrini büyük ölçüde değiştirebileceğine dair bir umut besliyordu.

Bir martı, yere dökülmüş bir cips paketinin içindekileri hedef alarak üzerine çullandı. Normalde devasa kanat açıklığı Maggie'nin telaşla geri sıçramasına neden olurdu ama şu anda bunu fark etmedi bile.

'Oh, Mags, sadece bir bakış açısından öyle görünüyor olması, bunun bir gerçek olduğu anlamına gelmez. Ben sadece Stella'nın mantığını kullanıyorum, hepsi bu. Florrie perişan görünüyordu. 'İşte, neden bir dondurma almıyoruz. Şurada bir minibüs var.'

Maggie başını iki yana salladı, şu anda midesi çalkalanırken dondurma yemesine imkân yoktu. "Belki sonra. Yürümeye devam etti, Florrie de ona ayak uydurdu. Daphne ve Gerty kıyı şeridine kadar gelen dalgaların arasında dans ederek eğleniyorlardı. Maggie aniden ateş bastığını hissetti. "Kürek çekmek ister misin?

"Evet, neden olmasın?

İki kadın ayakkabılarını çıkardı ve buz gibi soğuk olmasının ilk şoku geçtikten sonra lezzetli bir şekilde ferahlatıcı olan suya doğru ilerledi.

Florrie uzanıp bir parça deniz camı aldı ve neredeyse kalp şeklindeki akuamarin parçasını avucunun içinde tuttu. "Lark buna bayılacak.

"Mmm. Maggie dalgınca başını salladı. 'Bear'ı tanıyorsun, onu benden daha uzun süredir tanıyorsun. Hiç yapmaması gereken bir şey yaptığına dair hikayeler ya da söylentiler oldu mu? Onursuzca davrandığı ya da bir oyuncu gibi davrandığı?

"Ayı mı? Florrie istese de sesini daha inanmaz çıkaramazdı. "Dürüst olmak gerekirse, Mags, "oyuncu" ve "onursuz" kelimeleri ona *hiç* uymuyor ve yapmaması gereken bir şey yapmasına gelince, en ufak bir söylenti bile olmadı ve olsaydı, duyardım, bu konuda bana güvenebilirsiniz. Bu kasabanın nasıl bir yer olduğunu ve dedikoduların ne kadar hızlı yayıldığını bilirsiniz. Bir kahkaha attı. "Hayır, onun itibarı tertemizdir; tıpkı ailesi gibi o da çok sevilir ve sayılır - ve tabii ki karısı da. Maggie'ye bir gülümseme attı. 'Bu yüzden insanlar onun kendileri için çalışmasını seviyor; kendileri yokken onu evlerinde bırakırken rahat hissediyorlar; o güvenilir biri. Ayrıca insanları göz yaşartıcı faturalarla kazıklamıyor.

Kocasından bu kadar sevgiyle bahsedildiğini, ona bu kadar saygı duyulduğunu duymak Maggie'nin içini ısıttı. "Peki Robyn'in onun üzerinde ne gibi bir üstünlüğü olabileceğini düşünüyorsun, tabii eğer varsa?

Florrie alt dudağını çiğnedi. "Hiçbir fikrim yok.

Arkadaşlar sessizce yürümeye devam etti, Maggie Labradorların son sürat peşinden koştuğu bir sopa fırlattı ve bol miktarda su ve ıslak kum çıkardı.

"Aman Tanrım! Neredeyse unutuyordum. Florrie durdu ve elini Maggie'nin koluna koydu.

"Neyi neredeyse unutuyordum? Maggie irkilerek döndü.

"Dün biri onu aramak için dükkana geldi. "Kim? Robyn mi? Maggie'nin nabızı hızlandı.

"Evet. Konuştukları Leah'ydı, Gerty'yi gezdirmek için dışarı çıkmıştım. Chrissie'nin kasapta gördüğü adama benziyor. Görünüşe göre ona Robyn Lewis diye bahsettiği sarışın bir kadının fotoğrafını göstermiş. Açıkçası, Leah Clifftop Cottage'daki durumunuz ya da Robyn'in sizinle olan bağlantısı hakkında hiçbir şey bilmiyor, bu yüzden ona söyleyebileceği hiçbir şey yoktu. Adamdan garip bir elektrik aldığını, bir şeylerin yolunda gitmediğini söyledi. Her neyse, onu daha önce görmediğini, ona yardım edemeyeceğini söylemiş ama adam fotoğrafı ve iletişim bilgilerini ona bırakmış ve bir değişiklik olursa ya da aniden bir şey hatırlarsa kendisiyle iletişime geçmesini söylemiş.

"Kahretsin! Demek peşinde olduğu Robyn'miş. Maggie elini ağzına bastırdı. Bu konuda içinde kötü bir his vardı. "Acaba ne istiyordu? Leah onun neye benzediğini söyledi mi?

"Adamın orta boylu, orta yapılı, faremsi kahverengi taranmış saçlı, kot pantolonlu, açık mavi gömlekle olduğunu söyledi. Ayrıca biraz kaba görüldüğünü, biraz tehditkar bir havası olduğunu söyledi. Sanırım onu tekrar görürse kesinlikle tanıyacağını rahatlıkla söyleyebilirim.

"Robyn'in saç rengindeki değişiklik yeni olmalı, tabii elinde güncel bir fotoğraf yoksa.

"Hmm.

Olay örgüsü kalınlaşıyor. Maggie bu gelişmeden Robyn'e bahsetmeli mi diye düşündü. Nasıl bir tepki vereceğini merak ediyordu. İyi bir tepki olmayacağına dair bir his vardı içinde.

'Robyn'le ilgili her zaman bir tür drama var Mags, onunla kurduğun sınırlı iletişimde bile hep vardı. Bela onu takip ediyor gibi görünüyor. Onu mümkün olduğunca çabuk hayatından çıkarmalısın.

"Katılıyorum. Kulağa aptalca geldiğini biliyorum ama keşke bu kadar kolay olsaydı'.

İki kadın, bir babanın inşa ederken en az çocukları kadar eğlendiği anlaşılan özenli bir kumdan kale yapısının etrafından dolandı. Maggie bu görüntü karşısında gülümsedi ve birden Bear'ın bebekleri için kumdan kaleler inşa ettiğini hayal etti.

"Bu arada, olup bitenlerin ne kadarından annene bahsettin? Florrie sordu.

"Fazla değil; o hala İtalya'da ve ben de onu rahatsız etmek ya da strese sokmak istemiyorum; zaten yeterince işi var, özellikle de zona tedavisi gören babamla uğraşıyor. Babamın ne kadar kötü bir hasta olduğunu biliyorsunuz; onun peşinde koşturup duruyor. Onun da en az babam kadar dinlenmeye ihtiyacı var.

'Hmm. Bence yine de ona danışmaya değer; eğer danışmazsan muhtemelen üzülür,' dedi Florrie. 'Robyn'in annesiyle aralarının pek iyi olmadığını biliyorum ama aile dedikoduları arasında bir sürü şeyi açıklayabilecek bir şeyler dolaşıyor olabilir.

Maggie bunu düşündükçe arkadaşının haklı olduğunu daha iyi anladı. Arabasına döndüğünde annesini arayacaktı, bunu evde Robyn'in duyabileceği bir yerde yapma riskini almak istemiyordu. Kuzeninin evlerini terk etmesini sağlamak için yararlı olabilecek potansiyel bilgiler olabilirdi.

Sahil boyunca geri dönerlerken Maggie, "Gerçekten bu durumda olduğumuza inanamıyorum," dedi. 'Kâğıt üzerinde ve hatta yüksek sesle söyleyince bile kulağa saçma geliyor ama yıllardır görmediğim bir akrabam ve neredeyse hiç tanımadığımız biri olduğu gerçeğini göz ardı ederek, evimizin sahibiymiş gibi kasıla kasıla dolaşan, özel eşyalarımı burnunu sokan, kıyafetlerime el atan ve kocama yaltaklanan bir misafirle baş başa kalmak inanılır gibi değil. Yani, kim buna katlanır ki?' Maggie kollarını havaya kaldırdı. 'Dürüst olmak gerekirse, bu hikayeyi bana başka biri anlatsaydı, onun zavallı olduğunu düşünür ve istenmeyen misafirlerine neden evlerinden defolup gitmelerini söylemediklerini anlayamazdım. Ancak, tanrım, bu misafir bir gergedan kadar kalın bir deriye sahip olduğunda, ortalama bir insanın olağan sosyal nezaket ve görgü kurallarına sahip olmadığına ve gitmeye niyeti olmadığını açıkça ortaya koyduğunda, kesinlikle biraz değişiyorlar. Gerilim filmlerinde görebileceğiniz türden şeyler. Bunu bilen herkes bizim aptal olduğumuzu düşünüyor olmalı.

'Güven bana Mags, herkes Robyn'i anlıyor ve kimse senin ve Bear'ın aptal olduğunuzu düşünmüyor. Belki fazla naziksiniz ama kesinlikle aptal değilsiniz. Bu garip bir durum ve sanırım hepimiz kendimizi sizinki gibi bir durumun içinde ne kadar kolay bulabileceğimiz konusunda biraz rahatsız hissediyoruz.

Maggie arkadaşına döndü ve eliyle buklelerini yüzünden uzak tuttu. "Gerçekten mi?" Bunu duyunca biraz rahatladığını hissetti.

"Gerçekten. Florrie başını salladı.

Otoparkın altındaki basamaklara varan çift oturdu ve Maggie'nin sırt çantasından çıkardığı kâğıt mendillerle ayaklarındaki kumun tozunu almak için bir dakikalarını ayırdıktan sonra plimsoll'larını tekrar giydi; Skitey Bank'ın kıvrımlarında bir aşağı bir yukarı ilerleyen trafiğin sesi arka planda gümbüdüyordu.

'Ee, hanımefendi, siz nasılsınız? Hâlâ iyi misiniz? Florrie ellerindeki son kum tanelerini silerken nazikçe sordu ve Maggie'ye güneş gözlüklerinin arkasından nazik bir gülümseme verdi.

Maggie Florrie'nin neyi ima ettiğini biliyordu. 'Ben iyiyim, teşekkürler. Ayı siparişlerimi yetiştirmeye çalışıyorum, aslında olan biten her şey düşünüldüğünde çok da kötü gitmiyor. Arkadaşıma gülümseyerek karşılık verdi.

"Bu durumda, daha önce bahsettiğim limonlu dondurmaya ne dersiniz?"

"İşte şimdi konuşmaya başladın. Maggie arkadaşına gülümsedi. Onun konuşması

Florrie'yle konuşması beklediğinden daha fazla yardımcı olmuştu ama şu anda zihninde dönüp duran tek şey Robyn'i arayan gizemli adamın kimliğiydi. Kuzeniyle konuşmadan önce ondan Bear'a bahsetmesi gerekecekti. Ama şu anda, keskin limonlu dondurma onu çağırıyordu.

FORTY-THREE

Maggie sahilden dönerken Thorncliffe Çiftliği'nde durdu, bahçede Bear'ın pikabını göreceğini biliyordu. Yan taraftaki küçük bahçede çamaşırları ipten toplayan Chrissie ona gülümseyerek el salladı. "İki kene olacağım, tatlım.

"Dur, sana yardım edeyim. Maggie gülümseyerek kayınvalidesinin yanına gitti ve sırt çantasını omzundan alıp yere bıraktı. Daphne etrafta dolanarak her yeri iyice kokladı.

"Daph'ın görünüşüne bakılırsa, sahilden yeni gelmişsiniz. Chrissie vıcık vıcık görünen Labrador'a başıyla işaret ederek Maggie'yi güldürdü.

'Gittik; Florrie ve Gerty ile buluştuk ve kendimize dondurma ısmarladık. Güzel vakit geçirdik. Maggie, Dom'un gömleklerinden birini çıkarıp katladıktan sonra sepete atarken Chrissie'nin kendisine dikkatle baktığını fark etti.

"Bunu duyduğuma sevindim. Peki meşgul müydü?"

"Biz gittiğimizde çok kalabalıktı. Bir sıra çorap giymeye başladı. "Bear nasıl? Umarım çok fazla zorlanmamıştır?"

"İyiymi, aşırıya kaçtığını söylediğimizde babasını ve beni dikkate alıyordu.

"Güzel.

"Tamam, bu kadar yeter," dedi Chrissie, son çamaşırları da yığının üstüne koyarak. "Sizi bilmem ama ben güzel, soğuk bir bardak limonata içebilirim. Çamaşır sepetini kalçasına kaldırdı ve eve doğru yürümeye başladı.

Limonatadan söz edilmesi Maggie'nin tat alma duyularını harekete geçirdi. "Kulağa mutluluk gibi geliyor.

"Bear öğleden sonra Robyn'le oturup sohbet edeceğinizi söyledi," dedi Chrissie, çimenlerin üzerinde koşuşturan tavuklardan kaçarken gözlerini güneşe karşı kısarak.

Bu hatırlatma Maggie'nin omurgasında bir endişe dalgası yarattı. "Evet, öyleyiz.

"Bize ihtiyacın olursa nerede olduğumuzu biliyorsun. Chrissie'nin ses tonu ciddiye.

Maggie'nin düşünceleri sırt çantasının derinliklerinden gelen cep telefonunun sesiyle bölündü. Arayanın balo otoparkından aramaya çalıştığı annesi olmasını umuyordu - az önce sesli mesajını almıştı. Ani bir düşünce kalbinin sıkışmasına neden oldu. Arayan Robyn olabilirdi, çünkü gibi nerede olduklarını öğrenmek istiyordu.

Mesaj annesinden gelmediği için küçük bir hayal kırıklığı hissetse de, kuzeninin yerine Lark'ın adını görünce rahatladı. Mesaja dokundu, okudukça ifadesi daha da endişeli bir hal aldı.

Merhaba Mags, umarım iyisindir. Dükkana gelen bir adamın Robyn'i tanıyıp tanımadığını sorduğunu haber vereyim dedim. Elinde bir fotoğrafı varmış, yeni çekilmiş ama sarı saçlıymış. Onu görmediğimi ve kim olduğunu bilmediğimi söyledim. Biraz garip hissettim. Bana inandığından emin değilim. Gazete bayiine de gitmiş. Kendine iyi bak xxx

"İyi misin, Mags? Bear sordu. Maggie ve Chrissie döndüklerinde Bear ve Dom'u mutfakta bulmuşlardı.

"Ne oldu? Chrissie çamaşırları bıraktığı çamaşır odasından içeri girerek sordu.

'Bahsettiğin adam, kasabada dolaşıp Robyn'i soran adam. Florrie bana dün kitapçıda olduğunu söyledi ve şimdi de Lark onun hem kendi dükkanında hem de gazete bayisinde olduğunu söylüyor. Acaba başka nerelere gitmiştir? Maggie kendisini saran huzursuzluk hissinden hoşlanmamıştı. Büyük, temizlenmiş çam masanın üzerindeki koltuğa çöktü ve parmak uçlarıyla alnına masaj yapmaya başladı.

Chrissie yanına geldi ve bir elini onun omzuna koyarak sıktı. 'Her şey yoluna girecek, tatlım. Eminim bunun basit bir açıklaması olacaktır.

Dom güven verici bir şekilde, 'Evet, kasabada kimsenin onun kim olduğuna dair bir ipucu yok, bu yüzden endişelendiğiniz şey buysa, hiçbir şey sizi ikinize götüremez,' dedi.

"Dürüst olmak gerekirse ne düşüneceğimi bilmiyorum. Maggie yorgun görünüyordu. "Ama Salı günü avukatlara gitmiş, başka bir gün de şarküteriye uğramış. Başka hangi dükkânlara uğradığını bilmiyorum ve Cuma gecesi nereye gittiğine dair en ufak bir fikrim yok ama biri onu kolayca tanıyabilir. Tüm bunların sonunun nereye varacağını merak ediyordu.

"Evet, ama Lark fotoğrafta Robyn'in saçlarının sarı olduğunu söylememiş miydi?" diye sordu Bear.

Chrissie dolaptan dört uzun bardak çıkardı ve buzdolabına gidip ev yapımı limonata sürahisine uzanmadan önce onları masaya koydu.

"Evet. Maggie başını salladı, elini karnına dayadı ve kayınvalidesinin soğuk, bulanık sıvıyı dökmesini izlerken ağzı tükürükle doldu.

"O zaman bu onların izini kaybettirmeye yardımcı olacaktır," dedi Bear. "Belki de.

"Düşünüyorum da tatlım, bu adamın -her kimse artık- Robyn'i bulmasından neden bu kadar endişeleniyorsun? Chrissie bardakları dağıtmadan önce her birine bir dilim limon ekleyerek sordu. "Asla bilemezsin, belki de kocası onu aramaya gelmiş ve onu geri almak istiyordur.

Maggie bir an bile kaybetmeden içkisinden susamışçasına bir yudum aldı, keskin, narenciye kokulu tadı tam yerine oturmuştu. "Sanırım bu hüsniyuruntu," dedi soluk soluğa, elinin tersiyle ağzını silmeden önce. "Annemle konuşma fırsatı bulduğumda daha iyi hissedeceğim, bakalım aile dedikodularından bir şey duymuş mu? Eve doğru yola çıkmadan önce onu tekrar arayacaktı.

"Evet, umarım bu olaylara biraz ışık tutar," dedi Bear. Maggie onun gözlerindeki tedirgin ifadeyi fark etti, düşünceleri Stella'nın söylediklerine geri döndü. Bu durum midesini bulandırdı.

"Ve ikinizin burada olması ne kadar güzel olsa da, onun sizi kendi evinizde vakit geçirmekten alıkoymasına izin veremezsiniz. Bunu yaparsanız o kazanır; burayı ele geçirir ve kendi eviymiş gibi davranır. Chrissie nazıkçe gülümsedi. "Bunu söyledikten sonra, şimdi buradasın, biraz öğle yemeği için bize katılabilirsin. Tavuk salatası ister misin?"

"Kulağa harika geliyor, anne.

Maggie de aynı fikirdeydi ama Robyn'in kocasına şantaj yapma ihtimalini hatırlatması iştahını kaçırmıştı.

FORTY-FOUR

Maggie Thorncliffe Çiftliği'nden ayrılırken, Bear babasına it yapımında yardım etmeyi bitirir bitirmez onu takip edeceğine söz vermişti. Dom halledebileceğini, Chrissie de yardım edebileceğini söylemiş olsa da Bear ısrarcıydı, başladığı işi bitirmek istiyordu ya da öyle sanıyordu, yaralı bacağının ona sorun çıkarmadığını söylüyordu. Maggie bunun daha çok Robyn'le konuşmaktan kaçınmak için geciktirme taktikleri kullanmakla ilgili olduğunu düşündü. Ve kayınvalidesinin yüzündeki onaylamayan ifadeden Chrissie'nin de böyle düşündüğünü anlayabiliyordu.

Kulübeye giden patikadan aşağı inen Maggie, Robyn'in bu kez turkuaz renkli, minicik bir bikini giymiş haliyle karşılaştı. Ön bahçenin köşesinden dönüyordu, elinde güneş losyonuna benzeyen bir şişe vardı, parmak arası terlikleri yürürken şakır şakır ses çıkarıyordu. Maggie'yi görünce yüzü düştü.

"Oh, sensin.

"Ben burada yaşıyorum. Kimi bekliyordunuz?"

Robyn sırtarak 'Ayı,' dedi. 'Sırtıma biraz güneş kremi sürebileceğini düşündüm. Geçen gün gerçekten iyi bir iş çıkarmıştı.

Maggie'nin içi sıkıştı, ciğerlerindeki hava çekildi. Hiç kimseden şu anda Robyn'den hoşlanmadığı kadar yoğun bir şekilde hoşlanmadığını hatırlamıyordu.

"Şey, burada değil. Az önce ailesiyle yemek yedik, babasına yardım etmek için burada kaldı. Sesini sabit tutmak, bu sözler canını yakmamış gibi davranmak için mücadele ediyordu.

"Sorun değil. Bekleyebilirim. Bununla birlikte, topuklarının üzerinde döndü ve G-stringli poposu abartılı bir şekilde sallanarak kasılarak uzaklaştı. 'Oh, öğle yemeği için teşekkürler

Davet et. Düşünölmek güzel bir şey. Sözlcrinden alaycılık damlıyordu.

Maggie'nin gözleri, Bear'ın çimleri en son suladığı zamandan kalma, hâlâ ön bahçeye uzanan hortum borusuna gitti. Düzenli olarak kaldırmasını istemesine rağmen bunu nadiren yapıyordu. Bakışları tekrar Robyn'in sallanan popo yanaklarına gitti. Bu cazibe neredeyse dayanılamayacak kadar büyüktü. Kuzeninin buz gibi bir hortumla ıslanmayı pek de kabul etmeyeceğini fark edince birden düşüncelerinden sıyrıldı. Kinciydi ve intikamını iki katına çıkaracaktı. Hortumu kuzeninin üzerine tutarak alacağı saniyelik haz, sonrasında yaşanacaklara değmeyecekti. Maggie onun yerine nefesinin altından, "Daph, bana bir iyilik yap, kızım, git ve dişlerini o kıça geçir," dedi. Robyn, Daphne'nin davranışları için onu suçlayamazdı, değil mi? Labrador başını kaldırdı ve kuyruğunu salladı.

* * *

Bear nihayet eve döndüğünde Maggie bir saattir dikiş odasındaıydı. Kamyonetinin kapısını kapatırken çıkan çarpma sesini duyunca ayısını yere bıraktı ve Robyn'den ve güneş kremi şişesinden önce ona ulaşmayı umarak aceleyle odasından çıktı.

Öyle bir şansımız yok.

Ön verandanın kapısını açtığında Bear'ın kuzeni tarafından çoktan güneş kremi şişesiyle sıkıştırılmış olduğunu gördü. Maggie'nin yüreği ağzına geldi. Robyn onu karşılamak için koşmuş olmalıydı.

'Bear, geçen gün sahilde yaptığın gibi sırtıma masaj yapmanı istiyorum. Kullandığın o teknik beni çok gevşetmişti. Maggie'yi görmezden gelen Robyn, kirpiklerini kırpıştırarak ve boştaki eliyle at kuyruğunu döndürerek Bear'a baktı.

Bear istese bile daha rahatsız görünemezdi. Maggie onunla göz göze gelmekten kaçındığını biliyordu. Yapması gereken ciddi bir açıklama vardı ve o da bunu biliyordu. Plajda Robyn'in sırtına güneş kremi sürmek mi? Ne yapmaya çalışıyordu?

"Şey, ben-

"Hadi, beni takip et. Robyn parmağıyla onu işaret etti ve sonra Maggie'nin nefret etmeye başladığı o sinir bozucu popo sallama hareketini yaparak döndü ve kasılarak uzaklaştı.

Bear bakışlarını aceleyle yere çevirdi. "Önce ellerimi yıkamam gerekecek," dedi.

Maggie bir an daha dayanamadı. Kuzeninin ne kadar kindar olabileceğini unutarak ileri atıldı ve dış musluğu sonuna kadar açtı. Saniyeler sonra, suyun yoğun basıncı sayesinde hortum çılgın bir kobra gibi çimenlerin üzerine rastgele savruluyor, öfkeyle çığlık atan Robyn de dahil olmak üzere her yere buz gibi soğuk su püskürtüyordu. 'Arghh! Kapatın şunu! Kapatın şunu! Kapat şu lanet şeyi! Warghhh! Bunu bilerek yaptın, Maggie! Bunu ödeyeceksin!' Bahçenin dört bir yanına koşuyor, su fışkırmasından kaçınmaya çalışıyordu ama kaderin harika bir cilvesiyle, su fiskiyesi onun üzerine çevrilmiş gibiydi.

Daphne bunu büyük bir oyun olarak gördü ve etrafta zıplamaya, spreyi hışımla yakalamaya başladı. Robyn'e doğru muhteşem bir hamle yaptı, onu yere düşürdü ve üzerine inerek kirli patileri ve köpek salyasıyla kapladı.

Maggie ve Bear kendilerine rağmen kahkahalarla uluyarak izlediler. "Bırak beni, seni aptal hayvan! Robyn Daphne'ye bağırды, onun Sert gövdesi onu yere yapıştırmıştı, üzerlerine su yağıyordu.

Yanakları sızlayacak kadar çok gülen Maggie, Bear'la göz göze geldi ve aralarında eski, tanıdık bir bağ oluştu. O anda Maggie'nin kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. Çocukça bir şakanın aralarındaki bağı yeniden güçlendirmiş olması umurunda değildi, aralarındaki bağın hâlâ var olduğunu bilmek iyi hissettiriyordu.

"Sanırım kapatsak iyi olacak," dedi Bear derin kahkahası arasında.

Maggie, "Biraz daha bırakamaz mı y 1 z?" diye sordu. zaten şansını zorlamıştı. Fazladan birkaç dakikanın zararı olmazdı, değil mi?

'Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorsun, değil mi? Zaten yeterince sinirli. Öne doğru eğildi ve musluğu kapattı.

Robyn'in ciyaklaması kesildi. Ortam birdenbire çok gerginleşti. Robyn Daphne'yi üzerinden itti, sonra dirseklerinin üzerine kalktı, nefes nefese. "Bana bir özür borçlusun Maggie. Kuzenine saf bir nefretle baktı.

"Bunun olacağını nereden bilebilirdim ki? *Seni koca yalancı Maggie Marsay!*

'Bunu tam da bu yüzden yaptın, beni aptal yerine koymaya çalıştın ve nedenini bilmiyorum. Tek yaptığım senin için iyi bir arkadaş olmaya çalışmaktı.

Ne? Ciddi misin sen? Bunu göstermenin komik bir yolu var.

Robyn ayağa kalktı, ellerini kalçalarına koydu, tam o sırada yanında duran Daphne sallandı ve etrafa daha fazla su saçtı. "*Warghh!* Robyn çığlık atarak onların yanından geçti ve kapıyı arkasından çarptı.

Maggie ve Bear birbirlerine baktılar ve iki yaramaz okul çocuğu gibi kıkırdama krizine girdiler.

"Bunun The Conversation'a yardımcı olacağını sanmıyorum," dedi Maggie, kelimelerin etrafına tırnak işareti koyarak.

Bear elini alnına götürdü ve inledi. "Bunu bir an için unutmuştum.

Maggie ona baktı; daha birkaç saniye önce gülen parlak mavi gözlerde şimdi endişenin izleri vardı. "Hâlâ yapmamız gerekiyor.

"Evet, biliyorum. Döndü ve mahkûm bir adamın yürüyüşüyle verandaya doğru ilerledi.

Robyn içeri girdiğinde mutfakta beş dakikadan fazla kalmamışlardı ve bu konuşmayı en iyi nasıl yapabileceklerini tartışıyorlardı. Hâlâ turkuaz ipli bikinisini giyiyordu, ama artık kirli lekelerle kaplıydı.

'Bear, sevgilim, bu düğümü benim için çözebileceğini sanmıyorum, değil mi? Denedim ama yapamıyorum. Islanınca daha da sıkışmış gibi görünüyor ve derime batıyor. Ayı'nın önünde durdu ve arkasını döndü, damlayan at kuyruğunu yolundan çekerek Ayı'ya reddetmek için çok az şans verdi.

'Böyle şeylerde çok iyi olduğumdan emin değilim. Ellerim kürek gibi. Maggie'ye baktı, yüzünde büyük bir rahatsızlık ifadesi vardı.

"Ben de deneyeyim mi?" diye sordu Maggie. Ona eski kafalı diyebilirsiniz ama kocasının başka bir kadının bikinisini çıkarmasına yardım etmek zorunda kalmasından hoşlanmıyordu. Hem de yırtıcı bir kadının.

"Hayır! Robyn kelimeyi şak diye ağzından çıkardı. Maggie'ye sert bir bakış fırlattı. 'Eğer ben yapamıyorsa, senin de yapabilmenin hiçbir yolu yok.

Maggie bunda bir mantık göremedi ama başka bir şey söylememeye karar verdi.

Birkaç dakika boğuşuktan sonra Bear, "İşte, sanırım oldu," dedi. Bir adım geri çekildi, son derece rahatlamış görünüyor.

'Oh, Bear, her zaman beni kurtarmaya geliyorsun. Teşekkür ederim. Robyn yeni çözülmüş ipleri aldı ve omuzlarının üzerine getirerek yüzünü ona döndü. Bir sonraki anda ip parmaklarının arasından kayarak bikini üstünün düşmesine neden oldu. 'Oops! Bu nasıl oldu? Robyn kıkırdarak sordu, şimdi sergilenmekte olan göğüslerine bakıyordu.

"Lanet olsun! Bear bir adım geri çekildi ve Maggie'ye endişeli bir bakış attı. "Pekâlâ, ellerimi yıkasam iyi olacak. Aceleyle lavaboya doğru yürüdü.

Maggie az önce olanlara inanmakta güçlük çekiyordu, Robyn'in kendini örtmek için acele ediyor gibi görünmemesine daha da çok. Dikkat çekmek isteyenlerle başa çıkmanın tek bir yolu olduğunu düşünüyordu, o da görmezden gelmekti.

Onlar.

"Pekâlâ, makinedeki çamaşırları kontrol edeceğim," dedi ve çamaşır odasına doğru ilerledi.

Ellerini yıkadıktan sonra Bear da ona katıldı ve Robyn'i tek başına bırakarak yarı çıplak bir şekilde orada durarak oldukça aptalca görünmeye başladı.

Ellerini kalçalarına dayayan Robyn kaşlarını çatarak onlara doğru baktı ve üst kata çıkmadan önce nefesinin altından anlaşılabilir bir şeyler mırıldandı.

Birkaç dakika sonra banyonun kapısı çarpıldı ve duş başladı. Maggie yorgun bir iç geçirdi. Robyn'in otoriter varlığı olmadan birkaç dakika geçirme ihtimali büyük bir rahatlamaydı. Kuzeninin oyun oynamasının ne kadar yorucu olabileceğini unutmuştu ama bir hafta boyunca süren bu oyun ona tatsız bir hatırlatma olmuştu.

"Yani aşağıya döndüğünde kesinlikle o konuşmayı yapacağız, öyle mi? Maggie, sesi ancak fısıltıyı aşarak sordu. Mutfaktaki masada karşılıklı oturuyorlardı. Bear'ın ortadan kaybolmayacağından emin olmak istiyordu.

"Evet, sanırım bunu aradan çıkarsak iyi olacak. Endişeli görünmenin ötesinde, elini yüzünde gezdirdi.

"Hiçbir şey söyleyemeyeceğimizi düşünmemiz yanlış. Evimizden aldığımız keyfi etkiliyor; evimizi ele geçiriyor. Bir an durakladı ve ona baktı. "Ve evliliğimizi de etkiliyor, Bear.

Başını eğdi ve bir iç çekti. "Özür dilerim.

Ses tonu o kadar ciddiydi ki kadının midesi bulandı. "Eminim bunu atlatacağız, ama yine de pek hoş olmadı. Birlikte olduğumuz onca zaman boyunca hiç böyle olmamıştık.

"Dediğim gibi, özür dilerim. Adam kızın bakışlarıyla karşılaştı ve gördüğü bakış onu korkuyla doldurdu. "Umarım iyi oluruz.

"Ne demek istiyorsun?" Kalbi hızla çarpıyordu.

"Umarım tüm bunlar sona erdiğinde iyi oluruz.

Sözleri kafasının içinde dönüp duruyordu. Ne demek istiyordu? Neden iyi olmasınlar ki? Telefonu şifonyerin üzerindeki yerinden pırıldadı. Maggie ona doğru uzandı, zihninin bir an için dinlenmeye ihtiyacı vardı. "Ben Jazz," dedi. Birkaç saniye düşündü, mesajı okurken başını salladı. "O herif dün fırında Robyn'i sordu ve fotoğrafını gösterip durdu. Jazz bana daha yeni söyleyebildi çünkü Zak bir partide kaza geçirdi ve onu Middleton-le-Moors'daki A&E'ye götürmek zorunda kaldı - görünüşe göre onları kaçırdık - sonra Chloe çok fazla dondurma yedikten sonra hastalandı. Zavallı Jazz, her zaman çok fazla işi oluyor.

"Evet, öyle, zavallı kız," dedi Bear, sesi cansızdı. "O adam hakkında başka bir şey söyledi mi?

"Sadece biraz tuhaf bir havası vardı, Lark'ın söylediği de buydu, bu yüzden onu hiç duymadığını ya da görmediğini söyledi çünkü buraya gelme fikrinden hoşlanmadı.

"Çok nazik bir davranış.

Maggie başını salladı ve Jasmine'e bir şeye ihtiyacı olursa seslenmesini söyleyen hızlı bir cevap gönderdi.

Duşun sesi aniden kesildi. Maggie ve Bear göz göze geldiler. Bear sesli bir şekilde yutkundu.

"Aşağıya indiğinde konuşmamız gerektiği konusunda hemfikir miyiz?" diye sordu Maggie, azar ıstırmak üzere başöğretmenin odasına gidecekmiş gibi hissederek.

Bear başıyla onayladı. "Evet, anlaştık.

"Peki onu arayan adam hakkında bir şey söyleyecek miyiz?

'Bence yapmalıyız, bu onun ayrılmak istemesini sağlayabilir, işini kolaylaştırabilir. bize.'

"Doğru. Maggie başıyla onayladı.

Bear kalkmaya gitti. Maggie uzandı ve elini onun elinin üzerine koydu. Kolunu. "Olduğun yerde kal Ayı, aşağı indiğinde ikimiz de burada olmalıyız. 'Sadece yanına oturmaya geliyordum, hepsi bu. birleşik bir cephe oluşturmak.'

"Oh, doğru. İyi fikir.' Bunu hiç beklemiyordu. Aklına bile gelmemiştir.

Robyn çiçekli bir plaj elbisesiyle ve Maggie'nin kullanmamasını istediği pahalı banyo ürünleri kokusuyla mutfığa girene kadar çok beklemediler. Kuzeninin en azından örtünmüş olduğunu görünce rahatladı.

Robyn buzdolabına yönelip içeri baktı. "Bize biraz daha limonata lazım Maggie," dedi haklıymış gibi bir havayla. "Sanırım şimdilik portakal suyuyla idare etmek zorundayım.

Maggie çenesini sıkı ve kuzenine ağzının payını verme dürtüsüne karşı koymak için elinden geleni yaptı.

"Siz ikiniz çok ciddi görünmüyor musunuz? Robyn onlara doğru baktı. 'Senin neyin var, Bear? Maggie yüzünden kulağın mı ağrıyor? Oops! Dil sürçmesi. Kıkırdadı. "Maggie'yi kastetmişim.

Maggie yemi yutmadı. Bunun yerine Bear'a yan yan bakarak konuşma zamanının geldiği mesajını almasını umdu.

Boğazını temizledi. 'Robyn, gelip oturabilir misin lütfen? Konuşmamız gerekiyor. Bazı şeyleri açıklığa kavuşturalım.

Robyn portakal suyunu doldurmayı bitirdi ve kutuyu yere bıraktı. "Sadece şaka yapıyordum.

"Mesele o değil, mesele... diğer her şey.

"Başka her şey mi? Elini kalçasına koydu ve ona aptalmış gibi baktı.

"Gel ve otur Robyn," dedi Maggie, ses tonu sertti. 'Tanrım, donunu çıkarma Maggie. Ben de geliyorum.

Robyn, Bear'ın karşısındaki sandalyeyi çekip oturdu, koltuğunda arkasına yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturdu, çenesi sertleşti. Otuzlu yaşlarında bir kadından çok inatçı bir ergene benziyordu.

"Hadi o zaman, söyleyeceğin bu kadar önemli olan şey nedir?

Bear Maggie'ye baktı ve güçlendirici bir nefes aldı.

FORTY-FIVE

Bear ona bu kadar uzun süre kalmasına izin vermekle adil davrandıklarını düşündüklerini ama artık gitme zamanının geldiğini söylediğinde Robyn'in yüz ifadesi şimşek çakmış gibi oldu. Robyn tereddütle, özellikle de kendisinden yapmaması istendiği halde, Maggie'nin eşyalarını kullanarak ve etrafı temizlemeyerek avantaj sağladığını düşündüklerini ekledi.

"Hepsi bu mu?" diye sordu alaycı bir tavırla. 'Gidecek başka bir yerim olmadığını bile bile, böyle seçici şeyler yüzünden gitmemi mi istiyorsun? Çok teşekkürler. Aralarına bir göz attı. 'Seni buna o zorladı, değil mi Bear? Eğer kuzenim her şeyin yerli yerinde olması konusunda bu kadar titiz olmasaydı ve ilişkimizi kıskanmasaydı, gitmemi istemek aklının ucundan bile geçmezdi. Öyle değil mi?' Gözlerini ona dikti.

'Bu doğru değil Robyn, ikimiz de aynı şekilde hissediyoruz. Bize sadece birkaç günlüğüne burada olacağını söyledin ve sonra sorun olup olmadığını kontrol etmeden daha uzun süreceğini söyledin. Maggie'nin kalbi göğüs kafesine çarpıyordu. Robyn'in Bear ile olan ilişkisinden "ilişki" olarak bahsetmesine dayanamıyordu. 'Ve senin de burnunu soktuğunu biliyorum. Dikiş odama ve yatak odamıza girdin.

Robyn cevap vermek için ağzını açtı ama Maggie hemen araya girdi. 'Beyaz benekli kırmızı bluzumu aldın. İnkâr etmeye kalkma. Ütüleyip dolaba asalı çok olmamıştı.

"Görünüşe göre odamı karıştırmışsın," dedi kuzeni, ağzını büken bir sırıtişla. 'Ve sadece ödünç aldım; sorun edeceğini düşünmedim. Yanımda çok fazla kıyafet getirme fırsatım olmadı. Unuttuysan söyleyeyim, evimden aceleyle ayrılmak zorunda kaldım. Zaten benim için çok büyüktü.

Maggie bedeniyle ilgili iğneleyici sözleri duymazdan gelerek, "Yanınıza bolca bikini almayı başardınız, değil mi?" dedi. Kaşlarını muzaffer bir kavisle kaldırdı.

Robyn bakışlarını Bear'a çevirmeden önce homurdandı. "Gerçekten gitmemi istediğini sanmıyorum, değil mi Bear?"

Eğer Maggie yanılmıyorsa, bu bir tehdide benziyordu. Başını kocasına çevirdiğinde yüzünün endişeyle kaplandığını gördü. *Oh, kahretsin! İşte bu kadar! Ona karşı elinde ne olduğunu öğreneceğim an geldi.* Nefesi kısa aralıklarla geliyordu. Gözlerini sıkıca kapattı.

"Maggie ve ben ikimiz de gitmeni istiyoruz. Maggie yanında, onun da nefeslerinin sığılaştığını duyabiliyordu.

Küçük mutfaktaki atmosfer, fırtına kopmadan önceki anlar gibi yoğundu. Maggie buna zor dayanıyordu.

Robyn ona doğru eğildi. "Emin misin? Yani, beni *gerçekten* istiyor musun-"

"Kasabada bir adam seni arıyordu. Kelimeler Maggie'nin ağzından uçup gitti.

Robyn'in çenesi düştü, yüzünün rengi soldu. "Ne? Ne demek istiyorsun? Hangi adam?" Sesinde çiğ bir panik, gözlerinde korku vardı.

"Bir adam dükkanlara girip sarı saçlı bir fotoğrafınızı göstererek insanlara sizi tanıyıp tanımadıklarını ve görüp görmediklerini soruyor.

Robyn yutkundu, alt dudağı titriyordu. "Hangi mağazalar? Maggie ona bildiklerini anlattı.

Robyn bilgiyi özümserken gözlerini hızla kırıştırdı. "Peki herkes ne dedi?"

"Sadece kitapçıdaki Lark, Jasmine ve Leah adına konuşabilirim ama sizi tanımadıklarını, görmediklerini söylediler.

Robyn'in üzerindeki gerginlik gözle görülür biçimde azaldı. Derin bir iç çekti. "Bunun ne kadar rahatlatıcı olduğunu bilemezsin.

"Neden? Kim bu adam?"

"Kocamın beni bulması için tuttuğu özel bir dedektif olduğunu tahmin ediyorum. Avukatıyla yaptığı yazışmalarda avukatın adresini not etmiş olmalı. Yeniden bir araya gelmek istediğine şüphe yok ama ona geri dönmemin imkanı yok. Bana bu şekilde davrandıktan sonra olmaz. Ve nerede olduğumu bilmesine imkan yok. Arabamı gözden uzak bir yere götürmeliyim. Buraya gelir ve görürse..." Sesi çatladı ve alt dudağı titredi.

Maggie inanamayarak başını geriye attı. *Yine mi bu!* Kuzeninin onları manipüle edip gitmekten kurtulmaya çalışmasına imkân yoktu.

Bu yine de bir şeyleri değiştirmez Robyn. Kendine kalacak başka bir yer bulmalısın, hem de hemen. Çok makul davrandığımızı düşünüyorum ama artık taşınma vaktin geldi. Sana yardımcı olmak için bazı bilgiler topladım. Stella yasal haklarınla ilgili bazı şeyler bile gönderdi,' dedi Maggie kesin bir ifadeyle.

"Belli ki bu konuda biraz kafa yormuşsun. Robyn ona ters ters baktı.

'Pek çaba sarf ediyor gibi görünmüyordunuz. Bize çok az seçenek bıraktın. Maggie onun bakışlarını tuttu.

"Arkadaşlarının kim olduğunu bilmek güzel. Robyn inanamayarak başını salladı.

"Daha fazla katılamazdım. Maggie işaret ederek söyledi.

'Kendine kalacak yeni bir yer bulman ve tüm eşyalarını buradan götürmen için sana iki gün veriyoruz. En geç Çarşamba günü gitmiş olmanız gerekiyor,' dedi Bear. 'Ve bunun cömertçe olduğunu düşünüyoruz. Tüm bu olanlardan sonra, sizden hemen şimdi gitmenizi istemek mantıksız olmaz.

Hadi, Bear! Maggie onu öpebilirdi!

Robyn dudaklarını büzerek başını salladı ve gözlerini onun gözlerine dikti. Uzun tırnağıyla masanın üzerinde daireler çizmeye başladı.

"Ee Bear, sence küçük sırrımızı Maggie ile ne zaman paylaşmalıyız? Gözleri ikisinin arasında gidip geliyor, alaycı bir gülümseme ağzını çekiştiriyordu.

FORTY-SIX

Maggie'nin boğazında mide bulantısı yükseldi ve midesi çılginca çalkalanmaya başladı. *Küçük sır mı? Oh, Tanrım, lütfen hayır!* Gözleri yaşlarla bulanıklaşıyordu. "Ne küçük sırrı?" diye sormak istedi ama kelimeler ağzında şekillenmedi. Onun yerine Bear'a döndü ve yüz ifadesinin karardığını gördü. Onu bu kadar kızgın görmek onu ürkütmüştü.

'Ortada bir sır falan yok Robyn. Sen sadece sorun çıkarmaya çalışıyorsun,' dedi öfkeyle. 'Belki de hemen şimdi gitseniz daha iyi olur? Eşyalarınızı çıkarmanıza yardımcı olmaktan mutluluk duyarız.'

Robyn'in yüzü düştü, ayaklarının altındaki güç hissi sarsıldı. "Sadece takılıyordum, aşırı tepki vermeye gerek yok."

'Seninle birlikte her şeye ihtiyacımız var. Şimdi git ve dağınık bıraktığına şüphe olmayan şu banyoyu temizle. Ve bunu sana *ben* söylüyorum, Maggie değil. Tamam mı? Bu yüzden ona dert yanmaya başlamana gerek yok.'

"İyi, zaten yapacaktım. Sandalyesini geriye iterken gözlerini devirdi ve kasılarak odadan çıktı."

Maggie kuzeninin üst kata çıktığından emin olana kadar bekledi ve dönüp kollarını Bear'a dolayarak başını onun boynuna gömdü. Daha ne olduğunu anlamadan, yoğun duygu birikimi serbest kaldığında gözyaşları akmaya başladı. Bear ona sıkıca sarıldı, başını öptü ve sırtını yumuşattı, Daphne ise koşarak geldi ve başını Maggie'nin kucağına soktu, küçük inilti çıkarıyordu.

Bear, Daphne'nin başını okşayarak, "Tamam, genç kız," dedi.

Maggie gözyaşları dindikten sonra arkasına yaslanarak, "Bunu yaptığımıza inanamıyorum," dedi. Bear tezgahtan mendil kutusunu aldı ve uzattı

ona. "Teşekkürler. Bir tane aldı ve burnunu gürültülü bir şekilde sümürmeden önce ıslak gözlerini kuruladı.

'Pekala, bitti ve umarım artık birilerinin peşinde olduğunu bildiğine göre daha çabuk gitmesi için onu cesaretlendirebilir.

Maggie yanaklarını şişirdi ve aniden bitkin düşmüş gibi hissederek koltuğunda geriye yaslandı. "Bu iyi olurdu.

"Cuppa?" diye sordu.

"Çok güzel. Sulu bir gülümseme verdi. Sonunda mesajı Robyn'e iletmeyi başardıkları için rahatlamış olsa da kuzeninin bahsettiği "küçük sır" aklının bir köşesinde duruyordu. Ne olduğunu öğrenmesi gerekiyordu.

Derin bir nefes alarak, "Bear, Robyn'in bahsettiği sır nedir?" diye sordu. Adamın elinin çaydanlığın üzerinde hareketsiz kalışını izledi ve kendini onun cevabına hazırladı.

Poşet çayları demliğe bıraktı ve vereceği cevabı düşünürken dudaklarını birbirine bastırdı. "Öyle bir şey yok, sadece varmış gibi davranarak sorun yaratmaya çalışıyor. Gerçeği çarpıtmak konusunda nasıl biri olduğunu herkesten iyi biliyorsun.

Maggie ona inanmayı çok istiyordu ama verdiği yanıt onu tam olarak ikna etmemişti. Adamın vücut dilindeki bir şey ona bir şeyler sakladığını hissettiriyordu. "Robyn aşağıya inmeden önce üzgün olduğunu ve bundan sonra iyi olacağımızı umduğunu söylemiştin. Bakışlarını kucağına çevirdi ve parmaklarının arasında çevirdiği mendile odaklandı. "Sadece bununla ne demek istediğini merak ettim. Başını kaldırıp ona baktı.

Elini çenesine götürdü ve kısa bir süreliğine onun bakışlarıyla buluştu. "Sadece onun burada olmasının bizi çok fazla strese soktuğunu ve bunu iyi idare edemediğimi kastetmişim. Bunun için özür diliyordum.

"Hepsi bu mu?"

"Evet.

Maggie'nin açıklamasını duyunca hissettiği rahatlama onu beklediği kadar etkilememişti ama bunun üzerinde duramayacak kadar bitkin hissediyordu. Bunun yerine gülümseyerek, 'En azından birkaç gün içinde ondan kurtulmuş olacağız, ki bunun asla gerçekleşmeyeceğini düşünmeye başlamıştım,' dedi.

"Biraz şansla, daha önce olabilir. O da gülümsedi. "Bunları bahçeye çıkarmaya ne dersin? Bisküvileri alabilirsin.

"İşte şimdi konuşmaya başladın.

Güneşin sıcaklığı, uçuşunun üzerinden gelen ve en son dışarı çıktıklarından beri hızlanan esintiyle hafiflemişti. Uzaktan, Chrissie'nin horozu Charles'ın avazı çıktığı kadar ötüşünün sesi duyulabiliyordu. Bu ses, uçuşunun yamacına tünemiş olan ringa martılarının ötüşüyle birleşiyordu. Çift oturmuş manzarayı seyrediyor, güneş ışığı denizin dalgalanmalarında parılıyordu.

"Bacağını nasıl hissediyorsun? Maggie sordu. Olup biten onca şeyden sonra bunu unutmak kolay olmuştu.

"Fena değil, arada bir sancılar oluyor ama şikayet edemem.

Birkaç dakika sonra Bear'ın omuzları titremeye başlarken içinden kısık bir kahkaha yükselmeye başladı.

Maggie bisküvisini çayına batırırken başını kaldırıp baktı. "Bu kadar komik olan ne?

"Hortumu açtığında Robyn sıırıslıklam oldu, sonra Daph da katıldı. Dostum, çok komikti. Gülmekten zar zor konuşabiliyordu.

Labrador'un kuyruğu onun adını duyunca çimenlerin üzerinde sallanmaya başladı.

Kocasının kahkahası bulaşıcıydı ve Maggie kendini bir kıkırdama nöbetinin pençesinde buldu. "Benim için çok kötüydü. Bunun bedelini ödeyeceğim, eminim ödeyeceğim ama buna değdi. Kahkahalarını dizginlemek için elini ağzına götürdü.

'Bu aceleyle unutacağım bir şey değil,' dedi.

İzlendiği hissi aniden Maggie'nin üzerine çöktü. Eve döndüğünde Robyn'in yatak odasının penceresinde, yüzünde öfke dolu bir ifadeyle durduğunu gördü.

Maggie hızla arkasını döndü, kıkırdamaları korku içinde kaçışırken omurgasında bir ürperti belirdi.

FORTY-SEVEN

Clifftop Cottage'daki atmosferin gergin olduğunu söylemek hafif kalır. Bear York'larda çalışmaya geri dönmüş, Maggie'yi asık suratlı Robyn'le baş başa bırakmıştı. Bu kadın nasıl gerginlik yaratacağını iyi biliyordu. Gerçi misafirleri duştan sonra banyoyu toplamış ve kahvaltı tabaklarını bile yıkamıştı, Maggie bunu takdir ediyordu ama sonuç olarak ondan yayılan düşmanlık hissediliyordu.

Robyn'in arabasını gözden uzak bir yere götürme isteği üzerine Bear önceki akşam kulübenin yanındaki tarlada bulunan büyük ek binada yer açmış ve arabayı oraya götürmüştü. İki kat emin olmak için ahırın pencerelerini kapatmış, meraklı gözlerden uzak olmasını sağlamıştı. Her nasılsa, hâlâ onun melodisiyle dans ediyorlarmış gibi geliyordu.

Bir gün önce bir başka Danskelfe Şatosu ayısını tamamladıktan sonra - bu "Fern Lodge" içindi ve Maggie "Fern "e minik beyaz çiçek dallarıyla kaplı canlı yeşil bir önlük giydirmiş ve kulağına küçük yeşil bir gül takmıştı - Maggie şu anda görev süresinin yarısını tamamlamıştı ve gün sonuna kadar bir başka ayıyı daha bitirmeyi görev edinmişti. Bu, odasında kalmanın ve kuzeninin zehirli bakışlarının ateş hattından uzak durmanın hiç de zor olmadığı anlamına geliyordu. Özellikle de limonlu şerbet aşerdiğinde, ki bu aşerme çok şiddetli oluyordu, aklı sık sık Bebek Marsay'e gidiyordu. O kadar ki, Maggie bu takıntısı devam ederse bebek doğduğunda hiç dişi kalmayacağından endişeleniyordu. Her ne kadar canı çekmiş olsa da, Robyn'in ona saldırması ihtimaline karşı değerli takvimini sakladığı yerden çıkarmaya cesaret edememişti. Bu almak istediği bir risk değildi. Yine de, bir an önce

Bir sürü "hamile" gününü bir arada geçirmek, nihayet eline fırsat geçtiğinde heyecan verici olacaktı.

Robyn evden ayrılmamıştı, birinin onu aradığını öğrendikten sonra bu şaşırtıcı değildi ama Maggie'nin kuzeninin yeni bir ev bulmak için ne kadar çaba harcadığını bilmesine imkân yoktu. Önceki akşam ona gerekli bilgileri vermişti. Kâğıtları mutfak masasının üzerine bırakmış ve Robyn'e onların yönünü göstermişti ve onlar gittiğine göre Maggie sadece onları özel olarak incelemek için odasına götürdüğünü varsayabilirdi.

Bear o akşam eve döndüğünde Maggie onu gördüğüne daha fazla sevinemezdi. Daphne mutfağa adımını atar atmaz hem o hem de Daphne ona doğru koştu, yüzü gözlerini aydınlatan geniş gülümsemesine dönüştü. Onun nefis sarılışlarından biriyle sarmalanma hissi, dudaklarının onunkilere değmesi, tanıdık kokusunu içine çekmesi, içini iliklerine kadar ısıttı. *Ahh. Normale dönmek. Mutluluk!*

"Bana aldırmayın," dedi soğuk bir ses.

Maggie döndüğünde Robyn'in kaşlarını çatarak onlara baktığını gördü. *Belki de tam olarak normale dönmemişti.*

Bear Maggie'yi serbest bıraktı, gülümsemesi azaldı. "Normalde eve geldiğimde karımı böyle karşılarım.

Robyn omuz silkti.

"Yaşayacak yeni bir yer bulma konusunda ne gibi ilerlemeler kaydettiniz?" diye sordu.

Robyn bu soru karşısında şok olmuş görünüyordu. 'Şey, bu tam olarak kolay değil. Stella'nın evlilik evine geri dönmem yönündeki önerisi kesinlikle kabul edilemez. Bunu önerdiğine bile inanamıyorum, oraya geri dönmemin imkânı yok. Jasmine'den gelen bilgilere gelince, pek çok telefon görüşmesi yaptım ve yanıt bekliyorum.

Bear başını salladı. 'Bu çok iyi. Umarım yarın tekrar haber alırsın.

"Hmm," dedi Robyn, bakışlarını başka yöne kaydırarak.

Maggie ona şüpheyile baktı. Kulübenin neresinde olursanız olun, fısıltıyla konuşmadıkları sürece genellikle konuşan birinin arka plandaki uğultusunu duyabilirdiniz. O gün Robyn'in herhangi biriyle konuştuğunu duymamıştı ve sessiz bir tonda konuştuğundan da şüpheliydi.

Bundan bahsetmemeyi tercih eden Maggie, Bear'a York'larda işlerin nasıl gittiğini sordu.

İşaretini okuyarak, 'Fena değil, yeni barakayı hemen hemen bitirdim,' dedi.

"Bacağın iyi miydi?"

'Evet, sadece ara sıra sancı veriyordu. Başa çıkamayacağım bir şey değil.'

Çift ayaküstü sohbet etmeye devam etti, Robyn bir süre daha oyalandı. Sohbeta çok az katkıda bulundu ama mutfağı pençesine alan gerilime çok şey kattı.

* * *

Akşam yemeğinde Maggie, Robyn'e kalacak yerle ilgili konuşmaların nasıl gittiğini, kendisine ne gibi geri bildirimler verildiğini sormak için sabırsızlanıyordu ama Robyn'in huysuz tavırları kendini tutmasına neden oldu. Kendisine bu dayanılmaz garipliğin Çarşamba günü sona ereceğini ve biteceğini hatırlatıp durdu. Bu ona çok ihtiyaç duyduğu bir umut ışığı sunuyordu.

Yemek bittiğinde, bulaşıklar yıkanıp kaldırıldığında, bir başka sürpriz olan Robyn'in de yardımıyla Maggie ve Bear o akşam başlayacak olan yeni diziyi izlemek üzere oturma odasına geçtiler. Kanepeye yerleştiler, Bear'ın kolu yanında kıvrılmış olan karısına sarılmıştı. Beş dakika sonra Robyn elinde parlak bir dergiyle onu takip etti. Bear'ın en yakınındaki sandalyeye çöktü, bacaklarını kolun üzerine attı ve göz ucuyla çifti izlemeye koyuldu.

"Bu saçmalık da ne?" diye sordu dikkatini televizyon ekranına yönelterek, üst dudağı küçümseyerek kıvrıldı.

Jenna Johnstone'un kitaplarından uyarlanan yeni bir dizi. Çarşamba günü kitapçıya gelecek olan romantik yazar. Florrie ve Ed'in ona sahip olması gerçekten büyük bir başarı; sabırsızlıkla bekliyorum," dedi Maggie gözleri dans ederek. Bu doğrudu, Jenna Johnstone onun en sevdiği yazarlardan biriydi.

'Düşündüğün kadar iyiye sana katılabilir. Oraya birlikte gidebiliriz. Robyn boş boş dergiyi karıştırdı.

Maggie'nin gözleri Bear'ın kollarıyla buluştu. Robyn'in Çarşamba akşamı burada olmaması gerekiyordu. "Korkarım sadece bilet var ve biletler çok çabuk tükendi.

'Eminim benim için yedek bir tane bulabilirsin? Ya da beni arka kapıdan gizlice içeri sokabilirsin.

"Korkarım yapamam. Sadece bu da değil, Maggie istemiyordu, özellikle de Robyn'in önceki hafta The Cellar'ın bira lansmanındaki küçük performansından sonra. Florrie'nin onu kollarını açarak karşılaması zordu.

"Ne demek yapamam?

"Aynen öyle. Hiç bilet kalmadı ve seni gizlice içeri sokamam.'

'Pfft! Bu bana saçmalık gibi geliyor.

Maggie'nin yüzü öfkeyle karıncalandı. "Bak Robyn, bu benim etkinliğim değil, beni ilgilendirmez ve sen Çarşamba günü burada bile olmayacaksın, yani böyle bir şey olmayacak.

Robyn homurdanarak ağzını somurtkan bir ifadeye büründürdü. "Bu konuda strese girmene gerek yok.

"Her neyse, seni arayan adamdan ne haber?" "Orada olması pek mümkün değil, değil mi?

Maggie her ne kadar sert bir cevapla karşılık vermek istese de bundan vazgeçti. *En fazla iki gün sonra gitmiş olacaktı.* Robyn'le küçük bir ağız dalaşına girmek istemiyordu, Bear'la kanepede oturup yeni diziyi izlemeyi tercih ederdi.

Programın onuncu dakikasındaydılar ki Robyn tekrar söze girdi, ayağı Bear'ın göz hizasında dolaşıyordu. 'Burada bir insanı iyi öpüşen biri yapan şeylerle ilgili bir makale var. Gerçekten çok ilginç.

Maggie göz ucuyla ona baktı. Nereye gidiyordu bu? diye merak etti.

Ne o ne de Bear cevap verdi.

"Sence bir insanı iyi öpüşen biri yapan şey nedir, Bear? Robyn ona baktı, ayağını onun dizine dayarken yüzünde alaycı bir gülümseme vardı.

"Hiçbir fikrim yok. Böyle saçmalıkları okumam. Ona uyarıcı bir bakış fırlattı ve bacağını hareket ettirdi.

Robyn yılmamıştı. "Adil bir karşılaştırma yapabilmek için epeyce insanla öpüşmüş olman gerektiğini sanıyorum. Atkuyruğunu parmağının etrafında döndürdü. 'Peki sen tam olarak kaç kızı öptün Bear? Maggie'yi biliyoruz ama başka tanıdığımız biri var mı acaba?

Bear rahatsız bir şekilde koltuğunda kaydı. 'Dediğim gibi, böyle saçmalıkları okumam ve bu konuşmaya dahil olmak istemiyorum. Maggie bunu izlemek istiyor.

Kaygı Maggie'nin göğsünü sıkıştırdı. Robyn ne demek istiyordu? Yoksa sadece Maggie'yi tedirgin etmek mi istiyordu? Bilmediği bir şey olduğunu düşünmesini mi istiyordu? Çok iyi bir iş çıkarıyordu. Maggie içini çekti. Kuzeni neden sürekli tedirgin etme ihtiyacı hissediyordu? Huzurlu *bir* gece geçirmelerine izin veremez miydi? Her şeyi oluruna bırakamaz mıydı? Kafası patlayacakmış gibi hissediyordu.

"İyi bir öpücünün ne olduğunu düşündüğümü bilmek ister misin? Robyn gözleri tehlikeli bir şekilde parlayarak sordu.

'Bunu izlemeye çalışıyoruz Robyn. Maggie bunu dört gözle bekliyordu. Bear'ın ses tonu sertti.

"Sen bilirsin. Ben bunu oldukça ilginç buluyorum, senin de bulabileceğini düşündüm.

Maggie gözlerini ovuşturdu. Robyn'in akıl oyunları çok yorucuydu ve onlara ayak uydurmaya ya da onları savuşturmaya çalışmaktan yorulmuştu. Robyn'in bir şeyleri zorladığını, Bear'ı huzursuz hissettirmek için elinden geleni yaptığını biliyordu. Diğer insanların rahatsızlığından besleniyor gibiydi.

Programa konsantre olmaya çalıştı ama ipin ucunu kaçırmıştı, kafası çok karıştı. Programı daha sonra, Robyn etrafta yokken izleyecekti.

* * *

Maggie daha sonra Bear'la yataktayken bu konuyu açtı. "Robyn'in ne gevelediği hakkında bir fikrin var mı, hani şu bir insanı iyi öpüşen biri yapan şey hakkında?" diye sordu kocasına sokulurken.

Hiçbir fikrim yok. Sadece sorun çıkarmaya çalıştığından şüpheleniyorum. Hep böyle yapar. Onu aklınızdan çıkarmalı ve iyi bir uyku çekmeye çalışmalısınız.

Bear'ın Robyn'e karşı tavrı nasıl da değişmişti, diye düşündü. Şikâyetçi olduğundan değil. İkisinin de aynı fikirde olması, birlik olmaları iyi hissettiriyordu. Bunun için Chrissie ve Dom'a minnettar hissediyordu.

FORTY-EIGHT

Robyn mutfaka indiğinde Maggie aydanlığın kaynamasını bekliyordu. Masadaki sandalyelerden birine kaydıldı ve önceki akşam okuduğu o korkunç dergiyi açtı. "Bir fincan aya hayır demezdim, teşekkürler.

Maggie sinirlendi.

"Tamam." "Neyin var
senin?"

"Bir şey yok. Sadece ie dönmeye hevesliyim.'

"Hmm. Sana yardım etmemi sağlayabilirdin ama..." Robyn omuzlarını silkti. "Sen daha iyi bilirsin, sanırım.

'Ben hallederim. Her şey plana uygun gidiyor.'

"Eminim yledir. Robyn'in alaycı sözleri Maggie'nin anında sinirlenmesine neden oldu. Tüm sözlü satamalar ve drtmelerle pazarlık etmekten bıkmaya balamıtı, çok yorucuydu. Ama bu oyunu iki kişi oynayabilirdi.

aydanlığa uzanarak, "Hazır aklıma gelmişken, bavulların için yardıma ihtiyacın olursa bize haber ver, olur mu?" diye sordu. Robyn'in odasından kuzeninin eşyalarını topladığı izlenimini verecek herhangi bir ses duymadığını fark etti.

Robyn'in kafası yukarı fırladı. "Ha?"

'Yani taındığın zaman için. Bear ve ben sana yardım edebiliriz. Maggie nabzının kulaklarında uğuldadığını hissedebiliyordu; tehlikeli bir bölgeye girdiğinin farkındaydı.

"Bir yer bulmanın ne kadar zor olduğunun farkında olduğunu sanmıyorum. Robyn ona soğuk bir şekilde baktı.

"Ama yardım edebilecek bazı kişilerin geri aramasını beklediğinizi sanıyordum?"

Robyn bir an için boş boş baktı. 'Ah, evet, o. Hâlâ bekliyorum.

"Sence onları biraz dürtmek iyi bir fikir olabilir mi? Maggie bu konuda belirgin bir şekilde tuhaf bir hisse kapılıyordu. Robyn aramalar hakkında doğruyu mu söylüyordu? Kuzeni konuşmaları uydurmuş olsaydı hiç şaşırmazdı.

Ne? Anlamıyor musun, elimden geleni yapıyorum?" Robyn'in alt dudağı işler planlandığı gibi gitmediğinde o bildik şekilde titriyor, gözleri yaşlarla doluyordu.

"Sadece söylüyordum, hepsi bu. Kuzeninin histriyonik davranışları olmadan da yapabilirdi, özellikle de Bear orada değilken.

Maggie Robyn'e çayını uzattı, gözleri dergiye gitti, dergide bir insanı iyi öpüşen biri yapan şeylerle ilgili makalenin sayfası açıktı. "Al bakalım," dedi, önceki akşamki kazıları hatırlayınca yüreği ağzına geldi.

Robyn Maggie'nin bakışlarını takip etti. "Aslında ilginç bir makale. Alaycı bir kaşını kaldırdı.

"Eminim öyledir. İçini bir rahatsızlık duygusu kapladı. İçinden bir ses Maggie'ye artık bu konuşmaya dahil olmak istemediğini söylüyordu.

"Mmm. Robyn'in gözleri onu delip geçiyordu.

'Pekala, işe dönsem iyi olacak. Eşyalarını taşımaya yardım etmem konusunda söylediklerimi unutma. Maggie kapıya doğru yöneldi, Daphne iki adım arkasındaydı.

"Bear'ın sana yıllar önceki o geceden hiç bahsettiğini sanmıyorum, değil mi?

Maggie Robyn'in sözleri karşısında donakaldı, soğuk terler derisini diken diken etti. *İşte bu kadar! Stella haklıydı.* Bacakları titremeye, midesi çalkalanmaya başladı. "İlgilenmiyorum, Robyn," dedi, hissettiğinden çok daha sakin bir şekilde.

'Oh, sanırım o zamanki erkek arkadaşının ne aldığını öğrendikten sonra-

Robyn kapının yüksek sesle çalınmasıyla sustu. Bu sesin aciliyeti Maggie'nin zaten gümbür gümbür atan kalbinin hızlanmasına neden oldu. Daphne yüksek sesle havlamaya başladı ve ön verandaya doğru fırladı.

Robyn'in yüzü düştü. "Beni arayan biri varsa, burada değilim, beni görmediniz, tamam mı?" dedi, sesi hızlı bir fısıltı gibiydi.

Maggie şaşkınlıkla kuzeninin mutfaktan çıkıp merdivenleri hızla çıkmasını izledi.

Daphne'nin yakasından tutup onu geri çeken Maggie kapıyı açtığında, arkadaşlarının Robyn'i soran kişi için verdiği tarife uyan bir adamın orada dikildiğini gördü. Adamın elinde bir fotoğrafa benzeyen bir şey vardı.

"Merhaba," dedi samimiyetsiz bir gülümsemeyle. 'Rahatsız ettiğim için özür dilerim ama acaba bana yardım edebilir misiniz? Birini arıyorum ve nerede olduklarını bilebileceğinizi düşünüyorum.

FORTY-NINE

Adamda Maggie'yi tedirgin eden bir hava vardı. "Bir şeyler bildiğimi nereden çıkardınız?" diye sordu.

'Sanırım aradığım kadın aslında kuzeniniz Robyn Lewis. Elimde yakın zamanda çekilmiş bir fotoğrafı var. Gözlerini kısarak Maggie'ye uzattı. "Aslında, birisi bana onun burada kaldığını düşündüğünü söyledi.

Resmi dikkatle inceledi. Saçları farklı renkte olsa da fotoğraftaki şüphesiz Robyn'di. "Yakın değiliz, birbirimizi görmeden yıllar geçirdik. Aslında aramız biraz bozuktu. Her ne kadar Robyn'i ona teslim etmekten çekinmese de, Maggie adamı evine davet etmek ya da onun ilgisini daha fazla çekmek konusunda isteksizdi, özellikle de Bear dışarıdayken. Adamda biraz uğursuzluktan öte bir şeyler vardı.

"Peki, o burada mı?" diye sordu, bir adım daha yaklaşıp içeri bakmaya çalışarak.

Daphne uyarıcı bir hırıltı çıkardı ve adam arkasına yaslandı. "Sakin ol," dedi.

'Hayır, Robyn'in burada olmadığını söylemekten memnuniyet duyuyorum, size aksini kim söylediye yanılmış. Onu yıllardır görmedim. Daha fazla yardımcı olamadığım için üzgünüm. Kapıyı kapatmaya gitti ama adamın çizmesiyle kapandığını görünce telaşlandı. Daphne'nin hırıltıları derinleşti ve alışılmadık bir saldırganlık gösterisiyle dişlerini gösterdi.

"Size numaramı vereyim, her ihtimale karşı. Bana hemen haber verirseniz memnun olurum. Bir sürü eşyamla birlikte ortadan kayboldu.

Müşterinin parası ve onu geri almak istiyor. Eminim anlayabilirsiniz. Köpekbalığına benzeyen gülümsemesini tekrar parlattı.

Maggie elinin ne kadar kötü titrediğini fark etmemesini umarak kartviziti aldı. "Tamam," dedi.

Adam ayağını çekti ve kadın kapıyı olabildiğince hızlı bir şekilde kapatıp sürgüyü yerine taktı.

"Kahretsin!" Kalbinin göğüs kafesine çarptığını hissetmek için elini göğsüne bastırdı. Mutfığa geri dönmeden önce bir an durdu ve pencereden dışarı baktı. Tanımadığı karanlık bir dört tekerlekli araç park etmişti ve ürkütücü yabancı Robyn'in arabasının saklı olduğu ek binaya doğru ilerliyordu. Bir sonuç alamayınca arabasına geri döndü, içine bindi ve bir toz bulutu içinde uzaklaştı.

Maggie'nin aklına birden Chrissie ve Dom geldi. "Aman Tanrım! Eğer yabancı zaten orada olsaydı, eminim onlar da burayı arar ve onu uyarırlardı. Ama ya buradan ayrıldıktan sonra orayı aradıysa? Mutfak masasından telefonunu aldı ve eli ayağına dolaşarak Chrissie'nin cep telefonunu aradı.

Chrissie, Maggie'yi rahatlatacak şekilde hemen telefonu açtı.

"Chrissie, az önce gerçekten ürkütücü bir adam geldi, Robyn'i soruyor. Etrafı araştırıyormuş, müşterisine çok borcu olduğunu söylüyor. Onda oldukça tehditkâr bir şeyler var. Onu yıllardır görmediğimi söyledim ama birisi burada kaldığını söylemiş. Eğer seni ararsa, bana destek olur musun, lütfen? Buraya geri gelmesini gerçekten istemiyorum. Beni korkuttu. Maggie'nin kelimeleri hızlı bir şekilde gevelemeye başladı.

"Aşkım, sesin çok stresli geliyor, çok yaşa. Merak etme, ararsa onu hiç görmediğimizi söyleriz. Hemen gidip Dom'a haber vereceğim, şu anda üst katta. Bize ihtiyacın olursa nerede olduğumuzu unutma. Ziyarete gelirsek sana haber veririm.'

"Teşekkürler, Chrissie. Maggie neredeyse nefes nefese kalarak aramayı sonlandırdı. Bir sandalyeye yığıldı ve başını ellerinin arasına alarak nefes alış verişini düzene sokmaya çalıştı. "Aman Tanrım. Bu kadarı da fazla!

Tüm bu stres bebeğe ne yapıyordu? Robyn evlerine ne tür bir bela getirmişti? Bitmesi gerekiyordu. Burada bir dakika daha kalamazdı.

"Gitti mi? Robyn'in koridordan gelen yüksek sesli sahne fısıltısı başını çevirmesine neden oldu.

"Evet, gitti.

Robyn kapı aralığında belirdi. "Oh, şükürler olsun. Maggie'nin karşısına oturdu ve teatral bir şekilde gözlerini devirdi. 'Sanırım bundan sonra sert bir içkiye ihtiyacım var. Eski sevgilimin nerede olduğumu bilmesini istememin ve ona geri dönmemin imkânı yok.

Adamın para hakkında söyledikleri, Robyn'den müşterisinin karısı olarak bahsetmemiş olmasıyla birlikte Maggie'nin zihninde dönmeye başladı. Para hakkında söyledikleri doğru olabilir miydi? Eğer öyleyse, Robyn neden onlara beş parasız olduğunu ve kalacak başka bir yer için para ödeyemeyeceğini söylesin ki? Hiçbir şey akla yatkın görünmüyordu. Maggie bir an kuzeninin yüzünü inceledi. Yalan söylediğini ele verecek bir şey var mıydı? Maggie hiçbir şey bulamadığı sonucuna varmak zorundaydı ve bu son derece endişe vericiydi. Mason Garforth ve T-shirt parasıyla ortadan kaybolma nedenleri hakkında söylediği diğer tüm şeyler de yalan mıydı?

"Eski sevgilinizden bahsetmedi ama müşterisinin parasının çoğunu aldığınızı ve müşterisinin parasını geri istediğini söyledi.

Robyn'in çenesi düştü. 'Ne saçmalık! Bunu sadece beni kötü göstermek için söylüyor ki insanlar ona nerede olduğumu söylesin. Eski sevgilim beni geri istiyor, bu kadar basit ve istediğini elde etmek için her şeyi yapar. O böyle bir adam, parasının ona istediği her şeyi satın alabileceğini düşünüyor.

Maggie kuzeninin biraz sarsılmış göründüğünü fark etmekten kendini alamadı, sanki kendine güveni sarsılmış gibiydi.

Chrissie'den gelen bir telefonla düşüncelerinden sıyrıldı ve adamın gerçekten de onları aradığını ama bir sonuç alamadığını söyledi. Chrissie, Maggie'nin içini rahatlatırcasına, "Kapatunda bir arıyla gittiğini söyleyebilirim," dedi. "Dom'un büyüklüğünü görünce neredeyse pantolonunu dolduracaktı. Kıkırdadı.

"Teşekkürler, Chrissie, sen bir yıldızsın.

Telefon görüşmesini sonlandırarak Robyn'e döndü. 'Çiftlikten aradı ama Chrissie ve Dom da benimle aynı şeyi söyledi. Chrissie onlara inandığını düşünüyor.

"Güzel. Robyn'in omuzları gevşedi ama Maggie'nin üzerindeki gerginlik hâlâ devam ediyordu. Bu durum daha fazla devam edemezdi.

'Robyn, gitmen gerektiğinin farkındasın, değil mi? Sorunlarını buraya getirmene izin veremeyiz. Bu çok fazla. O adamın seni takip etmesini istemiyorsan bölgeden uzaklaşmalısın.

Robyn'in ifadesi anlaşılmazdı. Dudaklarını yaladı ve bakışlarını Maggie'ye çevirdi. 'Ama artık o gittiğine göre burada güvendeyim. Az önce kendin de söyledin, sana ve Bear'ın ailesine inandı, benim hiçbir zaman

Burada. Geri gelmesine gerek kalmayacak. Burada kalmak yapabileceğim en iyi şey. Benim için en güvenli yer burası.

Maggie duyduklarına inanamıyordu. 'Üzgünüm Robyn, her şey hâlâ aynı. Kendine başka bir yer bulmalısın.

Robyn'in burun delikleri alevlendi. 'Senin için her şey yolunda, burada yaşıyorsun, küçük rahat hayatınla, *sevgi* dolu kocanla aşk yaşıyorsun. Her şey çok kolay oldu, ama sana şunu söyleyeyim, hiçbir şey görüldüğü gibi değildir.

Bear'ın pikabının yolda ilerlerken çıkardığı tanıdık gümbürtü dikkatlerini çekti. Daphne ayağa fırladı ve verandaya koştu.

'Yine o değil, değil mi? O adam. Robyn koltuğundan fırladı ve kapı aralığında sinip kaldı. Belli ki Bear'ın aracının sesini Maggie kadar duymamıştı.

"Hayır, ben Bear. Maggie onun tüm bunlar hakkında ne söyleyeceğini merak ediyordu.

Birkaç dakika sonra mutfakta duruyordu, güneşten öpülmüş ve rüzgarla savrulmuş görünüyordu, onu karşılayan yüzleri görünce gülümsemesi bozuldu.

"Neler oluyor?" diye sordu Maggie ile kuzeninin arasına bakarak.

Robyn başını arkaya atıp ellerini dramatik bir şekilde göğsüne bastırarak, "Neler olduğuna inanamazsın," dedi. "Kesinlikle dehşete düşmüştüm.

Bear kaşlarını çatı, bakışları Maggie'ye yöneldi.

"Robyn'i arayan o adam buradaydı," dedi Robyn'in tiyatrosundan rahatsız olarak.

Ne? Hayır!"

'Evet. Etrafı biraz karıştırdı. Onda beni gerçekten ürküten bir şey vardı.

'Beni çok korkuttu. O gittiğinde bir yaprak gibi titriyordum,' dedi Robyn.

Yaprak gibi sallanmak mı? Böyle hatırladığımdan emin değilim.

'Keşke burada olsaydım. Ona mülkümüzün etrafında sinsice dolaşmayı nerede bırakacağını söylerdim.

"Merak etmeyin, giderken çiftliğe de uğradı. Anlatılanlara göre, varlığının hoş karşılanmadığına dair hiçbir şüphe bırakılmamış, kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp gönderilmiş. Annen geri dönmeyeceğine ikna oldu.

Bear rahat bir nefes verdi. "En azından bu da bir şeydir.

"Nasıl oldu da erken döndün?" diye sordu Maggie, onun gelmesine sevinmişti. Robyn'le birlikte evde yalnız kalmak istemiyordu.

sorun. Ayrıca istenmeyen ziyaretlerinden sonra hâlâ biraz sarsılmış hissediyordu.

"Darren ve Lisa York'un evindeki işi bitirdim, bugün yeni bir işe başlamanın anlamını göremedim, bu yüzden eve gelip hava bozmadan önce çimleri kesmeyi düşündüm, çünkü yarın için yağmur bekleniyor, sonra Landie ile biraz uğraşacağım.

"Harika. Maggie ona gülümseyerek baktı ve gerginliğinin azaldığını hissetti. Robyn'in o eve gelmeden hemen önce yaptığı küçük pasif-agresif iğnelemenin üzerinde durmayı reddetti. Bunun yerine, ayıların yanına dönmeden önce kocasıyla birlikte bahçede bir bardak limonata içecekti. Ve Robyn davetli değildi.

* * *

Maggie ve Bear son on dakikadır bahçede oturmuş, soğuk limonatalarını yudumlarken Maggie sessizce ona garip arayanın ne söylediğini anlatıyordu. Daphne elma ağacının gölgesine uzanmış, sıcaktan nefes nefese kalmıştı.

"Doğru olduğunu düşünüyor musunuz? Para hakkında yani? Bear sordu. "Beş parasız olduğunu sanıyordum.

"Bize söylediği de buydu, ama o adam neden yalan söylesin ki? Sadece müşterisinin onun kocası olduğunu ve onu aradığını, geri istediğini söyleyebilirdi.

"Hmm. Ama bu görünebilirdi-"

"Sana katılabileceğimi düşündüm.

Parlak güneş ışığında gözlerini kısarak döndüklerinde Robyn'in yüzünde geniş bir gülümsemeyle orada durduğunu gördüler. "Neredeyse" başka bir minik bikini giymişti. Bu seferki ten rengindeydi ve ilk bakışta ürkütücü bir şekilde çıplakmış gibi görünüyordu.

Maggie iki kez bakmak zorunda kaldı. *Bu da ne böyle?* Robyn yine birlikte geçirdikleri zamana müdahale ediyordu ve belli ki bu konuda hiçbir endişesi yoktu. Gözleri kuzeninin elindeki güneş kremi şişesine gitti, kalbi kıyametle doldu. Robyn'in Bear'dan sırtına biraz sürmesini isteyeceğini tahmin bile edemezdi. *Grrr! Sadece deneyin, hanımefendi.*

"Çok güzel bir gün ve Bear güneşin daha uzun süre bizimle olmayacağını söylediği için, en iyi şekilde değerlendirip bronzluğumu artırabileceğimi düşündüm. At kuyruğunu döndürdü, gözleri önce Bear'a takıldı

kuzenine döndü. "Bahçe hortumuyla yine çocukça bir şey yapmayacağına inanıyorum Maggie. Bununla birlikte, manzarayı seyretme bahanesiyle denize bakan bahçe duvarına doğru kasıla kasıla yürüdü. Güzel bir vücudu olduğunu biliyordu ve bunu Bear'ın yararına sergiliyor, *onun da kendisini* seyrettiğini umuyordu.

Maggie sessizce, "Eğer bir kez daha onun sallanan popo yanaklarını görürsem, yemin ederim çılgın atacağım," dedi.

Bear alçak sesle kıkırdadı.

'Ya da belki G-string bir bikini almalıyım, o zaman kalça sallama yarışması yapabiliriz. Kıçımın büyüklüğüyle bunu kesinlikle kazanırdım. Maggie koltuğunda hızlıca kıpırdandı. "Ne düşünüyorsun?" dedi kıkırdayarak.

'Bence neredeyse giydiği o şey, adına ne dersiniz deyin, pek rahat görünmüyor. İpin asla girmemesi gereken yerlerde ip var.

'Evet, bu konuda haksız değilsin. Birkaç nedenden ötürü bana göre olduğundan pek emin değilim. Maggie gırtlaktan bir kıkırdama çıkardı.

"Ve bence çok güzel bir poponuz var hanımefendi, kendinizi bu şekilde göstermenize gerek yok. Bear onunla göz göze geldi ve elini tutmak için uzandı. Tam Robyn onlara doğru salınırken elini şefkatle sıktı.

'Ughh! Siz ikiniz biraz dinlenin. Gözlerini devirdi ve Bear'ın karşısındaki koltuğa oturdu.

Robyn oturmuş mahkemeyi yönetirken Maggie'nin aklı başka yerlerdeydi. Kuzenin, birinin kendisini bulmak için para aldığı gerçeğinden nasıl bu kadar etkilenmediğini merak ediyordu. Üstelik bu kişi biraz da tehditkârdı. Maggie hâlâ biraz sarsılmış hissediyordu.

Uzaktan da olsa akraba olabilirlerdi ama görebildiği kadarıyla tek bir benzerlikleri bile yoktu. Bu düşünce onu rahatlatmıştı. Robyn gibi olmak istemiyordu. Gerçekten de karakter özellikleri Maggie'nin ona asla arkadaş olarak yaklaşmayacağı anlamına geliyordu. Aslında, ondan mümkün olduğunca uzak duracaktı.

Robyn'in kalışının çalkantılı geçtiğini söylemek abartı olmazdı, Maggie'nin hayatını yaşamak istediği gibi değildi. Sanki rahat ve sakin evleri bir kasırga tarafından vurulmuş ve sonrasında yaşananların acısını çekiyorlarmış gibi hissediyordu. Maggie dalgın dalgın kuzenin bitmek bilmeyen gevezeliklerini dinledi - Antigua'da denizde yüzerken bikinisinin nasıl düştüğüyle ilgili bir şeyler. Ne kadar yorucu bir karakterdi. Maggie düşündü

Ayl'yla b i r l i k t e evlerine geri döndüklerinde bir hafta boyunca uyuyacaktı. *Yarın görüşürüz.*

Sadece Robyn'in hiçbir yere gitmeyi planlamadığı hissinden kurtulabilmeyi diliyordu.

FIFTY

Maggie midesi çalkalanarak ve kalbi hızla çarparak uyanmıştı. Robyn'in gitmesi gereken gün nihayet gelmişti. Maggie gün boyunca sürüncemede bırakıp onları gerçekten gidip gitmeyeceği konusunda merakta bırakmaktansa, bu işi bir an önce bitirmesini diliyordu. Bir de Jenna Johnstone ile yazar konuşması vardı; Robyn'in bunu bozacak bir şey yapmayacağını içtenlikle umuyordu.

Bear, sokakta futbol oynayan bazı çocuklar tarafından ön camı kırılan Jean Davenport'tan gelen bir telefona cevap vermişti. Kadının sesi zor geliyordu, bu yüzden Bear hemen gidip bir bakacağını söyledi ve gün sonuna kadar camı yeniden takacağına dair ona güvence verdi.

"Bana ihtiyacın olursa Jean'in evinde olacağım. Gözlerini tavana doğru çevirerek henüz yüzeye çıkmamış olan Robyn'i işaret etti.

"Tamam. Maggie başını salladı. Robyn'in çıkışının dramasız olmasını ummak çok mu fazlaydı?

Ayı gittikten sonra Maggie, Daphne'yle birlikte dikiş odasına yöneldi. Zihninin olması gerektiği kadar iyi odaklanabileceğinden emin değildi ama meşgul olmak onu daha iyi hissettirecekti.

Cep telefonu çalmaya başladığında son ayısı için gözlerini seçiyordu. Telefonu açtı ve arayanın annesi olduğunu görünce şaşırdı. Ona geri dönmesi sadece dört gün sürmüştü!

"Selam anne, işler nasıl?

"Merhaba tatlım. Geçen gün aramanı kaçırdığım ve sana geri dönmemin bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm. Telefonumu havuza düşürdüm, kuruyana kadar bir kase pirincin içine koymak zorunda kaldım! Kıkırdadı.

"Ve sonra baban

Kötü bir dönüş oldu, bu da beni meşgul etti; aradığını unutmuşum. Her neyse, aranız nasıl?"

Maggie babasının başına gelenleri duyunca kalbi yerinden çıkacak gibi oldu ve kendi endişelerini bir kenara itti. "Babam iyi mi?"

"O iyi, çiçeğim, yerel doktor onu iyice kontrol etti, iyi olduğunu söyledi; sadece sıcak onu etkiliyor - burası çok sıcak ve yatak odamızdaki klimanın düzgün çalışmamasına yardımcı olmuyor, iyi bir gece uykusu çekmeyi zorlaştırıyor. Gereksiz yere endişelenmeni istemediğim için sana hiçbir şeyden bahsetmedim. Ayrıca, tüm ilgiyi üzerinde topluyor. Annesi güldü. Sesinin bu kadar neşeli çıkması Maggie'nin içini rahatlattı.

"Babamın iyi olmasına sevindim ama senin de kendine dikkat etmen gerekiyor. Kendini yıpratma, anne."

"Benim için endişelenme tatlım, ben iyiyim," dedi annesi neşeyle. "Peki beni ne için aradığını söyleyecek misin?"

"Bu..." Maggie durakladı, bir şey söylemeli miydi diye düşündü. "Ne oldu, aşkım? Sen iyi misin? Sesin stresli geliyor.

Annesini endişelendirmeden bu konuyu burada bırakamayacağını anlayan Maggie derin bir nefes aldı ve "Robyn, o-" dedi.

"Ne? *Kuzen* Robyn gibi mi?"

"Evet, bir hafta kadar önce evimize geldi ve... uzun lafın kısası, bir şekilde birkaç gün kalmasına izin vermemizi sağladı, ama bu bir haftaya yayıldı ve sonra bana daha uzun süre kalması gerektiğini söyledi. Maggie yumuşak bir sesle konuştu.

Maggie telefon hattında annesinin yüksek sesle soluduğunu duydu. "Aman Tanrım!"

"Endişelenmeyin, işler yoluna girdi ve bugün ayrılması gerekiyor.

Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Ama neden size geldi? Onu yıllardır görmediniz, tişörtlerle ilgili o korkunç olaydan beri görmediniz. O olaydan sonra buraya gelme cüretini göstermesine şaşırdığımı söylemeliyim. Ama yine de..."

"Aslında anne, bu görüşmeyi arabamda yapacağım. Hâlâ yatakta ve duyması riskini almak istemiyorum. Anahtarlarımı alayım. İki dakika sonra gelirim, sonra konuşmamıza devam edebiliriz. Maggie aceleyle mutfığa gitti, şifonyerin üzerindeki kaseden anahtarlarını aldı ve hızla evden çıktı.

Arabasına bindiğinde, "Tamam, bunun için üzgünüm anne, artık konuşmak güvenli," dedi. Kalp atış hızının sabitlenmeye başladığını hissetti.

'Endişelenme, tatlım. Tam da Robyn'in evinize neden geldiğini bana anlatmak üzereydin. Annesinin sesinde belirgin bir endişe vardı.

"Gidecek başka bir yeri olmadığını, kocasının onu e v d e n attığını söyledi.

"Kocasını mı? Kocasını dediğine emin misiniz?"

'Evet, birkaç kez ondan bahsetti. Neden?"

'Bildiğim kadarıyla bir kocası yok.

"Ne? Maggie tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. "Ama dedi ki... aslında bize epey bir hikâye anlattı. Maggie, Robyn'in kendisine anlattığı her şeyi paylaştı, misafirleri olarak korkunç bir şekilde davrandığını ve şu anda onu arayan bir adam olduğunu da ekledi.

Maggie, "Anlamadığım şey, boşanma işlemleriyle ilgilenmesi için neden bir avukatla randevulaştığı," dedi.

"Gerçekten bir avukatla konuştuğunu kesin olarak biliyor musunuz?"

'Şey, bize bir randevusu olduğunu söyledi - aslında bir iptal. Oraya gideceğini söyleyerek dışarı çıktı.

"Maggie, tatlım, bunu söylemek zorunda kalan kişi olmaktan nefret ediyorum ama görünüşe göre sana bir sürü yalan söylemiş ya da en azından kendi amaçlarına hizmet etmek için gerçeği büyük ölçüde çarpıtmış.

Maggie'nin kalbi dört nala atmaya başladı. "Ne demek istiyorsun? O kadar ayrıntıya girdi, o kadar inandırıcıydı ki. Aklına ürkütücü yabancı geldi. Robyn'den müşterisinin karısı olarak söz etmemiş olması birden daha büyük bir önem kazandı. Görünüşe göre annesi haklı olabilirdi. Robyn'in bir kocası yoktu.

"Yaptığı şey bu, tatlım, bu konuda bir geçmişi var. Dinle, geçen gün Boo teyzenle konuşuyordum ve Robyn'in annesiyle daha yeni konuşmuş. Görünüşe göre anne ve kızı yine büyük bir anlaşmazlık yaşamışlar ve sonuçta Bella Robyn'den elini eteğini çekmiş.

"Robyn tartışıklarından bahsetti. Maggie'nin aklından bir an için kendi annesinin bunu ona yapmasının ne kadar korkunç olacağı geçti. Aralarında çok yakın bir ilişki olmayabilirdi ama Maggie annesini çok seviyordu ve onun hayatında olmamasını hayal bile edemezdi.

"Dahası da var," dedi annesi ciddiyetle. 'Bu da neden onu arayan bir adam olduğunu açıklayabilir. Boo teyzenin Robyn ile aynı şirkette çalışan biriyle iyi arkadaş olduğu ortaya çıktı. Her neyse, bir

Birkaç hafta önce Robyn işten çıkarıldı - görünüşe göre "ağır görevi kötüye kullanma", ancak Robyn böyle bir davranışı reddetti. Her neyse, onu kovan kişi şirketin gerçek CEO'suymuş ve Robyn ona aşık olmuş ama Boo teyzenin deyiimiyle "tavşancıl" davranarak onu takip etmeye başlamış.

Maggie elini göğsüne bastırdı, annesinin sözleri zihninde yankılanıyordu. "Hayır, anne. Bu korkunç bir şey.

Biliyorum. Görünüşe göre kendisi için her şeyi mahvetti ki bu çok yazık çünkü Boo'nun bağlantısı ona Robyn'in şirkette gerçekten iyi bir başlangıç yaptığını söyledi. Çok hızlı bir şekilde yükselmiş ve patron ondan çok etkilenmiş. Ancak terfiler onun aklını başından almış gibi görünüyordu ve diğer personelle oldukça tatsızlaştı, sonra daha fazla ödeme talep etmeye başladı ve pratikte şirketi yönettiğini söyledi. Her şey oradan kaynaklanıyor gibiydi. Ne kadar aptal bir kız.'

Bunların çoğu mantıklıydı ama bir şey hariç. 'Aldığı söylenen para hakkında bir şey biliyor musun? Şirketten mi?'

"Büyük ihtimalle. Boo başka söylentiler de olduğunu söylemişti. Olay örgüsü gerçekten de kalınlaşıyordu.

'Söylemeliyim ki, gittiği için üzgün değilim. Onu ve tüm dramını geride bırakmak, evimizin yeniden bize ait olduğunu hissetmek çok rahatlatıcı olacak.

'Evet, sen de gittiğinden emin ol, tatlım. Onun nasıl biri olduğunu bilirsin. Gözünün köşesinde beliren bir renk Maggie'nin eve doğru bakmasına neden oldu. Kafasını kaldırdığında Robyn'in yol boyunca yürüdüğünü gördü, üzerinde yatmadan önce giydiği minik tişörtü vardı ve kolları kararlılıkla sallanıyordu. Maggie'nin midesi ilmek ilmek oldu.

'Gitmek zorundayım anne. Sanırım Robyn Bana.'

'Tamam, tatlım. Kendine iyi bak ve nasıl gittiğini bana bildir'.

"Yapacağım, anne. Seni seviyorum. Robyn kapıdan içeri girerken Maggie telefon görüşmesini sonlandırdı.

Maggie arabadan indiğinde Robyn, "Her yerde seni arıyordum," dedi. "Neden orada saklanıyordun?" dedi Maggie gülerek.

Maggie'nin sinirleri titriyordu. "Saklanmıyordum. Annemle telefonda konuşuyordum ve...' *Çabuk düşün! Çabuk düşün!* '...bir küpesini kaybetmiş ve onu en son benim arabamdayken taktığını düşünüyor gibi görünüyor, bu yüzden onun için kontrol etmemi istedi. Sonunda biraz sohbet ettik.

Robyn birkaç saniye boyunca Maggie'nin yüzünü inceledi. 'Ve bu konuda seni araması şimdiye kadar mı sürdü? Garip görünüyor.

"Pek sayılmaz. Aramak istediğini ama sürekli dikkatinin dağıldığını söyledi. Maggie sorguya çekildiği hissinden hoşlanmamıştı. Yüzünün yanmaya başladığını hissedebiliyordu. "Bak, önemli bir şey değil.

Robyn ellerini kaldırdı. 'Hey, sakın ol. Öyle bir şey demek istemedim'.

Kesinlikle değil.

"Pekala, işe geri dönmem gerekiyor. Maggie arabasını kilitledi ve Robyn'in peşinden eve doğru yola koyuldu. Umutsuzca dikiş odasının sığınağına girip annesinin az önce söyledikleri üzerinde düşünmeye ihtiyacı vardı. Tüm bunlar başını döndürüyordu.

Kulübeye girdiğinde kuzeninin ne zaman taşınacağını sormak için can attığını fark etti ama konuşmaya başlamak için bir yol bulmakta zorlanıyordu. Bu bilgi kesinlikle Robyn'den gelmiyordu. Az önce öğrendiklerinden sonra kuzeninin arkasını görme isteği daha da artmıştı. Dikiş odasına götürmek üzere bir fincan çay yapmak için su ısıtıcısını doldurdu. Oraya ne kadar çabuk dönebilirse o kadar iyiydi.

* * *

Maggie omuzlarını ovuşturdu ve saate bir göz attı. Birkaç saattir dikiş odasındaydı, en az bir düzine şerbetli limonu mideye indirmişti ve artık mola vermeye hazırdı. Daph da muhtemelen kısa bir yürüyüş yapabiliirdi. Biraz temiz hava alma fikri cazip geldi; hava bunaltıcıydı, gökyüzü bulutlanıyordu ve odasındaki her şey gibi havasızdı. Sandalyesini geriye itti. "Biraz yürümek ister misin, Daph?" dedi. Daphne'nin ikinci kez sormasına gerek yoktu. Ayağa fırladı ve bir anda kapıda belirdi.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum o zaman. Maggie kıkırdadı.

Uçurum yolu boyunca esen tuzlu meltem nefis bir şekilde ferahlatıcıydı. Uzun otları ve çayır çiçeklerini dalgalandırarak renkli bir dalga etkisi yaratıyordu. Daphne burnu yere değecek şekilde tırıs tırıs ilerlerken Maggie de onun arkasından manzaraya bakıyor, ufukta sanki aşağı inmek için emir bekliyormuş gibi toplanan metal bulutları inceliyordu. Sahilin uzak ucunda olduğu söylenen marinayı gözünde canlandırmaya çalıştı. Micklewick'in şapkasında kesinlikle bir tüy daha olacaktı.

Körfezi'nin yanı sıra planlama aşamasında olan lüks daireler de yer alıyordu.

Maggie saatini kontrol etti ve saate şaşırdı. Beklediğinden daha fazla yol almıştı. Bugün bir ayı daha bitirecekse geri dönmesi gerekiyordu. Ayrıca Robyn'in ayrılışı gibi pek de küçük olmayan bir meseleyi de düşünmesi gerekiyordu. Bu gerçekleştiğinde gerçekten orada olmalıydı. *Lütfen olmasına izin verin.* Ve evin anahtarını geri aldığından emin olması gerekiyordu. Bu şarttı; kuzeninin gizlice geri dönebileceğini düşünmesini istemiyordu.

Clifftop Kulübesi'nin kapısını açtığında her yerin sessizlikle örtülü olduğunu gördü. Daphne doğruca su kabına yöneldi ve gürültülü bir içecek kendine şımarttı. Mutfak, lavaboda yıkanmamış bir fincan ve tabak dışında Maggie'nin bıraktığı gibiydi. Koridor boyunca ilerleyerek oturma odasına gitti ve orayı da boş buldu. Robyn neredeydi? Ani bir sızı göğsünü sıkıştırdı. Dikiş odası! Aceleyle kapıya gitti ve iterek açtı, ama yine boştu ve her şey bir buçuk saat önce bıraktığı gibi görünüyordu.

Koridorda durup birkaç saniye dinledi ama her şey durgundu. Ne akan su sesi ne de gıcırdayan döşeme tahtaları vardı.

Üst kata yöneldi ve sahanlığa ulaştığında Robyn'e seslendi. Cevap alamayınca misafirlerinin kullandığı odanın kapısını iterek açtı ve içeri girdi. Maggie her zamanki dağınıklığın gitmiş olduğunu görünce şok oldu, sadece yapılmamış bir yatak, biraz küflenmiş portakal kabuğu ve tuvalet masasının üzerinde buruşturulmuş kağıt mendiller vardı. Gardırobun kapağını açtığında, birkaç poşet ve yırtık ambalaj dışında boş olduğunu gördü. Kalbi aniden yerinden fırladı. Robyn gitmiş miydi?

Aceleyle aşağı indi, emin olmak için etrafı tekrar kontrol etti, ardından kuzeninin arabasının hâlâ orada olup olmadığını kontrol etmek için aceleyle ahıra çıktı. Kilitli olduğunu görünce hayal kırıklığına uğradı ve Ayı'nın pencereleri içeriden kapatması sayesinde içeri bakmanın bir yolu yoktu. *Kahretsin!* Ek binanın tek bir anahtarı olduğundan ve onun da Ayı'nın anahtarlığında bulunduğundan emindi. Ama eğer durum böyleyse, Robyn arabasını nasıl almıştı? Belki de Maggie yürüyüşe çıktığında onu aramış ve kilidini açmıştı. Bu mantıklı olurdu. Ama bunu yapmış olsaydı, mutlaka ona mesaj atar ya da arardı.

Lanet olsun. Robyn bir tür karışıklığa neden olmadan gidemezdi bile.

Maggie hemen kocasına bir mesaj göndererek Robyn'in gittiğini düşündüğünü söyledi ve arabayı sordu. O gidene kadar

kuzeninin gittiğini kesin olarak biliyordu.

* * *

Maggie, The Happy Hartes Bookshop'taki yazar okumasına gitmeye hazırlanırken Bear eve geldi.

"Nerelerdeydin?" diye sordu, kalp şeklindeki büyük bir küpeyi kulak memesine yerleştirirken. "Mesajımı almadın mı?"

"Üzgünüm hanımefendi, telefonumun şarjı bitti. Neden? Ne oldu?" Şakaklarını ovuşturarak etrafına bakındı. "Robyn nerede?"

"Mesele de bu, sanırım o gitti. Maggie yüzüne yayılan sırıtışa engel olamadı.

"*Gitti mi?* Bear'ın gözleri inanamayarak açıldı. "Emin misin?"

"Eğer telefonunun şarjı düzgün olsaydı, bu muhteşem haberi saatler önce almış olurdun. Ve şunu da eklemeliyim ki, telefonunun ölmesi için ne güzel bir gün, Bear Marsay. Ya onun için yardımına ihtiyacım olsaydı?" *Ailem ve telefonlarımın nesi var?*

Bear pişman bir yüz ifadesi takındı. 'Üzgünüm, eve gelmek için kamyonete binene kadar fark etmedim ve aramaları kontrol ettim. Sessiz olduğunu sanıyordum.

"Hmm. Maggie başını salladı.

"Her neyse, güzel görünüyorsun.

"Teşekkürler. Şık ama aynı zamanda rahat olan koyu pembe bol bir jarse elbise seçmişti. Elbiseyi Lark's Vintage Bazaar'dan almış ve elektrik mavisi bir süsleme ve uyumlu boncuklarla kişiselleştirmişti. Maggie ona bir dönüş yaptı. 'Bu gece dışarı çıkacağımı unutmadın, değil mi? Kitapçada romantik bir yazarın söyleşi var.

"Unutmamıştım. Gülümsedi, mavi gözleri parlayarak ona doğru ilerledi ve dudaklarına bir öpücük kondurdu.

"Mmm. Maggie kollarını kocasının boynuna doladığında midesi taklalar atarak hat-trick yaptı. Robyn ters ters bakmadan ya da küçümseyici yorumlar yapmadan kocasından bir öpücük alabilmek ne kadar iyi hissettiriyordu? "Neredeyse bu gece evde kalmaya ikna olacaktım. Gözleri ona doğru parıldadı.

"Bunu yapamazsın. Bu geceyi dört gözle bekliyordun ve Florrie'yi hayal kırıklığına uğratmak istemezsin. Nazik bir gülümseme verdi.

"Evet, haklısın. Yarın gece bunu telafi edebiliriz'.

'Dört gözle beklenecek bir şey. Ayrıca başım çok fena ağrıyor, bu ağır hava yüzünden olmalı.

"Zavallı bahane! Elinin tersiyle ona bir fiske vurdu.

"Yarına kadar gitmiş olur. İyi huylu bir şekilde gülümsedi. "Her ne kadar seni panikletmek istemesem de, saatin kaç olduğunu fark ettin mi? Saate doğru başını salladı.

Maggie onun bakışlarını takip etti. 'Eyvah! Biraz kıpırdansam iyi olacak. Akşam yemeğin Aga'da, dondurucudan bir lazanya - son on beş dakikadır hazır. Daph ona doğru gidebileceği konusunda umutlu görünmeye başlamıştı - ve buzdolabında bir kase salata var.

"Harika. Bu bana yeter, ayrıca lazanyamın peynirinin kenarlarının biraz gevrek olmasını severim.

"Aynen öyle.

Maggie, kulübeye ne kadar hızlı bir şekilde hafif bir atmosferin geri döndüğünü, tanıdık şakalaşmalarının aralarında bir kez daha ileri geri sıçradığını görmekten memnun oldu. Formlarına geri dönmüşlerdi ve bu harika hissettiriyordu.

"Sana anlatacak çok şeyim var, bugün annemden bir telefon aldım. Robyn'in arabasının gittiğinden emin değilim. Hatırladığım kadarıyla ahırın sadece bir anahtarı vardı ve o da sende. Maggie hırkasını aldı.

"Bu doğru. Bear başını salladı. "Robyn'in arabası hâlâ orada olmalı.

"Ughh! Sizi bilmem ama ben onun bütün çantalarıyla tren istasyonuna gitmek için kasabaya inmeye çalıştığını düşünemiyorum, özellikle de biri onu ararken. Maggie ayaklarını ayakkabılarının içine soktu. "Ama kesinlikle tüm eşyalarını almış.

"Belki bir taksi çağırmıştır," dedi Bear.

"Hmm. Belki de. Maggie bundan pek emin değildi.

Bear, "O herif tarafından fark edilme ihtimaline karşı arabayı artık kullanmak istemiyor olabilir," dedi.

"Belki onun arabası bile değildir. Bugün duyduklarımdan sonra, bu beni şaşırtmazdı.

Bear ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Ah?

'Buna inanmayacaksın ama annem söyledi... aslında beklemek zorunda, gitmeliyim yoksa geç kalacağım. Döndüğümde sana söylerim.' Koşarak ona yaklaştı, dudaklarından öptü, anahtarlarını aldı ve Bear'ı şaşkın bir halde bırakarak evden çıktı.

FIFTY-ONE

Maggie kitapçıya vardığında içerisi heyecanlı konuşmalarla dolup taşıyordu. Biletini, kapı görevlisi ve bilet toplayıcısı rolünün tadını çıkaran neşeli Jean Davenport'a uzattı. Jean ona oturacağı yeri işaret ederek, "Şuradasın, tatlım," dedi.

"Merhaba kızlar. Geciktiğim için özür dilerim. Maggie, Stella'nın yanına oturup odanın güzel ve romantik dekoruna bakarken gülümsedi. Florrie ve Ed kendilerini aşmışlar, genellikle erkeksi olan dekoru peri ışıklarıyla yumuşatmışlar, yumuşak örtüler, minderler ve samimi bir aydınlatma eklemişlerdi.

Jasmine kıkırdayarak, "Son dakikada acele eden ben olmayınca değişiklik oluyor," dedi.

"Daha parlak görünüyorsun, Mags," dedi Lark, diğerlerine doğru eğilerek. "Öyle," dedi Stella, ona daha yakından bakarak.

"Bunun için iyi bir neden var. Maggie anlamlı bir gülümseme verdi.

Tam o sırada Florrie koşarak geldi. "Selam Mags, acele etmem gerekiyor ama Clifftop Cottage'da işlerin nasıl gittiğini kontrol etmek istedim.

Maggie derin bir nefes aldı, söylemek üzere olduğu şeye inanmakta güçlük çekiyordu. 'Pekala, bildirmekten büyük memnuniyet duyuyorum, görünüşe göre misafirimiz gitmiş. Ben Daph'ı yürüyüşe çıkardıktan sonra döndüğümde gitmişti. Ağzını yine o kocaman gülümseme kaplamıştı.

"Oh, bu harika bir haber! Florrie onu sıktı.

"İyi ki kurtuldun," dedi Stella. 'Ve bir daha kapının eşiğine ayak basmasına izin vermeyeceğinden emin ol.

'Çok doğru,' dedi Jasmine.

"Sen ve Ayı artık birlikte huzurlu bir zamanı hak ediyorsunuz. Lark nazikçe gülümsedi.

Maggie daha fazla katılamazdı.

* * *

Maggie gecenin iyi geçmesini bekliyordu, ancak Jenna Johnstone'un eğlenceli bir hatip olduğunu kanıtlaması ve özellikle de hikayelerinin ardındaki ilham kaynaklarından bazılarını paylaştığında, kendini küçümseyen mizah anlayışıyla herkesi kahkahalara boğmasıyla gece beklentilerinin çok ötesine geçti. Çok komikti! Maggie uzun zamandır bu kadar çok güldüğünü hatırlamıyordu ve yüzünden mutluluk gözyaşları dökülüyordu. Bear'a koyun barınağıyla ilgili olanı anlatmak için sabırsızlanıyordu; aşklarının ilk günlerinde, tutkularının onları ele geçirdiği anda yaşadıkları bir deneyimin neredeyse aynısıydı. Zavallı Bear, adı anılmayacak bir yere sokmayı başardığı arı iğnesini her hatırladığında hâlâ yüzünü buruşturuyordu. Sonrasında bir hafta boyunca ağır adımlarla yürümüştü.

Etkinlik bir buçuk saat sürmek yerine, Jenna da dahil olmak üzere herkes o kadar güzel vakit geçiriyordu ki, bir saat daha sürdü ve coşkulu alkışlar ve tezahüratlarla sona erdi. Maggie, Florrie ve Ed'in böylesine büyük bir başarı elde etmesine çok sevinmişti.

Arkadaşlar ortalığı toplamaya yardım etmeyi, sohbet etmeyi ve Maggie'nin Robyn'le ilgili haberlerini dinlemeyi bitirdiğinde saat onu geçmişti.

Gözlükleri uykulu bir şekilde burnundan aşağı kaymış olan yorgun görünümlü Florrie, "Yardımlarınız için teşekkürler, kızlar," dedi.

"Harika bir gece düzenlediğin için teşekkürler," dedi Maggie ona sarılarak. Robyn'le geçirdiği stresli on günün ardından arkadaşlarıyla birlikte eğlenmek gerçek bir ilaç gibi gelmişti. İşler en kötüye gittiğinde Maggie bir daha böyle gülebileceğini, bu kadar kaygısız hissedebileceğini hayal bile edemezdi. Ama bu çok iyi hissettirmiş, onu rahatlatmıştı. Stresten sıyrılmış, kendini çok daha hafif ve eski haline dönmüş hissetmişti.

Jasmine onu kucaklayarak, "Kendine geldiğini görmek güzeldi, Mags," dedi. "Şimdi eve, kocanın yanına git.

"Evet, patron. Maggie ona sıırttı. Bu gece Bear'la yatağa girip seslerini fısıltıyla çıkarmak zorunda kalmamak için sabırsızlanıyordu. "Gördün mü?

Cuma günü Jolly'de hepiniz," dedi ve kitapçıdan çıkarken el salladı, kalbi mutlulukla dolup taşıyordu.

Eve dönerken, bebek haberini Cumartesi günü tam da planladığı gibi Bear'la paylaşabileceğini fark ettiğinde heyecandan midesi bulandı. Yıldönümlerinin olduğu gün. Yarın her şeyi hazırlayacak, pozitif gebelik testlerinden birini hediye kutusuna koyacak ve tarama randevusuyla ilgili mektubu hazırlayacaktı; artık meraklı gözler ya da saldırmak için bekleyen birileri olmadığına göre bunu yapabilirdi. Kalbi küçük bir sıçrama yaptı. Ayrıca takvimindeki tüm o görkemli "hamile" günlerini de işaretleyecekti. Kaç tane olacağını unutmuştu ama kırmızı kalemni kullanmak için sabırsızlanıyordu.

Gökyüzü kararmış, asık suratlı fırtına bulutları birbirlerini itip kakmaya başlamıştı. Hava aniden inanılmaz derecede ağırlaşmıştı.

Ama bu Maggie'yi zerre kadar rahatsız etmedi. Arabasından kulübeye doğru koşarken kalbi mutlulukla çarpıyordu, gök gürültüsü yakınlarda gümbürdüyordu, yüzüne yağmur damlaları çarpıyordu. Verandanın kapısından içeri girdiğinde Daphne'nin yatağında kıvrılmış olduğunu gördü ve bu onu şaşırttı. Onun oturma odasında Ayı'yla takılıyor olmasını bekliyordu. "Merhaba genç kız. Labrador başını tekrar eğmeden önce uykulu gözlerle yukarı baktı.

Maggie ayakkabılarını tekmeleyerek aceleyle oturma odasına gitti ve boş olduğunu gördü. Bear'ın başının ağrıdığını söylediğini hatırladı; özellikle hava ağırlaştığında ara sıra baş ağrısı çekerdi. Belki de o kadar kötüleşmişti ki uyumak için yatağa gitmişti; ne de olsa beklediğinden bir saat sonra dönmüştü.

Üst kata sıçradı ve kapısını yumuşak bir ışığın çerçevelediği yatak odalarına koştu. Kapıyı yavaşça açtı, bakışları yatağa yöneldi.

Maggie, beyni gözlerinin kendisine gönderdiği mesajı algılamaya çalışırken donup kaldı. Bir adım geri atıp ellerini yüzüne götürmeden önce birkaç kez hızlıca gözlerini kırıştırdı. *Olamaz!* Sanki ciğerlerindeki son hava damlası da emilmiş gibiydi. Beyni nihayet mesajı çözüp sahneyi yavaşça anlamlandırırken nefesi kesildi.

Orada, önünde, yataklarında - *kendi* yataklarında - çarşaflar birbirine karışmış halde kocası duruyordu. Ve Robyn.

Ağzından çıkan bir hıçkırık Bear'ın kıpırdanmasına neden oldu. Kolunu Robyn'e dolayıp onu kendine çekerken bir şeyler mırıldandı. Kuzeni, açıkça

çıplak, daha yakına sokuldu, bacağı onun üzerine attı.

Maggie'nin kalbindeki acı can yakıcıydı. Sanki yerinden sökülüp yere fırlatılmış gibi hissediyordu. Dünyası tamamen parçalanmıştı. *O nasıl olabilirdi?*

Topuklarının üzerinde döndü ve kaçtı.

Mutfakta anahtarlarını aldı, ayaklarını ayakkabılarının içine soktu ve gözyaşları yanaklarından süzülerek kulübeden kaçtı.

Dışarıda, lümpen bulutlar nihayet daha fazla dayanamadı ve haftalardır yağın yağmuru serbest bıraktı. Acımasızca yağıyordu. Şimşek gökyüzünde çatallanıyor, gök gürültüsü öfkeyle patlıyordu. Maggie arabasına vardığında sırlıklam olmuş, saçları başına yapışmıştı ama bunu fark etmemişti bile. Sadece buradan uzaklaşmak, kocasından ve kuzeninden uzaklaşmak istiyordu.

Gözyaşları yanaklarından süzülürken arabayı gürültüyle vitesine taktı ve yola koyuldu. Nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu ve umurunda da değildi. Kafasında kaos hüküm sürüyordu ve düzgün düşünemiyordu. Az önce gördüklerine inanamıyordu. Onca insan arasından Bear. On gün önce evliliklerinin kaya gibi sağlam olduğunu düşünmüştü. "Ne kadar aptalmışım! Bir kalbin bu kadar acı çekmesinin mümkün olduğunu düşünmüyordu ama gerçek, fiziksel acı dayanılmazdı.

KontROLSÜZCE Hıçkırarak şeridin sonundan sağa döndü, sahile ve kasabaya giden yolu takip etti. Yağmur arabayı dövüyordu ve ön cam silecekleri çılgınca ileri geri hareket etse de pek bir fark yaratmıyordu. Gök gürlerken çakan şimşekler gökyüzünü bir kez daha aydınlattı.

Yoldaki virajı alırken gözlerinden akan yaşları kırıştırmak için elinden geleni yaparak istikrarlı bir şekilde sürdü. Bir sonraki anda, bir araba hızla önüne fırladı. Frene basarken şok göğsünde zonkladı. Bir nano-saniye gibi gelen bir sürede, iki araba çarpışıp onu şiddetle öne doğru sarsarken çarpışmanın mide bulandırıcı sesini duydu. Hava yastığı anında şişerek onu koltuğuna geri itti. Hareket edemeyecek kadar sersemlemiş olan Maggie gözlerini kapattı. Kendini hasta ve sersemlemiş hissediyordu.

Birinin ön yolcu kapısını açtığını, bir sesin ona iyi olup olmadığını sorduğunu ve hareket etmemesini söylediğini fark etti ama cevap veremeyecek kadar şok olmuştu. Sonra gitmişlerdi.

Beyni yavaşça yeniden ayarlanırken yüzü yanıyor ve vücudu ağrıyordu. Farkına vardıkça paniğe kapıldı. *Bebek! Bebek! Bebek!*

Lütfen bebeğimin iyi olmasını sağla. Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı. "Yardım edin! Lütfen, bana yardım edin!" diye bağırabildiği kadar yüksek sesle seslendi. *Lütfen biri beni duysun.*

Bir asır gibi gelen bir sürenin ardından yolcu kapısı tekrar açıldı. "Maggie, iyi misin?"

Florrie'nin sesini duyunca içini bir rahatlama kapladı. Arkadaşının kendisine bakan endişeli yüzünü görmek için gözlerini oynattı.

Maggie zayıf bir sesle, "Bilmiyorum," dedi.

'Endişelenmeyin, yolda bir ambulans var. Her an burada olabilirler. Maggie'nin eline uzandı ve onu okşadı. 'Eminim her şey yoluna girecek. Endişelenmemeye çalış, çiçeğim. Ed, Bear'a neler olduğunu anlatmaya gitti.

Ayı mı? Umurunda olmaz.

Florrie daha sözlerini yeni tamamlamıştı ki bir siren sesi havayı doldurdu ve deniz duvarına çarpan dalgaların sesini bastırdı. Yanıp sönen mavi ışıklar karanlığı aydınlatıyordu.

"Artık emin ellerdesin, Mags. Florrie nazıkçe gülümsedi. "Beni bırakma, Florrie. Maggie'nin alt dudağı titredi.

'Seni bırakmayacağım, çiçeğim. Söz veriyorum. Bir sağlık görevlisi sürücü kapısını açarken Maggie'nin elini sıktı.

FIFTY-TWO

Birinin elini ovuşturduğunu hissetmesi Maggie'yi uykusundan uyandırdı. Yavaşça gözlerini açtı, tanımadığı çevre yüzünden kafası karışmıştı. Parmağına bir tür monitöre bağlı olduğu anlaşılan bir şey takılmıştı. Tutulan diğer eline baktı, bakışları yatağının yanındaki koltukta oturan kişiye gitti. Gözlerinden taze yaşlar süzüldü.

"Maggie," dedi Bear usulca, koltuğunda hafifçe doğrulurken.

Kadın elini çekmeye çalıştı ama adam elini sıkıca tuttu. Hayal kırıklığına uğrayan kadın ondan uzaklaştı.

"Gitmeni istiyorum," dedi sesi titreyerek.

"Maggie, lütfen böyle söyleme.

'Hemşireyi arayıp seni göndermesini söyleyeceğim. Seni bir daha görmek istemiyorum. Sadece git. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve yastığını ıslattı.

"Lütfen, açıklamama izin vermelisiniz. Gözleri ıstırapla doluydu.

'Açıklamana gerek yok, her şeyi kendi gözlerimle gördüm. Sadece gitmeni istiyorum ve seni bir daha asla görmek istemiyorum. Artık ağlamaktan zar zor konuşabiliyordu.

Bear'ın gözleri yaşlarla doldu. "Maggie, öyle demek istemedin. Sana neler olduğunu anlatmama izin vermelisin. Seni seviyorum ve seni kaybetmek istemiyorum. Ya da bebeğimizi.

Maggie gerildi. Bebek! Panik göğsünü doldurdu. Bir sonraki anda doktorun Marsay bebeğin iyi olduğunu söylediği sözleri hatırlayınca rahatladı. Nefes alış veriş düzeldi ve tekrar yastıklarına gömüldü, sonra gözlerini Bear'a çevirdi. Bebekten haberi var mıydı?

"Doktor söyledi, ben de bildiğimi varsaydım. Onun elini sıktı. "Neden bana söylemedin Mags?" diye sordu şefkatle. "Bu harika bir haber.

Maggie gözyaşlarını engellemek için gözlerini buruşturdu. "Bunu bir sürpriz olarak saklıyordum.

"Bunu başardınız, ama dürüst olmak gerekirse ben buna daha çok bir şok diyebilirim.

"Daha önce bilseydiniz bir fark yaratır mıydı?" "Ne demek istiyorsun?

"Sanırım ne demek istediğimi anladınız. Bear kafası karışmış bir şekilde ona baktı.

"Yapma bunu. Başını salladı, öfkesi yükseliyordu. "Robyn'den bahsediyorum. Sizi yatakta birlikte gördüm. *Bizim yatağımızda*. Bebekten haberin olsaydı onunla kaçamak yapar mıydın?

"Düşündüğün gibi değil. Yüzü düştü.

'Gerçekten mi? Beni kandırabilirdin. Birlikte çok rahat görünüyordunuz.'

Bear bir elini yüzünde gezdirdi. "Maggie, bana inanmalısın, gerçekten öyle değildi.

"Hepsi böyle demiyor mu?

Bear yorgun bir iç geçirdi. "Bu yüzden mi kasabaya geri dönüyordun?

"Bunu gördükten sonra ikinizle aynı evde kalmam mümkün değildi.

'Maggie...' Bear sinirli bir şekilde başını salladı. 'Tamam, gidip Florrie ve Ed'i çağırayım, onlar durumu biliyor. Şu anda bekleme odasındalar. Umarım beni dinlemezsen onları dinlersin. Bear ayağa kalktı ve Maggie'yi beyninin daha fazlasını kaldırıp kaldıramayacağını merak ederken bırakarak odadan çıktı.

İki dakika sonra geri döndü, Florrie ve Ed hemen arkasındaydı, yüzlerinde aynı solgun ifade vardı.

"Ah, Mags, nasıl hissediyorsun? Florrie eğildi ve hava yastığının yüzünü çizdiği yerden kaçınmaya dikkat ederek arkadaşının yanağına nazik bir öpücük kondurdu.

"Merhaba Maggie. Ed ona sempatik bir gülümseme verdi. "Zor bir gece oldu. "Öyle de denebilir. O da bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Ed, lütfen Maggie'ye bu gece neler olduğunu anlatır mısın?" dedi Bear.

"Tamam, evet, sorun değil, dostum. Ed yanaklarını şişirdi. "Ee, Florrie Sabit hat çaldığında kitapçıdaki işimi bitirmek üzereydim..."

* * *

O akşam erken saatlerde

"Bu saatte kim olabilir ki?" dedi Ed kaşlarını çatarak telefonun geldiği yöne doğru.

"Hiçbir fikrim yok," dedi Florrie, "ama bırakmayı düşünüyorum; paramparça oldum.

"Evet, her k i m s e , eminim bekleyebilirler; yanlış numara bile olabilir.

"Doğru.

Telefon kapandı ama hemen tekrar açıldı.

Florrie Ed'e baktı. 'Birisi meraklı. Önemli bir şey olup olmadığını merak ediyorum; hâlâ burada olduğumuzu bilen biri olabilir.

"Evet, sanırım cevap versek iyi o l a c a k . Ed masaya doğru yürüdü ve ahizeyi kaldırdı. "Merhaba.

Ed! Ed, sen misin? Ben Ando. Ando Taylor. Bir kaza oldu... Bir kaza oldu... Bir kaza oldu! Bu, bu-'

Arka planda uğuldayan rüzgârın sesine bakılırsa Ando dışarıda bir yerlerdeydi. Ed duymakta zorlanarak yüzünü buruşturdu. 'Ando, ben Ed, biraz yavaşlayıp bana tekrar anlatır mısın dostum. Hat tuhaflaştı ve ne dediğini tam olarak duyamadım. Onu dikkatle izleyen Florrie'ye baktı ve şaşkın bir yüz ifadesi takındı.

"Evet, evet, üzgünüm Ed. Ando'nun sesi panikle karıştı ve ağır ağır nefes alıyordu. Nefes nefese kaldı ve tekrar konuşmadan önce birkaç saniye bekledi. "Ben Maggie, Maggie Marsay, Thorncliffe'in yakınındaki balonun dibine varmadan hemen önceki virajda bir araba kazası geçirdi. Bear'a ulaşp haber veremiyorum, telefonu telesekretere düşüyor ve sabit numaralarını da bilmiyorum. Kendini sakinleştirmeye çalışsa da, sözleri yine de geveleyerek döküldü.

Kahretsin! Maggie mi? O olduğuna emin misin?" Ed elini alnına götürdü.

'Aman Tanrım, Ed! Ne oldu? Florrie'nin yüzündeki renk soldu.

"Ben eminim. Kendi gözlerimle gördüm. Önüne bir araba çıktı; durma şansı yoktu," dedi Ando, nefes alış veriş hâli kısıydı.

"Lanet olsun. İyi olup olmadığını biliyor musun?" Florrie'yle göz göze geldi. "Maggie bir kaza geçirdi.

Florrie'nin elleri yüzüne gitti, gözleri endişeyle büyüdü. "Olamaz!

"Sanırım öyle; bilinci yerinde," dedi Ando.

"En azından bu da bir şeydir," dedi Ed.

'Ambulans çağırdım; yolda. O gelene kadar kalacağım. Ando'nun sesi şimdi daha sakin görünüyordu.

"Teşekkürler Ando, çok iyisin ve bize haber verdiğin için de teşekkürler. Ed yutkundu. "Bear'a ulaşmaya çalışacağım.

"Nasıl olduğunu bana bildirecek misiniz? İyi olduğunu bana bildirecek misiniz?" "Elbette bildireceğiz.

Buna inanamıyorum, zavallı Maggie. Ne oldu? O iyi mi? Florrie'nin sesi panikle doldu ve gözleri yaşlarla doldu.

Telefonundaki kişiler arasında telaşla gezinirken Ed, Ando'nun kendisine söylediklerini aktardı.

'Hayır! Onunla birlikte olmalıyım. Oraya gitmeliyim. Ed, Clifftop Cottage'daki sabit hattı ararken Florrie'nin yanaklarına gözyaşları döküldü.

"Bear'ı bulur bulmaz seni ona götüreceğim. Ed telefonunun cevaplanmasını beklerken onun omzunu sıktı. Hayal kırıklığına uğrayacaktı; telesekreter devreye girene kadar telefon çaldı.

"Cevap yok. Arama düğmesine tekrar bastı. Bear'ın telefona bakacak vakti olmama ihtimali her zaman vardı.

Ama telefon yine cevapsız kaldı.

Ed parmaklarını saçlarının arasına sokarak paniğe kapılmış Florrie ile göz göze geldi. "Tamam, seni Maggie'ye bırakacağım, sonra da doğruca onların kulübesine gidip Bear'ın orada olup olmadığına bakacağım. Saatine bir göz attı. 'Sanırım yatmaya gitmiş ya da banyoda falan olabilir. Panik yapmamaya çalış. Onu hızla kucakladı ve başının üstünden öptü.

"Zaman kaybediyoruz. Florrie kıvrılarak kurtuldu. 'Hadi, gidelim, onun iyi olduğundan emin olana kadar yerleşmeyeceğim.

Kitapçı kapandıktan sonra Ed ve Florrie arabalarına atlayıp Ando'nun Maggie'nin arabasının olduğunu söylediği yere doğru yola çıktılar, yağmur ön cama vuruyordu.

'Olamaz, Ed! Buna inanamıyorum! Umarım Maggie iyidir. Arkadaşlarının aracını yolun kenarında, kaputu buruşmuş bir halde gördüklerinde Florrie'nin sesi titredi.

Ed arabayı önüne çekti. "Sakin olmaya çalış, eminim iyi olacaktır," dedi yatıştırıcı bir şekilde.

"Umarım öyledir. Florrie kapıyı açmaya giderken gök gürültüsü tepesinde patladı. "Lanet olsun!" dedi sinerek. Hızla Ed'e döndü. "Dikkatli sür ve haberleşelim. Yanağına hızlı bir öpücük kondurdu.

Florrie paltosunu boynuna kadar çekerek Maggie'nin arabasına doğru koştu, yağmur yüzüne çarpıyordu. Geçici olarak yolcu kapısını açtığı anda arkadaşının yüzünde kızgın bir sıyrıkla şaşkın şaşkın baktığını gördü.

"Maggie, iyi misin?"

"Bilmiyorum.

Florrie Maggie'yle ilgilenirken Ed yola çıktı ve kısa süre sonra kendini Clifftop Cottage'ın önünde park ederken buldu. Yağmura ve uğuldayan rüzgâra karşı başını eğerek eve doğru koştu. Kapının kolunu denemeden önce her zamanki gibi hızlıca kapıyı çaldı. Kapının kilitli olmadığını görünce rahatlayarak içeri girdi ve ziyaretçinin tanıdık bir yüz olduğunu anlayınca kuyruğu sallanmaya başlayan Daphne'nin üstünkörü bir havlamasını kazandı.

"Şimdi, Daph, baban nerede? Ed, Bear'ın adını söylemeden önce sordu. Bunu birkaç kez tekrarladı ve yanıt alamayınca oturma odasına gitmeye karar verdi. Orada da bir sonuç alamayınca arkadaşını bir kez daha çağırdı ve yukarı çıktı. Sahanlıkta ışığı takip ederek yatak odasına gitti ve kapıyı ihtiyatsızca çaldı. "Ayı, ben Ed, uyanık mısın? İçeri girebilir miyim?" Kapıyı iterek açtı ve Maggie'nin yarım saatten kısa bir süre önce karşılaştığı şok edici manzarayla karşılaştı.

'Bu da ne-' Beyni önündeki sahneyi anlamlandırmakta zorlanıyordu.

O anda Ayı'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. 'Ughh? Ne oluyor? Ed? Ne oldu? Neden buradasın?" Sesi uykudan ağırlaşmıştı. Gözlerini kırıştırdı ve saçlarını geriye itti, aniden ona gülümseyen Robyn'i fark etti, eli yüzüne dokunmak için uzanıyordu.

"Sorun yok, Ayı," dedi, sesi yumuşaktı.

"*Arghh!*" Bear yatağın diğer tarafına doğru fırladı ve ayağa kalkmaya çalıştı. 'Burada ne halt ediyorsun? Gitmiş olman gerekiyordu!

Geri dönmeye hakkın yok! Ne yapmaya çalışıyorsun? Çık bu yataktan! Ve bu evden defol! Hemen!"

Ed ağzı açık bir şekilde baktı.

'Hey, sakın ol, Ayı. Her şey yolunda. Robyn dirseklerinin üzerinde doğrulup çarşafı yukarı çekerek üzerini örttü.

'Bu iyi değil! Sen buradayken, bu yataktayken nasıl sakinleşebilirim ki? Ellerini başına vurarak Ed'in gözlerini yakaladı. "Ve Ed, sen neden buradasın? Ne haltlar dönüyor burada? Maggie nerede?" Onu arıyormuş gibi odanın etrafına bakındı, yüz hatlarını bozan bir şaşkınlık vardı.

'Huh! Maggie seninle ilgilenemeyecek kadar arkadaşlarıyla meşgul,' dedi Robyn alaycı bir ifadeyle.

"Sakın karım hakkında böyle konuşmaya cüret etme! Bear'ın gözleri vahşi, nefes alış verişi ağırdı. "Eşyalarını topla ve defol!"

'Ama Bear, bunu kastetmediğini biliyorsun. Biz-'

'Güven bana, biliyorum. Adam ona ters ters baktı.

Hiçbir yere varamayacağını anlayan Robyn tavrını değiştirdi. "Yıllar önce ne yaptığımızı biliyorsun," diye bağırdı. 'Bunu inkâr edemezsin! O kalın kafana bizim birlikte olmamız gerektiğini ne zaman sokacaksın?"

Ne? Deli misin sen? Neden bahsettiğini bilmiyorsun! Birlikte olmam gereken kişi Maggie; onu gördüğüm anda bunu anlamıştım. Sana gelince,' parmağını ona doğru salladı, 'tehditlerin ve iğrençliğinle başıma beladan başka bir şey açmadın. Sen zehirlisin. Ve eğer şimdi gitmezsen, polisi ya da daha iyisi, seni arayan adamı arayacağım. Hatta bunu hemen şimdi yapacağım.

"Hayır! Yapma! Ona doğru uzandı, yüzünde dehşet dolu bir ifade vardı. "Ben gidiyorum. Ve şundan emin olabilirsin, bir daha asla bu eve adımımı atmayacağım.

"Güzel! Çıkarken anahtarını Ed'e verebilirsin.

"Merak etme, yapacağım. Robyn bununla birlikte çarşafı geriye attı, görünüşe göre tamamen çıplak olduğu gerçeğinden rahatsız olmamıştı. Giysilerini aramaya başladı, çıplak poposu sallanıyordu, başucundaki lambanın ışığı onu dolunay gibi aydınlatıyordu.

Kendini dikleştirdi, buruşmuş giysilerini göğsüne bastırdı ve Ed'i buz gibi bakışlarıyla kıstırdı. Ed konuşamayacak kadar sersemlemiş bir halde bakıyordu. "Peki sen neye baktığını sanıyorsun, sapık?"

'Um, oh... şey... hiçbir şey. Telaşla yüzünü diğer tarafa çevirdi.

Minik G-string külotunun içine girmeye çalışırken hoplayıp zıplayan Robyn dikkatini Bear'a yöneltti. 'Ve sana gelince, ucuz heyecanlarını böyle mi yaşıyorsun? Karının kuzenine bakıyorsun. Yazıklar olsun sana.

'Kendini övme; karşılaştırma yok ve kendini göstermeni izlemekten kesinlikle heyecan duymuyorum. Benim Maggie'm senin bir milyonuna bedel. Robyn'in burun delikleri öfkeyle alevlendi, mini elbisesini başının üzerinden çekmeye çalışırken, kol deliğiyle elbisenin kolunu karıştırdığı için kendini düğümledi.

Boyun. "Aptal yanan elbise!

Bear gözlerini devirdi.

Sonunda işini bitirdiğinde, "Tamam, çık dışarı" dedi.

"Arabam ne olacak?" diye sordu huysuzca.

'Arabayı alıp buradan olabildiğince uzağa gidebilirsin. Ahırın kilidini açacağım, böylece hayatımızdan çıkıp gidebilir ve bir daha asla geri dönmeyebilirsin.

Robyn kollarını hırkasının içine sokarken homurdandı ve odadan çıkarken Ed'i iterek geçti.

"Bear, sana bir şey söylemem gerekiyor," dedi Ed, konuşma fırsatını kaçırmadan. Bu beklenmedik olaylar dizisi orada bulunma nedeninin önüne geçmişti ve Bear'a Maggie'den bahsetmek için bir fırsat bulmakta zorlanıyordu.

"Şunu bir halledeyim dostum, sonra dinlerim. "Evet, ama bu-

"Bana iki dakika ver. Ed başıyla onayladı.

"Tamam.

Dışarıda, sağanak yağmurun altında, rüzgâr etraflarında dönerken, dalgaların sesi kendilerini kayalıklara savururken, Bear ve Ed Robyn'in gittiğinden emin olmak için onu izlediler. Sonunda Robyn'in gittiğinden emin olduklarında, Bear arkadaşına döndü, yağmur yüzünden aşağı damlıyordu, saçları başına yapışmıştı. 'Az önce olanlara inanamıyorum. Maggie'nin bunu görmek için zamanında gelmemiş olmasına sevindim, yıkılırdı. Her neyse, bana söylemek istediğin şey neydi, Ed?

Ed'in omuzları gerildi. Elini arkadaşının koluna koydu. 'Gerçekten üzgünüm, Bear, Maggie, o... o bir kaza geçirdi. Onu hastaneye götürmesi için bir ambulans bekliyor. Florrie'yi onunla bıraktım,' dedi nazikçe.

Bear'ın yüzü düştü, rengi soldu. "Ne demek istiyorsun? O iyi mi? Ne tür bir kaza? Nerede o? Ona ulaşmam lazım.

"Anladığım kadarıyla o iyi. Ama bence burada kilitli kalmalısınız ve ben sizi arabasının olduğu yere götüreyim; uzak değil. Eğer hala oradaysa onunla birlikte hastaneye gidebilirsiniz, ama eğer gitmişse, o zaman bizi oraya ben götürürüm.

* * *

"Gördüğünüz gibi, Bear'ın Robyn'i yatakta onunla birlikte bulduğunda yaşadığı büyük şoka ilk elden tanık oldum. Ve dürüstçe söyleyebilirim ki, ondan kaçmak için onun kadar hızlı hareket eden birini daha önce hiç görmedim. O tüm bu olaylarda masum bir adam,' dedi Ed, Bear'ın sırtını sıvazlayarak.

"Öyle," dedi Florrie.

Maggie yutkundu, duyguları onu bir kez daha içine çekmekle tehdit ediyordu. Gerçekten bu kadar yanlış mı anlamıştı?

'İçeri girdiğinde bunun senin için ne kadar büyük bir şok olduğunu anlayabiliyorum Mags. İnanılmaz bir şeydi, özellikle de sen ve Bear bu kadar sıkı bir çiftken. Ed ona sempatik bir gülümseme verdi.

"Yıkılmıştım," dedi, sesi fısıltıdan öteye geçmiyordu. Bear Maggie'ye baktı, gözlerinde korku vardı.

FIFTY-THREE

"Baş ağrım çok kötüleşmişti; ağrı kesiciler ancak hafifletebildi, ben de geceyi erken geçirip uyumaya karar verdim," dedi Bear, hikâyeyi anlatmaya devam ederek. 'Başımı yastığa koyar koymaz ışık gibi söndüm. Dürüst olmak gerekirse o korkunç kadının yanıma gizlice girdiğinden haberim yoktu. Yatağa giren kişinin *sen* olduğunu düşündüğüm belli belirsiz bir anım var; parfümünün farkındaydım ama tam olarak algılayamadım.

Maggie Ed'den Ayı'ya, sonra da Florrie'ye baktı. Bunu kabul etmek çok zordu. Birdenbire duygu seline kapıldığını hissetti ve eliyle gözlerini kapadı.

Bear yaklaştı. 'Buraya gelir gelmez doktor benimle özel olarak konuşmak istedi. Seni kaybetmekten çok korktum Maggie. Ama bana ikinizin de iyi olduğunu söyledi; sen ve bebeğimiz.

Adam onun elini tuttu ve bu sefer kadın elini çekmeye çalışmadı. Ona baktı, gözlerindeki ıstırap kalbinin çarpmasına neden oldu. Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü.

Maggie, seni seviyorum. Benim için senden başka hiç kimse olmadı ve olmayacak. Bunu bildiğini sanıyordum.'

Maggie konuşamayacak kadar tıkanmıştı. Her şey iyi güzeldi ve açıklama makul görünüyordu, özellikle de Robyn'in geçmişi düşünüldüğünde, ama yine de aklının bir köşesinde bir şey vardı.

Burnunu çekti ve Florrie'nin uzattığı mendille gözyaşlarını sildi. 'Robyn'in ima edip durduğu şey ne olacak? Hani şu senin "küçük sırrın" dediği şey ve neden iyi bir öpücünün nasıl olması gerektiği konusunda gevezelik edip duruyordu? Sana karşı bir şeyler hissediyor, değil mi? Ona sormak fiziksel olarak acı veriyordu.

Bear başını eğdi, üç çift göz ona beklenti içinde bakıyordu. Sesli bir şekilde yutkundu. "Üniversitedeyken hafta sonları gelip Florrie'lerde kaldığın ve Robyn'in de bazen peşime takıldığı zamanları hatırlıyor musun? Bir gece sen kızlarla dışarı çıkmıştın, ben de Jolly'nin dışındaki duvarda oturmuş bir şişe bira içiyordum, kendi işime bakıyordum. Karanlıktı, bahçede sadece barın ışığı vardı. Birden arkamdan birinin yaklaştığını ve gözlerimi bağladığını fark ettim. Anında sen olduğunu düşündüm çünkü tek koklayabildiğim senin parfümündü. Gülüyorum ve "Mags, ne yapıyorsun?" gibi bir şey söylüyorum ve sapıkça oyunlarla ilgilendiğini bilmediğimi söylüyorum, ama cevap alamıyorum. Ne olduğunu anlamadan "sen" önüme geçtin ve beni öpmeye başladın. Doğal olarak, sen olduğunu düşündüğüm için ben de seni öpüyorum ama sonra bir şeylerin yolunda gitmediğini düşünmeye başlıyorum, sen ve ben öpüştüğümüzde her zamanki kıvılcım yok. Sonra gözbağını çıkarıyorum ve Robyn'in orada durduğunu görüyorum, yüzünde kocaman bir sırıtma. Ona ne yapmaya çalıştığını sordum ama o sadece bana neyi kaçırdığımı göstermek istediğini ve onunla daha iyi olacağımı söyledi. Bear derin bir nefes aldı. "Demek benim üzerimde asılı olan şey buydu. Seni, onun kulübede kalmasına izin vermeni sağlamazsam aramızda bir şeyler olduğunu söylemekle tehdit edip duruyordu.

"Vay canına!" dedi Ed.

Maggie sessiz kaldı, her şeyi özömsüyordu.

"Birini böyle şeyler yapmaya ne motive eder?" dedi Florrie.

"Bana kıskançlık gibi geliyor," dedi Ed kesin bir ifadeyle. "Sade ve basit.

"Bana söylemeliydin, Bear. Maggie ona baktı. 'Bu işi daha erken halledebilir, ondan daha çabuk kurtulabilirdik. Onun nasıl biri olduğunu biliyorum, sana inanırdım.

"Bunu anlıyorum ama riske atmaya cesaret edemiyorum. Sürekli benim gönüllü bir taraf olduğumu, senin olmadığını bile bile onu öptüğümü söyleyip durdu. Sonra aramızda daha fazla şey olmuş gibi konuşmaya başladı - olmamıştı! - Ama korktum çünkü oldukça inandırıcı bir yalancı olabiliyor.

Maggie buna itiraz edemezdi.

'Bir şey daha var, bu gece tek koklayabildiğim senin parfümündü.

Yatağa girenin sen olduğunu düşünmemi sağlamak için kendini parfüme bulamıştı. O olabileceği hiç aklıma gelmedi. Neden olsun ki?' Maggie'nin aklı tüm bunlarla çalkalanıyordu ama hâlâ açıklığa kavuşturması gereken bir şey daha vardı. "Peki ya onunla yaptığınız piknik?

Sahildeki mi? Söзде sırtına güneş kremi sürdüğün yer mi?' Bear derin bir iç çekti. 'Kulağa geldiği gibi olmayan başka bir şey daha var.

Jack Playforth'un yanında çalışıyordum; yanımda Daph vardı. Öğle yemeği vakti gelmişti ve ben de onu sahil boyunca yürüyüşe çıkarayım, sonra da geri dönüp sandviçlerimi yerim diye düşündüm. Daph ve ben daha yeni kumsala çıkmıştık ki Robyn ortaya çıktı ve buluşmamızın mükemmel bir zamanlama olduğunu, sırt çantasında ikimiz için de piknik yapmaya yetecek kadar yiyecek olduğunu söyledi. O anda sanki bizi izlediğini, beklediğini düşündüğümü hatırlıyorum. Jack'lerde sandviçim olduğunu söyleyerek bahaneler uydurmaya çalıştım ama o ısrar etmeye devam etti; onun nasıl biri olduğunu bilirsiniz. Gözlerini bıkkınlıkla devirdi. "Bir şeyler yedikten sonra ona geri dönmem gerektiğini söyledim ama daha ne olduğunu anlamadan bikinisine kadar soyundu ve sırtına güneş kremi sürmemi istedi. Reddetme fırsatı bulamadan yanan şeyin şişesini elime tutuşturdu.

Florrie, Maggie'ye dikkatle bakarak, "Robyn'e benziyor," dedi.

'Güven bana, elimden geldiğince çabuk ondan uzaklaştım. Lütfen bana inan, Mags.'

Florrie haklıydı; Bear'ın anlattıkları Robyn'in davranışlarına çok benziyordu. "Sana inanıyorum. Robyn beni manipüle ettiği gibi seni de manipüle etti," dedi Maggie.

"En azından artık ondan kurtuldunuz," dedi Florrie. 'Siz ikiniz bunu geride bırakmalı ve artık onun ilişkinizi etkilemesine izin vermemelisiniz. O buna değmez. Bu arada, bence Micklewick Koyu'na dönüp Maggie'nin biraz uyumasına izin vermeliyiz.

"Evet, haklısın," dedi Bear. Kaşları aniden birbirine yaklaştı. "Hatırladığım kadarıyla, önünüze çıkan arabayı tanıdınız mı?

"Ben yapmadım, hayır. Her şey çok hızlı oldu. Neden? Siz geldiğinizde hala orada değiller miydi? Maggie Ed ve Florrie'ye döndü.

Florrie başını salladı. 'Hayır, orada başka araba yoktu, sadece Ando Taylor senin iyi olduğundan emin olmak için bekliyordu. Bizi ve ambulansı da o çağırdı. Sırılsıklamdı, Tanrı onu korusun.

"Çok nazik bir davranış, pek çok kişi bunu yapmaz," dedi Bear. "Ona teşekkür edeceğimden eminim.

"Öyleydi," dedi Maggie. 'O gerçekten iyi biri.

Ed, "Diğer sürücünün kim olduğunu görmüş olabilir," dedi.

'İyi bir noktaya değindin. Ona soracağım,' dedi Bear. 'Dediğin gibi, geç oluyor. Biraz uyumanız için sizi yalnız bırakma zamanımız geldi hanımefendi. Sabah geri geleceğim.'

Karısını öpmek için eğildi, sanki hoş karşılanıp karşılanmayacağını merak ediyormuş gibi yarı yolda durakladı.

Maggie'nin kalbi onun gözlerindeki hüznle sıkıştı. Dudaklarını nazikçe onunkilere bastırmadan önce ihtiyacı olan tek şey olan küçük bir gülümseme verdi, gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı. "Seni seviyorum, hanımefendi," dedi usulca.

Onu tekrar öpmeden önce, 'Seni seviyorum, Ayı,' dedi.

FIFTY-FOUR

Maggie'nin hastaneden döndükten sonra yaptığı ilk şey pencereleri açıp tuzlu havayı ve martıların cıgıllıklarını içeri buyur etmek olmuştu. Önceki geceki fırtına havayı temizlemiş ve ardında taze, güneşli bir gün bırakmıştı. Eve dönmek iyi hissettirmişti, özellikle de Robyn gerçekten gitmişken.

Bear, Florrie ve Ed'i arayıp Maggie'nin durumu hakkında kısa bir bilgi vermiş, dinlenmesinin tavsiye edildiğini ve tekrar yerleşir yerleşmez Florrie'yle temasa geçeceğini söylemişti. Telefon görüşmesini bitirir bitirmez kasabadaki çiçekçiye gidip önceki gece yaptıklarına teşekkür olarak onlara gönderilmek üzere bir buket çiçek sipariş etti; Maggie ve kendisi sonsuza dek minnettar kalacaktı. Maggie için de bir demet sipariş etmişti.

Cep telefonunu ve bir fincan çayını alan Maggie oturma odasındaki kanepeye yerleşti ve arkadaşlarına mesaj atarak bebek haberini onlarla paylaştı. Onlara yüz yüze söylemenin daha iyi olacağını biliyordu - elbette Florrie hariç, o zaten biliyordu ama Maggie ağzını sıkı tutacağından emindi - ama hala biraz duygusal hissediyordu ve hüngür hüngür ağlamaya başlaması fazla zaman almayacaktı, ki bu da onlara yaşatmak istemediği bir şeydi ya da daha kötüsü, bir sesli mesajda bırakmak. Jolly'deki bu Cuma gününü, geçirdiği kazadan dolayı oluşan ağrı ve sızıları geçene kadar kaçırmaya karar vermişti. Ayrıca, kendini bitkin hissediyordu; kendini yeterince güçlü hisseder hissetmez ve kafası iyice açılır açılmaz kızlara yetişecekti.

Maggie ve Bear hastaneden dönerken Chrissie ve Dom'a uğramışlardı; endişeli yüz ifadeleri yerini gülümsemeye bırakmıştı

Maggie'nin iyi olduğunu görünce çok sevindi. Chrissie onu nazıkçe kucakladıktan sonra, bir demlik çay hazırlanırken oturmalarını söylemişti. Dördü masanın etrafına oturmuş, kayınvalidesi Maggie'nin hamilelik haberlerini anlatışını dikkatle dinliyordu.

'Limonata ve limonlu kek, ooh, ve şerbetli limonlar! Nasıl gözden kaçırmış olabilirim? Şimdi düşününce çok açık," dedi Chrissie, ellerini göğsünde kavuşturmuş, gözleri mutlulukla dans ediyordu.

"Muhtemelen sürekli tıka basa yediğim içindir; ipuçlarının tüm bunların arasında kaybolduğunu sanıyorum. Maggie kıkırdadı ve göğsünde hava yastığının temas ettiği yerde bir ağrı tetikledi.

"Saçmalık! Chrissie söylemişti. "Ama bu harika bir haber; Dom ve ben ikiniz için de çok mutluyuz.

"Evet, öyleyiz aşkım. Dom genişçe gülümseyerek başını salladı.

"Ayımız dün gece bize bundan bahsettiğinde düşünmeye başladım. Chrissie Maggie'ye çekingen bir bakış fırlattı. 'Siz aylarınızla uğraşırken bebeğe bakmamı ister misiniz diye merak ettim? Sevecen bir büyükanne olmaktan başka bir şey istemem ve söz veriyorum, kalbim üzerine yemin ederim, müdahale etmeyeceğim veya devralmaya çalışmayacağım. Bana ne zaman ihtiyacınız olursa yardım etmekten mutluluk duyarım. Gözlerinde şüphe götürmez bir sevinç parlıyordu. "Ve bunu yapmakta aylara yardım etmekten çok daha iyi olurum.

Maggie'nin bunu düşünmek için bir dakikaya bile ihtiyacı yoktu; Micklewick Ayı Şirketi'ni ayakta tutarken bebeklerine bakacak daha iyi birini düşünemiyordu. Jean Davenport'un dikiş odasında onunla birlikte çalışması mükemmel bir çözümdü.

Maggie, "İşler kesinlikle bir şekilde yoluna giriyor," diye düşündü.

FIFTY-FIVE

Maggie hastaneden taburcu edildikten iki gün sonra, Robyn sanki hiç orada olmamış gibi Maggie ve Bear'ı özel günlerini kutlamak için özgür bıraktı.

"Mutlu yıldönümleri, Mags. Bear ona her zamanki beceriksiz tarzıyla, bir rulo yapışkan bant kullanarak paketlenmiş bir paket uzatırken pencerelerden içeri güneş ışığı giriyordu.

'Ooh. Bir tik. Maggie paketi mutfak masasının üzerine bırakıp aceleyle dikiş odasına gitti ve birkaç dakika sonra geri döndü.

"İşte böyle, mutlu yıldönümleri. Kadın ona gülümsedi, içinde heyecan köpürüyordu.

'Önce sen kendininkini aç,' dedi.

"Oh, tamam. Sanırım bu biraz zaman alabilir'. Güldü.

Bir makasın yardımıyla nihayet kat kat ambalajları ve bantları aşarak kalp şeklinde dövülmüş altın bir kolye buldu. Kolyenin üzerinde güneş ışığında güzelce parlayan tek bir elmas vardı.

'Oh, Bear, çok güzel! Teşekkür ederim. Kollarını ona doladı ve onu sertçe öptü. "Şimdi sıra sende. Heyecanı giderek artıyordu. Bu an için o kadar uzun süre beklemişti ki.

Kutunun kapağını kaydırarak açtı. "Bu ne?" diye sordu gözleri Maggie'ye gönderilmiş zarfa kayarken.

"Aç ve gör. Gülümsemesi her geçen saniye daha da büyüyordu. "Sana başka bir şey getirdim ama onu sonra vereceğim; önce bunu açmak istersin diye düşündüm.

Bear mektubu dikkatlice zarftan çıkardı, gözleri kelimeleri taradı. Tekrar yukarı baktı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Bu bir randevu; senin için.

Ama sen de gelebilirsin. Ultrason taraması için; bu Pazartesi. Kazadan sonra bir tarama yapıldığını biliyorum ama bu randevu birkaç haftadır rezerve edilmişti. Bebeğimizi görme şansına sahip olabilmen için bunu saklayabilir miyim diye sordum; onu ilk kez birlikte göreceğiz.

"Bebeğimizi görebilecek miyiz?" diye sordu, sesi çatlayarak.

"Evet. Başını salladı, gülerek, gözleri onun tepkisi karşısında yaşlarla doldu. 'Ve dürüst olmak gerekirse, Bear, hiç bu kadar uzun süre hamile kalmamıştım ve içimde bu bebekle ilgili her şeyin yolunda gideceğini söyleyen çok güçlü bir his var. Bunu *hissedebiliyorum*.

Bear'ın yüzü buruşurken ona baktı. Başını eğdi, boştaki eliyle gözlerini kapattı ve kocaman hıçkırıklara boğuldu.

"Ah, Ayı. Kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. 'Lütfen ağlama. Her şey yoluna girecek. Artık küçük bebeğimize kavuşmayı dört gözle bekleyebiliriz. Başının yan tarafını öptü ve onun rahatlatıcı, tanıdık kokusunu içine çekti.

Başını kaldırıp ona baktı, gözyaşları gözlerini daha da parlatmıştı. 'Çok mutluyum, Mags. İnanılmaz derecede mutluyum. Ve seni çok seviyorum. Bebeğimizi taşıırken tüm bu saçmalıklara katlanmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm. Bunlar hiç yaşanmamalıydı. Ne kadar endişeli olduğunu biliyorum.'

Endişeli mi? Az bile söylemişsiniz!

"Sorun artık geride kaldı, o yüzden üzerinde durmamak en iyisi. *Robyn'i düşünmeye bile değmez*. Evimizi geri aldık. Küçük Marsay bebeğin Noel'den hemen önce dünyaya geleceğini söylemiş miydim?" Robyn ona gülümseyerek baktı ve elini tutup karnına bastırdı.

"Bir Noel bebeği. Bear ona gülümseyerek karşılık verdi, gözleri mutlulukla dans ediyordu. "Daha iyi bir Noel hediyesi düşünemiyorum.

* * *

Ertesi sabah Maggie dikiş odasındaiken, kulübeye giden yolda ilerleyen bir arabanın sesini duydu. O yaptı

Mutfağa doğru giderken açık pencereden sesler geliyor, Bear içten bir kahkaha atıyordu. Hastaneden taburcu olduğundan beri fazla uzaklaşmamıştı, iyi olduğundan emin olmak istiyordu; meşhur ana tavuk gibiydi, etrafında gıdaklıyordu. Ne olduğunu anlayamadan kapı çalındı ve arkadaşları bir coşku dalgasıyla içeri doluştu.

Maggie! Seni görmek çok güzel, çiçeğim. Lark ona doğru koşarak yumuşak bir kucaklama, aromaterapi yağlarından oluşan bir bulut ve onu süsleyen çeşitli minik çan ve bileziklerin şingirtisiyle onu sardı.

Mags! Sen iyi misin? Florrie bize olanları anlattı,' dedi Jasmine endişeli bir ifadeyle.

"Gel buraya, çiçek. Maggie'nin üzerinde yükselen ve dirseğinin kıvrımında kocaman bir buket çiçek taşıyan Stella, boştaki kolunu Maggie'ye doladı ve yanağına nazik bir öpücük bıraktı.

Florrie elindeki kocaman paketi masanın üzerine bıraktı ve Maggie'ye doğru yöneldi. "Mags, seni görmek çok güzel ve geçen geceye göre çok daha iyi görünüyorsun. Sarılmak için yanına gitmeden önce Stella'nın arkadaşını bırakmasını bekledi. "Nasıl hissediyorsun?

"Sizi gördüğüme çok sevindim. Gülümsedi. "Size bir fincan çay getireyim mi? Bana Cuma geceni anlatabilirsin.'

"Sensiz aynı değildi. Diğerleri de aynı fikirde olunca Florrie ona tekrar sarıldı.

Jasmine, "Sen kışını park et, biz birayı hallederiz," dedi. "Bu arada sana limonlu kek yaptım. Gözleri parladı. "Bu arada harika haberin için seni tebrik ederim.

Bunu bir tebrik korusu izledi. Maggie'nin yüzü gülüyordu. Sonunda bebek haberinin açıklanması çok iyi hissettirmişti; istediği kadar şerbetli limon ve limonlu kek yemekte özgürdü. *Mutluluk!*

"Bu çiçekleri şimdilik lavaboya koyacağım," dedi Stella. 'Bu arada, açman için küçük bir paket var; hepimizden.

"Ooh, işte sana küçük bir şişe aromaterapi yağı hazırladım; özellikle anne adayları için olduğundan güvenle kullanabilirsin," dedi Lark ve Maggie'nin elini sıkarken yüzünde ıslıl ıslıl bir gülümseme belirdi. "Senin için çok heyecanlıyım Mags ve bir şeyin bu kadar iyi sonuçlanacağına dair içimde bu kadar güçlü bir his olduğunu hatırlamıyorum.

Maggie'nin kalbi yerinden fırladı. "Yapabilirim, Florrie ve Ed hakkında bunu söylediğin zamandı. Güldü.

'Ooh, evet, bu doğru! Bak ne kadar da güzel oldu; Florrie'mizi hiç bu kadar mutlu görmemiştim,' dedi Jasmine. 'Neyse, sen git otur, ben çayı getireyim ve pastadan biraz dilimleyeyim.'

Sonunda hepsi masaya oturduklarında, Stella paketi Maggie'ye doğru itti, yüzünde geniş bir gülümseme vardı. "İçinde iyi olmayan bir şey varsa, değiştirebilmen için makbuzlarımız var."

"Teşekkür ederim, bana bir şey almanıza gerek yoktu."

"Bebek Marsay için, Middleton-le-Moors'daki dükkândan birkaç ufak tefek şey. Florrie ona gülümsedi. "Hepimiz bir şeyler seçerken çok eğlendik."

"Evet, sanırım bizim Stella'yı bile biraz düşünceli yaptı. Jasmine Stella'ya muzip bir sırıtış attı."

"Hiç de değil! Stella kararlı bir şekilde, hepsinin kahkahalarla gülmesine neden olarak, "Öyle değil," dedi."

Maggie arkadaşlarının düşünceliliği karşısında boğazının düğümlendiğini hissetti, gözleri yaşardı."

Stella gülümseyerek, 'Sen mesajı göndermeden çok önce tahmin etmiştik, biliyorsun,' dedi."

Maggie boğazını temizledi. "Sen mi yaptın? Nasıl?" Maggie kazadan önce Florrie'nin şüpheleri olduğunu tahmin etmişti. Lark'ın da, bu tür şeylerle ilgili ürkütücü sezgileri vardı ama ya diğerleri? Belli ki bunu sır olarak saklamakta sandığı kadar iyi değildi."

"Nasıl?" diye sordu Jasmine, diğerleri kıkırdarken kaşları havaya kalktı. "Şey, bu senin "sağlık vuruşunla" ilgili küçük bir mesele olabilir, hani şu balık ve patates kızartması, dondurma, limonlu kek ve ömür boyu yetecek kadar şerbetli limonla karnını doyurduğun."

Stella, "Hazır söz açılmışken, Mags'in Jolly'de şarap içmemesi gibi pek de küçük olmayan bir konuyu da unutmayalım," dedi. 'Hepimiz onun Cuma geceleri iyi bir içkiden hoşlandığını biliyoruz."

Lark yumuşak bir sesle, 'Ayrıca elin sürekli karnına gidiyordu,' dedi."

"Şey, sanırım böyle söyleyince..." Maggie gülümseyen yüzler denizine bakarken gülmekten kendini alamadı, içinden bir mutluluk parıltısı yayılıyordu."

"Aynen öyle. Florrie kıkırdadı."

Maggie mutlu bir iç geçirdi. "Tüm desteğiniz için teşekkürler, kızlar, özellikle de korkunç "kim olduğunu biliyorsun" ve onunla birlikte gelen her şey için"

Onu. Tavsiyenizin ne kadar yardımcı olduğunu tahmin bile edemezsiniz; siz gerçekten bir insanın sahip olmak isteyebileceği en iyi arkadaşlarısınız.

Yasemin, 'Lapanı ver Mags,' dedi. 'Sen de bizim için aynısını yapardın.

Lark bilgece başını sallayarak, 'Sen de öyle,' dedi. "Hepimiz birbirimiz için varız.

Uzun yıllara dayanan dostluklarının da kanıtladığı gibi bu doğruydu.

FIFTY-SIX

Uyandığında Maggie'nin aklına gelen ilk şey nihayet tarama gününün gelmiş olduğuydu. Kazadan sonra taramadan geçmiş olsa da bu seferki farklıydı. Ona göre bu seferki resmiydi. Karnında sinir ve heyecanın baş döndürücü bir karışımı kıpırdanmaya başladı. Bir süre yattı, Bear'ın mutfakta mutlu bir şekilde ıslık çalmasını, arka planda çanak çömlek şingirtisini dinledi. Ayı'nın Daph'a o tanıdık derin ses tonuyla bir şeyler söylediğini ve ardından Labrador'un kuyruğunun mobilyalara çarparak çıkardığı güm güm sesini duydu. İçini bir sevinç duygusu kapladı. Bear'la aralarının bu kadar çabuk düzelmiş olması iyi hissettiriyordu; Robyn'in kısa ama zehirli varlığı bu kadar kolay silinmişti. Evleri bir kez daha mutlulukla dolmuştu. İç çekti ve ayak parmaklarını oynattı.

"Günaydın, hanımefendi.

Maggie başını kaldırdığında Bear'ın elinde bir fincan çayla yatak odasına doğru yürürken gülümsediğini gördü. "Dışarıda çok güzel bir gün var," dedi ve içeceği komodinin üzerine bıraktıktan sonra eğilip Maggie'nin dudaklarına sıcak bir öpücük kondurdu.

'Mmm. Günaydın, güne başlamak için güzel bir yol. Kadın ona gülümsedi.

"Evet, bu özel bir tane. Yatağın kendi tarafına uzandı ve onu kendine doğru çekerek fırırlı buklelerine öpücükler kondurdu.

Kalbi onun sözleriyle çırpındı. Haklıydı, bu özel bir taneydi; asla göremeyeceklerinden korktuğu bir *taneydi*. Ve şimdi hastaneye gitmek için sabırsızlanıyordu.

* * *

Maggie'nin midesi Middleton-le-Moors'a giden yol boyunca taklalar atmıştı. Bunun da ötesinde, mesanesinin ne kadar dolu olduğunun giderek daha fazla farkına varıyor, araba yoldaki tümseklere her çarptığında yüzünü buruşturuyor ve dizlerini birbirine bastırıyordu. Tıpkı tarama belgelerinde belirtildiği gibi bir litre su içmişti ve şimdi bunu biliyordu.

"Oh, şükürler olsun! Sonunda hastanenin otoparkına geldiklerinde rahatlamıştı. "Mesanem patlayacak gibi; altıma işeme tehlikesiyle karşı karşıyayım," dedi ana girişe doğru ilerlerken, Maggie dizlerinden aşağısını tutarak yürüyordu. "Lütfen, ne yaparsan yap, beni güldürme.

Bear kıkırdayarak onun elini tuttu. "Merak etme, parlak espri anlayışımı saklayacağım dan emin olabilirsin.

"Hiç yardımcı olmuyorsun!" dedi bağırarak. "Ve lütfen bu kadar hızlı yürümeyi bırak! Bekleme odası çoktan dolmuştu ve bu da Maggie'nin içini kıyametle dolduruyordu.

Bütün bu kadınların kendisinden önce muayene edilmesini beklemek zorunda kalırsa mesanesinin dayanmasına imkân yoktu. Sadece beş dakika sonra, taze ve güler yüzlü genç bir hemşire tarafından ismi söylendiğinde ölçülemeyecek kadar rahatladı.

"Bu biziz," dedi Bear. Maggie'nin elini tuttu ve ayağa kalktıklarında yüzünde bir gülümseme belirdi.

Endişe, Maggie'nin midesinde kelebekler uçuşmasına yol açarak dikkatleri üzerine çekti. Bear bebeği öğrendiğinden beri, pozitif kalabilmek için aklına gelen her türlü endişeyi zihninden uzaklaştırmak için elinden geleni yapmıştı, ama şimdi endişeler yeniden sinsice içeri sızmaya başlamıştı. Ya kaza, ilk taramadan bu yana gelişen bir sorunu tetiklemişse? *Lütfen her şey yoluna girsin, lütfen her şey yoluna girsin, lütfen her şey yoluna girsin.* Hemşireyi koridor boyunca takip ederken parmaklarını çaprazlayarak kafasının içinde kelimeleri tekrarlardı. Kalbinin daha önce hiç bu kadar hızlı attığını sanmıyordu.

Birkaç dakika içinde Maggie yatağa uzanmış, Bear yanındaki sandalyenin kenarına tünemiş, sonograf da karnına soğuk jel sürmüştü. Yumuşak bir sesle Maggie'nin hamilelik geçmişi ve kaza hakkında bir şeyler söylüyordu ama Maggie konsantre olamayacak kadar endişeliydi. Ne olduğunu anlayamadan, dönüştürücü karnının üzerinde gezinmeye başladı.

Mide, adının Jilly olabileceğini düşündüğü sonograf, bilgisayar ekranına dikkatle bakıyordu.

Maggie'nin kalbi durdu ve nefes almaya cesaret edemedi. Gözleri Jilly'ninkilere kilitlenmiş, onun düşüncelerine dair en ufak bir ipucu bile yakalamayı umuyordu.

'Tamam o zaman, her şeyin olması gerektiği gibi göründüğünü söyleyebilirim. On beş haftalık olduğunuzu söyleyebilirim ve Marsay bebek şu anda iyi bir kıpırdanma yaşıyor. Jilly gülümsedi. "İşte, size göstereyim. Monitörü çifte doğru çevirdi.

Bear eğildi ve Maggie'nin elini sıktı.

Kendisine bakan görüntü karşısında mutluluktan nefesi kesildi. Kalbi o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki herkesin bunu duyabileceğinden emindi. 'Yani hiçbir sorun yok mu? Her şey yolunda mı?

Jilly başıyla onayladı. "Her şey bu aşamada olmasını beklediğimiz gibi. Tekrar gülümsedi. "İşte omurga ve işte atan kalp. Burada küçük bir elimiz var-'

Bear'ın nefesi kesildi. "Küçük bir el mi?" dedi yumuşak bir sesle, sesi titriyordu.

Verdiği yanıt Maggie'nin içinde gelgitler yaratan bir duygu dalgasını tetikledi. Elleriyle yüzünü kapatıp gözyaşlarının akmasına izin verdi ve çaresizce tuvalete gitme ihtiyacını unuttu. Hıçkırıklarının arasından "Teşekkür ederim, çok mutluyum" dedi ve ardından "Özür dilerim" diye ekledi.

"Hey, Mags, her şey yolunda. Bear yaklaştı, karısının elinin arkasını öptü, yüzü kendi gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

"Özür dilemene gerek yok Maggie, bunun anne-baba adayları için çok duygusal bir dönem olabileceğinin farkındayız. Jilly nazikçe gülümsedi. "Sizi mutlu haberlerle uğurlayabildiğimize sevindim.

Genç hemşire Maggie'ye bir kutu mendil uzattı ve yine dostça gülümsedi.

"Teşekkür ederim. Maggie gözyaşlarını sildi. Her ne kadar sümüklü hissetse de, sızıntı yapma korkusuyla burnunu sümürmekten kaçındı; mesanesi şimdi yanıyordu. Jilly ve hemşirenin bir selle uğraşmak zorunda kalsalar hâlâ bu kadar güler yüzlü olacaklarını sanmıyordu. Başını kaldırıp Bear'a baktığında onun parmaklarıyla gözyaşlarını yüzünden uzaklaştırdığını gördü. Onunla göz göze geldi ve kalbini kaldıran mutlu bir gülümsemeyi paylaştılar.

Maggie nihayet kendini toparladığında, taramanın fotoğrafının nasıl çekileceğine dair talimatlar verildi ve ardından hemen yan tarafta olduğunu görünce son derece rahatladığı tuvaleti aramak için koşuşturdu.

"Oh, şükürler olsun," dedi Bear'a. "Uzun sürmez. "Ben burada beklerim," dedi kıkırdarak.

Arabaya döndüklerinde hâlâ küçük Marsay bebeğin tarama fotoğrafına bakıyorlardı.

"Bebeğimize ilk kez böyle bakmak inanılmaz bir şey," dedi Bear, yüzündeki kocaman gülümseme gözlerini kırıştırarak.

"Öyle. Maggie parmaklarını siyah beyaz resimdeki minik ellerin ve ayakların üzerinde gezdirdi. "Bu harika bir şey.

"Bunu kabullenmek biraz zaman alacak.

"Biliyorum. Ona baktı, gülümsemesi onunkiyle eşleşiyordu.

Bear eğildi ve onu öptü. 'Kasabadaki küçük çay dükkanına gidip kutlamaya ne dersin? Eminim limonlu kek ya da benzeri bir şey yaparlar. Ona bilmiş bir bakış attı.

"Kulağa hoş geliyor ve nefis limonlu keklerini ilk elden deneyimledim.

"Bu beni neden şaşırtmadı?" Kıkırdadı. 'O zaman, eğer istersen, şu övüp durduğun bebek kıyafetlerini satan küçük dükkâna uğrayabiliriz. Bir başlangıç yapabiliriz. Marsay bebeğin en iyisine sahip olmasını istiyorum ve bana bahsettiğin o küçük çorapları görmek istiyorum. Onları bu kadar küçük yaptıklarını hayal etmek zor.

Maggie'nin kalbi mutluluktan uçuyordu. Kollarını ona doladı. 'Bunu yapmaktan kesinlikle hoşlanıyorum! Ve çoraplar, oh, çok şirinler.

Bear onun coşkulu yanıtına güldü. "Evet, bunu yapmadan önce makyajını kontrol etmek isteyebilirsin, tabii panda görünümüne bürünmek istemiyorsan.

Maggie güneşliği indirip aynadaki görüntüsünü kontrol ederken yüzünü buruşturdu. "Hmm. Ne demek istediğini anladım. Rimelinin bulaştığını söylemek hafif kalırdı. O sabah ne su geçirmez maskarasını ne de ona "nemli" bir görünüm vermeyi vaat eden favori fosforlu kalemni bulabilmişti - Robyn'le birlikte gittiklerine dair tuhaf bir his vardı içinde - ama en azından mendil ve normal maskarasını getirmeyi akıl edebilmişti, yani her şey kaybolmamıştı.

"Daha iyi misin?" diye sordu Bear, yüzünü düzelttikten sonra ona dönerek. Zamanını Marsay bebeğin tarama fotoğrafına bakarak geçirmişti.

"Çok. Ona sıırttı.

"Güzel. O da gülümsedi. "Çay dükkanına giden yolu göster; açlıktan ölüyorum.

EPILOGUE

Maggie'nin araba kazasıyla ilgili ilginç bir gelişme olmuştu. Araç kamerası güvenli bir şekilde araba kullandığını ve araba önüne çıktığında doğru davrandığını kanıtlamış olsa da, o gece yağan sağanak yağmur diğer arabanın plakasının okunmasını zorlaştırmıştı. Ancak Ando Taylor olayların nasıl geliştiğini gayet net bir şekilde görmüş ve Bear ile irtibata geçerek diğer aracın sürücüsünün kontrol etmeden kavşaktan çıktığını teyit etmişti. Sürücü, yerel sürüş eğitmeni Gary Forster'dan başkası değildi. Bear, Forster'ın umursamaz davranışları karşısında öfkeden deliye dönmüştü. Evini aramış ve hiç de Bear'a yakışmayan bir şekilde Forster'ın üzerindeki bir şeridi yırtmıştı. Tabii ki Forster ilk başta inkar etmişti, ta ki Bear ona ifade vermeye hazır bir tanık olduğunu söyleyene kadar. Ayrıca Forster'a onu polise ihbar edeceğini de söylemişti. Kendini beğenmiş adamın nutku tutulmuştu. Maggie, park etme konusundaki dersini hatırlayarak, "Görünüşe göre karma onun kışından büyük bir ısırık almış," demişti.

* * *

Robyn gittikten bir hafta sonra Maggie'nin annesi aradı ve Robyn'in annesi Bella'dan bir telefon aldığını söyledi. Görünüşe göre Robyn kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp koşarak ona geri dönmüş ve yaptığı her şeyi, söylediği yalanları itiraf etmişti. İçindekileri dökmeye başladıktan sonra onu durdurmak mümkün olmamıştı. Her şey onu yakalamıştı, içinde tutamayacağı kadar çok şey vardı. Clifftop Cottage'a gelmesinin nedeni, Maggie'nin *Coast and Countryside Crafters*'da yayınlanan röportajını gördükten sonra

Kıskanç bir öfke. Kendi hayatı karmakarışık, daha yeni işten atılmıştı, takıntı haline getirdiği adam onunla ilgilenmiyordu ve ev sahibi tarafından kirasını ödemediği için evden çıkarılmıştı. Hiçbir şeyi yoktu - patronundan çaldığı binlerce sterlini saymazsanız, fazla mesai ve yaptığı katkılar için kendisine borçlu olduğunu söylüyordu - ama Maggie işindeki başarısı, mutlu evliliği ve mükemmel eviyle parlıyordu. Bu durum Robyn'i son derece rahatsız etmişti.

'Her zaman kolay oldu, her zaman kendi ayakları üzerinde durdu. Hiçbir şey için çabalamak zorunda kalmadı, her şey tam da onun istediği gibi oldu,' demişti Robyn acı bir şekilde annesine. 'Ve sen beni hep onunla kıyasladın. Maggie ailenin "yıldızı", ben ise başarısız. Onunla yarışmayı nasıl umabilirdim ki?

Görünüşe göre bu durum Robyn'i hatırlayabildiği kadarıyla rahatsız etmişti. Ona göre Maggie her zaman yanlış bir adım atmayan "altın çocuk" olmuştu. Robyn'in olmak istediği her şeye sahipti: yaratıcı, sanatsal - çizimleri bir sürü ödül kazanmıştı - her yönüyle A sınıfı bir öğrenciydi. Gerçekten de, Maggie istediği her şeyi zahmetsizce elde ediyor gibi görünürken, Robyn kuzeninin yanında zayıf bir ikinci olarak mücadele ediyordu. Ve onu Maggie'nin çok övülen büyük, kahverengi gözlerine getirmeyin. Ughh! Robyn her zaman bakışlarını Maggie'ninkilerle değiştirebilmeyi dilemişti; onun sıcak, zeytin rengi teni ve kalın, parlak dalgalarıyla.

Yıllar geçtikçe mantar gibi çoğalan kıskançlık Robyn'i Maggie'nin hayatına girmeye itmişti, bu yüzden onu üniversiteye kadar takip etmiş ve o meşum günde Clifftop Cottage'a gelmişti. Kendisi için yaratamadıysa, Maggie'nin sahip olduğu şeyi alacaktı. Bear'ı yanlış kadınla birlikte olduğuna ikna edebileceğinden emindi, kuzenine ne olacağını pek umursamadan Maggie'nin yerine geçebileceğini söylemişti kendine. Sanki sonuçlarını düşünecek kadar ileri gitmemişti.

İlginç bir şekilde, Ando Taylor Robyn ile gizli görüşmeler yaptığını itiraf etmişti. Görünüşe göre, Robyn on iki yıl önce kasabayı ziyaret eden bir öğrenciyken yaşadıkları geçici kaçamağa devam etmişlerdi. Maggie'ye sözde avukatla randevusu olduğunu söylediğinde ve geç geldiği gece de onunla birlikteydi. Bear'a, Clifftop Cottage'a geri döndüğü gece onunla birlikte olması gerektiğini ama onu ektiğini söylemişti. Onu beklemekten vazgeçmiş ve Maggie'nin araba kazasına tanık olduğunda eve doğru yola çıkmıştı. Maggie'nin

Ayrıca kısa bir süre önce, bir Cuma gecesi Ando ile görüşmesi gerekirken birlikte olduğu Gary Forster'dan başkasıyla flört etmediğini de keşfetmişti. Robyn'in kendisini aptal yerine koyduğunu anlaması şimdiye kadar zaman almıştı.

* * *

Maggie ayrıca, Champion's imzalı ayının prototipini Middleton-le-Moors'daki mağazaya bıraktıktan sonra Em Bramley'den de haber almıştı. Em, yeni sahibinin tasarımından çok etkilendiğini ve hemen onay verdiğini, Champion's of York ile The Micklewick Bear Company arasında uzun ve mutlu bir çalışma ilişkisi beklediğini söylemişti. Bu, Maggie için bir rüyanın gerçeğe dönüşmesiydi ve ayının sıcak ve dostane ifadesiyle "Champion" adını almasından özellikle memnun kalmıştı.

Haberi duyduğunda bir an bile beklememiş ve Jean Davenport'u arayarak durumu onunla paylaşmıştı. İki kadın o zamandan beri Maggie'nin Clifftop Cottage'daki dikiş odasında yan yana çalışıyor, dikiş dikip kırarken sohbet ediyor ve giderek büyüyen sipariş listesiyle ilgileniyorlardı. Mutlu Hartes Kitabevi'ndeki göreviyle birlikte bu düzenleme Jean'in adımlarına ekstra bir canlılık katmıştı ve Maggie yaşlı kadının arkadaşlığından son derece keyif aldığını fark etmişti. Micklewick Ayı Şirketi'ni heyecan verici bir geleceğin beklediğini hissetmekten kendini alamıyordu.

Ve şimdi Maggie North Yorkshire Moors'a ve Lytell Stangdale'deki The Sunne Inne'e doğru gidiyordu. Bugün özel olarak izin almış olan Bear, barın efsanevi öğle yemeklerinden birini yemeleri için bir masa ayırtmıştı ve Maggie'nin iştahının kabarması sayesinde şimdiden ağzı sulanmaya başlamıştı. Daha sonra Bear ona, Middleton-le-Moors'a gideceklerini ve orada ona The Chocolate Cherub'dan bir kutu çikolata ısmarlayacağını ve belki de sevimli bebek kıyafetleri satan dükkânı bir kez daha ziyaret edeceğini söylemişti.

Yolda giderlerken Maggie'nin zihni dolaşmaya başladı. Sadece bir hafta önce evliliğinin paramparça olduğunu, inandığı her şeyin dayanıksız bir illüzyondan başka bir şey olmadığını düşündüğünü düşünmek zordu. Ama şimdi her şey yoluna girmişti, Bear'la ilişkisi her zamankinden daha güçlüydü. Robyn'in etkisi iyi bir şey yaptıysa, o da

Çiftin birbirlerine karşı her zaman açık ve dürüst olacıklarına, aralarına kimsenin ya da hiçbir şeyin girmesine izin vermeyeceklerine, özellikle de artık bir bebekleri olacağına dair söz vermelerini istedi.

Bear arabayı kenara çekmesini işaret ederek onun düşünce akışını bozdu. "Ne oldu?" diye sordu, neden bir köy yolunda durduklarını merak ediyordu.

"Sadece bir şey yapmam gerekiyor. Bear el frenini çekti ve motoru durdurdu.

"Ne yapman gerekiyor? Yolun kenarına işemeyeceksin, değil mi? En azından arkasına geçebileceğin bir çalı ya da ağaç olan bir yer bulabilirdin.

Ayı kıkırdadı. 'Hayır, işemeye gitmiyorum ama sorduğun için teşekkürler. Sadece bunu yapmak istiyorum. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve dudaklarını nazikçe onunkilere bastırdı. "Seni seviyorum Maggie Marsay ve bunu asla unutmanı istemiyorum.

Öpücüğünün gücü Maggie'nin başından ayak parmaklarına kadar karıncalanmasına neden oldu. İçinden bir duygu selinin aktığını hissetti. Kollarını kocasının boynuna dolayarak onu öptü. "Ben de *seni* seviyorum Ayı Marsay ve bunu asla unutmanı istemiyorum.

Elini kızın karnının nazik yuvarlak kısmına doğru kaydırdı. "Sanırım burada ikimizin de bunu yapmasına izin vermeyecek küçük biri var.

*

Micklewick Koyu'na aşık olduysanız ve geri dönmek için sabırsızlanıyorsanız, serinin bir sonraki kitabı olan aşk, dostluk ve aile sırlarının muhteşem bir şekilde canlandırıcı hikayesi *Micklewick Koyu'nda Aşkı Bulmak*'ı okumak için buraya tıklayın.

[Buradan alın!](#)

I*ICKLEWICK 9AY'DE AŞKI BULMAK

PROLOGUE

Birini bu kadar çok sevmek nasıl mümkün olabilirdi? On sekiz yaşındaki Alice Hutton kucağındaki bebeğe baktı. Küçük düğme burnu ve gül goncası ağzı kadar mükemmel bir şeyi daha önce hiç görmemişti. Yavaşça kızının oyuncak bebek büyüklüğündeki elini okşadı ve minik deniz kabuklarını andıran mükemmel biçimli tırnaklarına hayran kaldı. Bir anda küçük el parmağını kavradı, sıkıca sıktı ve göğsünde gelgitli bir sevinç dalgası yarattı. *Ah benim günlerim!* Alice kalbinin her an patlayacağından emindi. O güne kadar üzerine çöken korku, şimdi içinde kabaran, vücudunun her zerresine nüfuz eden ve on altı saatlik bir doğumun yorgunluğunu bastıran ezici sevgi duygusu tarafından yutulmuştu. Bebeği bir saatten daha kısa bir süre önce doğmuştu ama Alice'in nefesini kesecek kadar güçlü, neredeyse ilkel duygular yaratmayı başarmıştı.

Yatağının sert yastıklarına gömüldü, hastanenin soğuk Ocak gecesini yalanlayan uyutucu sıcaklığına rağmen uyuyamayacak kadar gergindi. Doğum servisinde tıbbi cihazların arka plandaki uğultusu, ara sıra koridordan gelen sesler ya da yanından geçen bir ebenin hızlı adımları dışında her şey sessizdi. Saat neredeyse gece yarısıydı. Alice ve küçük kızı koğuştta uyanık olan tek kişilerdi, diğer üç yeni doğum yapmış anne ve bebekleri ise mışıl mışıl uyuyorlardı.

On sekiz yaşında, ailesi için büyük bir hayal kırıklığı olmak dışında pek bir şey başaramamış olabilir - ve eğer ona söyledikleri

Onları son gördüğüne inanmak gerekirse, bu konuda gerçekten çok başarılıydı. Eski erkek arkadaşı Johan da ondan pek etkilenmemişti, gerçi şimdi onun ne düşündüğü umurunda değildi. Ancak, her iki tarafın da kendisine yönelttiği başarısızlık ve hataların büyük listesine rağmen, iyi yapmaya kararlı olduğu bir şey vardı. Bunun kolay olmayacağını, önündeki yolun kayalık olacağını biliyordu ama Alice kollarında sıcacık ve rahat duran bu muhteşem küçük melek için elinden gelen en iyi anne olmak için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Anne babasına ihtiyacı yoktu ve kesinlikle yer kaplayan eski erkek arkadaşına da ihtiyacı yoktu. Aslında Alice kimseye ihtiyacı olmadığına karar verdi. İkisi için de kimsenin onları tanımadığı bir yerde yeni bir hayat kuracaktı. Ve hepsine yanıldıklarını kanıtlayacaktı; kendini başarılı kılacak, küçük kızını gururlandıracaktı. Alice kararlılığının yükseldiğini hissetti. Kovalar dolusu sahip olduğu bir şey varsa, o da kararlılıktı.

Yeni bulduğu kararlılığın verdiği cesaretle Alice kendisine göz kırpan iki lacivert havuza gülümsedi. Yumuşak bir sesle, "Merhaba ufaklık, dünyaya hoş geldin. Ben senin annenim.

Öne doğru eğilip bebeğin alnına nazık bir öpücük kondururken gözlerini kapattı ve yeni doğmuş bebeğin nefis kokusunu içine çekti. Kalbi duygularla kabardı, boğazında bir yumruyu tetikledi, gözyaşlarının yakıcılığı gözlerini buğulandırdı. Gözyaşlarını geri kırarak, "Korkarım sadece sen ve ben varız ve şu anda çok fazla görünmediğimi biliyorum, ama sana söz veriyorum, sana iyi bakacağım ve mümkün olan en iyi hayata sahip olduğundan emin olacağım. Başka kimseye ihtiyacımız yok. Dünyayı ele geçireceğiz, onlara bunu yapabileceğimizi göstereceğiz. Sadece gör!"

İç çekerek pencereden dışarı baktı. York kentinin ışık kirliliği Samanyolu'nu sulandırmış olsa da, yıldızların hâlâ görülebildiğini, gece gökyüzünde sessizce parıldadığını görmek Alice'i sevindirdi.

Yıldızlara bakarken aklına bir isim geldi. "Stella," dedi sessizce, sonra da denemek istercesine tekrarladı.

"Stella. Bu ismin yıldız anlamına geldiğini okuduğunu hatırlıyordu, bu da kulağa çekici ve bu sessiz anda bir şekilde uygun geliyordu. Yüzüne bir gülümseme yayılırken bakışlarını küçük kızına çevirdi. "İşte bu! İşte bu!" dedi yumuşak bir sesle, heyecandan içi titriyordu.

Bir kızı olacağını bilerek bir liste hazırlamış olmasına rağmen, Alice bir ilk isim bulmakta zorlanmıştı. Hiçbiri çekici gelmiyor ya da doğru hissettirmiyordu. Bebeğinin göbek adının aksine, bu isim üzerinde hiç düşünmemişti.

hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Alice, dört yıl önceki ölümüne kadar yakın olduğu sevgili anneannesinin anısına adının May olmasına karar vermişti bile. Ancak doğum tarihi yaklaştıkça, bir ilk isim seçmek imkânsız hale gelmişti.

Bu geceye kadar.

'Stella May Hutton. Mükemmel! Alice mutlulukla gülümseyerek bebeğinin alnına yumuşak bir öpücük bıraktı. "Benim küçük yıldızım.

OTUZ ÜÇ YIL SONRA

Stella kirli beyaz at kılı avukat peruğunu başından kaydırđı ve York Crown Court'un meşe panelli cübbe odasının ortasındaki büyük masanın üzerine attı, bunu yaparken yanaklarını şişirdi. Zor bir haftaydı ve geride kalmasına üzülmeydiği bir haftaydı. Mahkemede sadece bir avuç avukat arkadaşı kalmıştı ve çoğu Cuma akşamını en iyi şekilde değerlendirmek için bir an önce yola koyulmuştu. Her ne kadar ceza avukatı olarak işini sevse de, bugün cübbesini çıkarıp Kuzey Yorkshire Sahili'ndeki Micklewick Koyu'na, evine dönmekten memnun olacaktı.

"N'aber Hutton?" diye sordu masanın diğer tarafından gelen tombul bir ses, onu düşüncelerinden çekip çıkararak. Bar üyelerinin birbirlerine soyadlarıyla hitap etmeleri alışılmadık bir durum değildi. "Sonunda Cuma günü olduğu için mutlu olursun diye düşündüm.

Sesin geldiği yere doğru baktı ve gürültülü bir iç çekti. "Merhaba Ferdy, orada oturduğunu görmedim. Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Bugünün Cuma olmasına ne kadar sevindiğimi anlatamam, ama çok sıkıntılı bir gün geçirdim, hepsi bu. Aslında, bir haftanın tam bir acısı oldu diyelim. Kuzey Yorkshire aksanı, iyi konuşulan tonlarıyla tam bir tezat oluştuyordu.

Avukat arkadaşıydı, ama Stella hiçbir zaman bazı çağdaşları gibi "uyum sağlamak" için konuşma tarzını değiştirmek zorunda hissetmemişti, bu da bazı eğlenceli, etkilenmiş tonlarla sonuçlanıyordu. Siyah cüppesini silkerek önündeki koltuğa bıraktı.

"Ah, evet, Elliott'un karşısındaki kötü şöhretli Dixon klanından birine dava açan şanssız kişi olduğunuzu duymuştum; eğer varsa tehlikeli bir ikili. Aiken Ferdinand KC sempatik bir yüz ifadesi takınarak dizüstü bilgisayarını kapattı.

Stella başını salladı, boynunun arkasına uzandı ve kolalı beyaz yaka bandını çözerek, özel dikim siyah takım elbisesinin ceketinin içine soktuğu yerden çıkardı. 'Hmm. Ve ben bunu bilmiyorum muyum? Yakayı peruğunun üstüne attı ve ellerini, iş için her zamanki şık atkuyruğu şeklinde arkadan bağladığı sarı saçlarının üzerinde gezdirdi.

'Ughh! Size sempati duyuyorum. Davanın berbat olduğunu duydum ve rakibinizin sinsi bir çakal olması da buna yardımcı olmayacak. Onu atabileceğim kadar uzağa atsam bile ona güvenmezdim.

Bir de bana sor. Elliott'ın oyalanması ve kasıtlı olarak işi yokuşa sürmesi yüzünden duruşma önümüzdeki haftaya sarktı, bu da kasıtsız adam öldürme davasına geri dönmek zorunda kalmam anlamına geliyor. CPS bu durumdan memnun değil ama yapabileceğim bir şey yok.

Stella ağır cilalı, eskimiş meşe dolaplara doğru ilerlerken gözlerini devirdi, kendisine ayrılan dolapta durdu ve krem rengi yünle işlenmiş baş harflerini taşıyan kırmızı bez çantasını çıkardı. Çantayı ağır ağır masanın üzerine, dizüstü bilgisayarının ve kâğıtlarının yanına bıraktı, sonra da açıp üzerinde altın harflerle isminin yazılı olduğu siyah metal peruk kutusunu çıkardı. Ferdy onun cübbesini düzgünce katlayıp geniş kumaş çantaya yerleştirmesini izledi, ardından peruk kutusunu alıp üstüne yerleştirdi. Bunu yaptıktan sonra çantanın büzme ipini sıkıca çekerek kapalı olduğundan emin oldu.

"Bu gerçekten kötü bir şans, Hutton. Duyduğuma göre sanığın ailesi de halk kürsüsünden size zor anlar yaşatıyormuş.

Yorgun bir iç çekiş daha yaptı. Az önce koridorda Vaughan Elliott'ın kulaklarını çınlatırken yanlarından geçmişti ve ona doğru savrulan tek tük hakaretler vardı.

Evet, öyle. Saniğin büyüleyici kişiliğini nereden aldığına şüphe yok. Babası oğlunun masum olduğunu ve suçlu bulunması halinde bunun adalete aykırı olacağını haykırıyordu. Oğlunun saldırı ve ağır hırsızlık suçlarından aldığı bir dizi mahkumiyeti ve uyuşturucu satıcılığını unutmuş gibi görünüyordu. Hepsi de yirmi üçüncü yaş gününü kutlamadan önce gerçekleşmişti, küçük melek.

Ferdy alaycı bir tavrıyla, 'Bahsi geçen küçük melek, sevgili babası Gav'dan birkaç ipucu almış olmalı,' dedi. 'Bu aile tam bir bela ve babasının patlamasının da gösterdiği gibi hiçbir vicdan sahibi gibi görünmüyor.

'Oh, hiç şüphesiz. Sadece Yargıç Hoskinson onu mahkemeye itaatsizlikle suçlayıp hücreye göndermekle tehdit ettiğinde sustu.

Stella halka açık galerinin arkasına baktığında - ki bu nadiren yaptığı bir şeydi - kendisine tehditkâr bir bakış fırlatan Gavin Dixon ile göz göze geldiğini paylaşmamaya karar verdi. Bakışın vahşiliği onu bir an için şok etmiş, omurgasına bir ürperti göndermişti ama poker suratını korumuş ve hızla toparlanmıştı. Böylesine sevimsiz bir kabadayının gözünü korkutmasına ya da işini yapmasına engel olmasına izin veremezdi.

Ferdy eğlenerek gülümsedi. "Yargıç Hoskinson'ı tanıyorsam, onu sakinleşmesi için aşağıya göndermesi çok uzun sürmez.

'Ne yazık ki tehdidini bugün gerçekleştirmede, ki bugünün gerçekten de cehennemden bir gün olduğunu doğrulayabilirim. Şikayetçi sadece bana düşmanca davrandı, ifade vermeyi reddetti, her şeyin kendi hatası olduğunu ve kocasını kışkırttığı için bunu kendisinin istediğini söyledi. Stella inanamayarak başını salladı. "Kocasının kendisini o kadar şiddetli bir şekilde dövmesi ve sonunda kolunu ve üç kaburgasını kırması nedeniyle kendisini nasıl suçlayabildiğinden emin değilim. Belli ki onun üzerinde çalışıyor, kafasına girmeye çalışıyor. Keşke bunun onun hatası olmadığını ve sonunda yine ona zarar vereceğini görebilseydi.

Gavin Dixon'dan gördüklerinden sonra, gelininin onu ziyaret edip tavrını değiştirmeye ikna etmesine şaşırmazdı ama elinde kanıt olmadan yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Hmm. Zorlayıcı kontrol edici davranış; özellikle Dixon ailesi söz konusu olduğunda kötü bir şeydir. Bu konuda seni gerçekten kıskanmıyorum, Hutton. Ferdy Stella'ya bakarken parmaklarını büktü, gözlerindeki ifade ona olan düşkünlüğünü ele veriyordu.

Stella yanaklarını şişirdi. 'Şimdi onu sevdiğini ve hapisten çıkar çıkmaz onunla tekrar birlikte olmak istediğini söylüyor. O hapisteyken ona mektuplar gönderiyor ve altına "hayatımın karısı" diye imza atıyor.

'Aman Tanrım! Savcının kabusu. Bunu kazanma şansınız yok.'

"Biliyorum," dedi inleyerek.

Eğer bu yeterince kötü değilse, savunma avukatının Vaughan Elliott olması durumu yüz kat daha kötü hale getiriyordu. Kuzeydoğu bölgesinin en kaypak avukatı olarak ün yapmıştı ve elinden geldiğince hızlı davranmaya çalışırdı. Bu tür el altından davranışlar baroda kötü bir davranış olarak görülürdü ama bu onu rahatsız etmiyor gibiydi. Bu, onunla bir davaya girdiğinizde aklınızın başınızda olması gerektiği anlamına geliyordu, iyi bir avukat olduğu için değil. Öyle olsaydı Stella bunu tercih ederdi; mahkeme salonunda iyi bir münakaşadan zevk alırdı. Ancak Elliott bir duruşmada yıkıcı olmak gibi bir hünere sahipti ve yönlendirici sorular sorduğu ya da yapmaması gerekirken gizlice kanıt getirdiği, rakiplerini pusuya düşürdüğü için yargıç tarafından düzenli olarak azarlanıyordu. Kesinlikle kurallara göre oynamıyordu.

'Üstüne üstlük, CPS'den bir avukat bu konuda ensemde soluyor ve bu da hiç yardımcı olmuyor. Elliott'ın nasıl biri olduğunu biliyor.

'Eğer baronun artık bir centilmen mesleği olmadığına dair bir kanıtı ihtiyaç varsa, o da Vaughan Elliott'tur. Bu utanmazın nasıl talimat aldığına inanmak güç. Brentley ve Co ona brifing vermeseydi, bir muayenehanesi bile olmazdı. Onların ünü de en az onunki kadar şüpheli,' dedi Ferdy bilgece.

"Çok doğru. Stella başıyla onayladı. "Aslında, Brentley ve arkadaşlarının Hukuk Derneği tarafından soruşturulduğuna dair bir fısıltı duydum.

Çantasını içeri iterek dolabına geri döndü. Anahtarı çevirdi ve işi bittiğinde Ferdy'ye baktı. Gözleri bir an için kilitlendi ve içinden bir çekim okunun fırladığını hissetti. Kırk sekiz yaşında, kendisinden on beş yaş büyük ve fikirlerine saygı duyduğu, başarılı bir avukatlık bürosuna sahip deneyimli bir avukattı. Özellikle stajyerlikten yeni çıktığında, bir durumla ilgili görüşünü duymak için ona danıştığı biliniyordu. Baroda geçirdiği yirmi beş yıl boyunca, kartal gözüyle bir davadaki en küçük boşluğu bile fark ederek, işlerin yolunda gitmediği zamanların kokusunu alma becerisini geliştirmişti. Bu özelliklerine ek olarak uzun boylu, geniş omuzlu ve yakışıklı biriydi. Kalın, koyu renk saçları

Gümüş rengi tek bir saç teli hafifçe dalgalanıyor ve güçlü kaşlarını ortaya çıkaracak şekilde yüzünden geriye doğru savruluyordu. Kare çenesiyle uyumlu patrisyen bir burnu ve Nice'teki villasına yaptığı çok sayıda seyahat sayesinde sıcak bir cilt tonu vardı. Bunun da ötesinde, yoğun mavi gözleriyle size öyle bir bakıyordu ki, tüm dikkatinin sizde olduğunu hissediyordunuz. Bu özelliğini mahkeme salonunda ve Stella da dahil olmak üzere baronun kadın üyeleri üzerinde çok etkili bir şekilde kullanırdı. Yakışıklılığı, eski usul cazibesi ve rahat özgüveniyle birleşince, asla yanında bir kadın olmadan duramazdı ve bu da onu baronun popüler bir üyesi yapardı. Ancak, sakın mizacı mahkeme salonundaki kişiliğini yalanlıyordu. Bir sanığı ikna etme becerisine sahipti, onları kendi tarafında olduğuna inandırır, sonra da sessizce vahşi bir sorgulama tarzıyla saldırır ve şüphelenmeyen sanığın dengesini bozardı.

"Evet, o küçük külçeyi ben de duymuştum. Gözleri Stella'nın keskin hatlara sahip siyah pantolon takımının kıvrımlarında takdirle gezindi, üç inçlik topuklu ayakkabıları uzun, ince bacaklarını vurguluyordu. Bakışları Stella'nın gözünden kaçmadı.

'Dedikodu değirmeninin yakında tüm hızıyla çalışmaya başlayacağını ve tüm iğrenç küçük ayrıntıların herkes tarafından bilinir hale geleceğini söyleyebilirim. Avukatların dedikodu konusunda nasıl olduklarını bilirsiniz. Masanın altına uzanıp dizüstü bilgisayarını, kâğıtlarını ve mahkemede alanın dışındayken evrak çantasını taşımak için kullandığı kabin çantasını çıkarırken eğlenen bir gülümseme takındı. Çantayı masanın üzerine kaldırdı ve içine dizüstü bilgisayarını, not defterini ve Dixon davasıyla ilgili kısa belgeleri yerleştirdi.

'Dedikodunun daha hızlı yayıldığı bir meslek olduğunu sanmıyorum. Her neyse, Brentley ve arkadaşlarının cezalarını çekmelerinin zamanı gelmişti, yıllardır Adli Yardım Kurulunu dolandırıyorlardı. Onlara katlanamıyorum, özellikle de başlarındaki Garfield Brentley'e. Aşağılık adam. Ferdy bir an durdu, Stella'nın kabin çantasını fermuarını çekip yere indirmesini izledi. "Seni Wig & Pen'de bir kadeh içmeye ikna edebileceğimi sanmıyor musun? Soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı. "Belki orada bir şeyler atıştırırız?

"Korkarım hayır, ben sürüyorum. Onun sözlerinin alt metnini biliyordu, davetinin nereye gittiğini biliyordu.

'Arabayı her zaman burada bırakabilirsin; daha sonra benim evime dönersin. Sabah seni bırakabilirim. Ona davetkâr bir gülümseme verdi, gözleri parlıyordu. **H a d i** ama Hutton, bundan hoşlanacağını **b i l i y o r s u n .**

kendin. Hafızam beni yanıltmıyorsa, bunu en son önerdiğimde kesinlikle yapmıştınız.

O da gülümsedi. Başka bir gece olsa cazip gelebilirdi, adam iyi bir arkadaştı, harika bir espri anlayışı vardı ve adam haklıydı, son kez bir araya geldiklerinde çok eğlenmişti. Hem de çok. Yatak odasına doğru ilerledikleri, giysilerinin her yere dağıldığı bir görüntü zihnini doldurdu. Cuma günü olmasaydı, özellikle de geçirdiği günden sonra bu fırsatı kaçırmazdı ama bu gece olmazdı. "Teklifin her ne kadar kulağa hoş gelse de Ferdy, Cuma akşamları arkadaşlarımla buluşup hasret gideriyorum ve hiçbir şey beni onlara katılmaktan alıkoyamaz, özellikle de bu gece.

"Ah, evet, elbette, nasıl unutabilirim ki?" dedi rahat bir kıkırdamayla. "Cuma akşamları biz ölümlüler için kesinlikle yasak bölge.

"Bir tanesinde sen varsın. Ona geniş bir gülümseme fırlattı. "Ben çıkıyorum. İyi hafta sonları, Ferdy,' diye omzunun üzerinden seslendi ve bavulunu arkasına takarak soyunma odasından çıkmadan önce ona bir öpücük gönderdi.

Siyah rugan topuklu ayakkabılarının içinde bir metreyi aşan boyuyla Stella, güçlü, köşeli omuzları, atletik vücudu ve şık sarı saçlarıyla çarpıcı bir figür oluşturunuyordu. "Amazon" onu tanımlamak için birkaç kez kullanılmış bir terimdi. "Bana bulaşmayın" havası yayıyordu, odadaki erkek meslektaşları düzenli olarak Stella'nın hepsinin toplamından daha büyük bir yumruk atabileceğine dair şakalar yapıyorlardı.

"Keskin zekası ve halihazırda müthiş olan avukatlık becerileriyle, çok ileri gidecek ve yükselişi stratosferik olacak, sözlerime dikkat edin," demişti stajyer ustası, stajyerliği sona erdiğinde kendisine bir kiracılık teklif edilip edilmeyeceğini sorduğunda. 'Onun kaderi kürsü için çizilmiş ve tam da burada yetiştirmemiz gereken nitelikte bir avukat'.

Topukları kaldırımda tıkırdayarak küçük şehirde ilerlerken, Stella az önceki gerginliğin kaybolmaya başladığını hissetti. Bir dava ya da rakip - ya da bir sanığın uğursuz görünümlü bir akrabası - tarafından sarsılmak onun yapacağı bir şey değildi, ama bugünkü mahkeme salonu draması onu rahatlatmadı. Davalının babasından gördüğü tehditkâr bakıştan sonra, peruğu ve cüppesinin yanı sıra mahkeme işleri için ayırdığı koyu çerçeveli gözlüklerinin de görünüşünü gizlemek için bir yol kat ettiğine minnettar olduğunu hissetti.

Aklına o sabah erken saatlerde yaptığı konuşma geldi. Newcastle'daki odalarından bir ipek olan Fay Norton'la.

iyi gidiyor. Fay ona yakın zamanda nasıl bir aile geçmişı DNA testi kiti satın aldığını anlatmıştı, çünkü soyunu öğrenmeye ve anne tarafının Yunanistan'dan geldiğı söylentilerinin doğru olup olmadığını öğrenmeye hevesliydi. Bu durum Stella'yı bir tanesine yatırım yapması gerekip gerekmediğini düşünmeye itmişti. Bunun babasının kimliğini ortaya çıkarmayacağını tamamen farkındaydı, ama en azından geçmişı hakkında bazı ipuçları verebilirdi ki bu da annesinin yapmaya hazır olduğundan daha fazlaydı. Stella babasının kimliğini her sorduğunda, Alice Hutton susmuş, konuşma daha başlamadan bitmişti. Stella'nın onu bu konuda en son rahatsız etmesinin üzerinden uzun bir süre geçmiş olmasına rağmen, merakı hâlâ zihninin bir köşesinde dönüp duruyordu. Bir gün onun kim olduğunu öğrenecekti. Stella bundan emindi.

Odasına vardığında, Stella burada uzun süre kalmayacağına çoktan karar vermişti. Kâtiplerin odasına girecek, kâtibi Allegra ile kısa bir konuşma yapacak, Dixon davası ile ilgili durum hakkında onu bilgilendirecek ve sonra eve gidecekti. Fazla oyalanmak ve bugün erken saatlerde mahkemede olan kiracı arkadaşı Simon Fagan'la sohbete dalma riskini göze almak istemiyordu. Uzun soluklu ve akıl almaz derecede sıkıcı olmasıyla ünlüydü, davalarından ya da hafta sonu için planladıklarından bahsederken en ince ayrıntılara giriyordu. Karısıyla Paris'e yaptığı bir geziyi bile sıkıcı olmaktan öteye geçirmeyi başarmıştı, Stella o zaman bunun biraz zor olduğunu düşünmüştü.

Hafta boyunca, eve gitmeden önce -tabii Simon Fagan'ın mahkemede olmaması koşuluyla- odasında takılır, elindeki davayla ilgili yeterli miktarda hazırlık yapardı. Dairesine döndüğünde, özeti üzerinde çalışmaya devam eder, ancak ertesi gün mahkemeye tam olarak hazır olduğunu hissettiğinde dururdu. Ancak Cuma geceleri farklıydı, Cuma haftanın tek gecesiydi ve iş kesinlikle yasaktı. Bu geceyi sadece kafasını dağıtmak ve arkadaş grubuyla hasret gidermek için ayırmıştı ve bu geceyi iple çekiyordu. Micklewick Bay'in eski kısmındaki The Jolly Sailors'ın bir köşesine sıkışmış her zamanki masalarında onlarla buluşmak bu akşam yeterince çabuk gelmeyecekti. Bu düşünce yüzüne bir gülümseme getirdi.

*

[Burada okumaya devam edin!](#)

EMAIL SIGNUP

Bir sonraki kitabımın ne zaman çıkacağını öğrenmek istiyorsanız,
aşağıdaki e-posta listeme kaydolun.

Buradan [kaydolun!](#)

E-posta adresinizi paylaşmayacağız ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

ALSO BY ELIZA J SCOTT

Micklewick *Koyu* Serisine Hoş

Geldiniz [Deniz Kıyısındaki Küçük](#)

[Kitapçı Micklewick Koyu'nda Aşkı](#)

[Bulmak](#)

Bozkırlarda Yaşam Serisi

[Mektup - Kitty'nin Hikayesi](#)

[Tılsım - Molly'nin Hikayesi](#) [Sır -](#)

[Violet'in Hikayesi](#)

[Bir Noel Öpücüğü](#)

[Şatoda Bir Noel Düğünü Kırstada](#)

[Rahat Bir Noel](#)

[Güneşli Gökyüzü ve Yaz Öpücükleri](#)

[Köy Veterineri ile Sıcacık Bir Noel](#)

Kalp Şeklinde Seri

[Bunu Kalbime Söyle](#)

A LETTER FROM THE AUTHOR

*Clifftop Cottage'da Yaz Günleri'*ni almayı seçtiğiniz için çok teşekkürler. Umarım Maggie ve Bear'ın yolculuğuna bağlanmışsınızdır. Yeni çıkan kitaplarımdan ve bonus içeriklerden haberdar olmak için diğer okuyuculara katılmak isterseniz, bültenime kaydolabilirsiniz!

Buradan kaydolun!

Bu kitabı beğendiyseniz ve birkaç dakikanızı ayırıp bir yorum bırakabilerseniz çok memnun oluruz. Uzun olması gerekmiyor, sadece birkaç kelime yeterli olacaktır, ancak biz yazarlar için bir okuyucunun kitaplarımızı ilk kez keşfetmesini teşvik etmek için büyük fark yaratabilir. Çok teşekkür ederim. Aşağıdaki bağlantıya tıklarsanız sizi doğrudan oraya götürecektir.

Burayı inceleyin!

Çoğu aşk hikayesi genellikle kahramanların bekar olmasıyla başlar ve inişli çıkışlı bir yolculuktan sonra aşık olup sonsuza dek mutlu olurlar. Ancak Maggie ve Bear için durum farklıydı çünkü onlar zaten birbirlerine deliler gibi aşıklardı, sağlam bir evlilikleri vardı ve kayalıklardaki pastoral küçük kulübelerinde "sonsuza dek mutlu" yaşıyorlardı. Her ikisi de hayatın daha tatlı olamayacağı konusunda hemfikir, ki bu iyi ve güzel bir şey, ancak çok heyecan verici bir hikaye oluşturmuyor! Ama onların anlatmak istediğim bir hikayeydi. Aslında, birkaç okuyucum tam da bunu yapıp yapamayacağını sordu.

Bir süre düşündükten sonra, bir süre önce bana anlatılan bir hikaye aklıma geldi. Hikaye, kapısı çalındığında bir akrabasının kapıda dikildiğini gören biriyle ilgiliydi. Habersiz gelmişler ve kalmaları için kendilerini davet etmişlerdi! Daha da kötüsü bu akraba, ev sahibinin aile toplantılarında genellikle uzak durmak için büyük çaba sarf ettiği, iğrenç ve kaba bulduğu biriydi. Tahmin edebileceğiniz gibi, bu hazırlıksız ziyaret ev sahibinin görüşlerini iyileştirmek için hiçbir şey yapmadı, hatta özellikle de "misafir" gitmeye isteksiz görüldüğü için işleri daha da kötüleştirdi!

Görünüşe göre davetsiz "misafir" ününün hakkını veriyordu. Kötü huyluydular ve ev sahibinin iyi niyetinden faydalanarak kısa sürede misafirlik sürelerini aştılar - ki bu durumdan habersizdiler. Ne yazık ki ev sahibi, ince ipuçları vermesine rağmen "misafirden" gitmesini isteyemeyecek kadar kibardı. Sanırım çok ince davranmış olmalı ya da "misafirin" inanılmaz derecede kalın bir derisi vardı! Muhtemelen ikisinin karışımı.

Her neyse, bu tür bir olay örgüsünün - birkaç değişiklik - Maggie ve Bear ile ne yapacağım konusundaki sorunlarıma cevap olabileceğini düşündürdü. Birinin hayatlarına girmesi, kaosa neden olması ve genellikle mutlu olan evliliklerini zorlaması, ancak sonuç olarak ilişkilerinin daha da güçlenmesi gerekiyordu.

Manipülatif Robyn Lewis'i işaret edin.

Micklewick Körfezi'ne Hoş Geldiniz serisinin ikinci kitabını araştırmaktan ve Kuzey Yorkshire Sahili'ndeki güzel kasaba ve köylere geri dönme firsatı bulmaktan bir kez daha çok keyif aldım - birinci kitapta da bahsettiğim gibi, hayali Micklewick Körfezi kasabam aslında bu yerlerin bir karışımı. Muhteşem Huntcliff 'i unutmadan, panoramik sahil ve deniz manzarasına sahip büyük evleriyle Viktorya dönemi sahil kasabası Saltburn-by-the-Sea ile başlıyorum. Micklewick Körfezi'nin iskelesi ve f nik leri bu şirin kasaba sayesinde var ve eğer Saltburn'u bilmeniz varsa, muhtemelen Huntcliff 'in Thorncliffe'im için ilham kaynağı olduğunu tahmin etmişsinizdir. Staithes, Runswick Bay ve Robin Hood's Bay gibi şirin ve küçük balıkçı köyleri, Old Micklewick hakkında yazarken aklımda olan yerlerdi. Arnavut kaldırımlı sokaklarında dolaşırken, elimde dondurma, sinir bozucu martılara dikkat ederek çok mutlu saatler geçirdim! Hareketli liman kenti Whitby'den de bahsetmek gerekir, özellikle de lezzetli balık ve patates kızartmalarından dolayı - araştırma adına birçok porsiyon tüketildi!

www.elizajscott.com

Bluesky: [@elizajscott.bsky .social](https://bsky.app/profile/elizajscott.bsky.social)

ACKNOWLEDGEMENTS

Böylece, bu kitabın yayınlanması için bir araya getirme sürecinde yardımcı olan herkese teşekkür etme fırsatını yakaladığım kısma geldim. İlk olarak *Deniz Kıyısındaki Küçük Kitapçı*'ya olan ilgisini dile getiren ve beni sevgili editörüm Kate Gilby-Smith ile temasa geçiren Kathryn Taussig'e teşekkür ederek başlayacağım. O gün benim için gerçekten çok mutlu bir gündü! Storm Publishing'i kurduğu için Oliver Rhodes'a da kocaman bir alkış! Bu maceranın bir parçası olduğum için çok heyecanlıyım!

Yukarıda bahsettiğim editörüm, muhteşem Kate Gilby Smith'e bana ve yazdıklarına inandığı için kocaman ve içten bir teşekkür etmek istiyorum. Kate'in pozitifliği ve coşkusu harika ve ilham verici olmaya devam etti. Onunla çalışmak gerçekten büyük bir keyifti ve her dakikasını çok sevdim!

Muhteşem Storm ekibinin geri kalanına, kartal gözü ve formatlama becerileri için Alex Holmes'a - ve Alex yokken devreye giren Naomi Knox'a - detaylara gösterdiği yakın ilgi için redaktör Shirley Khan'a ve redaksiyonuyla bu kitaba son bir cila veren Charlotte Fry'a büyük bir teşekkür borçluyum. Kapak tasarımcısı Rose Cooper'a Maggie'nin hikayesi için böylesine çarpıcı bir kapak yarattığı için çok teşekkür ederim. Bayıldım! Melanie Crawley'nin de burada anılması gerekiyor. Onun sıcak sesini *Deniz Kıyısındaki Küçük Kitapçı'nın* bir parçasını okurken duyduğum anda, Micklewick Körfezi'ne Hoş Geldiniz serisi için mükemmel bir anlatıcı olacağını biliyordum.

Clifftop Cottage'da Yaz Günleri'nin ilk taslağına katkılarından dolayı iki ilham verici kadına da yürekten teşekkür etmeliyim: Alison Williams ve Berni Stevens. İkinize de çok teşekkür ederim!

Her zaman olduğu gibi, Rachel's Random Resources'dan harika Rachel Gilbey'e bir başka harika blog turu düzenlediği için teşekkür borçluyum. Rachel tüm kitaplarım için blog turları düzenledi ve onun organizasyonunu biraz kıskandığımı (dürüst olmak gerekirse birazdan daha fazla kıskandığımı!) söylemeliyim.

beceriler! Micklewick Bay serisindeki ilk üç kitabımın aynı gün yayınlanmasıyla (*Deniz Kıyısındaki Küçük Kitapçı* Storm tarafından yeniden yayınlanıyor) ona bir meydan okuma hazırlamıştım ama o harika bir çözümle geri döndü. Teşekkürler Rachel!

Hazır blog turlarından bahsetmişken, Rachel'ın benim için düzenlediği turlara katılan tüm harika kitap blogcularına kocaman bir teşekkür etmek istiyorum. Kitaplarımı okumak, incelemek ve harika bloglarınızda yer vermek için ayırdığınız zaman için minnettarım. Hepinize teşekkür ederim!

Destekleri, cesaretlendirmeleri ve nezaketleri paha biçilemez o l a n iki muhteşem yazar arkadaşım Jessica Redland ve Sharon Booth'a minnettarım.

Birkaç ayda bir bir araya gelip pasta eşliğinde sohbet ediyoruz ve ben de bunu dört gözle bekliyorum. Bu benim için gerçek bir keyifti. onları daha iyi tanımak.

Sırada, yukarıda isimlerini saydığım güzel yerlere bana bu kadar ilham verdikleri için içten bir teşekkür borçluyum ve dostane karşılamaları için sakinlerini de unutmamalıyım.

Son teşekkürüm ise kitabımı alıp okumayı tercih ettiğiniz için siz okuyuculara. Benimle birlikte bu yolculuğun bir parçası olduğunuz için çok teşekkür ederim, gerçekten alçakgönüllü ve minnettarım. Umarım iletişimde kalır ve Maggie'nin arkadaşlarının maceralarını takip edersiniz. Sırada Stella'nın hikayesini anlatma sırası var.

Sevgileriml

e, Eliza xxx

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, iş, olay ve olgular yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © Eliza J Scott, 2024

Yazarın ahlaki hakkı ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz veya telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde kullanılamaz.

İzin almak için rights@stormpublishing.co adresinden yayıncı ile iletişime geçin.

Ebook ISBN: 978-1-80508-541-6

Ciltli ISBN: 978-1-80508-542-3

Kapak tasarımı: Rose
Cooper Kapak görselleri:
Shutterstock

Storm Publishing tarafından
yayımlanmıştır. Daha fazla bilgi
için şu adresi ziyaret
edebilirsiniz:
www.stormpublishing.co

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.